

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 103

Dimarts, 15 de desembre de 1998

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessió plenària núm. 68, primera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre pesca

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'ensenyament en relació amb el professorat

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística a Catalunya

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre turisme

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política contra l'exclusió social

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària

Proposició de llei

sobre l'addició a l'article 39 de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors

Í N D E X

Proposició de llei

de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

Proposta de resolució

per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal

S U M A R I

La sessió s'obre a les deu del matí i nou minuts.

1. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre pesca (Tram. 302-00223/05) (Punt primer de l'ordre del dia.) (10:09)

Presentació: Sr. Bargalló i Valls (ERC). 7068

— *Esmena del G. Socialista* (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Sans i Pairutó. 7069

— *Esmena del G. P. de Convergència i Unió* (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Roig i Grau. 7070

Posició del G. Mixt: Sra. Olivares i Usac. 7071

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sr. Gimeno i Sanz. 7071

Posició del G. P. Popular: Sr. Luna i Vivas. 7072

Posició del Grup presentant: Sr. Bargalló i Valls (ERC). 7072

El Sr. Roig i Grau (CiU) intervé per contradiccions. 7073

Votació (10:46): aprovada per unanimitat. 7073

2. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona (Tram. 302-00224/05) (Punt segon de l'ordre del dia.) (10:47)

Presentació: Sra. Olivares i Usac (M). 7073

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.

— *Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds* (núm. 1 i 2)

Torn a favor: Sr. Gimeno i Sanz. 7074

— *Esmenes del G. P. de Convergència i Unió* (núm. 1, 2 i 3)

Torn a favor: Sr. Sabanza i March. 7075

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Benach i Pascual. 7076

El president es reincorpora al seu lloc.

Posició del G. P. Popular: Sr. Luna i Vivas. 7078

Posició del G. Socialista: Sr. Gil i Agné. 7079

El Sr. Sabanza i March (CiU) intervé per una qüestió tècnica. 7081

Posició del Grup presentant: Sra. Olivares i Usac. 7081

El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional presentada. 7082

El Sr. Luna i Vivas (P) i la Sra. Olivares i Usac (M) intervenen en relació amb l'esmena transaccional. 7082

El Sr. Sabanza i March (CiU), el Sr. Benach i Pascual (ERC) i el Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV) intervenen per una qüestió tècnica. 7082

Votació de l'apartat 2 i el paràgraf intermedi de l'apartat 3 (11:51): aprovats per 91 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions. 7083

Votació de l'apartat 1 i la resta de l'apartat 3, amb l'esmena transaccional incorporada (11:52): aprovats per unanimitat. 7083

3. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball (Tram. 302-00225/05) (Punt tercer de l'ordre del dia.) (11:53)

Presentació: Sr. Guillot i Miravet (IC-EV). 7083

— *Esmena del G. P. de Convergència i Unió* (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Millo i Rocher, qui presenta una esmena transaccional. 7085

Posició del G. Mixt: Sr. Morera i Tanyà. 7086

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Huguet i Biosca. 7087

Posició del G. P. Popular: Sr. Oleart i Comellas. 7088

Posició del G. Socialista: Sr. Rañé i Blasco. 7088

El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional a l'apartat 2. 7089

Votació (12:29): aprovada per 99 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció. 7089

4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'ensenyament en relació amb el professorat (Tram. 302-00226/05) (Punt quart de l'ordre del dia.) (12:30)

Presentació: Sr. Francàs i Porti (P). 7089

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 a 9)

Torn a favor: Sr. Jané i Bel.

7091

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.

Posició del G. Mixt: Sr. Bosch i Garcia.

7092

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Bargalló i Valls.

7093

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sra. Tolosana i Cidón.

7094

El president es reincorpora al seu lloc.

Posició del G. Socialista: Sr. Cadevall i Soler.

7095

Posició del Grup presentant: Sr. Francàs i Porti (P).

7096

El secretari primer llegeix el text de l'esmena transaccional presentada.

7098

Votació dels apartats 1 i 4 (13:31:20): aprovats per unanimitat.

7099

Votació de l'apartat 2 (13:31:54): aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

7099

Votació de l'apartat 2.1 (13:32:22): aprovat per 65 vots a favor, 1 en contra i 38 abstencions.

7099

Votació de l'apartat 2.1.1 (13:32:56): aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

7099

Votació de l'apartat 2.1.2 (13:33): aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

7099

Votació de l'apartat 2.3 (13:34:10): aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.3.1 (13:34:52): aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.3.2 (13:35:18): aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.3.3 (13:35:44): aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.3.4 (13:36:12): aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.3.5 (13:36:34): aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 2.4 (13:37:06): aprovat per 62 vots a favor, 7 en contra i 37 abstencions.

7100

Votació de l'apartat 3 (13:37:38): aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

7100

5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran (Tram. 302-00227/05) (Punt cinquè de l'ordre del dia.) (13:39)

Presentació: Sra. Barenys i Martorell (S).

7100

— Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Ridao i Martín.

7102

Posició del G. Mixt: Sr. Bosch i Garcia.

7103

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sra. Mayol i Beltran.

7103

Posició del G. P. Popular: Sra. Montserrat i Culleré.

7104

Posició del G. P. de Convergència i Unió: Sr. Hinojosa i Lucena.

7105

Votació (14:21): rebutjada per 34 vots a favor, 48 en contra i 11 abstencions.

7106

Alteració de l'ordre del dia

El president anuncia una alteració de l'ordre del dia pel que fa als punts sisè, vuitè i novè.

7106

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i vuit minuts i es reprèn a un quart de cinc i dos minuts.

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística a Catalunya (Tram. 302-00230/05) (Punt vuitè de l'ordre del dia.) (16:17)

Presentació: Sr. Novella i Izquierdo (IC-EV).

7107

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre turisme (Tram. 302-00231/05) (Punt novè de l'ordre del dia.) (16:28)

Presentació: Sr. Ridao i Martín (ERC).

7108

— Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1 i 2) <i>Torn a favor:</i> Sr. Novella i Izquierdo.	7110
— Esmenes del G. P. Popular (núm. 1, 2 i 3, a la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, i 1, 2 i 3, a la Moció del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya) <i>Torn a favor:</i> Sr. Ros i Casas.	7110
— Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1 i 2, a la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds) <i>Torn a favor:</i> Sr. Ridao i Martín.	7112
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sr. Morera i Tanyà.	7112
<i>El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.</i> <i>Posició del G. Socialista:</i> Sr. Clofent i Rosique.	7114
<i>El president es reincorpora al seu lloc.</i> <i>Posició del G. P. de Convergència i Unió:</i> Sra. Neras i Plaja.	7115
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sr. Novella i Izquierdo (IC-EV).	7117
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	7117
<i>Votació de l'apartat 2, lletres c i d; de l'apartat 3, lletres b i c, i dels apartats 4 i 5 (17:30):</i> rebutjats per 37 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.	7118
<i>Votació de l'apartat 3, lletra e (17:31:16):</i> aprovat per 85 vots a favor, 1 en contra i 10 abstencions.	7118
<i>Votació de l'apartat 6 (17:31:46):</i> rebutjat per 33 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.	7118
<i>Votació de la resta d'apartats (17:32):</i> aprovats per unanimitat.	7118

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política contra l'exclusió social (Tram. 302-00228/05) (Punt sisè de l'ordre del dia.) (17:33)

<i>Presentació:</i> Sra. Geli i Fàbrega (S).	7118
— Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1 i 2) <i>Torn a favor:</i> Sr. Ridao i Martín.	7120
— Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1) <i>Torn a favor:</i> Sr. Hinojosa i Lucena.	7121
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sr. Tugues i Boliart.	7122
<i>Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds:</i> Sr. Riera i Gassiot.	7122
<i>Posició del G. P. Popular:</i> Sra. Montserrat i Culleré.	7124
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sra. Geli i Fàbrega (S).	7125
<i>Votació (18:21):</i> rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.	7126

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària (Tram. 302-00229/05) (Punt setè de l'ordre del dia.) (18:22)

<i>Presentació:</i> Sra. Duch i Plana (S).	7126
— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 a 8) <i>Torn a favor:</i> Sr. Mutjé i Pujol.	7127
— Esmenes del G. P. Popular (núm. 1 a 5) <i>Torn a favor:</i> Sr. Escartín i Sánchez.	7129
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sr. Morera i Tanyà.	7131
<i>Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:</i> Sr. Bargalló i Valls.	7131
<i>Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds:</i> Sr. Riera i Gassiot.	7132
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sra. Duch i Plana (S).	7133
<i>El secretari primer llegeix el text de les esmenes transaccionals presentades.</i> <i>Votació de l'apartat 1 (19:24:14):</i> rebutjat per 33 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.	7134
<i>Votació dels apartats 2, 6 i 10 (19:24:48):</i> rebutjats per 33 vots a favor, 42 en contra i 9 abstencions.	7135
<i>Votació de l'apartat 7 (19:25):</i> rebutjat per 33 vots a favor, 43 en contra i 8 abstencions.	7135
<i>Votació de l'apartat 9 (19:26:00):</i> aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.	7135
<i>Votació de l'apartat 11 (19:26:26):</i> aprovat per 68 vots a favor, 16 en contra i cap abstenció.	7135
<i>Votació dels apartats 3, 4, 5 i 8 (19:27):</i> aprovats per unanimitat.	7135

10. Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la Proposició de llei sobre l'addició a l'article 39 de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors (Tram. 202-00089/05) (Punt desè de l'ordre del dia.) (19:26)

Presentació del Dictamen: Sr. Camps i Rovira (CiU).

7135

Posició del G. Mixt: Sra. Olivares i Usac.

7136

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Bargalló i Valls.

7136

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sr. Gimeno i Sanz.

7136

Posició del G. P. Popular: Sra. Nadal i Aymerich.

7137

Posició del G. Socialista: Sr. Roma i Cunill.

7138

Votació (19:46): aprovat per 71 vots a favor.

7138

11. Dictamen de la Comissió de Cultura sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (Tram. 202-00123/05) (Punt onzè de l'ordre del dia.) (19:46)

Votació (19:48): aprovada per unanimitat.

7138

12. Tramitació en lectura única de la Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal (Tram. 270-00033/05) (Punt dotzè de l'ordre del dia.) (19:48)

Votació de la presa en consideració (19:49): aprovada per unanimitat.

7139

Votació del text de la Proposta (19:51): aprovat per unanimitat.

7139

Explicació de vot del G. Mixt: Sr. Morera i Tanyà.

7139

Explicació de vot del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Huguet i Biosca.

7140

Explicació de vot del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sr. Guillot i Miravet.

7141

Explicació de vot del G. P. Popular: Sr. Oleart i Comellas.

7141

Explicació de vot del G. Socialista: Sr. Rañé i Blasco.

7142

Explicació de vot del G. P. de Convergència i Unió: Sr. Hinojosa i Lucena.

7143

Alteració de l'ordre del dia

El president anuncia una alteració de l'ordre del dia pel que fa al punt tretzè.

7144

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i deu minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 68.1

La sessió s'obre a les deu del matí i nou minuts. Pre-sideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seuen els consellers de la Presidència, de Governació, d'Ensenyament, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Treball.

ORDRE DEL DIA

1. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre pesca. Tram. 302-00223/05. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

2. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona. Tram. 302-00224/05. Sra. Maria Olivares i Usac, del Grup Mixt. Debat i votació.

3. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball. Tram. 302-00225/05. Sr. Jordi Guíllot i Miravet, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV). Debat i votació.

4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'ensenyament en relació amb el professorat. Tram. 302-00226/05. Sr. Josep Maria Francàs i Porti, del Grup Parlamentari Popular. Debat i votació.

5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran. Tram. 302-00227/05. Sra. Rosa Barenys i Martorell, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Debat i votació.

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política contra l'exclusió social. Tram. 302-00228/05. Sra. Marina Geli i Fàbrega, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Debat i votació.

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària. Tram. 302-00229/05. Sra. Montserrat Duch i Plana, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Debat i votació.

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística a Catalunya. Tram. 302-00230/05. Sr. Joaquim Novella i Izquierdo, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV). Debat i votació.

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre turisme. Tram. 302-00231/05. Sr. Joan Puigcercós i Boixassa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

10. Proposició de llei sobre l'addició a l'article 39 de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors. Tram. 202-00089/05. Grup Parlamentari Popular. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

11. Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Tram. 202-00123/05. Grups parlamentaris. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

12. Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal. Tram. 270-00033/05. Grups parlamentaris. Proposta de tramitació en lectura única.

13. Projecte de llei d'estadística de Catalunya. Tram. 200-00052/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

14. Projecte de llei sobre situacions convivencials d'ajuda mútua i sobre l'acolliment de persones grans. Tram. 200-00049/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

15. Projecte de llei del Consell Interuniversitari de Catalunya. Tram. 200-00050/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

16. Projecte de llei dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya. Tram. 200-00051/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

17. Projecte de llei de modificació de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya. Tram. 200-00053/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

18. Proposició de llei de modificació de l'apartat e de l'article 68 de la Llei 10/1994, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, en relació amb el règim sancionador. Tram. 202-00115/05 i 202-00119/05. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV) i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

19. Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica d'incorporació de les llengües de l'Estat espanyol oficials als passaports i documents nacionals d'identitat. Tram. 269-00001/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

20. Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei d'incorporació de les llengües de l'Estat espanyol oficials als permisos i llicències de conduir vehicles a motor i ciclomotors. Tram. 269-00002/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

21. Projecte de resolució pel qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. Tram. 269-00003/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

22. Interpellació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la política pesquera, especialment pel que fa referència a la pesca esportiva en aigües continentals. Tram. 301-00092/05. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

23. Interpellació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre les adopcions. Tram. 301-00093/05. Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

7068

24. Interpellació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre l'equilibri territorial de Catalunya. Tram. 301-00094/05. Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Substanciació.

25. Proposició no de llei sobre la reformulació del model d'empreses de treball temporal. Tram. 250-01873/05. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV), Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Mixt, Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Debat i votació.

26. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1999. Tram. 200-00054/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

27. Projecte de llei de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro. Tram. 200-00055/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

28. Projecte de llei de la Carta municipal de Barcelona. Tram. 200-00056/05. Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

29. Proposició no de llei sobre la dotació d'un règim especial d'actuació al municipi de Barcelona. Tram. 250-01887/05. Grups parlamentaris. Debat i votació.

30. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'inicia la sessió.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament, s'ha establert la llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple, que els serà distribuïda tot seguit. Les esmentades preguntes, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades demà, dimecres, a dos quarts de cinc de la tarda. Iniciem ara el capítol de mocions.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre pesca

És el primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre pesca, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Josep Bargalló per un temps màxim de deu minuts.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, surto a obrir aquest Ple «finiquital» amb la Moció corresponent a la Interpellació sobre pesca que es va substanciar en el Ple de just ara fa un mes. En aquell moment, damunt la taula del debat pesquer a Catalunya hi havia un tema que estava situat amb molt d'èmfasi, que era el tema de les vedes i de les seves subvencions. Avui, segurament, aquest tema no és tan urgent damunt la taula, però sí que damunt la taula es mantenen les problemàtiques que en aquell moment vam exposar i que en les diferents compareixences que, d'aleshores ençà, hi ha anat havent a la Comissió d'Estudi sobre

Pesca d'aquest Parlament han continuant evidenciant-se.

Dèiem que el món de la pesca a Catalunya és un món que té molts subsectors, que té allò que els pescadors en diuen moltes mars i que aquesta barreja de subsectors i mars dóna interessos diferents, dóna visions diferents i el que cal des de l'Administració és, d'una manera clara, d'una manera fins i tot contundent, planificar el futur de la pesca a Catalunya, de les seves arts i dels seus sectors geogràfics; perquè el cert és que necessitem que la pesca existeixi; ho necessitem perquè la pesca és la manera de viure d'unes cinc, sis mil famílies a Catalunya, de manera directa, i d'altres, pel que fa a la distribució i la comercialització; ho necessitem perquè la pesca també forma part del nostre ecosistema marítim però també del nostre ecosistema cultural, de la nostra manera d'entendre, com a país, el món, i ho necessitem, en definitiva, perquè també pertanyem a una dieta gastronòmica, a la dieta mediterrània, en la qual el peix i el peix fresc, el marisc i el marisc fresc, en són una part consubstancial.

Aquesta moció té quatre punts. Els dos primers se centren en les vedes i en la seva subvenció. Nosaltres creiem que les vedes s'han d'ampliar pel que fa al seu abast geogràfic –hi ha alguna veda que no arriba a tota la costa i que hi hauria d'arribar– i que s'han d'ampliar, també, pel que fa als subsectors. És cert que hi ha alguns sectors en què la veda és ja connatural amb ells mateixos; hi ha sectors d'arts menors en què, la veda, ja la fa la natura perquè són peixos que arriben a la nostra costa només una època a l'any; però també és cert, per exemple, que en el sector del marisc hi ha una coincidència i que seria interessant d'introduir una veda. La veda que serveix no només per regenerar els estocs, serveix també per introduir unes eines de justícia laboral en un camp on els drets laborals, en l'antigor, existien molt poc i en l'actualitat estan a un nivell diferent de la resta del món productiu –també és interessant aquest sentit. Ara bé, la veda en molts sectors necessita avui dia, encara, uns ajuts de l'Administració. Nosaltres som conscients que aquests ajuts de l'Administració poden acabar topant amb la normativa europea –ja ho vam dir en la interpellació– i no serem nosaltres els qui demanem al Govern de la Generalitat que trenqui amb Europa, evidentment –per tant, som conscients d'això.

El que nosaltres demanem és: mentre Europa no ens ho prohibeixi, continuem mantenint les subvencions de la veda; mentre Europa no ens ho prohibeixi, les continuem mantenint, i, quan les prohibeixi, utilitzem els diners que ara fem servir per subvencionar la veda, en els mateixos sectors, per uns altres conceptes, per uns altres camins, per unes altres situacions, però, aquests diners, que continuïn arribant als sectors on ara arriben; perquè, a més a més, tampoc entendríem que hi hagués diner públic per al món de la pagesia i no per al de la pesca, per ajuts; que hi hagués diner públic per a la indústria però que no n'hi hagués per al món de la pesca; no entendríem per què, des d'una perspectiva europea, es pot injectar diner públic a la SEAT i, des d'una perspectiva europea, no es pot injectar diner públic als bastiments d'arrossegament o als bastiments de la llum.

Punt 1

I, per tant, el que cal, el que cal és, a cada moment, buscar fórmules que ho permetin. I, en aquest sentit, els dos primers punts em semblen clars.

El tercer és el Pla general de pesca. El Pla general de pesca de Catalunya és el document marc de planificació de la pesca bianual en el nostre país i és un document que ens exigeix el món de la pesca, que ens exigeix la realitat, i és un document que nosaltres creiem que ha d'ordenar, d'una manera no definitiva, perquè és un món dinàmic, però sí d'una manera molt àmplia, la realitat de la pesca a Catalunya, en tots els temes que els pescadors ens van posant damunt la taula: des de la necessitat d'unificar els tràmits administratius, de fer una finestra única en el món de la pesca –això és una reiteració–, a la necessitat d'unificar els criteris d'inspecció i els cossos d'inspecció. La inspecció és necessària i, en alguns camps de la pesca, és urgent d'efectuar-la amb més contundència. Però ens ho va dir, l'altre dia, un pescador de la zona de l'Ebre: «Ens inspecciona tanta gent que ens inspeccionen malament, perquè si t'inspecciona molta, molta gent acaba resultant que ningú t'acaba inspeccionant bé». Són aquells catorze cossos d'inspecció que tenen a les Cases d'Alcanar, que acaba resultant que o bé inspeccionen tots el mateix o cap d'ells inspecciona una cosa en concret. I, aleshores, ens ho demanaven: «Ni massa inspecció, ni massa poca» –d'una manera clara.

I el Pla general de pesca ha de contenir molts altres elements; ha de contenir clarificació d'horaris, ha de contenir una clarificació de cavallatge. Tothom està d'acord a Catalunya que el tema de cavallatge se'n ha escapat –tothom hi està d'acord. I ara comencen a aparèixer, ja, no barques amb molt de cavallatge; comencen a aparèixer catamarans que trenquen la concepció tradicional de la pesca a casa nostra i interaccionen un concepte nou. Ja podem anar fent horaris, ja podem anar fent mides de xarxa, si ens arriba aquest model que, a més a més, trenca amb la tradició, que trenca amb els petits industrials del sector... Si més no, ja n'ha arribat un, de catamarà, a casa nostra i hi ha un port que en disposa d'un.

I, finalment, el control, el control dels immadurs, des de dues perspectives. El control de l'immadur abans de vendre, i el control de l'immadur que arriba a la comercialització i, en aquest sentit, amb especial incidència en el peix extracomunitari. A casa nostra, a la gran xarxa de distribució –especialment, Mercabarna–, arriba una quantitat important de peix extracomunitari, sovint per via comunitària, és a dir, peix que arriba a través de comercialització italiana, per exemple, però que té la seva procedència en països balcànics o en països mediterranis africans, i que no té ni les mides que hauria de tenir ni el control sanitari que hauria de tenir, i, quan el consumidor català el compra i el troba de mala qualitat, qui es carrega el mort és el pescador català, perquè qui compra peix en el mercat no sap d'on li procedeix. I aquestes mesures de control del peix extracomunitari –que s'estan fent, i, els darrers temps, amb més força que abans– també s'haurien d'ampliar.

En definitiva, el que volem és continuar treballant en pro de la pesca com ha estat fent aquest Parlament en aquest període de sessions, continuar trobant consens

en aquest aspecte i continuar intentant, per un cantó, que els mateixos sectors de la pesca a Catalunya arribin a acords entre ells i, per l'altre, que l'Administració arribi a acords amb aquests sectors, i, en definitiva, que aconseguim la subsistència de la gent que surt en mar a pescar i la subsistència del peix que hi ha en mar.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes el Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió. En primer lloc, pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Martí Sans.

El Sr. Sans i Pairutó

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, entenem, des del nostre Grup, que la Moció que presenta Esquerra Republicana és una moció encertada, en el sentit que posa de manifest aquells problemes que hi ha, que es pateix en el sector pesquer i que apunta a accions, polítiques, fórmules perquè es vagin solucionant. Des del Grup Socialista, donarem suport a aquesta Moció i, al mateix temps, aprofitarem per defensar l'esmena que hem presentat al punt quart de la mateixa Moció, perquè, potser tal com estava posada, malgrat que respon a les necessitats reals del control, pensem que podia matisar-se i, en aquest sentit, anirà la nostra intervenció d'argumentació sobre aquests matisos.

És cert que la política de subvenció a les aturades biològiques ha ajudat el sector, ha estat una política globalment encertada, que el sector l'ha agafada de bon grat, l'ha rebuda de bon grat... Potser, ho consideren insuficient, però també s'ha de dir que al sector tampoc se li ha donat mai tota la raó, perquè el tema de la pesca és un tema complicat, difícil, on –si em permeten una expressió– hi ha moltes actituds que presenten o moltes postures que presenten una certa contradicció entre elles, potser per la mateixa naturalesa de la feina, per la mateixa naturalesa de la pesca i de la gran varietat que hi ha. Per tant, fins aquí la política portada a terme amb les aturades biològiques –i es pot dir que mai són suficients aquestes polítiques– sí que hem dit que ha estat positiva, que en el futur tindrà impediments legals, això està vist perquè a Europa no s'està *por la labor*, sinó que es busquen altres fórmules, però també, d'acord amb el que diu la Moció, entenem que s'han de fer esforços perquè aquests recursos arribin d'alguna manera al sector en un sentit positiu per ajudar-lo a avançar, no perquè ens quedem sempre allà mateix, sinó per anar trobant solucions a aquells aspectes que, en aquests moments, resulten negatius per al sector. En aquest sentit, nosaltres donarem suport a aquest punt fent aquestes matisacions que estem fent, perquè hem tingut la sort, en aquesta legislatura, de tenir una Comissió d'Estudi sobre la Problemàtica de la Pesca, que ha estat molt activa, i jo, amb els diputats que hi hem assistit, hem pogut veure –almenys, jo, que sóc nou en aquest tema; hi ha uns altres que hi estaven més avesats– la disparitat de criteris, fins i tot, que hi ha, i la gran necessitat que tenim tots plegats de fer esforços d'harmonització en allò que sigui possible i de racionalització, perquè,

si no, ens trobaríem amb un verdader regne de taifes, i és molt difícil de poder donar resposta a totes les demandes que es fan des de sectors tan diferents –i, el conseller, suposo que, d'això, en podria escriure un llibre, no?

Quant a buscar recursos, en els dos punts estem d'acord: que es presenti davant d'aquest Parlament, en el termini màxim..., un pla general de pesca, a nosaltres ens sembla correcte, perquè el pla general de pesca s'ha de presentar. Sabem que hi ha una esmena del Grup de Convergència i Unió, sobre la qual, en tot cas, el senyor Bargalló decidirà; nosaltres, en aquest sentit, no tenim cap problema quant al fet que el termini es modifiqui, i és necessari per això que deia abans: perquè, si no som capaços d'harmonitzar una mica tot el sector, continuarem, potser, gastant molt de temps i, potser, també, recursos, sense una lògica massa clara, i no dic que sigui fàcil trobar una lògica aclaparadora en tot aquest tema, però sí que s'ha de fer esforços per buscar-la.

I, quant al quart punt –i dic que nosaltres, en el concepte, hi estàvem d'acord–, la nostra esmena va en el sentit que fem una diferenciació en l'esmena; diem: «Intensificar el control del peix que arribi de fora, que és el majoritari, i racionalitzar els controls a casa nostra». Dic «racionalitzar» perquè les senyores diputades i els senyors diputats sabran que tenim un marasme de controls i una diversitat tremenda i, fins i tot, una certa –si no ambigüitat–, una certa contradicció legal en funció del que es fa, després, a la pràctica. Jo, doncs, he tingut la sort –perquè les coses, de vegades, van com van– que m'hagin caigut a les mans dos documents que han aparegut i que s'han enviat –un s'ha enviat, ja, al director general de pesca–, que és de la Confraria de Pescadors del Port de la Selva, que es queixen sobre la forma d'inspeccionar dels agents –hi posen el número i tot–, diuen: «Volien pujar a bord de dues embarcacions sense demanar permís, quan encara no estaven amarrades del tot». Jo em limito a llegir i no dic qui té raó i qui no té raó, però sí que és veritat que hi ha conflicte; hi ha conflicte en la manera d'inspeccionar, hi ha conflicte en les maneres d'inspeccionar i, de vegades, amb els modes d'inspeccionar. I amb això s'ha d'anar en compte; amb això s'ha d'anar en compte, perquè la realitat és que, quan parlem d'inspeccionar una barca que arriba al Port de la Selva, a Llançà, a Roses, o no sé on, estem parlant de la xocolata del lloro, quan jo visc a la frontera i per la frontera entren tràilers a manta, i allò no ho controla ni Déu. Per tant, a veure...

A veure, la Confraria de Llançà ha fet un informe jurídic que té el valor que té –tampoc m'hi poso massa fort, però és un informe jurídic– i que diu: «Segons l'article dissetè de la funció inspectora, la funció inspectora de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del sector pesquer podrà iniciar-se des del moment mateix del desembarcament o la descàrrega de les captures en els termes que la legislació estableixi.» I diu: «La funció inspectora de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació de la comercialització dels productes de pesca s'iniciarà després de la primera comercialització a la Llotja.»

Per tant, ens trobem que la competència de la Generalitat, segons aquest informe jurídic, en matèria inspec-

tora i sancionadora sobre la mida del peix capturat comença en el moment de la descàrrega de la captura al moll, la qual cosa impedeix als agents de la Generalitat pujar a les embarcacions de pesca amb aquesta finalitat. En això que diu l'informe jurídic, no m'hi fico. El que demanem nosaltres a l'esmena, precisament, és que racionalitzem tot això. I a més, ho fem amb tota la cura del món, com correspon, perquè diem: «Intensificar les mesures de control sobre el peix extracomunitari que es comercialitza a Catalunya i racionalitzar aquestes mesures de control sobre el peix immadur que es pesca i comercialitza en el nostre país amb l'objectiu d'aconseguir la màxima eficàcia com a pas previ fins que la Generalitat tingui –sigui per la via de competències pròpies o delegades– totes les competències d'inspecció en matèria de pesca», la qual cosa els permetria, també, racionalitzar molt més tot això.

En tot cas, senyores diputades i senyors diputats –segurament que no esgotaré tot el temps–, aquesta és la nostra valoració de la Moció i aquesta és la nostra defensa de l'esmena, que, com podran veure, al que ha tendit ha estat no a canviar el concepte, sinó a modular-lo i hem intentat, encara que sigui per la via d'una certa precarietat jurídica, fer l'esforç per trobar arguments que puguin justificar aquesta esmena.

Senyores diputades, senyors diputats, senyor president, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Joan Roig.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, tinc la paraula, en nom de Convergència i Unió, per exposar la proposta d'esmena que hem presentat a aquesta Moció defensada pel diputat senyor Bargalló, com a conseqüència de la seva interpellació. També faré, en aquest moment, el nostre posicionament amb relació a la resta de Moció no esmenada i, també, a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista.

De fet, del contingut de la nostra esmena, ja se'n pot deduir que, des del nostre Grup, estem més que bàsicament d'acord amb els termes de la Moció que avui debatem en aquesta cambra. La iniciativa d'Esquerra Republicana neix de la inquietud generada per l'estudi de la Secretaria de Pesca Marítima, del MAPA, i de les dificultats legals que es poden tenir en un moment determinat –les administracions i també, en aquest sentit, la catalana– per mantenir les ajudes econòmiques a les vedes al sector pesquer.

La necessitat de racionalització del sector pesquer i, molt concretament, de l'arrossegament, és evident. N'hem parlat moltes vegades des d'aquesta tribuna i és el que se'n desprèn de les compareixences a la Comissió especial d'Estudi de la Pesca a Catalunya, tal com s'hi ha fet referència ara fa un moment. L'important és trobar mecanismes, especialment a través de l'IFOP, perquè aquest procés, que s'ha de produir, sigui assumible pel mateix sector. Sembla que en això hi estem

tots absolutament d'acord.

Vostè mateix, senyor Bargalló, en fa referència en la seva interpellació, quan explica que des de 1994 fins ara, fins a aquests moments, s'han retirat més de quaranta embarcacions amb la corresponent ajuda de l'IFOP i de la Generalitat, i, també, les vedes biològiques, indiscutiblement necessàries, com reconeix el mateix sector, han estat sistemàticament subvencionades pel Govern català.

Dit això, insisteixo que estem d'acord amb les propostes dels quatre punts de la Moció. Simplement, demanaríem que s'acceptés la nostra esmena que modifica el termini, fins al 31 de desembre de l'any 1999, de l'any que ve, donat que no es preveu que la Unió Europea presenti, aproximadament, el mes de maig o el mes de juny, el Programa d'ajuts estructurals dins de l'Agenda 2000, que vull recordar que tindria una vigència de set anys, per tant, és un document molt important per poder establir el nostre Pla director de pesca. Per això, demanem allargar el termini en aquesta esmena de presentació del Pla director fins al 31 de desembre, com ja he dit.

Pel que fa referència als altres punts de la Moció, estem d'acord amb el manteniment dels recursos per subvencionar les vedes biològiques, sempre que ho permeti la normativa superior –també s'hi ha fet referència–, que, en el supòsit de l'existència d'aquest impediment s'utilitzen els mateixos recursos en ajudes al mateix sector pesquer. I, en el quart punt, que s'intensifiquin les mesures sobre el peix extracomunitari i immadur. Acceptaríem, lògicament, perquè té el mateix sentit, si ho accepta Esquerra Republicana, l'esmena del PSC en relació amb aquest quart punt.

Per tot això, senyor president, demano l'acceptació al Ple, i a Esquerra, especialment, de la nostra esmena, i anuncio el nostre vot favorable a la resta de punts.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar la seva posició els grups que no han presentat esmenes: pel Grup Mixt, en primer lloc, la senyora Maria Olivares.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és important saber l'estructura i l'ordre que acabarà situant l'esdevenidor del sector pesquer en el nostre país. Per tant, creiem que els quatre punts exposats en la Moció que presenta avui Esquerra Republicana i que, pel que s'ha exposat, suposem que s'aprovarà, ens poden conduir cap a aquesta clarificació.

Com ja ha dit el diputat, senyor Bargalló, i expressa el punt 3 de la Moció, la presentació d'aquest Pla general de pesca a Catalunya, tantes vegades demanat, podria portar a la regulació i a l'ordre dels diferents arts de pesca i aconseguir l'equilibri i la sostenibilitat del sector i de la nostra Mediterrània.

Són bàsics els continguts dels punts 2 i 3 de la Moció quant al manteniment de les vedes biològiques, ja que qualsevol retallada d'ajudes econòmiques al sector, el

desmoralitza. Però, també, és bàsic que aquesta aportació de recursos sigui aplicada a tots els sectors i a tota la costa catalana.

En el quart punt de la Moció cal recordar que en una de les últimes comissions d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va ser aprovat un punt de la Proposició no de llei que jo mateixa presentava, amb referència al control del peix extracomunitari i immadur, mitjançant serveis tècnics, per tant, no fa més que reforçar-ho i no cal exposar més, perquè, de fet, donarem, per tant, suport a tots els punts de la Moció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup també compartim les preocupacions i les propostes concretes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana. Crec que l'informe a què s'ha fet referència ha estat un dels detonants de tornar a posar en activitat aquest debat sobre la pesca. I jo diria que vam tindre durant l'exposició de la interpellació, tant per part del Grup d'Esquerra Republicana com del mateix conseller en la seva resposta, vam trobar a faltar un tema, que després tampoc no surt en la Moció subsegüent –voldria creure que és perquè tenien més informació que el nostre Grup–, el tema és la referència al treball que ha fet durant aquests anys últims la Comissió d'Estudi de Pesca.

Evidentment, la Comissió surt perquè hi han molts conflictes a tractar, perquè és difícil abastar tots els aspectes del sector pesquer en una interpellació que està limitada, evidentment, a la mitja hora de debat, encara que després siguin els quaranta-cinc minuts o cinquanta minuts de la Moció. Però que en aquesta Comissió d'Estudi hem parlat amb armadors; hem parlat amb representants sindicals, en definitiva, dels pescadors; hem dividit les intervencions del sector per territoris i, fins i tot, per arts –han vingut de manera diferent la gent de la llum, la gent de l'arrossegament, la gent dels arts menors–, i ens hem trobat amb un garbuix de problemes molt diversos, fins i tot, diversos dins dels arts i dins dels mateixos territoris; és a dir, amb una disparitat d'opinions, però que parlaven des de la necessitat de controlar l'esforç –precisament, per aconseguir la sostenibilitat d'aquesta activitat pesquera–, del tema de les competències d'unes i altres administracions, del tema aquest de les vigilàncies de les diverses inspeccions, del nombrós grup d'inspectors de tots els colors que tenen al sector, del tema dels immadurs, de les condicions laborals dels treballadors en les quals es parlava d'aquestes peculiaritats de retribucions econòmiques, que és la coneguda o la famosa «part», de la necessitat de reestructurar, etcètera. Tots aquests temes, evidentment, han d'estar reflectits en aquest Pla general de pesca a Catalunya.

I entenem que volíem fer una esmena a la Moció que parlés que abans del Pla general de pesca, dintre d'uns sis mesos, és a dir, cap a finals de l'estiu, poguéssim presentar ja les conclusions i les recomanacions d'aquesta Comissió d'Estudi, que poguessin servir per acabar de reformular aquest Pla de pesca en aquesta participació directa i activa de tots els grups parlamentaris i del sector dins de la Comissió d'Estudi, i que, en definitiva, aquest Pla de pesca fos consensuat i participat per tothom.

Ara bé, segurament, els grups més informats ja diuen o devien suposar que no val la pena parlar de la Comissió d'Estudi, perquè no van tenir temps de fer els seus treballs. I la veritat és que, ahir, quan estava a punt de redactar l'esmena, vam tenir la confirmació, quan el president Aznar ens diu que hem de fer les eleccions al març, evidentment, si ho ha dit el president Aznar, paraula de Déu, ja ens dissolen, ja no acabarem les conclusions, la Comissió d'Estudi, i, per tant, la nostra esmena era sobrer. (*Remor de veus.*) Per tant, tot el que es diu aquí és vàlid. No podem plantejar conclusions de la Comissió d'Estudi. Tant de bo si algun dia alguna persona opina diferent del senyor Aznar i creu que hem d'acabar la legislatura, potser llavors podríem reconduir aquest tema d'acabar les conclusions de la Comissió d'Estudi dins del primer semestre del 99 i es compliria el punt tercer que, modificat, parla de, a final d'any, fer el Pla director de pesca de Catalunya. Ja dic que es compliria independentment que diguem o no diguem el tema de la Comissió i del paper de la Comissió i de la responsabilitat de la Comissió, dins d'aquests mesos futurs.

Per tant, amb tots els matisos que s'han introduït aquí creiem que la Moció és vàlida, que estem d'acord en la necessitat de mantenir l'aportació de recursos per a la reestructuració i manteniment de la pesca, i, sobretot, perquè entenem que aquest Pla general de pesca no és una necessitat d'avui, sinó que és una necessitat de fa molts anys. Hi han llibres importants fets per un sindicat, concretament, el Sindicat de Comissions Obreres, que crec que és una aportació molt important a aquesta elaboració del Pla general de pesca, i volem esperar que, sigui aquest Govern, sigui el futur govern, i sigui del color que sigui, es comprometrà a redactar i s'aprovarà, dins d'un any, aquest Pla general de pesca, que pugui permetre posar fil a l'agulla a tota aquesta sèrie de conflictes i de problemes que hi ha en el sector.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el que no tractaré és tornar a repetir el que han parlat els senyors diputats i tornar, una altra vegada, a parlar dels temes que jo penso que a la interpellació o als diferents debats que s'han tingut, o bé a la mateixa Comissió d'Estudi sobre Pesca s'han anat incorporant i s'han anat dient aquí.

El que sí que fem és menció a aquesta Moció que ha presentat Esquerra Republicana, amb el seu diputat el senyor Bargalló, fer menció als quatre punts que hi ha. Pel que fa al punt primer, segon, el Grup Parlamentari Popular votarà favorablement en el tema que hi ha hagi una subvenció pel tema de les vedes biològiques. Encara que a nosaltres, senyors diputats, ens agradaria moltíssim que aquestes vedes biològiques no es fessin solament per trams, sinó que tinguéssim d'una vegada la valentia d'afrontar una veda biològica que tingui a veure amb tot el litoral català. Sempre que, com és qüestió, la Unió Europea no prohibeixi que es puguin fer aquestes vedes, però, sens dubte, de manera que els diners o els fons que hi hagi per a aquestes subvencions puguin anar a parar realment al que és el sector i, molt especialment, a allò que estem parlant d'un sector i d'una política sostenible.

Pel que fa al punt tercer, que fa referència al Pla general de pesca o al Pla director de pesca, a nosaltres, sens dubte, no ens és igual quin pla sigui (*remor de veus*), possiblement ens agradaria més que fossin els dotze mesos...

El president

Prego a les senyores diputades i diputats que guardin silenci!

El Sr. Luna i Vivas

...però no simplement perquè ens agradés, sinó perquè el senyor Roig ha fet uns fonaments els quals creiem interessants perquè es pugui donar aquest termini dels dotze mesos.

I referent al quart punt, sens dubte, nosaltres hi votarem a favor, sempre que s'hi inclogui l'esmena que ha presentat el Partit Socialista. Perquè pensem que el que ve és a enriquir considerablement aquest quart punt quant a la situació de confusió que pot existir, o de competències, pel que fa a la inspecció o el control de la pesca. I aquí el que ve a resumir aquesta esmena que es presenta és que hi hagi un raciocini fins que, d'una vegada per totes, es pugui unificar el que és la qüestió d'inspecció de la pesca.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, fer una nota d'ampliació d'una frase que he dit abans per si algú no l'havia entès: quan jo feia esment a la nostra preocupació per a la proliferació de catamarans en la flota pesquera, no era per l'estructura del bastiment en si, que és una estructura moderna, sinó perquè se sol fer servir per ampliar el cavallatge, que és el que ens preocupa. I per tant, evidentment, no estem en contra dels catamarans, ans al contrari, sinó contra l'augment de cavallatge.

Pel que fa a les esmenes, acceptem la del Grup Socialista, perquè va en el mateix sentit que el nostre punt de la Moció i deixa segurament les coses encara més clares del que nosaltres les deixàvem, i coincideix completament amb les propostes que nosaltres hem fet. Pel que fa a l'esmena del Grup de Convergència i Unió també l'acceptem, perquè els arguments donats pel diputat senyor Roig ens han convençut plenament, i, per un altre argument, que jo li donaré, senyor Roig, que, des de la perspectiva d'avui segurament ens fa que no poden ser sis mesos; estem davant d'un canvi de govern i els que governarem a Catalunya l'any que ve (*remor de veus*) necessitem dotze mesos per fer el Pla. Té tota la raó del món, en sis mesos no tindria temps de fer el Pla, el farem en dotze mesos.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Acabat el debat, procediríem a la votació de la Moció. (*Pausa.*) Perdó, senyor Roig, per què em demana la paraula?

(*Remor de veus.*)

Per què em demana la paraula, senyor diputat?

El Sr. Roig i Grau

Per contradiccions.

El president

Cenyeixi's a contradiccions. Endavant; mig minut.

El Sr. Roig i Grau

Perquè fa referència, el senyor Bargalló, a un argument que jo dono que fa referència a l'aprovació per part de la Unió Europea del Pla d'estructures dins de l'Agenda 2000.

En cap cas se pot fer referència a un tema electoral, almenys per part meua, i de totes maneres jo crec que en dotze mesos Esquerra Republicana no podria fer un pla de pesca.

El president

Moltes gràcies. Si no hi ha –i em penso que no n'hi ha cap– petició de votació separada d'algun dels punts de la Moció, procedirem a la votació d'aquesta primera Moció de la sessió d'avui.

Iniciem la votació.

La Moció ha sigut aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona

A continuació passarem al segon punt de l'ordre del dia: és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona, presentada pel Grup Mixt. Té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Maria Olivares per un temps màxim de deu minuts.

Esperi un moment. Prego a les senyores diputades i senyors diputats que guardin silenci perquè la senyora diputada pugui iniciar la seva intervenció.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. La meua intervenció presentada a l'honorable conseller de Governació en l'anterior Ple, ja la centrava –i hi torno a insistir– en el fet que la principal preocupació era la de garantir, en cas d'emergència, la seguretat de les persones que viuen a les poblacions del voltant de les centrals nuclears en funcionament i de la que s'està desmantellant a Vandellòs I.

Potser caldria recordar que fa justament un any que es va aprovar part d'una moció en aquest sentit, que jo mateixa vaig presentar i que instava el Govern de l'Estat que executés de manera immediata, atesa la demora, les obres d'infraestructura viària de les àrees d'influència de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs. No és una reclamació únicament nostra. L'Associació de Municipis Afectats per les Centrals Nuclears, l'AMAC, no para de demanar que es prenguin aquestes mesures de seguretat. S'ha de reconèixer que varen començar la casa per la teulada, construint unes centrals nuclears primer, sense estar garantida la seguretat de la població, com proposa el Pla d'emergència nuclear.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Es poden haver practicat simulacres d'evacuació, com deia l'honorable senyor conseller, per als treballadors de les centrals, en cas d'accident, però mai s'han practicat amb la participació de la població. L'evacuació no està garantida, i no existeixen instal·lacions o sistemes de megafonia, concretament, ni material preparat per a un cas de confinament –aliments, mantes, etcètera. Contínuament es presenten convocatòries per a la subvenció en cas d'emergències, prova evident que no són suficients les que existeixen.

I la possibilitat d'accidents, senyors i senyores diputades, existeix. Fa pocs dies, poques setmanes, teníem coneixement d'un accident a França. I no es tracta únicament d'infraestructures viàries, que tampoc aquestes estan completament cobertes; es tracta que es compleixin els plans d'emergència per a la plena seguretat dels ciutadans i ciutadanes que viuen a Catalunya. Motiu del nostre primer punt.

En el segon punt, fem referència a procurar disminuir la gran dependència que el nostre país té de l'energia nuclear, energia sobre la qual no tenim plenes competències de gestió, com tantes vegades s'ha repetit, però

7074

sí que ens hi implica i ens converteix en un cementiri de residus nuclears d'alta activitat, potser el més important de l'Estat espanyol.

El tercer punt és el de promoure la col·laboració de les administracions locals en les accions necessàries per augmentar l'eficiència energètica amb la utilització de les energies netes i renovables. Si no som capaços de garantir la seguretat de les persones del nostre país per l'existència de les centrals nuclears, seria ja hora de començar a pensar en la necessitat del seu progressiu tancament.

Gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora diputada. A aquesta Moció han presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el de Convergència i Unió.

Per presentar les dues del Grup d'Iniciativa, té la paraula el senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no és la primera vegada que plantegem en aquest Parlament, des de diversos grups, la necessitat d'acabar les infraestructures i les carències, les deficiències en el Pla d'emergència nuclear de Tarragona. Jo vull recordar que ja fa potser cinc o sis anys vam aprovar la sol·licitud de millorar alguns trams de carreteres que significaven no sols complir el conveni signat entre Diputació, Generalitat i Estat, sinó ampliar-lo amb algunes noves carreteres.

La Resolució era la que era, i la situació segueix sent la mateixa que era també en aquells moments. Per tant, estariem d'acord a tornar-hi a insistir, tot i que segueix donant la sensació que les resolucions parlamentàries tenen poca utilitat de cara a impulsar l'acció de govern, però és evident que el primer punt de la Moció, que fa referència específicament a les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona, s'ha d'aprovar; és a dir, s'ha de complir, entre altres coses, perquè el conveni signat el 90 preveia que les obres estarien acabades el 92, i pel fet que a finals del 98 estiguem dient que s'ha de complir el que es preveia acabar el 92 és d'una obvietat, crec que innecessària, insistir-hi.

Per això, tot i votar favorablement al primer punt, hem volgut fer algunes aportacions noves al tema de les mancances del Pla d'emergència nuclear de Tarragona.

És evident que, el Pla, el que pretén és donar unes condicions de seguretat per als ciutadans de cara a possibles accidents nuclears, i una de les actuacions que es preveu en cas d'accidents nuclears és l'evacuació, i l'evacuació és obvi que necessita, entre altres coses, bones infraestructures viàries. L'any 90 es va fer un acord, però jo diria que, a la llum de l'any 98 –i jo diria que fins i tot a la del 94, la del 95 i la del 96–, hi han deficiències claríssimes en les carreteres que estan a l'entorn de les centrals nuclears que caldria revisar.

El conveni de l'any 90 no era la panacea, no era la meravellosa resolució que havia de superar totes les

difficultats d'infraestructures viàries i, en aquests moments, la mateixa esmena de Convergència i Unió diu que ells plantegen incloure-ho com a annex. Evidentment, un annex a un conveni de l'any 90 no sé quina viabilitat pot tindre. Ells plantegen la carretera de l'eix de l'Ebre, el tram entre Garcia i Vinebre, o plantegen el tram entre els municipis de Pratdip i Reus, al Baix Camp, com a annexos. El plantejament que fem des del nostre Grup és que el que cal fer és revisar aquell conveni i ampliar, si escau –i entenem que sí, que escau–, aquells acords perquè l'eix de l'Ebre no dona la solució que havia de donar, a part d'aquest tros concret de Garcia a Vinebre, que és un tros d'escassa viabilitat per a casos d'urgència. A vegades allà hi han embussos i hi han problemes en circulacions normals, però també n'hi ha en altres llocs, altres llocs com pot ser el tram de la carretera entre l'Hospitalet de l'Infant i Tivissa, on el trànsit cada vegada més gran, fruit de la mateixa activitat de les centrals nuclears, d'Erkímia, amb camions pesants i lents, produeix embussos i dificultats que fan aconsellable la millora d'aquella carretera.

Per tant, sense voler dir quines són les carreteres, crec que les dos que planteja el Grup de Convergència i Unió són vàlides, crec que aquesta també és vàlida, i crec que encara en podríem trobar alguna més que podrien fer aconsellable revisar-ho, entre altres coses perquè aquestes inversions, des del punt de vista nostre, són conseqüència d'una activitat nuclear i són exigències a unes empreses, a unes empreses que tenen uns recursos econòmics i tenen uns beneficis que fan que sigui innecessari que sigui l'aportació de l'erari públic la que hagi de resoldre aquestes deficiències, com he dit, conseqüència d'una activitat privada i altament lucrativa.

Per tant, revisem, ampliem i vegem quina és la participació de les administracions en aquesta actualització de convenis per a millorar la circulació i, en conseqüència, millorar les condicions de seguretat a les zones d'influència de les centrals nuclears.

Altres aspectes que també hem tractat aquí, i que fins i tot diria que hem aprovat per unanimitat al Parlament, eren el de sol·licitar la creació d'una delegació específica del Consejo de Seguridad Nuclear a Catalunya. I l'argument que dèiem en aquells moments era: si tenim el 40% de les centrals nuclears de tot l'Estat a Catalunya, fóra desitjable que tinguéssim una delegació específica, que no vol dir tindre competències en matèria de seguretat nuclear per part del Govern de la Generalitat, que significaria canviar la Llei etcètera, etcètera; dèiem, simplement, que una delegació aquí era convenient, i això vàrem aprovar-ho tots, tots el grups; per tant, el que passa és que vam tramitar això com si fos un paper que es va aprovar al Parlament i ens van donar una resposta dient: «El Consejo de Seguridad Nuclear y el Gobierno del Estado no creen conveniente que haya una delegación», i aquí es va quedar. Crec que hem d'insistir en la necessitat de millorar les condicions de seguretat, i una seria aquest reconeixement de l'especificitat d'un determinat territori, una part petita del territori de Catalunya que té una gran concentració nuclear, com és la zona d'Ascó i de Vandellòs.

Per això plantejem insistir en aquella necessitat de crear una delegació. I al mateix temps plantejem –per què no?– la necessitat o la conveniència que hi hagi una delegació d'Enresa. Per què? Perquè Enresa, l'empresa nacional encarregada del tractament dels residus nuclears, té un repte molt important a Catalunya, que és el procés de control del desmantellament de la central nuclear de Vandellòs I. És l'única central que s'està desmantellant, és un procés molt més complicat que els mateixos residus de la resta de centrals, i pot ser convenient que aquesta empresa tingués aquí una delegació específica. No és un problema estrictament de competències; és un problema de seguretat, és un problema de lògica el que estem plantejant en aquestes dos propostes.

Respecte als altres dos punts de la Moció del Grup Mixt, el nostre Grup ens abstindríem en el punt 2 i votàrem a favor del 3, perquè exigeix una actitud i una decisió de promoure les accions necessàries per augmentar l'eficiència energètica i l'ús racional de l'energia. Però ens abstindríem en el punt 2 perquè ens sembla una vaguetat, que és una passa enrere molt important «estudiar la manera d'anar disminuint l'elevada dependència de Catalunya de l'energia nuclear»; crec que no aporta res de nou a la tasca que tants i tants grups ecologistes han portat –i des de forces polítiques també, que els hem donat suport– en el tema de substituir l'energia nuclear per altres fonts d'energia.

Sabem –i vull dir-ho molt breument– que els temes de l'estalvi, els temes de l'eficiència, tant en l'ús de l'energia com en les condicions d'edificació de les noves o l'adaptació de les edificacions velles, o que l'impuls a l'ús de les energies renovables, en un curt termini de temps, faria possible la substitució de les centrals nuclears.

Existeix un pla energètic alternatiu, elaborat ja fa diversos anys i, és clar, no creiem que sigui necessari estudiar la manera d'anar disminuint aquesta dependència nuclear. Està estudiat; és un problema, simplement, d'acceptar les modificacions que vulgui per part dels governs que siguin, però és un problema d'acceptació d'aquests estudis i, per tant, creiem que és innecessari anar estudiant tant el que proposa el Grup que ha presentat la Moció com la mateixa esmena número 2 de Convergència. Per tant, s'aprovi o no s'aprovi aquesta o acceptin o no aquest punt 2 de modificació, el nostre Grup ens abstindríem.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Gimeno. Tres són les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió. Per defensar-les, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, estem davant d'una moció que va ser, que ha estat conseqüència d'una interpel·lació que va fer la senyora Olivares el passat Ple, en què, aprofitant que es parlava de carències del Penta, la va reconvertir en un

debat sobre la bondat de l'energia nuclear i, també, la conveniència de promoure energies alternatives. He de dir-li, senyora Olivares, que, en la seva exposició, hi havia tot un seguit d'inexactituds que el conseller ja li va fer notar i, a més, una sèrie de dades, també, que eren, que estan una mica desfasades; més aviat corresponien al que podia ser el nivell de compliment del pla d'infraestructures del Penta fa cinc o sis anys que no pas al dia avui, que té un nivell de compliment superior, pel que fa a infraestructures viàries –superior, molt superior al 90%. La Moció, evidentment, és reflex d'aquella interpel·lació, d'aquella barreja de temes –infraestructura, energia, alternatives– sense massa propostes concretes; més aviat, declaració d'intencions. El que passa és que, a més, venia a ser una mica, ve a ser una mica repetitiva en els seus apartats, i la primera opció que vam estar plantejant-nos era la de votar en contra de la seva Moció.

De tota manera, tenint en compte que eren temes ja tractats, debatuts i aprovats, perquè vostè ja feia esment que, l'any 97, hi havia una moció que vostè mateixa va presentar, en què es demanava el compliment del Pla d'infraestructures viàries del Penta, i, l'any 96, el senyor Gimeno va presentar una proposició no de llei a la Comissió d'Indústria, en què també demanava..., i feia esment, concretament, del tema de les carreteres –el text aprovat–, del tema de les carreteres de l'eix de l'Ebre, del tram Vinebre - Garcia i, també, de la carretera que va des de Pratdip a Reus... Hem vist, malgrat això, que, introduint-hi esmenes o modificacions, es podia aprofitar aquesta Moció per traure'n un bon profit, concretant –això, sí–, puntualitzant els tres punts que es presenten per fixar més clarament l'objectiu, perquè ja ho dic: continuar amb declaracions, manifestacions i constatacions poc ajuda a resoldre el tema que avui ens ocupa.

Amb este interès, el nostre Grup ha presentat tres esmenes –una a cadascun dels punts. El primer punt, allà on es demana de fer les gestions necessàries davant del Govern de l'Estat per executar les obres d'infraestructures del Penta, hem volgut acotar-lo bé i fer esment que són les previstes en el conveni d'infraestructures viàries del Penta per no donar lloc a confusions o a males interpretacions, i, a més a més, hi hem afegit allò d'incloure, com a annex a l'esmentat conveni, el tram de la carretera que ara els deia: la C-230, de l'eix de l'Ebre, comprès entre els municipis de Garcia i Vinebre, a la Ribera d'Ebre, i el tram comprès entre els municipis de Pratdip i Reus, al Baix Camp, per adequar-los als mateixos nivells tècnics de seguretat que la resta del traçat. Ho hem concretat d'esta manera perquè hi ha una resolució anterior que parla en este sentit i perquè això ha estat reivindicat des del territori per part dels alcaldes i de grups –concretament, estes dues carreteres. Ampliar més l'abast i deixar-ho que s'estudiaria o es veurà quina pot ser l'ampliació a mi em sembla perillós perquè això, doncs, també, és ajornar més la solució del problema. Anem a allò concret, que són estos dos trams de carretera –si n'hi ha d'altres, ja es veurà–; algunes de les carreteres que ha citat el senyor Gimeno no formen part de les rutes d'evacuació i, per tant, seria aprofitar-ho per a altres circumstàncies, però no exactament per al tema de què estem tractant. Jo

crec que val més que ho concretem i ho cenyim als dos trams viaris que han estat reivindicats, que tothom sap que sí que són importants i decisius en cas d'una evacuació.

En el segon punt, en què vostè demanava estudiar la manera d'anar disminuint l'elevada dependència de Catalunya de l'energia nuclear, fins aquí, doncs, d'acord –hi estem d'acord. Escolti'm: el Govern de la Generalitat, en estos anys, també ha anat treballant en este sentit. Vostè sap que, actualment, la producció nuclear representa el 72% del total de la producció a Catalunya; per tant, doncs, es fa molt difícil fer una reducció dràstica. De tota manera, amb accions com la cogeneració, que ja els últims cinc anys ha representat la implantació de més de 700 megawatts, que és quasi, quasi equivalent al que és una central nuclear, o el conveni que recentment s'ha fet públic que havien signat les empreses Endesa i Gas Natural per construir, a Catalunya, dues centrals de gas de cicle combinat –amb 400 megawatts cadascuna; en total, 800, que és l'equivalent, també, d'una central nuclear–, o bé el fet que, actualment, a Catalunya hi ha un 5,7% del consum de l'energia primària que ve de recursos renovables, i s'han fet, durant estos cinc últims anys, unes inversions superiors als 25.000 milions de pessetes, ja s'està, per tant, en la línia... Això és difícil, és complicat, perquè les centrals nuclears són de producció de base; vull dir que és molt difícil d'alterar i que, en tot cas, les que es regulen són les tèrmiques i les hidràuliques. Però, atesa la futura demanda que hi pugui haver, jo crec que sí que es podrà anar cobrint amb estes energies alternatives i és bo que s'estudiï la manera d'anar disminuint, però fer-ho d'una manera seriosa; no es pot dir: «Tanquem les nuclears, ja!», perquè no hi ha cap altra font alternativa en estos moments per cobrir la demanda i les necessitats que hi ha. Per tant, és bo, senyor Gimeno, que això es vagi estudiant.

De tota manera, de tota manera, vostè, en la segona part del punt 2, aquí, ens fa tota una sèrie de consideracions, que si hi ha o no hi ha competències en matèria nuclear a Catalunya, que si hi ha més o menys residus... Jo crec que això són declaracions, que això ja ho sabem, però això no condueix enlloc; per això, nosaltres li fem una esmena que diu que, ahora que es fa l'estudi de la manera de disminuir la dependència de l'energia nuclear, participem en la futura elaboració, per part del Govern central –que és una competència del Govern central–, un cop escoltada l'opinió dels municipis, del Projecte de Llei de residus radioactius. Com saben vostès, hi ha una ponència al Senat i en vam parlar, no fa gaire, en una moció del senyor Gil; parlant del tema este, hi ha una comissió al Senat, que encara no s'ha aclarit, que encara no ha fet la seva resolució, però això ha de portar a l'elaboració d'una llei de residus radioactius; perquè el que es planteja aquí és poder-hi participar per posar de manifest, entre altres coses, la gran contribució que Catalunya ja ha fet en la producció d'energia d'origen nuclear, perquè crec que això és bo que es faci, que el Parlament en tingui coneixement i també que tinguin coneixement per a les previsions de futur els que han d'elaborar la Llei de residus radioactius.

Quant al tercer punt, vostè parlava de promoure les accions necessàries per tal d'augmentar l'eficiència

energètica i donar un suport decidit a l'ús racional de l'energia, d'energies alternatives. És clar, seria faltar a la veritat i seria una responsabilitat per la nostra part votar-lo tal com està perquè voldria dir o vindria a acceptar que, des del Govern, no s'ha fet res en aquest sentit i, per tant, fem una de les esmenes típiques del Grup de Convergència i Unió, que és continuar, continuar en la promoció perquè, si vostès dos estan al cas de les coses que es van fent des del Departament d'Indústria i Energia –i, més concretament, des de l'Icaen–, veuran que l'esforç és considerable i els avenços significatius pel que fa a tot el tema de l'eficiència energètica i a l'ús racional d'energies alternatives.

De tota manera, a part d'esta esmena o d'esta correcció –a l'inici– de canviar «promoure» per «continuar promovent», hem volgut introduir un apartat molt concret –el que li deia, també, dels altres punts: concretar, no deixar-ho a l'aire–, que és fer esta acció d'augmentar l'eficiència energètica i donar més contingut al que representa el gruix de l'energia renovable dintre del conjunt de l'energia que es produeix o es consumeix a Catalunya, tenir especial cura de l'energia eòlica, però no només pel que representa d'energia renovable, sinó pel doble efecte de creació de riquesa que pot representar en algunes zones desfavorides. Estic parlant de comarques com el Priorat i la Terra Alta, en què ja n'hi ha experiències –ja se n'han posat–, on representa una font de recursos important per als ajuntaments, on representa la creació d'una sèrie de llocs de treball i, a més, el fet de fer unes inversions importants des del sector privat en unes comarques on fa falta la inversió pública, però també on fa falta molta inversió privada.

Si la senyora Olivares ens accepta totes aquestes esmenes, no dubti que el Grup de Convergència i Unió votarem a favor de la Moció presentada.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Sabanza. És ara el moment d'intervenir els grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, pel Grup d'Esquerra Republicana, intervindrà el senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Moltes gràcies, senyor president. Bé, amb relació a la Moció que avui s'ha comentat, jo crec que hi ha diferents coses a dir. Sincerament, els manifesto que el nostre Grup no sap ben bé encara què ha de votar, entre altres coses, perquè també depèn del posicionament que faci la senyora Olivares amb relació a l'acceptació –o no– de les esmenes que han presentat els diversos grups, tant el d'Iniciativa com el de Convergència i Unió. Ja li manifesto per endavant que, en funció del que vostè faci, accepti o no accepti, nosaltres donarem el vot en un sentit o en un altre. Per tant, el meu posicionament serà sobre la Moció, però també, d'algun manera, sobre les esmenes.

Jo, d'entrada, crec que hi ha tres qüestions fonamentals en aquesta Moció. Primera: malament, malament, quan en un tema hem d'estar amatents, hem d'estar pendents

dels plans d'emergència; malament per definició, perquè, quan hi ha un pla d'emergència, vol dir que les coses no van bé i, en qualsevol cas, aquest és un tema important. Segon: com a conseqüència d'això, home, la bondat de l'energia nuclear, que la defensi una persona que està vinculada professionalment amb el sector a mi em sembla bé, però, políticament, el que està molt clar –políticament, el que està molt clar– és que, aquí, el que hem d'intentar és, d'alguna manera, defensar ideologia i s'ha repetit del dret, del revés i d'una manera manifestament clara que l'energia nuclear –almenys per a alguns grups polítics i determinades opcions–, doncs, no és que sigui bona o que sigui dolenta, és que en aquests moments ens l'hem d'empassar, però és un desastre per al país.

Per què és un desastre per al país? Entre altres coses, perquè convergeix, una altra vegada, en un altre tema, Catalunya en un país de peatge –i aquesta és la tercera. Hem parlat sovint, darrerament, dels peatges de les autopistes; l'energia nuclear també és un peatge per al nostre país, senyores i senyors diputats, i un peatge que té conseqüències gravíssimes, un peatge que ens fa ser dependents energèticament, un peatge que té costos econòmics elevadíssims i un peatge, finalment, que, a més a més, és perillós; és perillós per a la vida i la qualitat de la vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Per tant, és evident que aquesta és una qüestió políticament molt important, i les persones que representem, en definitiva, opcions polítiques diferenciades, l'hauríem d'analitzar, segurament, més enllà del que pugui ser o deixar de ser una posició concreta en funció d'una interpellació o d'una moció.

Dit això, amb referència a la Moció, nosaltres compartim l'esperit de la Moció; la lletra, possiblement, ens agradaria que fos d'una altra manera. Amb relació al primer punt de la Moció, no hi ha massa cosa a dir; hi estem absolutament d'acord, els matisos que s'hi fan ens semblen correctes; per tant, en aquest sentit, no cal dir que hi votarem a favor.

Amb relació al segon punt de la Moció, nosaltres estariem d'acord amb el que ha comentat el senyor Gimeno, que és un segon punt que es queda fluix; és a dir, si no hagués vist jo l'esmena de Convergència i Unió després, tindria la sensació que la senyora Oliveres ha negociat ja prèviament amb el Grup de la majoria per tal de diluir una mica el seu posicionament. Veig, després, que hi ha l'esmena del Grup de Convergència i Unió que encara dilueix més el plantejament que s'hi fa. Per tant, el nostre posicionament amb relació a aquest Grup també serà el d'abstenció, entre altres coses, perquè ja no podem tenir plantejaments, en aquest sentit, més suaus dels que s'expressen especialment en l'esmena, no? I, d'alguna manera, «estudiar la manera d'anar disminuint l'elevada dependència...», escolti: no; aquí, el que hem de constatar és que estem dependents de l'energia nuclear i el que hem de fer, d'una vegada per totes, trencar amb aquesta dependència, perquè –com he dit abans– el peatge, moltes vegades, no és només a l'autopista, sinó que, a més a més, en aquest cas, es concreta –i d'una manera molt important– en aspectes fonamentals per a la vida d'un país i per al funcionament d'un país –en aquest cas,

l'energia. Per tant, aquí seria, segurament, poc pràctic, perquè, en definitiva, Catalunya no té competències al respecte, però seria molt més eficaç el fet de fer un plantejament molt més, diguem-ne, coherent i molt més contundent en relació amb aquesta qüestió.

Pel que fa al punt tercer de l'esmena, nosaltres ja anunciem ara que si s'accepta l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió, tot i que hi han els mateixos típics i tòpics d'una esmena del Grup de Convergència i Unió, en el sentit de «continuar en la promoció», com si la promoció s'estigués fent, cosa que seria absolutament discutible, nosaltres entenem que també hi ha un risc important i una manera de veure les coses que no compartim darrere de tot això, i em refereixo precisament a un tema important, important en el concepte, important en la manera de fer, important, en definitiva, en l'acció de Govern.

Hi ha una frase que, segurament, llegida sona bé, fins i tot deu tenir molt bona intenció, però que a la pràctica és molt perillosa: «d'una manera especial» –quan diu parlant de les energies renovables–, «i d'una manera especial l'edifica pel seu doble efecte de generació de riquesa que pot suposar en zones desafavorides». Després hi ha una falta d'ortografia, perquè posa: «. Col·laborant», i en tot cas és: «. Col·laborar» o «S'ha de col·laborar» o «. col·laborant», però a part de la qüestió gramatical, és molt important la qüestió de les zones desafavorides. Per què? Mirin, les zones desafavorides s'ha d'intentar que deixin de ser desafavorides a partir de polítiques globals, no a partir, ara, de pegats, com pot ser aquest, entre altres coses perquè potser hi ha una zona desafavorida a la qual l'energia eòlica no li va, entre altres coses perquè, perquè hi hagi energia eòlica en un lloc, hi ha d'haver vent, ha de bufar, i a més a més s'hi han de complir tot un seguit de requisits. I, curiosament, a les zones desafavorides, que, a més a més, tenen uns paratges naturals prou interessants, resulta que s'estan implantant algunes zones eòliques que no casen precisament amb tot el que implica una zona natural d'aquelles característiques, amb la qual cosa ja tenim conflicte una altra vegada: o zona natural o energia eòlica, com si no hi hagués llocs a Catalunya per posar parcs eòlics.

Doncs bé, en definitiva, nosaltres no voldríem ser còmplices en aquesta qüestió, sobretot perquè entenem que si d'alguna manera s'han de reactivar les zones desafavorides és a partir d'uns plans molt més integrals; és a dir, aquesta no és la solució per a les zones desafavorides; està bé que se n'hi faci, però no és la solució. Llavors, ens sembla d'un cert cinisme, fins i tot, plantejar-ho aquí com una alternativa per al futur d'aquestes zones desafavorides, i, concretament, quan avui s'ha parlat del Priorat i de la Terra Alta encara més, encara més, perquè, francament, entenem que d'alternatives per al Priorat i la Terra Alta n'hi hauria moltíssimes més, i s'hauria de fer de tota una altra manera.

En qualsevol cas, és evident, per tant, que la frase, que en el fons deu portar molt bona intenció, amaga al darrere seu una càrrega important d'una manera de fer amb la qual nosaltres ni estem d'acord ni volem participar.

7078

En aquest sentit, senyora Olivares, si vostè acceptés l'esmena del Grup de Convergència i Unió, cosa que d'altra banda entendríem, perquè, en definitiva, voldria dir –se suposa– que s'accepta i, per tant, es pot aprovar la Moció, nosaltres ens hi abstindríem, senzillament per aquest matís que acabo de fer, que em sembla que és molt important des del punt de vista pràctic.

Amb tot això, com vostè haurà vist, el posicionament nostre en la Moció va molt en funció de la decisió que vostè prengui a última hora amb relació a l'acceptació o no d'esmenes.

Jo voldria acabar aquesta intervenció recordant que, en un cert moment, d'aquesta legislatura no, de la passada, el nostre Grup Parlamentari va plantejar la creació d'una comissió de seguiment del pla Penta, entre altres coses perquè enteníem que, des del punt de vista de Catalunya, si bé el tema de les competències –i en aquells moments encara més– estava clar que poca cosa s'hi podia fer, el que era evident és que aquest era un tema que afectava molt i d'una manera molt important els ciutadans i les ciutadanes que vivim en aquelles comarques.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Després d'una altra lliçó magistral sobre les bondats de l'energia nuclear, ens vam quedar, evidentment, amb les ganes i, sense cap mena de dubte, allò no va tirar endavant. Segurament que la legislatura aquesta ja no donarà per a massa cosa més, però una mica l'esperit que es desprèn de la Moció que vostè ha presentat avui nosaltres sí que entenem que seria un tema a replantejar, segurament a partir de la propera legislatura, que tindrem més temps –o tindran més temps–, però el que està clar és que aquest és un tema important, aquest és un tema que a una part del territori català l'afecta d'una manera especial i greu, i en el qual no podem renunciar.

És a dir, si d'alguna manera volem trencar amb els peatges que en aquests moments estem obligats a pagar en el nostre país, no només els que afecten les autopistes, sinó tots els altres, aquesta seria una bona eina per començar a plantejar-s'ho, i, d'alguna manera, pel fet de, potser, com a mínim, aclarir posicionaments –com he dit abans– sobre el que per a alguns són bondats i que per a d'altres són crues realitats de l'energia nuclear, seria bo que poguéssim tenir aquest marc de debat en aquesta cambra.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, senyores i senyors diputats, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular no entrarà clarament en el que és, en el que va ser la interpellació que la diputada senyora Olivares va fer, però sí que ens queda i ens consta que en aquesta interpellació –que aquestes mocions són fruit d'aquesta interpellació–, es veien dibuixats dos fins molt concrets. Un d'ells és el desmantellament de les centrals nuclears o l'aturada de les cen-

trals nuclears existents, i l'altre, que és el que més a nosaltres, sens dubte, ens preocupa, és el futur de l'energia dintre de Catalunya.

I després, aquesta interpellació s'ha derivat en tres punts d'una moció, que a la nostra vista, o a la nostra manera d'entendre, no tenen a veure amb una simplificació molt profunda del que era la interpellació en si.

Nosaltres creiem que al nostre Estat, a l'Estat espanyol, i a Catalunya, concretament, hi ha hagut el que és un *parón* nuclear; no s'han construït totes aquelles centrals nuclears que estaven previstes. Això ha comportat ja una definició clara que no és el camí que s'havia de prendre.

Per una altra part, també ens trobem que no hi ha un programa energètic de futur, i, això, el que ens fa és que aquell peatge de què estava parlant el senyor Ernest Benach sigui un peatge que avui haguem de fer a França perquè en depenem enèrgicament. I no defenso l'energia nuclear, sinó una programació d'energia, sigui l'alternativa o sigui la que sigui, per poder tirar endavant.

Per tant, hi ha una falta de planificació energètica dintre del nostre país i hi ha una falta de planificació energètica en el que és l'Estat espanyol en si, motivada per aquest *parón* que hi va haver del que és la planificació d'energia nuclear. I ho torno a dir: això no vol dir, ni molt menys, que el nostre Grup sigui favorable que siguin la solució les plantes d'energia nuclear, sinó que el que es necessita és un debat profund sobre què és el que volem i cap on volem tirar.

També és ben cert que no es tracta que les energies alternatives que es comenten siguin detallades concretament en zones que siguin desfavorides, sinó que realment el que s'ha de veure és una planificació general del nostre país, de Catalunya, on aquesta planificació d'energia ha d'anar a parar.

Però no oblidéssim que, a Catalunya, nosaltres no podem fer una planificació d'energia solament i adequadament per al nostre país, si no comptem amb la importància que ha de tenir la coordinació del que és l'Estat espanyol. I ho diré d'una altra manera: quan estem parlant que volem tindre més competència en el que són qüestions d'energia nuclear, hem de dir –i en això estic d'acord completament amb el conseller– que els temes nuclears, per la importància que tenen, no són temes que han d'anar completament individualitzats en el que és un territori, sinó que han d'anar enllaçats, per la seva importància, amb el que és una política d'estat, fins i tot de la Unió Europea.

Per tant, jo penso que en la interpellació era aquest el camí. I el gran interrogant que nosaltres tenim és aquest interrogant, de quina és la planificació, quina classe d'energia volem o si volem continuar depenent, com estem depenent, de França, en aquests moments, energèticament. I ho torno a dir: que ningú sospiti que amb això volem dir que l'energia nuclear és el futur per a aquesta planificació, sinó que diem: fem, promovem, impulsem una planificació d'energia que ens determini, que ens marqui el camí per on volem anar.

Referent als tres punts de la Moció que es presenten per la senyora Olivares, del Grup Mixt, nosaltres farem ara les següents consideracions. En primer lloc direm, senyora Olivares, que si vostè ha admès les esmenes d'Iniciativa per Catalunya, nosaltres les votarem en contra, i això no és cap motiu que ningú estigui en procés electoral o que el senyor Aznar faci al·locucions de quan vénen les eleccions.

Referent al primer punt de la Moció, en què vostè parla de dur a terme les gestions necessàries davant del Govern de l'Estat espanyol per tal d'executar de manera immediata les obres d'infraestructures viàries del pla Penta», aquí s'ha de dir una cosa, i és que el pla Penta, el que és aquest conveni, és un conveni que està tancat, i, sorprenentment, el Govern central ja ha passat totes les partides pressupostàries a la Diputació de Tarragona. Possiblement, allò que queda pendent per poder fer, haurà de preguntar a la Diputació de Tarragona per què no ho ha fet, perquè els diners fins i tot s'han anticipat. Per tant, nosaltres sí que estem d'acord que han quedat uns serrells o han quedat unes qüestions fora, que sí que seria bo que estiguessin dintre, però no poden estar dintre d'aquest conveni, que és un conveni que està tancat.

Per això nosaltres, senyora Olivares, si vostè accepta l'esmena del Grup de Convergència i Unió, amb una esmena tècnica que nosaltres proposaríem –si es pogués fer–, nosaltres hi votaríem favorablement. I l'única qüestió que canvia, i amb això estic d'acord, quan diu: «Incloure com a annex a l'esmentat Conveni d'infraestructures viàries el tram de la carretera comarcal 230, de l'eix de l'Ebre, comprès entre els municipis de Vinebre i Garcia, a la Ribera d'Ebre, i el tram comprès entre els municipis de Pratdip i Reus...» Dir-li que nosaltres hi estem d'acord, però és un conveni tancat. El que nosaltres, com a esmena tècnica, demanaríem seria: «Incloure en un futur conveni d'infraestructures viàries aquests dos conceptes i aquells conceptes que han pogut sortir», senyor Sabanza, que possiblement vostè no hagi pogut recollir i que possiblement en aquest conveni s'hi podrien incloure.

Referent al segon punt, que fa referència a «estudiar la manera d'anar disminuint l'elevada dependència...», jo penso que a això, senyora Olivares, jo ja hi he fet un esment, l'esment de dir que nosaltres no podem demanar que ens passin una total competència en temes d'energia nuclear, precisament per la importància que té aquest tema i precisament per la coordinació que això ha de tenir amb l'Estat espanyol i fins i tot amb la Unió Europea.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquest segon punt, tret que vostè accepti l'esmena que presenta Convergència i Unió, que va molt lligada amb el que jo havia dit en un començament, amb el que el conseller de Governació, l'honorable senyor Pomés, deia, que sí que hi ha qüestions, com són els bombers, com són les sanitàries, que sí que han de tindre una relació directa amb el que són les competències del nostre territori, del nostre país, però competències com pot ser el desmantellament de les centrals nuclears quant als residus que aquestes o les que estan en funcionament tenen, jo penso que això és una competència que conti-

nua anant molt lligada amb el que és una política general.

I referent al tercer, dir-li, senyora Olivares, que a nosaltres ens agradaria que vostè acceptés l'esmena de Convergència i Unió, per una qüestió molt simple, molt simple; perquè nosaltres, sense caure en el detall de la Terra Alta o del Priorat, pensem i estem segurs que aquesta esmena, d'alguna manera, enriqueix el que vostè, senyora Olivares, ha fet, quan parla i determina una especial substitució o regeneració de riquesa en aquelles zones més desfavorides, que no concretament han de ser les de les comarques tarragonines, sinó les del conjunt –i penso que era l'exemple que estava posant el senyor Sabanza– del que és Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Marià Gil.

El Sr. Gil i Agné

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, tal com ha dit el primer diputat que ha sortit a parlar aquest matí, l'ordre del dia d'aquest plenari, extens plenari, està ple de nombrosos punts. I jo dic que, si s'aprovesin la majoria d'aquests nombrosos punts de l'ordre del dia al llarg d'aquestes jornades, possiblement seria un pas prou important en molts aspectes per al reequilibri que diem d'aquí, de Catalunya.

Jo, en nom del meu Grup Parlamentari, vull ressaltar l'extraordinària importància que nosaltres manifestem en aquest segon punt de l'ordre del dia i que, com s'esta ja debatent, tothom ja som conscients que és el tema de nuclears. Evidentment, avui no és si nuclears sí o nuclears no, avui no és el tema, sinó que són diversos temes que van voltant a l'entorn d'aquesta paraula, però que són molt importants.

Los tres punts que la diputada, la senyora Maria Olivares, presenta, un sobre infraestructures, el segon sobre la problemàtica que creen els residus nuclears i el tercer punt sobre alternatives, alternatives que facin possible que no sigui una dependència total la que hi ha, i almenys en gran part, de la nuclear..., doncs això obre un ventall en què la intervenció es fa una miqueta difícil de concretar.

Quant a la infraestructura viària, aquí s'ha repetit, però jo també tinc l'obligació de dir-ho, i també perquè sóc coneixedor d'aquestes realitats d'infraestructura, hi torno a insistir, perquè és veritat, que lo cas que està passant en la carretera comarcal 230, la que passa entre Vinebre i Garcia, es converteix actualment en un autèntic calvari de circulació lenta, donat que no hi ha vorera d'emergència i els radis de corbes són més curts que als altres trams; agreujat tot això per un considerable augment de la circulació de vehicles amb transport perillós. Per tant, circular per aquesta carretera en circumstàncies normals ja es fa molt pesat, seria difícil d'imaginar el que passaria en circumstàncies ja d'un accident nuclear.

A més, és curiós perquè uns diuen que és de la Generalitat, els altres diuen que és de la Diputació, la competència, però aquests nou quilòmetres que hi han allí queden sense solucionar-se. I l'evacuació en direcció als municipis amb funcions d'àrees base de recepció social, com seria cap a Reus i cap a Tortosa, tal com contempla el Penta, doncs, se troba relativament col·lapsada.

Per tant, jo vull utilitzar aquella paraula que no m'agrada utilitzar, però crec que aquí és adequada, que és una vergonya que actualment aquest tram de carretera estigui encara així.

No anomeno altres trams que han anomenat altres diputats, però que també és veritat. No se n'ha anomenat un altre, en tot cas, que és el cas de l'Ametlla de Mar, amb una carretera d'emergència que s'està treballant per sortir-se'n i que encara continua, d'alguna manera, sense resoldre.

En aquests programes d'emergència, pel que fa als simulacres d'accidents per a les poblacions pròximes a les nuclears, la informació que hi ha és minsa, és insuficient i poc actualitzada. Sí que és veritat que es fan programes i es fan simulacres dins de les nuclears, però no quant a les poblacions.

Jo, aquí en aquests moments, vull recordar el nom d'una persona que al seu dia va treballar de cara a la informació a les poblacions d'una forma notable: va ser l'anterior governador de la província de Tarragona, el senyor Ramon Sánchez Ramon. I, si fem cas d'aquestes consultes que de vegades surten als diaris, veurem com últimament hi ha hagut una enquesta, realitzada per Estudis Socials d'Opinió i Mercat, Cedes, a petició de l'AMAC, que són aquells ajuntaments que estan units, relacionats amb els temes nuclears, i en la qual és realment preocupant la desinformació, el desconeixement que es dona per part de la majoria de la població d'aquestes poblacions, quant als residus nuclears, on se porten...

(Remor de veus.)

El president

Prego a les senyores diputades i senyors diputats que guardin silenci.

El Sr. Gil i Agné

...qui presideix la gestió dels residus, qui n'és l'encarregat.

Però, a més, vull ressaltar un altre aspecte perquè és important. El Consorci d'Aigües a Tarragona –dit d'una altra forma, el minitransvasament que hi va haver de les aigües de l'Ebre a Tarragona–..., en aquests moments, són quaranta les poblacions que estan bevent aigua del riu Ebre. A més n'hi han unes altres que estan fent la petició per adherir-s'hi.

En aquestes poblacions, aquesta aigua que estan bevent o que tenen possibilitats de beure, està passant per l'Ebre, està passant per la nuclear d'Ascó, pel seu costat, i caldria tindre molt present què representaria un cert vessament o una certa fuga del que sigui, que no

seria res bo, a l'aigua de l'Ebre, respecte a aquestes poblacions.

Respecte al segon punt, que fa referència al tractament dels residus radioactius generats per les centrals nuclears de Catalunya, he de recordar que el passat mes de maig el Grup Socialista –jo vaig tindre la satisfacció de poder-ho defensar– vam fer també una interpellació al respecte i ens vam sumar al que altres diputats havien fet anteriorment. Per tant, el tema continua essent preocupant: on es col·loquen els residus de les centrals nuclears?

Hi ha unes manifestacions de l'AMAC, d'aquesta associació de municipis, que s'estan posant totalment en contra que els residus de les centrals nuclears vagin a augmentar les piscines de les respectives centrals nuclears, donat que això no comporta altra cosa que un cementiri nuclear a les terres de Catalunya, i concretament en aquestes poblacions. Per tant, estan pressionant perquè, definitivament, hi hagi un trasllat d'aquests residus al que s'anomena «un magatzem temporal centralitzat» i que avui per avui no se sap on col·locar-lo.

I hem de ser molt clars –jo ho deia aquella vegada i ho torno a dir–: s'han sabut fer –diguem-ho entre cometes– centrals nuclears, però no sabem com desmantellar-les i no sabem on col·locar els residus, que és el que realment preocupa, a part d'un debat de «nuclears, sí» o «nuclears, no».

Avançant una mica més, en el tercer punt se planteja la utilització de les energies renovables. Jo aquí voldria fer una referència al Pla territorial parcial de les terres de l'Ebre que, en un dels seus apartats, parla d'aquest aspecte. I diu així: «Les terres de l'Ebre tenen oportunitat de girar el mitjà de la producció intensiva d'energia d'origen nuclear amb el desenvolupament d'energies alternatives que gaudeixen de bones expectatives en aquestes comarques. A banda de l'aparició de plantes de cogeneració, paral·lela a l'extensió de la xarxa de gas natural, hi ha un notable interès per l'energia eòlica i s'albiren possibilitats d'aprofitament de l'energia fotovoltaica.» I va parlant així. Continua dient: «Actualment es recensen tretze parcs eòlics en tramitació i un, en funcionament: el parc eòlic del Baix Ebre, creat l'any 1994». Per tant –aquí un altre diputat també hi ha fet referència–, evidentment és positiu que el Pla territorial parcial de les terres de l'Ebre contempli com una alternativa; després s'haurien de fer matisos, perquè no és simplement col·locar aquells mastodonts en qualsevol lloc del territori, però creiem que és positiu.

I finalment –perquè veig que el llum ja m'està assenyalant...–, jo voldria acabar dient una cosa que és important: que les comarques del sud de Catalunya hauran sofert durant anys una de les més grans concentracions d'indústria nuclear de tot Europa. L'energia que hauran generat aquestes plantes se n'ha anat, en la seva major part, cap a les zones industrialitzades de Catalunya i de la resta de l'Estat. Mentrestant, a nosaltres ens haurà quedat un llegat que arrossegarem durant milers d'anys. Cal, doncs, la solidaritat dels qui s'han vist afavorits amb aquesta política envers aquestes terres.

El nostre Grup, davant de les esmenes... Jo no he fet un comentari: penso que les esmenes que s'han presentat

suposen una concreció del que la il·lustre diputada havia presentat en els seus punts. Si la diputada ho creu convenient, nosaltres ho veuríem positiu, excepte aquestes esmenes que el Grup d'Iniciativa i el Grup de Convergència han fet. Pensem que van en la línia bona i s'han de dir les coses tal com són. De vegades no ho hauríem de dir així, però avui pensem que aquestes esmenes són una contribució positiva per a aclarir el tema de les nuclears a les terres nostres, i, sobretot, evidentment, a les terres de l'Ebre, que és allí on estan col·locades.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Maria Olivares, per un temps màxim de cinc minuts.

El senyor Sabanza em demana la paraula. Per què me la demana?

El Sr. Sabanza i March

Sí, senyor president, perquè el senyor Luna ha fet una petició d'una esmena tècnica a l'esmena que he presentat, i potser...

El president

Ja li preguntaré si vostè l'accepta, però sobretot si l'accepta o no la persona que ha defensat la Moció.

El Sr. Sabanza i March

No, però com que en principi la senyora Olivares ha d'acceptar l'esmena que presenta el Grup de Convergència, crec jo que, per al bon fi del debat fóra bo que la senyora Olivares sabés si el Grup de Convergència accepta o no l'esmena que li proposa el... (*Remor de veus.*)

No? (*Pausa.*) Llavors, es pronunciarà sobre una esmena que és possible que sigui esmenada.

El president

Sí. Serà així.

El Sr. Sabanza i March

Farem un nou torn. Jo ho dic per economia, eh?

El president

Qui té la paraula, en primer lloc, és la senyora Olivares, senyor diputat. Vostè el que pot fer és oposar-se a la tramitació de l'esmena tècnica sobre la seva esmena, però qui decideix què votem és la diputadaponent.

Senyora Maria Olivares, té cinc minuts per pronunciar-se sobre les esmenes.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Bé, jo crec que el debat aquí avui sobre el tema ha estat molt interessant. Jo no puc dir que hagi estat en desacord amb res del que han plan-

tejat Iniciativa per Catalunya, Esquerra Republicana, quant a la qüestió ideològica. (*Remor de veus.*)

Quant a les esmenes d'Iniciativa, lògicament hi estic d'acord, però no les puc acceptar, no les puc acceptar perquè, tal com deia el senyor Benach, aquests tres punts de la Moció podien haver estat no tan seus, podien haver estat molt més taxatius, podien haver estat molt més ideològics com Els Verds pensem. Això, la meua experiència aquí en aquest Parlament...

El president

Prego que guardin silenci, senyores diputades i senyors diputats.

La Sra. Olivares i Usac

...m'ha demostrat que, a vegades, les propostes que es fan han de ser purament ideològiques i amb intransigències, o sigui, intransigents, demostrant què és el que realment es pensa sobre aquella qüestió determinada. Però hi ha vegades que s'han de fer unes proposicions no de llei o s'han de fer uns punts de mocions, que són una mica seus o una mica de possible acceptació per part del Govern, de la majoria.

Llavors, en aquest cas, senyor Benach, jo hi he estat en oposició des del seu inici, a la construcció de les nuclears. Jo vaig estar en totes les manifestacions públiques que es van fer. Ara bé, les nuclears les tenim, les tenim aquí, i hem de veure de quina manera millor reconduïm el seu desmantellament progressiu –ja sabem que no pot ser automàtic– i de quina manera, com aquest cas és el motiu principal dels punts de la Moció, intentem que el Penta sigui complet; es porti a terme aquesta seguretat de la ciutadania, de les poblacions que viuen al voltant de les centrals nuclears.

Em pronuncio a favor de les esmenes de Convergència. Algunes d'elles perquè els conceptes són correctes; en altres, jo hauria volgut que s'haguessin acceptat les meves, com és lògic, però, de totes maneres, penso que sempre és un pas endavant. Amb aquesta nostra intenció, doncs, que es compleixin els plans d'emergència i la seguretat, ja dic, de les persones que envolten aquestes centrals nuclears, que per nosaltres tant de bo que no existissin, però existeixen i, per tant, mirem de posar-hi, encara que sigui pegats, però mirem d'anar avançant en aquesta seguretat i en aquesta..., en fi, el que es pot fer. I suposem que en aquests moments no es pot fer res més.

La segona esmena d'Iniciativa per Catalunya. Ja en l'anterior Proposició no de llei nosaltres també el fèiem, aquest punt, i no ens va ser aprovat. Per tant, insistir-hi. Doncs bé, en una possible proposició no de llei ja ho farem, però ara en aquest cas i en aquesta, aquests punts d'aquesta Moció, que considerem seus, potser els hem de suavitzar una mica més acceptant les esmenes de Convergència.

Gràcies.

El president

Perdó, s'ha de pronunciar sobre l'esmena tècnica que li han proposat.

7082

La Sra. Olivares i Usac

L'esmena tècnica...

El president

Si vol, hi donarem lectura.

La Sra. Olivares i Usac

Bé, vostès, doncs, en tot cas...

El president

Perdó?

La Sra. Olivares i Usac

Si de cas es posen d'acord, l'acceptaríem.

El president

L'acceptaria. Molt bé.

La Sra. Olivares i Usac

També voldria...

El president

Li haig de preguntar al diputat senyor Sabanza si s'hi oposa. Perdó. Vol que la hi llegeixi? (*Pausa.*) Per favor. L'esmena tècnica que ha sigut proposada pel Grup Popular sobre la base que han sigut acceptades les esmenes de Convergència i Unió.

El secretari primer

L'esmena, en el text final que desitja la senyora Olivares que sigui posada a votació en el supòsit que el Grup esmenant no s'oposés a la seva tramitació, diria: «... que viuen a Catalunya, incloure en un futur conveni d'infraestructures viàries».

El president

Senyora Olivares? (*Pausa.*) Per aclarir l'esmena tècnica té la paraula el diputat senyor Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president. Miri, és molt senzill: l'únic que nosaltres hem dit és que el conveni ja està finalitzat; per tant, incloure alguna cosa nova en un conveni que està finalitzat no és..., i demanem una esmena tècnica que digui: «incloure en un futur conveni d'infraestructures» el que l'esmena de Convergència i Unió diu, però, encara, en aquest nou conveni, es poden ficar totes aquelles qüestions o es poden debatre totes aquelles qüestions que han quedat, d'alguna manera, fora del desenvolupament en el temps de la construcció de la central nuclear.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Senyora Olivares, s'haurà de pronunciar sobre si accepta aquesta esmena tècnica.

La Sra. Olivares i Usac

Sí, l'accepto; sí.

El president

L'accepta. El senyor Sabanza s'hi oposa?

El Sr. Sabanza i March

No. Ràpidament, no m'hi oposo, senyor president, però torno a dir el mateix d'abans. Vull dir que la senyora Olivares es pronuncia sobre una cosa que no sap si jo, prèviament, o el Grup de Convergència, ha acceptat.

El president

No. S'equivoca. En el temps s'equivoca. Sobre com s'han de fer els pronunciaments, s'equivoca, senyor Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

D'acord. Doncs, bé; el que passa... Bé, molt bé. M'equivoco, però considero que és més lògic, eh? (*Rialles.*) I jo accepto l'esmena tècnica...

El president

Vegi l'article del Reglament...

El Sr. Sabanza i March

No parlo del Reglament, parlo de lògica... Accepto l'esmena tècnica que presenta el Grup Popular, i així la senyora Olivares ja sap realment si estem...

El president

El senyor Benach em demana la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Sí, senyor president. A efectes pràctics, tenint en compte que aquesta és una moció que no és unànime, perquè alguns grups ja hem manifestat que no hi acabàvem d'estar d'acord, a mi em perdonaran però això no és cap esmena tècnica. En qualsevol cas, això sí que podria ser, tot i que el Grup Popular, doncs, hi ha posat bona fe, per entendre'ns, una esmena transaccional, en tant que hi ha una esmena presentada. Si és com a transaccional, nosaltres entenem que això és perfectament reglamentari i, per tant, tindria tot el sentit del món. Si és com a esmena tècnica, a mi em perdonaran, però, tenint en compte que aquest no és un tema en el qual tots estem d'acord, ens reservàrem el nostre posicionament, doncs.

El president

Com a president, em pronuncio: crec que té raó el diputat que acaba de parlar, el diputat senyor Benach. Per tant, hauríem d'assumir aquesta esmena no com a esmena tècnica, sinó com a esmena transaccional. (*Pausa.*)

S'accepta que sigui admesa com a esmena transaccional. Senyor diputat..., senyor..., com a esmena transac-

cional. Senyor Sabanza, accepta que sigui admesa com a esmena transaccional?

El Sr. Sabanza i March

Sí, sí, senyor president.

El president

D'acord. Doncs, senyora Olivares...

Senyor Gimeno, em demana la paraula? (*Pausa.*) Per què me la demana?

El Sr. Gimeno i Sanz

Per dues raons. Una ja ha estat explicada perquè també teníem els nostres seriosos dubtes que això fos una esmena tècnica; com a transaccional no hi tenim res a dir. Possiblement, el nostre punt primer, la nostra esmena, no acceptada per aquesta suavitat de la senyora diputada, anava per aquest camí. No és un annex al conveni, sinó revisar un conveni, i ampliar-lo vol dir fer-ne un de nou, no? Però, en fi, ja ens val com a esmena transaccional.

L'altre tema era simplement per demanar votació separada. Ja hem dit que hi ha algun punt en què no estem d'acord. Llavors, el que demanàvem és, quant al punt 2, tal com queda ara, votar separatament, i, quant al punt tercer, en la mateixa línia que el Grup d'Esquerra Republicana, demanàvem votació separada, que podria ser conjunta, quant a l'anterior, el punt 2, del paràgraf que diu, després d'«eòlica»: «pel seu doble efecte de generació de riquesa que pot suposar en zones desfavorides».

El president

Molt bé. Senyor Benach, més votacions separades?

El Sr. Benach i Pascual

No. Exactament igual que el Grup d'Iniciativa, senyor president.

El president

I poden votar-se conjuntament. Per tant, la proposta de votació que fa la presidència fóra votar el punt número 2 i aquest petit paràgraf del punt número 3: «pel seu doble efecte de generació i de riquesa que pot suposar en zones desfavorides». I votar, després, la resta del punt número 3.

D'acord. Doncs, ho farem així. Alguna petició més de votació separada? (*Pausa.*) Preparem-nos per a la votació. Preparin-se, senyores diputades, senyors diputats, per a la votació.

Iniciem la votació del punt 2 i el paràgraf intermedi del punt 3. Iniciem la votació.

Aquests punts de la Moció han sigut aprovats per 91 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

I, a continuació, votàrem el punt primer i la resta del punt tercer, amb la transacció incorporada. Iniciem la votació.

Aquest punt número 1 i la resta del punt número 3, amb la transacció incorporada, han sigut aprovats per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball

Passem al punt tercer de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball. Presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Jordi Guillot.

(*Remor de veus.*)

El Sr. Guillot i Miravet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en el passat Ple de l'11 i 12 de novembre, vaig substantiar...

(*Remor de veus.*)

El president

Per favor, no comenci, no comenci. Paro el rellotge; no comenci. Guardin silenci, si us plau, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. Guillot i Miravet

Gràcies, senyor president.

El president

Endavant!

El Sr. Guillot i Miravet

Els passats 11 i 12 de novembre vaig substantiar, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, una interpellació referida a la seguretat i salut laborals. Aquesta interpellació es feia set mesos després que tres grups parlamentaris —el Grup Socialista; el senyor Fidel Lora, del Grup Mixt, i el nostre Grup mateix— féssim, també, interpellacions sobre aquesta qüestió.

Posteriorment —estic parlant del maig de l'any 97—, vam aprovar una moció que instava el Govern a obrir un diàleg amb els agents socials i que permetés l'actualització del Pla de prevenció de riscos laborals i estudiar tota la relació que hi havia entre la precarietat i la temporalitat laborals i l'increment de la sinistralitat. Què és el que va justificar —i els en faré un breu record—, què és el que justificava, al cap de set mesos, que tornessin a presentar una interpellació i que avui estiguem discutint la Moció subsegüent?

En primer lloc, tal com vam demostrar en el debat del passat Ple, l'increment preocupant del percentatge de sinistralitat aquí, a Catalunya, i a Espanya. Utilitzàvem, en el debat amb el conseller de Treball, les dades a partir dels paràmetres que la mateixa Conselleria va utilit-

Punt 3

zar el passat mes de maig i es veia que, per exemple, els primers vuit mesos de l'any 98 amb relació a l'any 97, hi havia hagut un increment de quasi quinze punts amb el nombre d'accidents laborals a Catalunya. És a dir que estàvem en una situació greu, molt greu, més enllà de tot tipus de relació amb les mitjanes europees, fora de tot tipus de comparació amb el que eren els increments de l'activitat econòmica, i amb un increment dels accidents laborals que, malauradament, on es manifestaven amb més força era entre els treballadors amb contractes temporals. És a dir que teníem una situació molt preocupant del nombre d'accidents, molt ben situat i ubicat –gran part d'ells, quasi el 50%– dins del que és el sector de contractes temporals i que, per altra part, no tenia cap tipus d'explicació més enllà, com si diguéssim, del que és la greu desviació respecte a la mitjana europea.

Junt amb aquest primer argument, aquest primer element que, a pesar de les discussions, a pesar de les mocions, a pesar de tot el nivell del desenvolupament legislatiu que s'ha anat produint, tant a nivell de l'Estat com a nivell de Catalunya, aquesta qüestió era una qüestió que anava empitjorant-se.

Un segon argument que justificava aquella interpellació era que hi havia un sistemàtic i metòdic incompliment, per part del Govern, tant del desenvolupament legislatiu com de l'aplicació del Pla de prevenció de riscos laborals, consensuat amb els agents socials, l'any 96, a Catalunya, com de les mocions que s'havien anat aprovant en el Parlament de Catalunya. Ens trobàvem, l'11 i el 12 de novembre, que no s'havia obert la negociació amb els agents socials, que no s'havia estudiat el que, per altra part, és evident, que és l'estreta relació entre temporalitat i sinistralitat laboral, i que, per exemple, fins a la publicació en el DOGC de l'11 de desembre, no hi havia un servei de prevenció de riscos laborals a nivell de l'Administració de la Generalitat, és a dir que, més enllà dels incompliments que hi ha de la matèria legislativa, en matèria de control i execució de tot el que és aquest marc regulador, tampoc la Generalitat, tampoc l'Administració de la Generalitat, té una actitud pedagògica, una actitud ferma, d'aplicació del que és la Llei de prevenció de riscos laborals. Hi insisteixo –valgui com a exemple–: tan sols fa quatre dies que s'ha publicat al DOGC la creació d'aquest servei.

I, per altra part, hi havia, també, una fita important que justificava aquesta interpellació, que era l'aprovació, el que s'ha dit la Cimera de Madrid del 4 de novembre, d'un pla de xoc com a resposta a aquesta situació alarmanant d'increment de la sinistralitat. Amb aquest pla de xoc s'intentava impulsar tot un seguit de mesures, consensuades entre el Govern central, els governs de les comunitats autònomes i els agents socials, per tal de sortir al pas del que és –hi insisteixo– dades preocupants, dades que expressen un patiment social, però dades que, alhora, també expressen costos econòmics molt importants per al país.

Junt amb aquells arguments, també volíem situar i vam situar, amb la interpellació, la preocupació de l'actitud de la Generalitat. Perquè, amb l'actitud de la Generalitat, ens preocupa el nivell d'incompliment que hi ha, la manca d'interès, la manca de recursos i mitjans que

s'esmercen en tot el que és la política de prevenció de la salut i seguretat laborals. Per exemple, ens preocupaven, també, els arguments, les concepcions que hi ha de fons en aquestes polítiques. I posàvem, com a exemple, les desafortunades, i preocupants, declaracions del president de la Generalitat en la seva anada a la Cimera de Madrid. I dèiem que trobàvem més que preocupant com podia ser que el president de la Generalitat argumentés que el greu increment de la sinistralitat laboral a Catalunya es devia o al frau o a l'increment de l'activitat econòmica. Quan es pot demostrar –i hi ha estudis que ho demostren– que cap d'aquests dos arguments pot justificar ni fer comprensible el perquè d'aquesta situació.

Ens trobàvem, doncs, amb una situació..., ens trobem, doncs, amb una situació que és greu, amb una situació que, per part de la Generalitat, no ha tingut la resposta necessària suficient i que, per altra part, més enllà del que són els marcs reguladors, els plans de prevenció, els acords que es van prenent amb els agents socials, no hi ha un desenvolupament posterior eficaç, eficient i amb una dotació de recursos necessaris, i és per això que hem cregut oportú presentar aquesta Moció.

La Moció consta de sis punts. En primer lloc, de revisió del Pla de prevenció. Aquest és un pla aprovat l'any 96; hi ha, amb el diàleg obert dins del Consell de Seguretat i Salut Laboral de Catalunya, tot un seguit d'aspectes que cal revisar perquè no ha estat d'una aplicació suficient o no ha estat massa encertada la seva proposta, i calia, doncs, no tan sols fer una revisió sinó, sobretot, aprovar un pla de xoc que ens permetés no tan sols seguir i respondre el que és la proposta acordada a la cimera del dia 4 a Madrid, sinó també afrontar, amb mesures d'urgència, l'increment greu del nombre d'accidents laborals.

En segon lloc, la dotació i recursos suficients. Ja vam explicar i vam demostrar en el debat de l'esmena a la totalitat sobre el Departament de Treball que enguany hi ha un increment de 33 milions de pessetes en el conjunt de recursos que s'esmerçaran en salut i seguretat laboral: 1998, perdó, 1.018 milions de pessetes; 1999, 1.051 milions de pessetes. És a dir que hi ha un increment molt lleuger, molt petit; es podria dir que, bàsicament, són els mateixos recursos un any respecte a l'altre per poder afrontar una situació que ha crescut un 15% en negatiu, un any respecte a l'altre.

En tercer lloc, la creació de l'Institut Català de la Seguretat i Salut Laboral; constituir la Fundació de la Salut Laboral de Catalunya –evidentment, dins del desenvolupament del Pla estatal.

En cinquè lloc, desenvolupar a Catalunya els acords del Pla de xoc estatal, aprovat a Madrid el passat 4 de novembre del 98, i incrementar recursos i mitjans destinats a les tasques de vigilància i control com a sisè punt en matèria de salut i seguretat laboral, perquè veiem, també, que aquest era un element preocupant de la manca que hi havia de pressió per part de l'Administració de la Generalitat per al compliment de la Llei.

Ja en la interpellació que vam presentar l'11 i el 12 donàvem tot un seguit de xifres que, malauradament, el nivell de coneixement d'aplicació de totes les mesures

de prevenció dels riscos laborals a les empreses catalanes és molt baix, començant –hi insisteixo– per la mateixa Administració; que davant d'això hi ha una desresponsabilització total i absoluta per part del Govern en aplicar mesures i polítiques correctives d'aquesta situació, i, per últim, creiem que tot això, en definitiva, justifica la interpellació, justifica aquesta Moció.

Si em permet el senyor president, opinaré també respecte a les esmenes presentades per Convergència i Unió i així ja podríem fer tot un paquet. Respecte a les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, el nostre Grup estaria disposat a acceptar-les sempre que poguéssim transaccionar un punt. Nosaltres estem d'acord amb tot el que s'ha plantejat. Creiem que no difereix excessivament del que és la Moció presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, desappareix el tercer punt, que és la creació de l'Institut Català de Seguretat i Salut en el treball. Però, en definitiva, estaríem disposats a pagar aquest preu sempre que poguéssim transaccionar, dins de l'esmena presentada per Convergència i Unió, la necessitat de compromís que la Generalitat també hi esmerci recursos. Perquè el que no pot ser és que tot sempre depengui que es pugui fer si Madrid hi posa diners, si Europa hi posa diners, i de la Generalitat mai hi ha un compromís real i concret que també hi esmerçarà recursos nous per fer front a una situació que va més enllà dels pressupostos vells.

I és per això que donaríem suport a aquesta esmena si poguéssim fer aquesta transacció, si no, evidentment, rebutjaríem l'esmena de Convergència i Unió i demanaríem la votació...

El president

Tota?

El Sr. Guillot i Miravet

Tota, tota, amb aquesta transacció al punt 2. I rebutjaríem l'esmena de Convergència i Unió, i posaríem a votació la Moció presentada originàriament pel nostre Grup.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió: per exposar les esmenes, té la paraula el diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, debatem en aquests moments la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, subsegüent a la interpellació plantejada en el Ple del 12 de novembre al Govern sobre la salut laboral i la prevenció d'accidents en els llocs de treball.

Jo voldria, abans d'entrar específicament i molt breument a la defensa o a l'explicació i argumentació de l'esmena que el nostre Grup ha presentat, fer una refe-

rència a alguns aspectes de la intervenció que ha fet el senyor Guillot. Molt breument, perquè nosaltres, òbviament, no podem compartir ni podem acceptar de cap manera que hi hagi un incompliment de normatives legals per part de la Generalitat, ni tampoc podem compartir o acceptar de cap manera aquesta –permeti'm l'expressió– acusació cordial de manca d'interès i dotació de recursos per part de la Generalitat en el tema de la prevenció per a la sinistralitat laboral. Dit això, tampoc puc acceptar..., penso que, en tot cas, hi ha una diferència de xifres amb les que vostè ha apuntat, possiblement per una qüestió purament de càlcul o de suma. Vostè parla d'un increment de pressupost, del 98 al 99, de l'ordre dels 30 milions de pessetes i, en canvi, les xifres que jo tinc ens fan anar a un increment de l'ordre dels 100 milions de pessetes. Però, en qualsevol cas, estic segur que deu ser una qüestió purament aritmètica, de càlcul, que no crec que sigui una qüestió de fons; en qualsevol cas, l'increment sí que hi és, i, per tant, volia, també, fer aquesta consideració prèvia.

Respecte al tema de l'alt nivell d'accidents, és obvi. Nosaltres, de fet, així ho entenem, que hi ha un alt nivell d'accidents laborals en el nostre país, però, també, vull recordar el que, de fet, ja va fer el mateix conseller de Treball en la seva intervenció, el dia 12 de novembre, que hi ha una diferència important a l'hora de valorar aquesta taxa de sinistralitat entre el que són els accidents mortals i greus, especialment els greus, en els quals hi ha una evolució en els darrers anys positiva malgrat el repunt dels últims dos anys, i el que són els accidents lleus, que aquests, doncs, sí, efectivament, estem en una taxa de creixement deguda a diferents raons que el mateix conseller va explicar, entre d'altres, evidentment, la incidència que provoca un increment de l'activitat econòmica en la mesura que hi ha un increment de persones treballant, malgrat que aquest no és l'únic, evidentment, motiu; també, la temporalitat, reconeixem i és obvi que té una incidència directa en aquesta qüestió, i, també, un factor que al nostre entendre no és dolent sinó que és positiu que és la major consciència declarativa per part dels agents econòmics en aquesta matèria.

Dit això, entro directament a explicar-ho. Nosaltres en el fons crec que hi ha una coincidència política amb els objectius que plantegen vostès i també en les actuacions de fet. En tot cas, les diferències moltes vegades i, també, per raons òbvies, radiquen en la qüestió de la dotació econòmica de recursos que s'hi poden dedicar. Amb aquesta coincidència en l'esperit i la filosofia del plantejament, nosaltres hem presentat una esmena, una esmena de tres punts, que recull fonamentalment la filosofia del plantejament que vostès fan, perquè, de fet, hi estem d'acord i entenem que podria suposar aquesta votació favorable si fos possible. Bàsicament, es tractaria de recollir els aspectes principals de la seva Moció que serien: en primer lloc, accelerar el procés de revisió –que, de fet, ja s'està portant a terme per accelerar-lo en el si del Consell Català de Seguretat i Salut Laboral, per tant, amb participació, com sempre s'ha fet i ha estat sempre prioritat del Govern de la Generalitat, dels agents socials i econòmics– del Pla de prevenció de riscos laborals de Catalunya, amb incorporació –que és un tema que vostès també plantegen– dels ob-

7086

jectius que corresponguin procedents del Pla de xoc estatal aprovat el 4 de novembre del 98, com vostè recordava fa un moment.

En el segon punt, nosaltres també plantejaríem executar i desenvolupar el Pla, evidentment revisat, de prevenció de riscos laborals de Catalunya amb els fons que s'han de transferir al Consell Català de Seguretat i Salut Laboral, en virtut de la territorialització prevista en la disposició addicional cinquena de la Llei de prevenció de riscos laborals, que disposa la creació de la Fundació estatal per a la prevenció de riscos laborals. Aquest és un fet que coneixeu i és un fet que nosaltres entenem que s'ha de manifestar explícitament, també, en el contingut del text.

Vostè aquí ens planteja una esmena transaccional. De fet, per nosaltres no significa cap inconvenient acceptar aquesta esmena perquè entenem que implícitament en la voluntat política del Govern ja hi està inclosa. És evident que si s'ha d'executar i s'ha de desenvolupar el Pla revisat de prevenció de riscos laborals de Catalunya s'ha de fer amb els recursos propis de la Generalitat. El que nosaltres volem és que s'especifiqui que, a més a més, s'ha de fer, també, amb els fons que s'han de transferir al Consell Català de Seguretat i Salut Laboral en virtut d'aquella territorialització pactada i prevista en la disposició cinquena, com deia, de la Llei de prevenció de riscos laborals.

Per tant, no tindríem inconvenient, i així ho manifesto, d'incorporar en aquest segon punt després de la primera frase: «Executar i desenvolupar el Pla revisat de prevenció de riscos laborals de Catalunya, amb recursos propis de la Generalitat i també» –continuar amb el text que ja estava escrit– «amb els fons que s'han de transferir», etcètera.

I, finalment, en el tercer punt, també recollint un dels aspectes al nostre entendre clau de la Moció que vostès plantegen, nosaltres estaríem també d'acord a plantejar incrementar en col·laboració –això sí– i coordinació amb el Govern central –que per nosaltres això seria imprescindible– els recursos i mitjans destinats a les tasques de vigilància i control en matèria de salut i seguretat laboral, que, com vostès saben, són tasques que es fan en coordinació amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que depèn orgànicament del Ministeri i, funcionalment, de la mateixa Generalitat.

Per tant, en resum, aquest és el contingut de la nostra esmena. Efectivament, com vostè ja ha anunciat, senyor diputat, desapareixeria la proposta de creació d'un institut que, al nostre entendre, no és pas que hi hagi una discrepància conceptual sinó que, en aquests moments, i tenint en compte l'existència dels òrgans de participació que actuen sobre aquesta matèria, el cost que en aquests moments significaria posar en marxa un nou òrgan no seria o seria molt difícil d'assumir en aquests moments. I entenem que això, la no-existència d'aquest punt en aquest moment en la Moció o en l'esmena que finalment es pugui aprovar, no dificulta de cap manera que els objectius que en aquesta matèria el Govern ha d'impulsar es puguin portar a terme.

Per tant, aquest és el contingut de l'esmena. Ho repetixo: el nostre Grup Parlamentari està totalment dispo-

sat a acceptar aquesta esmena transaccional que vostè ens plantejava, i, en aquest sentit, si vostès donessin recolzament a aquesta esmena nosaltres, també, votaríem favorablement el contingut de tota la Moció, tal com quedaria recollida en aquest text.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

M'hauria de fer arribar l'esmena transaccional per escrit.

El Sr. Millo i Rocher

Molt bé.

El president

Té temps, perquè han d'intervenir diversos grups que encara no han presentat esmenes. Poden intervenir, ara, per fixar la seva posició, els grups que no han presentat esmenes; en primer lloc, pel Grup Mixt –ho fa des de l'escó–, el diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president. Aquest Parlament ja ha tingut ocasió de debatre en múltiples ocasions el fenomen i la preocupació que hi ha existent, tant aquí mateix com en la societat catalana i europea en conjunt, de la problemàtica dels riscos laborals i dels accidents en el marc de les empreses i de l'economia. Malauradament, tant l'Estat espanyol, però també Catalunya dintre de l'Estat espanyol pel que fa a les enquestes, tenim el rècord absolut estatal i europeu pel que fa a accidentalitat greu i no greu. Jo diria que el que ens ha de preocupar per sobre de tot és la reiteració i, sobretot, els efectes que això produeix en la nostra societat. I aquest és un tema que, malgrat els anys que fa que en parlem, no s'acaba de resoldre ni de bon tros. En tot cas, s'ha de dir que una de les qüestions que nosaltres precisament vam remarcar, que tenia dèficits importants en els pressupostos, en el Projecte de pressupostos d'enguany, és que, precisament, aquesta preocupació existent que hi ha per l'increment, l'augment espectacular d'accidents laborals a casa nostra, els pressupostos de la Generalitat no reflectien una actitud positiva del Govern de la Generalitat pel que fa a la prevenció d'aquest fenomen.

Pel que fa a la Moció que ens presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya, jo em posicionaré respecte, evidentment, de la Moció –no em puc posicionar perquè no sé com acabarà, tenint en compte l'oferta de transacció que ha fet el Grup de Convergència i, segons sembla, la bona voluntat del Grup d'Iniciativa–, però, pel que fa a la Moció d'Iniciativa, jo crec que té la virtut de recollir tots aquells punts que, a hores d'ara, són insuficients pel que fa a política de prevenció de riscos laborals; bàsicament, la revisió del Pla de prevenció dels riscos laborals a Catalunya, tenint en compte que tenim un Pla i tenint en compte que els accidents laborals van en augment, el que sí que és objectivament constatable és que aquest Pla, a hores d'ara, no funciona. Per tant,

demanar-ne la revisió, demanar més dotacions i recursos per aquesta qüestió.

De la creació d'un institut català de seguretat ja se n'ha parlat en més d'una ocasió i encara sembla que no ha acabat de prendre el vol. I, pel que fa a altres aspectes, per exemple, l'acord de Madrid a partir d'un pla de xoc amb dotacions pressupostàries sembla que importants també és interessant remarcar i, sobretot, concretar la seva aplicació a Catalunya que, a hores d'ara, encara no s'ha fet. I, en definitiva, el conjunt de la Moció ens sembla escaient i sobretot oportú, tenint en compte que ens trobem en la fase que ens trobem –bàsicament, de discussió dels pressupostos–, i que si avui aquí amb una transacció, que probablement tindrà el suport de tots els grups, som capaços de marcar una moció que concreti les polítiques en prevenció de riscos laborals, jo el que demano públicament és que això tingui un reflex en el Projecte de pressupostos que, probablement, la setmana que ve s'aprovarà.

És per tot això, senyor president, que el nostre Grup ja avança la votació positiva a la Moció, tant si queda de la forma que se'n ha plantejat o amb una transacció que els dos grups, el proponent i l'esmenant, hagin finalment redactat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. El Grup d'Esquerra Republicana donarà suport a la Moció presentada pel diputat senyor Guillot i, en qualsevol cas, també, a la transacció que puguin fer, doncs, amb el Grup de Convergència i Unió en aquesta mateixa direcció –això vagi per avançat.

Nosaltres creiem que, com s'ha dit ja en aquesta cambra en debatre la interpellació prèvia a aquesta Moció, el tema de la sinistralitat laboral és un tema candent, un tema cabdal; que l'increment que hi ha hagut en aquest últim temps, concretament, els darrers anys, un increment del 15%, passar de 84.000 accidents a 97.000 dóna les dades com per fer veure la importància, diguem-ne, que hi hagi un tomb en la política de prevenció i de salut i de prevenció d'accidents laborals. S'està aplicant el Pla de xoc amb retard, i, concretament, el que es detecta és que un dels factors cabdals d'increment procedeix del treball temporal. Tindrem ocasió, al llarg d'aquest Ple llarg, de veure en dues ocasions dues propostes per canviar, modificar la legislació d'ETT. Jo crec que aquí, em sembla, que hi ha la mare dels ous d'alguns aspectes d'increment de problemes de seguretat laboral.

Per tant, segurament, tan important serà aprovar aquesta Moció com després la vehiculació de la proposta de reforma de la Llei de les ETT, perquè és evident que les xifres canten: quan el treball temporal és el 31%, els accidents laborals d'aquest àmbit són el 50%, i que els

mortals, els accidents mortals tenen el trist privilegi de ser el 63%, els de treball temporal.

Per tant, doncs, ens trobem amb unes xifres que per elles soles, doncs, ja expressen quin és el problema que ha portat aquest increment i també altres dades que donen, que hi ha un baix nivell, per part de les empreses, nivell de formació per a la prevenció, de desconeixement de la mateixa Llei de prevenció i de tenir les màquines preparades amb mesures de prevenció i protecció. Per tant, tot això fa que nosaltres, en la proposta que s'ha presentat per part del diputat senyor Guillot, hi estiguem d'acord, tant pel fet de revisar el Pla de prevenció de riscos laborals a Catalunya com de dotarlo econòmicament i desenvolupar a Catalunya també el Pla de xoc estatal i incrementar-ne els recursos i mitjans destinats a vigilància i control, i l'únic que, si és que s'accepta finalment l'esmena de Convergència i Unió, entenem que és positiva, però que a nosaltres ens agrada que, en definitiva, un tema com aquest també es pogués vehicular a través d'institucions pròpies a Catalunya i que, per tant, doncs, efectivament hi hagués la constitució d'una fundació aquí a Catalunya que no fos simplement el repartiment de recursos territorialitzats per part de la Fundació de Salut a nivell d'Estat i també la creació de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, salut en el treball. Em sembla que aquests dos punts cauen d'una forma explícita en la transacció, en fi, en l'acord a què s'ha arribat; en fi, nosaltres creiem que seria més interessant que d'alguna manera hi hagués un compromís per avançar en aquesta línia i que, per tant, doncs, no ens limitéssim aquí a administrar el que són els recursos venint de Madrid, sinó que hi hagués una voluntat de transformar la mateixa estructura centralista d'aquesta fundació estatal per a la prevenció de riscos laborals, que entenem que no..., un cop més, diguem-ne, hi ha una contradicció entre estar reclamant un marc autònom laboral a Catalunya i demanar, doncs, que hi hagi avenços en la legislació a Catalunya i, per altra banda, assumir aquesta visió centralista que els grans grups socials, a vegades, i els partits polítics estatals imprimeixen a tot el que és la política de treball i la política laboral. Abans estàvem comentant amb el senyor Hinojosa quan hi van haver els debats en el moment sobre la creació d'aquesta Fundació i d'alguna manera, doncs, reafirmada la meua posició que, per desgràcia, el centralisme també actua en qüestions com aquestes... Però, bé, en tot cas, per part d'Esquerra Republicana, tot el que sigui un avenç en aquesta direcció, doncs, tindrà el nostre suport i, per tant, encara que fos amb una versió més *light*, la inicialment proposada des del Grup d'Iniciativa per Catalunya, doncs també hi donàrem suport tenint en compte que la transacció que es pugui fer en millora de recursos..., i encara que sigui molt anecdòticament, doncs, una esmena d'Esquerra Republicana va ser transaccionada en el transcurs del debat en comissió, precisament, si no recordo malament, pel senyor Millo, en el tema de salut i seguretat laboral.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Ignasi Oleart.

El Sr. Oleart i Comellas

Moltes gràcies, senyor president. Des de l'escó mateix, quan vam rebre la Moció que presentava el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, vam estudiar molt detingudament el seu contingut perquè ens sembla que tracta temes de molta actualitat, de molta importància i que, d'alguna manera, havia d'arribar el moment oportú perquè aquest Ple del Parlament, doncs, tractés i arribés a alguna conclusió definitiva.

De la presentació d'aquesta Moció, evidentment, com el senyor Guillot pot imaginar-se, podíem estar d'acord en quasi tot menys en els dos punts en què ell tracta, doncs, de crear nous organismes, no? Aquesta és una política permanent que anem defensant el Partit Popular des del primer moment i, per tant, en aquest cas tampoc ha sigut una variant que ens hagués pogut fer, doncs, prendre una posició diferent en aquesta creació d'organismes, perquè creiem que n'hi ha suficients. Crec que si els que hi ha funcionen i funcionen bé, doncs, d'alguna manera queda resolt el tema que avui aquí s'està tractant. I que en la resta de punts, doncs, hi estàvem d'acord, perquè aquesta sensibilitat, aquesta preocupació pel tema dels riscos professionals i laborals és un dels temes que en aquest moment tenim més d'actualitat.

Jo crec que la generositat del Grup d'Iniciativa per Catalunya en acceptar aquesta proposta resumida de Convergència i Unió com a mal menor per intentar, doncs, que avui surti endavant una proposta, ens sembla que és positiva, i aquest afegit, aquesta variació tècnica en la qual impliquem recursos directament de la Generalitat amb aquestes finalitats de què avui parlem, també em sembla que és altament positiva. Per tant, nosaltres, si es posés a votació la proposta d'Iniciativa, evidentment la demanaríem separada perquè no podríem votar els punts que fan referència a la creació d'organismes i, si es proposa i es posa a votació la proposta feta per Convergència –i sembla que, en principi, acceptada pel Grup d'Iniciativa–, nosaltres hi donarem suport perquè ens sembla que resol més tècnicament i més acuradament la problemàtica de què avui estem parlant.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se, per fixar la seva posició pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, jo crec que aquesta és una –com deia el proponent de la Moció, el senyor Guillot–..., és un tema que no és nou en aquest hemicle, és un tema que reiteradament hem substanciat debats entorn a la situació de la sinistralitat laboral i aquesta no és una voluntat exclusiva dels grups de l'oposició de portar un tema en aquesta cambra per poder passar l'estona o plantejar algun tema d'ocupar i justificar el seu treball, sinó que aquest, dissortadament, és un tema que fins i tot, encara

que d'una forma molt suau, el mateix diputat que ha parlat pel Grup majoritari a la cambra, ho ha explicat molt suaument; ha dit: «Si mirem el cicle llarg de com ha evolucionat, la tendència és positiva llevat del repunt dels dos últims anys». Vull dir, és evident, quan una cosa baixa, diu: «no, l'únic problema és que ara està pujant, però en el cicle llarg estem baixant». Jo crec que el que volem tractar és precisament aquest repunt, perquè les raons d'aquest repunt no són situacions que es puguin oblidar.

Quan l'accidentabilitat puja, hi ha dues opcions que sempre es poden plantejar. La primera, una, com una maledicció que ve acompanyada amb el creixement de l'activitat econòmica i l'ocupació: tenim més ocupació, més activitat, *ergo* hem de pagar un preu per aquest progrés econòmic que és un peatge social de més accidents. Aquesta raó per si sola no explica el creixement que està tenint l'accidentabilitat; és a dir, tenim un creixement que és superior al creixement de l'ocupació i, aleshores, des d'aquesta perspectiva també hi ha unes altres situacions que convé abordar i que es troben, en molts casos –com ja s'ha explicat aquí per altres diputats–, amb l'excés de temporalitat i amb una deficient preparació dels responsables, les empreses, fins i tot moltes vegades els mateixos treballadors –per què no dir-ho?– quant a la preparació per la seguretat en el seu propi lloc de treball. Per tant, no és un element del destí que no pugui ser..., immutable, que no pugui ser modificat, sinó que és un element que es pot i s'ha de modificar. I és en aquest sentit que voldríem dir que ens sembla molt oportú tornar a reiterar –i que ningú s'adormi– la situació actual, perquè la nostra avaluació de la situació és que el Govern ha perdut pistonada; és a dir, a Catalunya es va ser capaç d'avançar-se a la situació, de generar un consens social, de discutir un pla de riscos, de fixar mesures, però tot això que es va fer en l'entorn del debat de la Llei de prevenció de riscos i les seves conclusions, que es va fer de manera anticipada, doncs, la valoració global que han fet els propis agents socials és que o una de dues: o s'ha aplicat tard o, quan ja s'ha començat a aplicar, algunes de les coses ja estan perdent virtualitat perquè ens estan superant els esdeveniments. No és nou, això també ha succeït al conjunt de l'Estat; és a dir, quan finalment s'ha de fer un pla de xoc el 98 perquè la situació de l'accidentabilitat ha esclatat, després de tenir una llei que ha estat generada i aprovada i teòricament havia d'haver-se posat en marxa des de feia temps, vol dir que d'alguna manera ara es fa un pla de xoc quan el que s'havia d'haver fet és un desenvolupament molt més àgil de la Llei. Per tant, també Madrid o el Govern de l'Estat ha estat una mica oblidant la prioritat d'aquest tema.

Aquestes qüestions, bàsicament, poden ser de filosofia, però com totes les filosofies necessiten recursos i la mateixa Llei de prevenció de riscos laborals ja preveia que, amb els accidents i amb recursos de les mútues d'accidents de treball i seguretat social, es conformaria una fundació laboral i es territorialitzarien els seus recursos. Aquest procés a nivell d'Estat també s'ha endarrerit, també ha tingut profunds dèficits; però aquesta situació no eximeix ni per la responsabilitat política de col·laborar, d'estar donant suport al Govern del PP, ni per la responsabilitat d'haver d'administrar i gestionar

aquestes competències, pot ser un element d'excusa o d'explicació del per què els recursos destinats als temes de salut i seguretat laboral estan tan reduïts o quasi congelats, perquè és veritat que tenim una discussió sobre si s'ha congelat totalment aquest any o han pujat; però, d'entrada, els programes s'han congelat i el que ha pujat, quan analitzes el programa en el seu conjunt, és per un element molt lògic: la part important dels programes o de l'actuació del Departament en els temes de salut i seguretat en el treball vénen per l'actuació dels centres de seguretat i per les condicions de l'Institut, i com que en aquest conjunt d'activitats hi ha una plan-tilla de professionals important, hi ha un creixement que és el creixement natural de la seva nòmina i les despeses corrents amb els mateixos percentatges, per tant, estem plantejant que possiblement hi ha, en termes absoluts, més recursos, però en termes relatius estem en una situació congelada.

Així, doncs, el que és important de la proposició, jo crec que una de les fites importants d'aquesta Moció que plantejava el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds era aquesta idea que el Govern de la Generalitat tenia l'obligació d'afegir recursos als temes, als recur-sos que vénen procedents de l'Estat. És en aquesta di-recció que nosaltres donàrem suport a la Moció sence-ra, tal com estava plantejada per Iniciativa per Cata-lunya - Els Verds, i, a més a més, com fan aquells que es dediquen a alguna activitat d'aquestes esportives de taula quan juguen en parelles, diríem que en aquest tema nosaltres estem amb la mà, que és el proponent, i que si ell accepta la transacció, nosaltres, com a bons companys de taula d'aquest joc, estarem amb la mà i seguirem el que ells plantegin. Si arriba una transacció satisfactòria amb el Grup de Convergència i Unió, no-saltres també hi donarem suport.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. S'ha pronunciat ja so-bre les esmenes el diputat senyor Guillot. Per tant, el que ens correspon en aquest moment és que el secretari primer doni lectura a l'esmena transaccional que fa re-ferència al punt 2 de la Moció, si no m'equivoco.

El secretari primer

Moltes gràcies, senyor president. El text que el senyor Guillot desitja que sigui posat a votació pel que fa re-ferència al punt segon, amb el benentès que el Grup de Convergència i Unió no s'oposa a la seva tramitació, diria així: «Punt 2. Executar i desenvolupar el Pla revi-sat de la prevenció de riscos laborals de Catalunya» –i aquí ve el canvi– «amb recursos propis de la Generali-tat» –i continua– «i també amb els fons que s'han de transferir...», i a partir d'aquest moment és el text ini-cial.

El president

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors dipu-tats, per tant, el text que es sotmet a votació són les esmenes del Grup de Convergència i Unió amb l'esmena tran-saccional al punt 2 que acaba de ser llegida pel secre-tari primer de la Mesa.

Acabat el debat, si no hi ha cap petició de votació se-parada dels punts, cosa que ja ha sigut anunciada anti-cipadament pels grups, iniciarem la votació.

Iniciem la votació.

La Moció ha sigut aprovada per 99 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política ge-neral d'Ensenyament en relació amb el professorat

El quart punt de l'ordre del dia és Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general d'Ensenyament en relació amb el professorat, presentada pel Grup Popular. Per exposar-la, té la pa-raula el diputat senyor Francàs, Josep Maria Francàs, per un temps màxim de deu minuts.

El Sr. Francàs i Porti

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors dipu-tats, bé, jo tinc una sensació que penso que, per vostès, quasi és una seguretat: que el tema que tractaré ara l'he tractat massa i ho he dit tot. Per tant, intentaré no sé si ser breu, que a vegades no és possible, sinó no ser almenys mas-sa repetitiu.

Precisament per això el sistema o la tècnica que vull emprar, més que repetir o explicar exactament el que volia, és repassar les paraules del conseller en l'última interpellació, perquè em sembla que és l'últim text del que és la voluntat política del Govern de Catalunya i entenc que és important partir d'aquí, no?, i ell em par-lava fa no crec que quinze dies, sinó més aviat un mes, que jo veia la part mig buida de l'ampolla i que a l'am-polla hi havia una part mig plena, i jo hi estic absolu-tament d'acord, és a dir, a l'ampolla hi ha possiblement més de mitja part plena, però, és clar, vull dir, jo, si es tracta algun dia de dedicar –i penso que potser serà bo, eh?–, dedicar un dia a exultar de la part mig plena pot ser bo, però em sembla que la funció una mica que em toca és parlar del que és la part mig buida, perquè en això també entenc que tant el conseller com jo conside-rem que com menys buida sigui l'ampolla millor.

Ell també em parlava d'un tema en què la Generalitat de Catalunya ha fet un esforç, i Catalunya al darrere, que era el tema de les retribucions –i hi estic absoluta-ment d'acord–, però també jo li vaig dir que és un tema que jo mai no en parlo perquè entenc –i a més ja ho he dit més d'una vegada, i tornaré a insistir-hi després– que precisament el gran problema que té l'aplicació de la reforma o el problema fonamental és que s'ha fet sense finançament i no ha sigut anecdòtic fer-ho sense finançament; simplement l'ha portat endavant un país que jo penso que sabia perfectament, pels promotors de la reforma, que no podria tenir finançament. I també entenc, per tant, que les solucions polítiques que hem de donar al que, per mi, és un greu problema que té ara mateix la comunitat educativa són solucions que passin, precisament, per no incrementar el finançament, perquè la capacitat de crear diners no la té ni vostè ni la tinc jo,

i penso que ara mateix no la té ni Europa, per molt euro que comencem a tenir, no?

I després també em parlava vostè, a l'última interpellació, que s'havia fet un gran esforç amb els professors de la privada, sobretot de la privada concertada, perquè estaven en unes condicions molt negatives abans. També hi estic absolutament d'acord, i penso que aquest esforç ha de continuar, però també recordo que com que jo entenc que no és el problema fonamental, és un tema que tampoc solc tocar i que espero no tocar gaire. És a dir, per mi el problema segueix sent –a més a més, cosa que vostè em reconeixia–..., el problema està a la secundària i, fonamentalment, el problema està a la part pública de la secundària, que és on realment ara mateix la LOGSE ha produït més modificacions i és on jo, a través d'analitzar una enquesta –evidentment, amb la part negativa de l'enquesta–, a través d'analitzar una sèrie de cartes als diaris, que eren cent i escaig –no són massa, però, en fi, són suficients–, li deia que la situació del professorat seguia sent de suficient descens. És més, fins i tot interpreto que des de la interpellació fins ara hi ha hagut almenys un moviment –potser dos, però principalment un moviment– que fa o que dóna a entendre que les meves opinions en aquest tema estan bastant més que justificades. I simplement, a tall d'això, recordaria els resultats de les últimes eleccions sindicals, on els sindicats que han pujat –i a més a més d'una manera clara– són aquells que són més crítics no amb la reforma, sinó –hi insisteixo, que això és molt important– amb l'aplicació concreta que es fa de la reforma, i moltes vegades no per plantejaments filosòfics o plantejaments educatius, sinó per plantejaments simplement de praxi pràctica, és a dir, del que està passant ara com ara als centres, i que aquesta gent el que proposa –i entenc que en alguns casos som coincidents– són mesures suficientment concretes, però al mateix temps suficientment normals perquè els puguin donar més capacitat del que en el fons és el que els importa, que és portar endavant la seva professió, que no oblidem que és educar el que no sap, cosa que em sembla clarament important, no?

Entre les coses que el conseller deia i que m'hi penso referir –i entre altres coses per agrair una vegada més, cosa que fa sempre quan hi ha una moció d'ensenyament, que és estar-hi present–, deia textualment que «avançar en la millora de les condicions del professorat era un objectiu seu», i entenc que nostre també, «i no només», deia ell, «des del punt de vista físic i material, sinó també des d'un punt de vista organitzatiu i de suport moral, que és molt important, i que això», afegia ell, «es feia amb mesura, amb racionalitat i amb les possibilitats que dóna la llei». Hi estic absolutament d'acord.

És a dir, l'objectiu –i a més penso que molt insistent del PP– és que el més important que avui vol el professorat de Catalunya no són les condicions materials, no són les condicions físiques, sinó que són condicions més aviat morals i més aviat de suport en el que per ell són preocupacions. Fins i tot jo hi afegiria una cosa que el conseller no va dir, que és el tema de pessetes; és a dir, entenc que ara com ara els professors de Catalunya, almenys majoritàriament, no tenen com a lluita prio-

ritària el tema econòmic, no és un tema que surti contínuament; prefereixen més lluitar per poder tenir una tutoria més àmplia que no pas per poder tenir més diners a final de mes, perquè penso que la gran preocupació que tenen no és econòmica, entre altres coses perquè si algú té preocupació econòmica tots considerem que si es posa al món de l'ensenyament s'ha equivocat de lloc, i per tant si algú en la seva visió inicial o les seves preferències vocacionals i professionals tenia una qüestió econòmica, aniria a molts àmbits de la vida privada –possiblement de la privada, no de la pública–, però sobretot on no aniria és a l'educació pública, si no és que tingués un greu problema mental, i llavors penso que tampoc seria subjecte de ser professor d'un institut, sinó més aviat de ser curat immediatament d'un error tan greu.

I seguint amb més paraules del conseller, que penso que també són clares, ell parlava que: «No es pot agafar una opció» –i també hi estic d'acord– «que faci que tot aquell que molesta» –i són paraules textuais–, «que tot aquell que no pot seguir o que tot aquell que té dificultats quedi fora dels centres» –hi estic absolutament d'acord. La gran cosa positiva que té la nova Llei d'educació i penso que la gran cosa positiva que té –i això crec que puc interpretar el que és opció de tots els grups d'aquí i que surt contínuament des de les tribunes– és que hem fet o les opcions polítiques diferents han fet un fort compromís perquè, precisament, la lluita o l'esforç o el treball ha d'anar precisament per al desafavorit, per al que no pot seguir, per a aquell que molesta, per a aquell que no en té ganes, etcètera. Perquè precisament el que en té ganes, el que no està desfavorit i el que té gran capacitat, per molts mitjans dolents que li donéssim, s'espavilaria. Llavors, jo entenc que l'esforç de tots hi ha de ser.

Ara, el que sí que..., aquí sí que possiblement hi hauria una qüestió de fons que ens separaria molt, no? És a dir, a mi el que molesta es queda fora quan se l'igualava amb el que no molesta; el que no pot seguir es queda fora quan no es té en compte que no pot seguir i el que té dificultats, de fet, es queda fora quan no es té en compte que té dificultats. És a dir, el tractament just del que molesta –i són paraules que no són meves, hi insisteixo–, del que molesta, del que no pot seguir i del que té dificultats, el tractament just és precisament la individualització, arribar al màxim, a fer, si fa falta, un model d'ensenyament a mida, a la carta, perquè aquesta persona que es queda fora no es quedi fora, perquè aquell que té dificultats segueixi tenint dificultats però pugui assolir els objectius, etcètera.

I això, i aquí entenc que és on hi ha la diferència conceptual del model educatiu que ara té aquest país i que, com a tal, també té Catalunya, que és que entenc que s'intenti igualar, i no és el sistema; el que s'hauria d'intentar, precisament, és compensar o esmerçar esforços al més individualment possible.

Jo no entenc que la diferència pugui ser tractada amb la igualtat, sinó que entenc que la diferència ha de ser tractada amb la diferència. I entenc que fins i tot donar solucions diferents a gent diferent és just, donar solucions iguals a gent diferent és injust i donar solucions idèntiques a gent idèntica és fals perquè no existeixen.

Com bé deia un diputat no fa massa dies, la gent idèntica no existeix en aquest país i penso que ni tan sols en aquest món.

Per tant, jo estaria absolutament d'acord que els objectius –i ho he dit més d'una vegada des de la tribuna– han de ser una comprensivitat de sistema –és lògic que els poders públics lluitin perquè ningú es quedi exclòs del sistema–, una comprensivitat de centre –és lògic que els poders públics lluitin perquè ningú sigui exclòs d'un centre–, però això no implica que hagin d'estar junts a la mateixa aula, amb els mateixos objectius, amb els mateixos professors i amb el mateix plantejament educacional, perquè, objectivament, així no funcionarà.

Si anem ja al que és la Moció, jo penso que és suficientment clara i són mesures fonamentalment per incentivar el professor, entenc que són mesures de promoció, entenc que són mesures del que és el seu treball, entenc que són mesures del que és la mateixa estructura curricular i organitzativa de centres, que si bé no volen obligar ningú i no volen condicionar ningú, sí que volen que el professor respiri i respiri més bé. I també entenc, almenys la part que hem intentat des del Partit Popular de Catalunya, és que havien de ser mesures barates, perquè entenem que econòmicament aquest país, ni Catalunya ni Espanya, es pot permetre el luxe, perquè no té capacitat econòmica per afrontar aquesta cosa amb moltes més despeses. Del que es tracta, li deia jo fa uns quants dies, és d'aprofitar la baixa natalitat per reestructurar els centres, de manera que els professors puguin fer la seva tasca fonamental, que en el fons és una dedicació a l'alumne tant col·lectivament a classe com personal a la tutoria, la puguin fer amb les màximes possibilitats de temps, amb les màximes possibilitats de mitjans i sobretot –no ho oblidem– amb la màxima possibilitat d'il·lusió.

I llavors, simplement, una cosa última que és un segon, que a la Moció no surt però penso que s'hauria d'anar plantejant, que és que tinguem en compte que al professor de Catalunya una de les coses que li està passant ara és la burocràcia. Recordo que a l'enquesta que jo comentava es parlava que un 43% del professor té per inútils les reunions; imaginem-nos què serà la paperassa! I també recordaria una dada que és important: ara com ara en un centre s'han de complimentar trenta-vuit documents diferents per elaborar un projecte curricular.

Gràcies, senyor president, senyor conseller, per la seva presència, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ha presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió: per exposar-les, té la paraula el diputat senyor Jaume Jané.

El Sr. Jané i Bel

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me que em refereixi a les esmenes d'aquesta llarga Moció presentada pel diputat senyor Francàs.

De fet, uns i altres som conscients que hi ha una pila de coses aconseguides –ara ens en recordava algunes el senyor Francàs– de cara a les polítiques dirigides al professorat que està treballant a les escoles de Catalunya: de tipus econòmic, n'hem dit, retribucions, sexennis; hi ha el camí cap a l'equiparació per a professors de centres concertats; la formació –no ens n'oblidem–, la quantitat d'hores i hores que han dedicat els professors/professores de tots els nivells educatius de casa nostra a la formació, i que, per tant, les autoritats governatives en matèria educativa, durant una pila de cursos acadèmics, han possibilitat també aquesta tasca de formació, però que jo la considero molt important vista des del vessant del mateix professional; temes d'horari, de jornada, etcètera, però..., hi ha sempre el però. Però qui dubta que l'agent de l'educació és el mateix alumne avui dia, però qui dubta que qui l'ajuda, qui l'estimula, qui ho fa possible és el professor/la professora, el mestre/la mestra, el professional de l'educació. I, per tant, tot el que parlem de temes referits al professorat per mi serà poc, encara que ho faci.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

El senyor Francàs, en una revista especialitzada, publicada a principis d'aquest mes, comenta al periodista, en una entrevista que li fan, li comenta precisament aquesta Moció, aquest tràmit parlamentari que estem fent, i aleshores el periodista apunta que el primer punt de la Moció és una espècie de brindis al sol. Doncs, jo crec, sincerament, que de brindis al sol tots en fem en moments que ens convé fer-los i cadascú fa el seu, de brindis al sol. Però jo diria que en temes de professorat i, especialment aquest primer punt que la Moció del senyor Francàs ens presenta, em sembla que és important fer el que el periodista diu «brindis al sol» i que per mi no ho és.

Cal insistir per elevar conceptualment el valor dels docents, dels educadors professionals. El servei ciutadà de qualsevol sistema educatiu –en definitiva, la seva base– se sustenta en dues grans forces: la força dels professors –sense ella no es pot fer, no es pot desenvolupar un sistema educatiu– i, després, el finançament; el finançament és una eina subsidiària, però també totalment necessària.

La Moció presenta un paquet...; concretament, nosaltres hem sabut veure-hi com cinc punts –el 2.2.1, el 2.2.3, el 2.2.4, el 2.2.6, el 2.2.7–, cinc punts, que –el conseller ja va apuntar-ho en la seva intervenció– són aspectes que afecten tot l'Estat i afecten el tractament legislatiu i administratiu que des de tot l'Estat es fa amb la condició, amb la manera de treballar, amb la sustentació normativa pel professorat.

Aleshores, sobre aquests temes, sobre aquests punts concrets, nosaltres hem presentat unes esmenes de supressió, però jo demanaria al diputat senyor Francàs, al senyor diputat proponent d'aquesta Moció, que en lloc d'acceptar aquestes esmenes de supressió o bé d'obligar-nos que el nostre Grup ho votés en contra, que es replantegi la possibilitat de retirar-ho. Per què? Doncs, perquè em sembla que són temes apuntats, són temes

importants, són temes que estan en el debat professional no només a Catalunya, sinó a diferents indrets de l'Estat, que hi ha participació de diferents forces polítiques –algunes d'elles d'aquesta cambra, algunes des de fa molts anys ho estem dient–, que són temes que s'han d'anar afrontant.

I, per tant, si ho retira, però si ho retira amb la penyor que tant a nivell de l'Estat..., ell ens deia l'altre dia que ell no cobra per ser «recader» del que aquí es vagi dient per trametre-ho al seu partit a nivell estatal; nosaltres no li estem dient això, sinó que li estem dient que si és possible que retirés aquests punts, a fi i efecte que hi seguíssim treballant-hi, seguíssim debatent-ho a nivell de les nostres responsabilitats respectives, tant a nivell de Catalunya com també de les responsabilitats per la governabilitat a nivell de l'Estat, amb una cosa tan important com tot el tema del professorat i del seu sistema educatiu.

Aleshores, fem unes altres esmenes al punt 2.1.1, que la nova convocatòria ordinària d'accés a la condició de catedràtic, nosaltres fem una esmena que ens sembla purament lògica, i hi afegim: «un cop resolts els recursos pendents». Després hem arribat, parlant amb el senyor Francàs, a una transaccional en el punt 2.2.5, en què l'esmena ens parlava «fins a arribar a les tres hores de tutoria», i nosaltres, en la nostra esmena, parlàvem de «a fi de disposar de dues hores per desenvolupar el Pla d'acció tutorial» –el Pla d'acció tutorial, entre altres coses i entre parèntesis, que existeix. Que no és un tema que surt *ex novo*, sinó que quan parlem d'un pla d'acció tutorial és perquè tots i cada un dels centres tenen en marxa i tenen en funcionament –cadascú interpretant-ho evidentment segons les peculiaritats de cada centre i dels professionals que hi treballen–, però, tenen el seu Pla d'acció tutorial, Pla d'acció tutorial, evidentment que, amb aquest sistema, amb la metodologia que intenta desplegar aquest sistema o qualsevol altre, l'acció tutorial, en definitiva, és allò de fer, de ser mestre o no ser mestre. Això de tutor, doncs, és una figura que ens serveix; però, en definitiva, el docent si només ensenya no arribarem mai a obtenir els grans objectius de l'educació. I, per tant, l'acció tutorial ens la creiem, l'acció tutorial és important, a l'acció tutorial cal dedicar-hi hores i professionals i, per tant, també pressupost. I nosaltres acceptaríem una esmena transaccional que consistiria a no parlar ni de dues ni de tres, sinó quedar-nos..., suprimir el «fins arribar a les tres hores», qualsevol referència de tipus periòdic, i quedar-nos amb un text que diria: «Reducció gradual d'hores lectives per a la tutoria, tant a l'ESO com al nou batxillerat.»

I, després de dir tot això, em sembla que hi ha una altra esmena, també, en el punt 2.4, que l'hem d'entendre que és més d'aquelles que la paraula ens ajudi a dir el que volem dir que altra qüestió. La Moció ens parla de les mesures que permetin la revisió i l'actualització permanent del Decret de drets i deures dels alumnes per fer-lo eficaç. Doncs, és clar, si un decret de drets i deures dels alumnes per a fer-lo eficaç el volem actualitzar i revisar permanentment, és que no ens servirà absolutament per a res. I llavors, proposem canviar l'adverbi aquest «permanent» per la qüestió de «periòdica»: una

actualització periòdica dintre del temps, amb una revisió que la perspectiva d'un any acadèmic rere un any acadèmic pot anar donant, ens sembla més adient que la paraula «permanent».

Senyor president, jo us passaré, perquè, és clar, el posicionament nostre també, si m'ho permet en aquest torn d'esmenes, seria el que us passaria en els punts en què demanaríem votació separada, però amb l'ànim que el senyor Francàs ens ajudi en el seu posicionament tant d'acceptació com de retirada, estariem disposats a votar afirmativament el punt 1, els punts 2, 2.1, 2.1.1, 2.1.2, 2.2, 2.2.2, 2.2.5, 2.3, 2.4, amb les esmenes incorporades i la transaccional, i el punt 4, també.

Simplement, president, permeteu-me que apunti que necessitem, i els fòrums de debat d'arreu ens ho van dir, una profunda modificació de la funció pública i, concretament, de la funció pública docent. Això només seria possible com a resultat d'un ampli debat i que s'arribés a un ampli acord, tant social com polític, i permeteu-me que posi l'accent en l'aspecte social, ja que és tota la societat que ha de voler un sistema global educatiu que vagi des de l'educació infantil, la primera etapa zero-dos anys, fins a l'educació contínua i permanent al llarg de tota la vida. I em sembla que cal arribar a un ampli consens necessari per a un ampli finançament. Els pressupostos..., estem en aquest Ple, en el debat també de pressupostos, acabada de votar la Llei general de pressupostos del nostre país, però em sembla que amb el pressupost d'any rere any tampoc no arribarem a assolir el que necessitem per al sistema educatiu i, possiblement, caldria anar, a nivell de l'Estat i a nivell de totes les comunitats autòniques, a un pla plurianual que possiblement s'hauria de sustentar amb una gran emissió de deute públic o, si no, amb el finançament anual no ens en sortirem.

Senyor president, senyores i senyors diputats, gràcies per la seva atenció i, com us he dit, per ajudar en les votacions separades us passo aquest esquema, de resultes d'aquella que el senyor Francàs ens comentí de les esmenes presentades i del seu posicionament.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Bosch.

El Sr. Bosch i Garcia

Sí, gràcies, senyor president. Hem de començar dient que, pel que fa a aquesta Moció, bona part de les accions de reconeixement social de mestres, professores i professors que recull són reivindicacions que compartim, i que també comparteix majoritàriament el gruix de l'estament docent. Tot i això, l'esperit que mana, si mirem el conjunt de totes les propostes, ens fa estar globalment en desacord amb la Moció.

Des del Partit per la Independència hem defensat i continuarem defensant la reforma educativa, una reforma que era i és del tot necessària, necessària per adequar el sistema educatiu a una realitat social en constant evo-

lució. La reforma educativa és, doncs, una absoluta necessitat social. És cert, però, que des del Govern de la Generalitat no s'ha sabut o no s'ha pogut explicar ni actuar per tal que l'aplicació d'aquesta reforma servís com a eina d'engrescament, de reconeixement i de millora de tota l'estructura educativa, especialment, del professorat i dels usuaris. Ara bé, aquesta oportunitat perduda pel Departament d'Ensenyament no pot servir d'argument per tombar de cap manera una renovació educativa necessària on principis com el de la diversitat o l'ensenyament comprensiu són pilars bàsics de tot el nou procés.

I darrere d'alguna de les seves propostes –les propostes del senyor Francàs, emmascarades amb reivindicacions professionals absolutament legítimes– hi ha, al nostre entendre, una desautorització clara de la reforma educativa, si més no en alguns dels punts del text presentat, però que qüestionen la globalitat de la proposta.

Per aquests motius, doncs, li manifesto que no hi podem donar suport.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds... (*Remor de veus.*) No? Bé. Per a la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'aplicació de la LOGSE, l'aplicació del nou sistema educatiu, el que vulgarment es coneix com la reforma educativa, ha comportat una sèrie d'interrogants i ha posat damunt la taula molts problemes. Els que creiem que era necessari un nou sistema educatiu, els que en un moment vam acceptar genèricament que la LOGSE podia ser una bona eina per trobar aquest sistema educatiu, sabem que el nou sistema educatiu ha d'anar adequant-se a la realitat, a la realitat de passar de la teoria a la pràctica. I això vol dir que han d'anar fent-se modificacions a plantejaments, adaptacions a unes conseqüències, i sabem que, a més a més, l'única manera d'aconseguir que el nou sistema educatiu s'implanti positivament és no fer-ho des d'una posició monolítica, d'aquí no es pot tocar res, perquè tot és un conjunt que si es toca es desmunta. El conjunt, si no s'hi intervé positivament, sí que es desmuntarà, segurament per aluminosi –segurament per aluminosi–, entre altres raons perquè s'hi ha invertit un ciment no del tot bo, perquè era més barat.

Entre els elements que cal tenir molt en compte d'aquest nou sistema educatiu hi ha sens dubte el professorat; el professorat, que és l'eina bàsica de l'educació. Jo no crec –com va dir una diputada del Grup de Convergència i Unió en l'anterior legislatura– que encara podríem participar d'aquella teoria de l'Artur Martorell que deia que «uns bons professors i un bon pi que doni ombra fan una bona educació». Evidentment, el programa Argo, per exemple, no funcionaria

en aquests contextos pedagògics, sinó que estem en una altra realitat, i ja no fa falta només un bon professor i un bon pi, sinó un bon professor i una bona escola.

El bon professor, la bona professora ha de néixer, sens dubte, de vocació; ha de néixer, sens dubte, també, de formació. Però, també, d'un tercer aspecte que és el que en podríem dir: el sentiment de comoditat en el teu lloc de treball, el sentiment de satisfacció en el teu lloc de treball, el sentiment de fruits positius del que fas en el teu lloc de treball. I, en aquests moments, una part molt important del professorat de Catalunya no es troba en una situació de satisfacció plena, de rendiment ple dels seus fruits. Sens dubte que hi ha una part, diguem-ne, refractària a canvi. És una part refractària a canvi, i és normal que tota persona la tingui. Quan estàs en un lloc i et canvien les condicions, el lloc, una sensació de dir: «I què passarà? Jo estava bé», és una sensació que entenem. Però, dintre aquesta sensació que les coses no acaben de funcionar al professorat hi ha, evidentment, elements de la reforma, del sistema nou, de la manera d'aplicar-ho, que no acaben de rutllar.

I, en aquest sentit, sens dubte, si aconseguim de fer totes les instal·lacions educatives que hem de fer –que anem endarrerits, però si aconseguíssim de fer-ho–, si aconseguíssim de dotar tots els centres amb tota la dotació que fa falta –que anem endarrerits, però si aconseguíssim fer-ho–, però el professorat encara es mantingues en aquesta situació, doncs, seria negatiu. I el cert és, per exemple, que el professorat de secundària –per exemple, que és en aquests moments més insatisfet que el de primària– veu, per exemple, com en tots els segments de l'educació es pot promocionar cap a un segment teòricament superior, excepte en el seu cas –que hi ha previst camins de promoció a segments superiors, excepte en el seu cas. Això és una cosa en què s'hauria d'intervenir.

També és cert, per exemple, que veu com altres segments de l'ensenyament tenen mesures com la possibilitat dels sabàtics, com la possibilitat de llicències, com la possibilitat de reduccions de jornada, que en altres segments de l'ensenyament hi són, i ells s'hi veuen impossibilitats.

Hi ha un munt de situacions que jo ara no voldria esmentar, perquè es farien molt llargues, i no voldria aprofitar-me del fet que no m'hagin engegat el rellotge i, per tant, parlar *ad infinitum*, no ho faré –els ho aviso–, per tant, em centro en la Moció i deixo els preliminars; en tot cas, el que sí volia dir és que compartim aquesta preocupació pel professorat, i no donaré l'anàlisi sencera. Anant a la Moció, és complex decidir el vot –és complex decidir el vot. No els diré que votem que «sí» a tot, ni que votem que «no» a tot, ni que ens «abstenim» a tot. És una posició fàcil, però no és la que podríem avui adoptar, perquè segurament ens acabaria perjudicant, perquè ens trauria la raó d'aquella part en què hi estem a favor, d'aquella part en què creiem que ens hi hem d'abstenir i d'aquella part que hi estem en contra. I, per tant, els diré, punt per punt, què farem.

Al primer punt, hi votarem a favor. És un punt genèric, realment, és un punt que no concreta res, és un punt d'introducció, però que, en tot cas, convé, potser, que

7094

el Parlament faci patent aquesta necessitat de treballar per aquestes coses que sovint no costen diners –sovint moltes no costen diners ben bé–, però que, en canvi, semblaria que des de l'Administració s'entén aquesta preocupació.

El segon punt és el més complicat de tots. En tot cas, jo el partiré en tres blocs: el bloc 2.1, el 2.2 i el 2.3. Al 2.1, hi votarem a favor: no són les úniques mesures de promoció que nosaltres entenem, però en aquestes dues hi estem d'acord. Simplement, estem d'acord que hi hagi una nova convocatòria ordinària d'accés a la condició de catedràtic, i, evidentment, quan es pugui fer, quan legalment es pugui fer, però que no passi que legalment es pugui fer i no es faci aquesta nova promoció. A més a més, ens agrada més la convocatòria ordinària d'accés a la condició que les oposicions que hi havia abans, i, per tant, és una mesura de promoció interna que, si es fa ben feta, és positiva.

I, en segon lloc, trobem també molt positiva la incorporació als departaments universitaris dels professors de secundària, que s'havia fet –que s'havia fet–, que es va tallar entre altres qüestions, cal entendre, pel problema laboral del professorat d'universitats, però que entenem que, especialment en tot allò que és la didàctica, seria estúpid perdre tota l'experiència didàctica real del professorat de secundària per poder impartir. Per tant, aquí hi votarem a favor –en el 2.1, 2.1.1 i 2.1.2 votarem a favor.

En el 2.2, jo li demanaria que ho retirés, per una raó senzilla que és que molts d'aquests punts van ser votats en una moció anterior, i ara tenim un cobriment de cor, que és que punts que van sortir votats favorablement en aquella Moció, ara, Convergència i Unió demana que els retiri, per tant, hi votarà en contra; que no resultés que avui acabés sortint en contra una cosa que fa mesos vam aconseguir que sortís a favor. No sé ara per què Convergència i Unió fa mesos hi estava a favor i, ara, en demana la retirada, no és el nostre problema; però, en tot cas, no voldríem participar en un fet d'aquest tipus. I en el 2.3 ens abstindrem. Per un motiu: estem d'acord en alguns dels punts, potser no en la formulació concreta. Nosaltres ja hem arribat a la conclusió que totes les mesures de flexibilitat organitzativa passen per mesures d'autonomia de centre, i que aquestes mesures d'autonomia de centre són prèvies, prioritàriament prèvies i formalment prèvies, a qualsevol altra mesura. I, per tant, treballem, ens comprometem a treballar, primer, per l'autonomia dels centres, i després per aquests punts.

El punt 2.4, el votarem en contra perquè des de les organitzacions d'alumnes se'ns demana constantment que qualsevol revisió o actualització passi pel consens i pel diàleg amb les organitzacions d'alumnes, i no queda explicat. Hauríem pogut fer una esmena, li ho accepto, però, evidentment, com vostè veu, aquest Ple és un ple no només «finiquital», sinó una mica més gran i llarg de l'habitual, i no l'hem feta.

En el punt número 3 tenim dubtes. Si accepta l'esmena de Convergència, ens el soluciona; si no, tindríem dubtes.

I el punt número 4, el votarem favorablement.

En tot cas, aquesta és l'exposició que, en tot cas, quan també sapiguem què fa vostè de les esmenes de Convergència, podrem dir a la presidència, concretament, les votacions separades que demanem.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Tolosana.

La Sra. Tolosana i Cidón

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, per explicar o per explicitar el nostre posicionament respecte a la Moció subsegüent a la interpellació sobre política general d'ensenyament en relació amb el professorat, presentada pel Grup Popular. Anirem fent un posicionament punt per punt; intentarem, a portes d'un possible debat de política educativa, un debat general..., no sabem si hi serà o no hi serà, però, davant de la possibilitat, serem estrictes amb el posicionament justament a aquesta Moció, i a cap altra cosa, encara que inevitablement hauré de fer algun comentari per justificar-la, un comentari més ampli.

Al punt 1 parla vostè de dur a terme accions de reconeixement social de la tasca docent dels mestres, professors i professores. És una proposició molt genèrica: de vegades poden ser mecanismes excessivament publicitaris, de vegades el reconeixement ha de passar per coses molt més profundes que fer espots a la televisió; però com que, justament per aquest aspecte genèric, pot encabir maneres de fer-ho molt encertades –i altres potser menys, o potser menys del nostre gust–, li donarem suport.

A partir d'aquí hi ha uns set punts que parlen directament de promoció del professorat. I no és que alguns dels punts s'assemblin o repeteixin els de la Moció aprovada per aquest Parlament sobre política relativa al professorat no universitari aprovada, si no recordo malament, el 18 de juny –si no recordo malament; ara no sé trobar aquí la data...–, és que són literals. I aquí per nosaltres hi ha un problema: si es volia recordar, enfortir o instar el Govern a complir allò que va dir que compliria, amb l'esment a recordar l'obligatorietat del compliment de la Moció era suficient, i això no és així. Però, si respecte a la posició del senyor Francàs, del proponent, ens quedem una mica sorpresos per la redundància, respecte a la de Convergència –Convergència i Unió–, ja és el desconcert total. Per què? Primer podríem pensar: «Demanen que la retirin perquè són temes que ja estan en camí de...», o que ja han estat aprovats». Però és que no: unes coses es demana que es retirin i unes altres, també pertanyents a la mateixa Moció, no es diu que es retirin; és una cosa absolutament sorprenent. Per tant, nosaltres, per no degradar... –que ja sembla que el ritme que portem aquests dies convidi a degradar una mica l'activitat parlamentària–, per no degradar-la més, ens remetem que el Govern compleixi la Moció 116/V, aprovada encara no fa sis mesos. Ja n'hi ha prou. Per tant, respecte a tots aquests punts, aquesta és la nostra posició: ens abstindrem. No és que

Punt 4

estiguem en contra; al contrari, ja vam demostrar que estàvem a favor aprovant aquella Moció.

Després hi ha un altre punt, que diu «mesures de flexibilitat organitzativa». Llavors, m'ha resultat curiós que en una interpellació sobre el professorat apareguin mesures de flexibilitat organitzativa. Però penso que és exacte i molt encertat, senyor Francàs, el que vostè fa, és exacte: tal com es plantegen aquestes mesures de flexibilitat organitzativa, són essencialment per facilitar la feina al professorat. O almenys, si més no, així ho entenem nosaltres. Entenem que no reforcen la comprensivitat del sistema, encara que també entenem que la doble xarxa pública/privada fa que la comprensivitat no sigui tal comprensivitat, i hi hagi una dissociació, perquè es permet la selecció de comoditat, de no-conflictivitat, de facilitat de suport familiar..., de l'escola concertada respecte a l'escola pública, que és la que ha d'assumir tots els problemes que comporta un model comprensiu –i més quan aquest està fraccionat, i per tant no és comprensiu, el sistema. Hi ha també, jo entenc, o nosaltres entenem, un concepte d'educació obligatòria una mica pervertit: sempre s'entén l'educació obligatòria com la preparació per als estudis següents. I, per tant, nosaltres aquí ens abstindrem, d'acord amb la tradició –que el senyor Francàs ja coneix– que el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds és molt i molt escrupolós amb mesures que puguin..., el que per nosaltres és una de les aportacions més importants de la reforma, que és la comprensivitat, doncs, que puguin distorsionar-la.

Pel que fa al punt 2.4, ens succeeix el mateix que deia el senyor diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Bargalló, i és que per part dels estudiants se'ns demana no tant una determinada modificació, sinó una participació en la modificació d'aquests..., del Decret de drets i deures.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Pel que fa al punt 3, aquí hem dubtat molt. És un punt interessant. És veritat que hi ha un excés, i això segurament seria una manera important d'ajudar a alleugerir el que molt professorat de secundària d'antic institut de batxillerat –no tot el professorat de secundària, ni tots els del batxillerat, però alguns dels instituts de batxillerat– viuen com una sobrecàrrega a la seva funció docent: ells entenen que són docents i que no tenen altres tasques que l'atenció en una etapa d'educació obligatòria els obligui a tenir. Però, és clar, aquests auxiliars no docents suposa una... –entenem nosaltres, eh?–, suposa un perfil de subordinació al docent, i nosaltres pensem que no és..., encara que n'hi pugui haver, de personal d'administració i serveis, per entendre'ns, necessari, encara ara, per mantenir laboratoris o biblioteques, etcètera, entenem que aquesta demanda d'aquestes figures no estrictament docents hauria de ser més àmplia, més figures de suport a l'alumnat que no pas de suport al professorat. Per tant, tot i que entenem que és un tema que caldria explorar –i a més, si m'ho permeten, des d'un altre punt de vista, seria un important jaciment d'ocupació, podria ocupar moltes persones; per tant, seria molt important–, aquí també ens reservem, ens abstindrem.

I, finalment –no podia ser d'una altra manera–, el senyor Francàs, ha fet l'esforç de parlar de l'ensenyament primari, i nosaltres li donem suport ple.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. Cadevall i Soler

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la Moció que ha presentat el senyor Francàs toca temes importants sobre professorat i sobre organització dels centres docents i del currículum. Ha dit el senyor Francàs que podia recollir inquietuds, aquesta Moció, de professionals de l'ensenyament que no estan contra la reforma, sinó contra formes de la seva aplicació. Jo, en aquest punt, voldria recordar que em sembla que és avui mateix que en el Congrés de Diputats, a Madrid, es veurà una proposició de llei –per tant, una mesura molt important– que tracta sobre la qualitat de l'educació i sobre els seus recursos econòmics. El senyor Jané, també, en la seva intervenció, ha parlat que el tema financer, no només el de la qualitat, per poder complir aquesta qualitat, és important: aquesta Proposició no de llei significaria uns 900.000 milions de pesetes per a Catalunya; per tant, jo suposo que, com que tots estem interessats en la qualitat de l'educació i el seu finançament, podria demanar al Grup Popular..., o dir que espero que la votés, però en tot cas molt més a Convergència i Unió.

Concretant el tema que ens presenta el senyor Francàs, nosaltres estem d'acord no només amb la importància –com destacaria ja en el primer punt, i el seu reconeixement social– del paper del professorat en l'educació, sinó també d'acord amb la majoria de propostes que presenta en el punt 2.1. i 2.2.

Per posar un exemple: estem d'acord a demanar una nova convocatòria –seria la segona– d'accés a la condició de catedràtic. Aquest va ser un problema provocat per una incompetència del Departament d'Ensenyament, i que no afecta només els que van participar en la primera convocatòria, i única, i que ha estat anul·lada: afecta tots els altres, que estan esperant, i que hi ha una paralització d'aquest procés. I, a més a més, això posa els professors de secundària de Catalunya en una inferioritat de condicions –tantes vegades es diu que estem en millors condicions– als de la resta d'Espanya. Per què? Perquè, per exemple, els de Catalunya que vulguin concórrer a una plaça d'un altre lloc, fins i tot dels Països Catalans, doncs, els falta una puntuació, i podrien no poder obtenir el trasllat, i en canvi els de la resta d'Espanya que puguin venir aquí tindran una puntuació supletòria –els que han adquirit la condició aquesta, de catedràtic– que no tenen els nostres professors de secundària. L'esmena de Convergència i Unió en aquest punt és una mica decebedora, no?, perquè diu: «Fer aquesta convocatòria un cop resolt els recursos pendants». És que només faltaria que, un cop resolt tots els recursos pendants, no es fes aquesta con-

7096

vocatòria! La divisió d'opinions està en si s'ha de tenir bloquejat tot el sistema, fins i tot per a les noves promocions, o, deixant algun coixí per resoldre el primer contenciós, es pot tirar endavant per als que vulguin repetir convocatòria, i per als nous, alguna altra...

Bé, he dit que estaria d'acord amb la majoria de mesures que es proposen per al professorat. Però haig de dir, com han dit el senyor Bargalló i la senyora Carme Tolosana, que és una moció en aquest punt una mica estranya. Una mica estranya perquè no és que intenti reforçar, exigir el compliment, repetir conceptes, que això ho hem fet tots moltes vegades, sinó que els punts aquests són una còpia literal d'una moció aprovada només fa uns pocs mesos, diguem, el 18 de juny.

Bé, les esmenes de Convergència, a més a més, farien retrocedir. I, com ha dit la senyora Carme Tolosana, podríem pensar que les esmenes de supressió són per dir: «Bé, no repetim un tema que ja ha estat tractat», però com que veiem que algunes, com ara «incrementar les llicències retribuïdes per motiu d'estudis», no se suprimeix, no es fa esmena, i altres sí –altres que per nosaltres podrien ser positives, i ja van ser aprovades–, doncs, vol dir que potser hem de pensar que ara no hi està d'acord, o que en tot cas això podria ser interpretat com un retrocés. Per tant, en aquests punts, la posició del Grup Socialista serà probablement l'abstenció. De totes maneres, estem pendents que s'acceptin les esmenes o no per fixar la postura definitiva, perquè a més a més nosaltres entenem que Convergència i Unió, en el mateix plenari que han d'aprovar els pressupostos, i que necessiten algun suport –com a mínim l'abstenció del Grup Popular–, doncs, estiguin més inclinats a fer pactes; a nosaltres no ens sembla que hàgim d'entrar en un pacte que suposa un retrocés sobre resolucions anteriors.

Respecte als temes d'organització i currículum, vejam, nosaltres sí que estem d'acord que es puguin agrupar anualment, es puguin fer assignatures anuals, i que hi ha d'haver la possibilitat clara de simplificar el sistema –encara que en això també ja hi ha alguna resolució aprovada, però potser la present podria ser en termes una mica més concrets. Però, en canvi, no estem d'acord amb algun punt, com ara el 2.3.2, almenys tal com ens els presenta el senyor Francàs, tal com està redactat. Demana establir uns itineraris amb una part comuna: una part d'itinerari i una part objectiva..., perdó, una part optativa. Això ens sembla que no és exactament el que sent com a necessitat la comunitat educativa, i em recorda més –i per això no hi donaríem suport– aquelles fórmules que pretenen establir un itinerari per al batxillerat, un itinerari per a la formació professional i un itinerari per als que no van a cap d'aquestes vies. Per tant, tal com està redactat, que hi hagi una part d'itinerari, no ens sembla que hi puguem donar suport. D'altra banda, volem dir que –això sí– la Llei permet moltíssimes formes del tractament de la diversitat, sempre que es respectin un objectiu general comú. El senyor Francàs ha dit que seria injust posar un objectiu comú; per nosaltres això seria veritat si és amb totes les seves concrecions, però que hi hagi un objectiu general comú per a tots els estudiants de secundària, això ens sembla necessari en un sistema educatiu que

busca la igualtat, i també que hi hagi un diploma unificat i no hi hagi, per tant –per això posava èmfasi en la paraula «itineraris»– itineraris que poguessin ser irreversibles abans dels setze anys.

El senyor Francàs ha dit que era injust tractar de forma igual la desigualtat. Estem d'acord amb això i pensem que en el sistema, i es pot seguir caminant en aquest sentit, hi ha possibilitats de fer un tractament de la diversitat. Però potser aquesta Moció no hi fa esment, perquè les mesures de professorat, fins i tot en les quals estem d'acord, sempre són mesures indiscriminades que, igualment, haurien de passar cada vegada més a ser conscients que seria injust tractar igualment no només les persones diferents, sinó els centres que són diferents, i en aquest sentit, em sembla que també hauríem d'anar avançant.

Per tant, en resum, votarem a favor dels punts 1 i 4, que són punts generals, però amb els quals estem d'acord. És possible que en els 2.1 i 2.2 féssim abstenció, com en els altres, però, en tot cas, dependria definitivament del que digui el senyor Francàs sobre les esmenes acceptades.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Francàs. Té un temps màxim de cinc minuts. Em penso que no li serà fàcil en cinc minuts aclarir els termes de la votació, perquè són molts punts, hi ha moltes...

El Sr. Francàs i Porti

La tasca d'avui no és fàcil, no. Però, en fi, intentaré fer alguna cosa similar a una cosa senzilla. I no...

(*Remor de veus.*)

El president

Prego que guardin silenci, si us plau.

El Sr. Francàs i Porti

I no serà pròpiament per un esperit nadalenc, que em sembla que sí que pot ser important que ens impacti a tots, sinó, fonamentalment, perquè jo vaig insistir l'any passat i, de fet, he anat insistint que entenc que el tema de l'educació a Catalunya i l'aplicació de la LOGSE s'entendria molt més, s'arreglaria molt més i avançaria molt més si hi hagués un gran pacte polític, social i professional. I llavors, entenc que en aquest cas, prefereixo avui escoltar tots els grups i fer una mica..., buscar una cosa que, almenys, si no que sigui votada per tothom, sí que no sigui votada en contra per ningú –entenc que això és positiu–, perquè, possiblement, visualitzarà, en el que pot ser l'últim ple i l'última batalla educativa d'aquesta legislatura, que en el fons hi ha un gran acord a voler modificar coses i que comencem a tenir, alguns, més ganes que mai, i altres, possiblement, menys complexos que no tenien, no?

Bé, jo estic d'acord..., o no estic d'acord en el punt 1, quan es diu que és un brindis al sol. Entenc que no,

Punt 4

entenc que és un brindis al treball i a la dedicació del professor i, sobretot, a la seva complicitat. I d'alguna manera –i responc a algun grup que ho ha dit–, d'alguna manera entenc que podia ser una cosa tan genèrica perquè no és fàcil que a mi se'm culpi mai de genèric, sobretot veient la resta de la Moció. Llavors, si algú..., a ningú se li acudirà dir-me que jo sóc genèric, perquè si alguna cosa sóc, és, precisament, no gens genèric. Per tant, em sembla que era una llicència que em podia perfectament consentir, no?

El punt 2. I aquí faré una intervenció que sí que a algú li pot ser interessant. Hi ha un punt, evidentment, d'aquesta Moció, que ja va ser votat per una moció que presentada per la il·lustre diputada Carme Tolosana, amb esmenes del PP i que es va votar. Clar, es va votar per tothom, però fixi's que l'entrada no era la mateixa, allà era estudiar, veure com ho farem, i tal, i aquí diu exactament una cosa tan senzilla com: «Dur a terme les accions necessàries per tal de possibilitar, en el mínim de temps possible, i informar» amb el màxim de no sé què... O sigui, em sembla que no és exactament el mateix, senyor Cadevall, no és el mateix, eh? És molt més. Per tant, jo entenc que era lògic repetir aquells punts en què em semblava que hi havia un acord, però que ara també interpreto que alguns grups prefereixen que es tregui endarrere, perquè no doni sensació que estem fent coses rares, ho entenc. I, per tant, jo acceptaria perfectament retirar tot el punt 2.2.

Però jo intentaria salvar una cosa que em sembla que és molt important, que és el tema de les tutories. Perquè sembla que sí que hi ha un acord, i llavors, el que faria és una petita trampa –i diria a la Mesa si m'ho permet–, que és individualitzar el punt de les tutories com un punt a part. Després ho tornaré a repetir perquè s'entengui. Però com que en les tutories hi ha acord, eh?, doncs, acceptaria el tema de les tutories.

Jo crec que en aquesta qüestió d'aquí he tingut un error, que és culpa meva, que és no ser capaç de quantificar i no ser capaç d'explicar que aplicar aquestes mesures no encareix l'ensenyament, sinó, possiblement, aplicar aquestes mesures acabarà abaratint l'ensenyament. Però, entenc que no ho he fet, i per tant, que hi pugui haver certs recels a votar-les, i també entenc que es parli que és una competència més àmplia que la competència del Parlament de Catalunya i, per tant, ho seguirem estudiant i ho seguirem fent, no?

En el punt 2.3, que és l'altre punt clau, bé, jo entenc que hi hagi gent que s'abstingui, ho entenc perfectament, però em sembla que per mi és important, sobretot, perquè és una batalla que ja fa dos anys que estic donant amb mesures molt concretes que entenc que és el que deien la senyora Carme Tolosana i el senyor Bargalló, que això farà, facilitarà que el professor estigui més tranquil, més capacitat per tirar endavant la seva tasca educativa.

Del punt 2.4, jo entenc que la paraula «permanent» és un error meu i que és molt millor «periòdica». Com que no neguen en cap moment que els alumnes hi participin i, de fet, els consells escolars tenen participació dels alumnes per poder dir alguna cosa en aquesta qüestió, jo crec que és bo tirar-ho endavant perquè és bàsic i, a

més, recordo que en l'enquesta que jo criticava la setmana passada, o fa un mes, el professorat deia que no hi ha mesures. O sigui, es nega que hi hagi mesures... De fet es nega que hi hagi un decret quan hi ha dos models de decret, ja. I per tant, que és que no ha arribat això als centres i que el que hi ha no és útil i, per tant, penso que, d'alguna manera, com que és suficientment ampli, dir «mesures que permetin», entenc que als instituts aquesta mida els il·lusiona veure que hi ha la voluntat d'actualitzar per fer-lo eficaç, no?

Quant al punt tercer, evidentment, el retiraré, però no per res especial, sinó per un punt molt clar. Si creem una figura nova dintre l'ensenyament, seria bastant absurd que la creéssim un grup a base d'un altre que, més o menys, s'hi apunta, i la resta que no s'hi volen apuntar. Jo crec que l'ensenyament a Catalunya, ara no està per crear figures noves, quan la resta de grups no tenen clar que aquesta figura s'hagi de crear i com s'ha de crear. Per tant, entenc que si vaig a un gran pacte polític, social i professional, doncs, em semblaria absurd aprofitar la jugada per mantenir aquest tema i que es votés en contra quan, en el fons, no es vol votar en contra, o que es fessin unes votacions particulars.

Per això, jo, a aquest punt, si m'ho permet la Mesa, el punt tercer, seria on passaria el punt de les tutories. El punt de les tutories, o sigui, el punt 2.2.5 el passaria a un nou punt 3. És a dir, deixant com queda. El punt 1 queda exactament com està...

El president

Vol anar-lo repetint perquè jo m'aclareixi per a la votació?

El Sr. Francàs i Porti

Sí. El punt 1 queda exactament com està. Igual. El punt 2 queda exactament com està. Al punt 3 hi ha un afegitó...

El president

El punt 2 amb tots els subcapítols.

El Sr. Francàs i Porti

No, no, perdó. No, no. L'entrada del punt 2, eh? Llavors, en el punt 2 és en el que tenim conflicte. O sigui, el text del 2 queda igual. El 2.1 queda igual. Al 2.1.1 queda l'afegitó de Convergència, que entenc que és lògica, perquè si no hi ha la nova..., si no s'ha resolt el problema... O sigui, aquí l'esmena de Convergència és acceptada.

El president

2.1.2?

El Sr. Francàs i Porti

No, 2.1.1, l'esmena de Convergència. El 2.1.2, com està. El 2.2 desapareix.

El president

Retirat.

Punt 4

7098

El Sr. Francàs i Porti

Sí, tot el 2.2. El 2.3 queda com està.

El president

Tot el 2.2: 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3? (*Pausa.*) Tot retirat. És així.

El Sr. Francàs i Porti

Sí. Després faré un salt, amb el tema de la tutoria, però ja apareixerà després. El 2.3 queda com està. El 2.4 és l'esmena de Convergència que canvia «permanent» per «periòdic», no?

El president

El 2.4 és esmena de Convergència.

El Sr. Francàs i Porti

Convergència i Unió, exactament. Algun dia direm Unió i Convergència perquè...

El president

El 3, el retira.

El Sr. Francàs i Porti

El 3 el retiro, però jo aquí posaria el punt..., o sigui, jo aquí traslladaria el 5 amb la transaccional. O sigui, el nou punt 3 seria la transaccional del 2.2.5

El president

Me l'ha de donar, la transaccional.

El Sr. Francàs i Porti

I el punt 4 queda com està.

El president

El punt 4, igual. Molt bé. Perdó. Aleshores, per aclarir bé les coses. El punt 2 queda tot ell retirat, menys el 2.2.5...

El Sr. Francàs i Porti

Que passa al nou punt 3.

El president

I el 2.2.6 i el 2.2.7 també queden retirats. Molt bé. La transaccional; la transaccional, m'hauria d'entregar.

El Sr. Francàs i Porti

La lleigeixo jo mateix?

El president

El secretari la llegirà.

El Sr. Francàs i Porti

Perfecte. Doncs moltes gràcies, senyor president, senyor conseller, senyores i senyors diputats.

El president

Ha de donar per escrit la transaccional.

Esperem rebre la transaccional per poder ordenar... El secretari primer de la Mesa llegirà la transaccional.

El secretari primer

Senyor president, a part de les modificacions que ja descrivia el diputat senyor Francàs, concretament, el text que el senyor Francàs desitja que sigui posat a votació pel que fa referència a l'apartat 2.2.5 diria així: «Reducció gradual d'hores lectives per a la tutoria, tant a l'ESO com al nou batxillerat.» O sigui, suprimint tot el text que venia després.

El president

D'acord. Petició de votacions separades dels diversos punts d'aquesta Moció? Hi ha petició de votacions separades? (*Pausa.*) El senyor Benach i la senyora Tolosana. Perdó, el senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Sí, senyor president. Al nostre Grup, que temo que no serà coincident en el cent per cent amb els altres, per acabar de complicar-ho, li aniria bé en un bloc el punt número 1, el 2.1 i els seus epígrafs interns, i el 4.

El president

Junts?

El Sr. Bargalló i Valls

Junts. En un altre bloc, el 2.3 i els seus epígrafs interiors, i aquest punt nou que no hem aclarit encara si era el 2.2.5 o era el 3, però és igual, ja ens entenem. Junts també. El que li acabo de dir ara, junt.

El president

Perdó, el 2.3...

El Sr. Bargalló i Valls

Junt amb el 3.

El president

Amb el nou 3.

El Sr. Bargalló i Valls

Amb el nou 3. I finalment, un tercer bloc que seria el 4. No, perdó, el 2.4. Un tercer bloc, que és el 2.4.

El president

2.4. Molt bé. (*La Sra. Tolosana i Cidón demana per parlar.*) Senyora Tolosana.

La Sra. Tolosana i Cidón

Senyor president, nosaltres voldríem el punt 1 i el punt 4 com un bloc i la resta com un altre bloc.

Moltes gràcies.

Punt 4

El president

Hi ha una coincidència en el punt 1 i el punt 4. Algun altre grup vol més votacions separades? (*El Sr. Cadevall i Soler demana per parlar.*) Senyor Magí Cadevall.

El Sr. Cadevall i Soler

Els punts 1 i 4 en un bloc, que podria ser juntament amb el 2.3.1: 1, 4, 2.3.1.

El president

Alguna petició més? (*Pausa.*) Endavant.

El Sr. Jané i Bel

Senyor president. Un servidor ha deixat, a l'hora de la seva intervenció, el paper. El que passa és que d'aquestes votacions, d'aquests punts que demanàvem separada, algun punt ha estat posteriorment retirat pel proposant. Algun punt. La votació ja ens va bé, però algun punts d'aquests ha estat posteriorment retirat, per tant, no és possible votar-lo. El bloc de votació és el que ja us havíem passat, per part nostra, i ens acomodarem a les peticions dels altres, però hi ha algun punt que ha estat retirat posteriorment.

El president

Ho preciso: per facilitar la votació a totes les senyores i senyors diputats, li demano la conformitat al senyor Francàs.

El Sr. Francàs i Porti

Sí, si us plau, és que no acabo d'entendre l'últim posicionament del diputat Jané, perquè, entenc que les posicions que fa ell, com que estaven incloses moltes en les que feien els altres, s'ha retirat tot. No trobo cap punt que s'hagi demanat que es retirí que no es retirí.

El president

Em permeten –escoltin-me a mi– la meua proposta? A veure, si ens aclarim, si hi ha alguna equivocació. Primer, fer constar que el punt 2, a partir del 2.2 i llevat del 2.2.5 i, per tant, fins al 2.2.7 han sigut retirats tots. D'acord? (*Pausa.*) I després, que també ha sigut retirat el punt 3. I que el punt 2.2.5 ha passat a tenir la numeració de punt 3, donat que el 3 vell havia sigut retirat. A partir d'aquí, jo, la proposta de votació que tinc més clara és que els punts 1 i 4 està tothom per votar-los conjuntament. L'1 i el 4 de la Moció. I que els punts 2.3 i 3 i el 2.4, uns i altres, han de ser votats separatament. (*Veus de fons.*) Perdó... (*Pausa.*) Ara? Vinga...

El Sr. Cadevall i Soler

Votació separada només del 2.3.1 a part de tots els altres tres.

El president

I vostè?

El Sr. Jané i Bel

Per no crear confusió a cap grup... (*Remor de veus i rialles.*)

El president

Ja ho estan prou, de confusos.

El Sr. Jané i Bel

Ja, ja. Suggestiria que el punt 2 i tots els seus subpunts fossin votats un a un i cadascú dels grups sabríem quin és el posicionament. No ens complicarà tant com anant fent fraccions. És a dir, per part nostra, el punt 1 i el punt 4, tal com el president ens deia molt bé. Els altres punts que ens dèieu també, però aquests punts que queden vius de l'epígraf 2, suggeriríem que fossin votats un a un. Evidentment, el 2.2.5, que el senyor Francàs ens proposa ser el tercer punt, doncs també separat, i així sabríem exactament què votem cada grup. (*Remor de veus.*)

El president

Molt bé. Per tant, iniciariem les votacions.

Prego als senyors portaveus que, si la presidència comet algun error, l'hi indiquin abans d'iniciar la votació.

Votaríem, en primer lloc, els punts 1 i 4, que hi ha acord de votar-los conjuntament tots.

Iniciem la votació dels punts 1 i 4.

Han sigut aprovats per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

D'acord amb el que m'acaba de ser demanat, votaríem ara separatament tot el que penja del punt 2, llevat del 2.2.5.

Per tant, votaríem en primer lloc el punt 2 senzillament.

El punt 2. Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

Votaríem, seguidament, el punt 2.1.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 65 vots a favor, 1 en contra i 38 abstencions.

Votaríem, ara, el punt 2.1.1.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

A continuació votaríem el punt 2.1.2.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 66 a favor, cap en contra i 39 abstencions.

Els punts restants de l'epígraf 2 han sigut tots retirats, llevat del 2.2.5 que el votarem com a punt 3 després.

Passem ara a votació el punt 2.3.

Iniciem la votació.

7100

Aquest punt ha sigut aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

Pregunto al portaveu de Convergència, la resta del punt 2, és a dir, des del 2.3.1 fins al 2.3.5, poden votar-se tots juntament? (*Pausa.*) No. D'acord.

Llavors votarem ara el punt 2.3.1.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

El 2.3.2.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

El 2.3.3.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

El 2.3.4.

Iniciem la votació.

62 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

El 2.3.5.

Iniciem la votació.

62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

El 2.3.5 ja ha estat votat.

Votarem ara el 2.4, que és un punt esmenat pel Grup de Convergència i Unió i acceptada l'esmena.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 62 vots a favor, 7 en contra i 37 abstencions.

Passaríem ara a votar el punt 3, que és l'antic punt 2.2.5.

Iniciem la votació.

Aquest punt, que és el darrer de la Moció, ha sigut aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

El punt quart ja havia sigut votat; el punt quart ja havia sigut votat amb el punt primer.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran

Passem, per tant, al nou punt de l'ordre del dia, al cinquè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el grau de desenvolupament de la política general per a la gent gran, presentada pel Grup Socialista. Per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Rosa Barenys. (*Remor de veus.*)

Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que guardin silenci perquè la diputada presentant de la Moció pugui començar la seva intervenció. (*Persisteix la remor de veus.*)

Ho repeteixo, prego a les senyores diputades i als senyors diputats que guardin silenci.

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Barenys i Martorell

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en la interpellació que vàrem substanciar el 12 de novembre, preguntàvem al senyor conseller de Benestar Social quin era el model estratègic que tenia la seva Conselleria per atendre les necessitats cada vegada més emergents relacionades amb la situació de la gent gran; quines eren les dades actuals i les previsions de futur immediat que avalaven la política del Govern de la Generalitat, quina era, en definitiva, l'avaluació que ell feia del Pla integral de la gent gran pel que fa a les necessitats assistencials, i, sobretot, li demanàvem que ens expliqués què feia el Govern de la Generalitat per avançar en les garanties per fruir dels drets socials –necessitats assistencials a les quals ens volíem concretar fent referència a l'atenció residencial, els centres de dia, el servei d'ajuda a domicili, les teleassistències, els ajuts a la família, etcètera.

Hem de dir, senyores i senyors diputats, que del debat que vàrem sostenir amb el conseller, com ens passa bastant sovint, parlem llenguatges diferents i no ens entenem. En realitat, el conseller va prendre, en aquesta circumstància –i lamento dir-ho en un moment que ell no està present–, una actitud defensiva que no va ajudar en absolut a la posada en comú sobre un tema que considerem, evidentment, molt vigent i molt necessari afrontar.

En tot cas, la sustentació de la Moció que ara presentem esperem que sigui ben escoltada i ben atesa pels grups parlamentaris, encara que ens sembla ja conèixer d'antuvi el posicionament del Grup de la majoria, però no per això deixarem de defensar-la amb la màxima energia.

Creiem que aquesta és una qüestió important per al desenvolupament de la política catalana per al benestar social i la qualitat de vida de la gent gran i de les seves famílies, i, com a conseqüència, la Moció, que està dividida en quatre punts, plantejava en primer lloc, fer un balanç de la situació, cosa que ens sembla que no hauria de ser difícil per al Govern de la Generalitat, perquè disposa d'un mapa de serveis socials, disposa d'un pla integral i d'un programa Vida als Anys. És a dir que, si ho hagués fet bé, disposaria en aquest moment de suficients instruments per poder avaluar i per poder quantificar i conèixer on estem, d'on vàrem partir i on anem.

Creiem que la política, sigui macropolítica o sigui micropolítica, petita actuació, en qualsevol qüestió d'aquestes dues, s'han d'establir prioritats.

Dèiem en la interpellació que la situació de la gent gran al nostre país, a Catalunya, en aquest moment ens diu que, de més de seixanta-cinc, hi ha un 1.010.000 per-

sones, que d'aquestes, 106.000 tenen més de vuitanta-cinc anys, és a dir, és població en situació de risc, però, a més a més, del conjunt d'aquest 1.010.000, sabem que hi ha 140.000 persones que estan en situació de gran dependència, és a dir, situació de risc de veritat, situació de necessitat.

De l'índex de població de més de seixanta-cinc, un 16,84 per a Catalunya, constatem, precisament pels estudis que vostès han fet, que al Pallars Jussà aquest índex és d'un 27,4, la qual cosa vol dir moltes més necessitats que en altres comarques del nostre territori; que al Berguedà hi ha un 22% d'envelliment; que al Priorat n'hi ha un 26,4; a l'Urgell, un 21,4. És a dir que tenim un conjunt de comarques envellides que necessitarien una acció estratègica molt concreta.

És en aquest sentit, doncs, que el primer punt demana presentar al Parlament de Catalunya un pla de reordenació dels programes d'atenció assistencial i socio-sanitària a la vellesa que contingui un balanç per comarques dels recursos actuals, públics i mercantils, amb places residencials, centres de dia, serveis d'ajut a domicili, teleassistència i habitatges tutelats, i que faci les previsions de creixement i reconversió, si aquesta escau, amb una perspectiva de deu anys.

En el segon punt de la Moció demanem que es defineixi aquesta població no únicament en funció de l'envelliment, que és l'indicador bàsic, evidentment, sinó també en funció de la precarietat social, la pobresa i en relació amb els dèficits d'equipaments de cada una de les comarques.

Les ràtios que vostès ens han donat a través de les memòries, dels pressupostos, ens diuen que, de servei d'ajuda a domicili, només hi ha una cobertura d'un 1,5 quan la mitjana —que no és la necessària, però sí la més o menys òptima en aquest moment segons el Plan gerontológico, i estudi que va fer l'Imsero— és d'un 8%; que de centres de dia només hi ha una cobertura d'un 0,3%; és a dir, una plaça per cada tres persones que tenen necessitat, i que les places públiques residencials només és 1,5%.

És en aquest sentit, doncs, que demanem que es defineixin els grups d'alta prioritat en l'atenció assistencial i socio-sanitària en funció de l'envelliment, la precarietat social, la pobresa, així com per als dèficits d'equipaments i serveis en cada una de les comarques.

En el tercer punt proposem impulsar un estudi de costos de les prestacions dels serveis socials a què fem referència, és a dir, places residencials, centres de dia, servei d'ajuda a domicili, teleassistència, habitatges tutelats, així com un pla d'inversió pública que no hem tingut mai. En aquest Parlament s'han presentat molts plans d'inversió en funció de les necessitats dels territoris, d'infraestructures, d'equipaments educatius, però no hi ha hagut mai un pla d'inversió de la política de serveis socials i demanem, encara que sigui a finals de legislatura —encara hi som a temps, estem en el debat del pressupost—, de presentar un pla d'inversió pública. I també aquest estudi de costos que ens hauria d'ajudar a conèixer quines són les xifres, quines són les situacions a què ens hem d'enfrontar.

La Comissió sobre el Finançament dels Serveis Socials està treballant en aquesta direcció, però ens sembla de plena responsabilitat que el Govern de la Generalitat avancés xifres en aquesta direcció, cosa que, de moment, a pesar que se'ls ha demanat en diferents ocasions, no s'ha fet.

I això ens porta a fer una reflexió —no és la primera vegada que la fem, sinó que l'hem fet moltíssimes vegades en aquesta tribuna i en els diferents debats a comissions—, que vostès, el Govern de Convergència, considera que la despesa en serveis socials no té un efecte dinamitzador de l'economia, a pesar que en aquest moment s'estan fent moltes anàlisis a nivell europeu i a nivell d'altres comunitats autònomes, en què es constata quina és la rendibilitat econòmica de les dites professions de proximitat, que són, evidentment, les dels serveis socials.

Nosaltres, per aclarir-nos i per informar-los a vostès, el Govern, en realitat, si ens vol escoltar, hem fet un càlcul i hem fet una previsió dient: «Si en aquest moment creéssim 15.000 serveis d'ajuda a domicili» —recordo que només n'hi ha 1.500— «si creéssim 90.000 terminals de teleassistència, 7.500 places de centres de dia» —que foren aquells equipaments necessaris perquè la gent pugui romandre a casa seva— «i 300 noves places de residència assistida, això, que tindria un cost aproximadament, segons una extrapolació de les dades de l'Imsero, de 5.000 milions de pessetes crearia 2.000 llocs de treball».

A nosaltres ens agradaria que vostès, des del Govern, fessin aquesta avaluació i aquesta aproximació de costos per demostrar que els serveis socials no costen diners, sinó que porten rendibilitat i riquesa al país, una dada també que l'Imsero ens diu, d'un estudi que va fer l'any passat, que la participació en el producte interior brut dels serveis socials és d'un 1,4; la sanitat és del 8% aproximadament. Per tant, hem de constatar, hem d'afirmar que realment fer política de serveis socials és crear riquesa en el país.

I, finalment, en el punt quart demanem que es doni compliment a la resolució del Síndic de Greuges, definint, tal com estableix a les conclusions del Dictamen que va presentar en funció del Decret de preus que li vam enviar, que li vam demanar que avalués, definir, que es defineixin quins són els serveis essencials, és a dir, quin servei tot ciutadà té dret a rebre, amb independència de si aquest servei el pot pagar o no el pot pagar i, a la vegada, que es procedeixi a la revisió d'aquest Decret 394/96, per tal d'adequar-lo a allò que preveu la legislació civil, regulant-li els preus públics.

Aquest és el sentit d'aquesta Moció. I volia acabar —i acabo, senyor president— fent una lectura d'una de les conclusions del Tercer Congrés Nacional de la Gent Gran, que es deia: «Junts cap a un nou mil·lenni», en la qual deien: «Considerem fonamental que es tinguin en compte les persones grans que requereixen atencions assistencials. Cal que les administracions públiques i la societat civil els ajudin a superar les dificultats derivades de la manca de salut, d'autonomia personal o de vulneració dels seus drets si volem construir un país de qualitat i de solidaritat sense cap mena de distinció ni

exclusió.» Això és el que demanava el Congrés de la Gent Gran que vostès varen promocionar no fa gaires mesos i es va celebrar amb molt d'èxit.

Nosaltres demanem al Govern de la Generalitat, i molt especialment a la Conselleria de Benestar Social, que tingui en compte aquest punt de les seves conclusions i repensi, encara que avui no aprovin aquesta Moció que els presentem, que repensi la seva política per a un futur, si continua governant; si no, ja ho farem nosaltres en lloc de vostès.

Aprofito per dir, senyor president, per no tornar a sortir a la tribuna, que acceptem l'esmena que presenta el Grup d'Esquerra Republicana.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, per haver presentat una esmena, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, sempre és oportú de parlar de les polítiques sobre la gent gran; sense anar més lluny, el mes de juny passat, amb motiu d'una interpellació i una moció subsegüent, en vam parlar; també es va suscitar amb motiu d'una compareixença o una sessió informativa del conseller arran de les conclusions del Tercer Congrés Nacional de la Gent Gran, i de fet aquesta recurrència en el debat no és casual, perquè, com s'ha posat de relleu reiteradament, el segment de població de majors de seixanta-cinc anys ha crescut molt en els darrers anys —fa uns instants la senyora Barenys citava l'índex d'envel·liment, que oscil·la entre la mitjana del 17% de la població fins al 25, 26, 27% en algunes comarques del país—, i encara més enllà, la taxa de sobreenvelliment és del 42% entre els majors de seixanta-cinc anys.

I, per tant, això és així, però això, a més a més, anirà a més i l'anticipació de l'edat de la jubilació, l'increment també progressiu de l'esperança de vida portarà aquestes persones, òbviamment, a disposar de més temps lliure, que sortosament també es podrà canalitzar en benefici del conjunt de la societat, però alhora, al mateix temps, per desgràcia, existiran, com existeixen, però encara més, persones grans en situació de risc, de dependència social, econòmica i física, i la necessitat, en tot cas, d'incrementar els recursos en matèria d'assistència sociosanitària, que, per raó de la seva situació, aquestes persones vénen demanant al conjunt dels poders públics, en aquest cas a la Generalitat de Catalunya i al seu Departament de Benestar Social.

I, certament, tot i la magnitud, tot i l'abast d'aquesta problemàtica, s'ha avançat en els darrers temps, i nosaltres ho reconeixem, i ho deia el conseller senyor Comas fa alguns dies en aquest Parlament; ho deia també la mateixa diputada interpellant, que posava l'accent parlant del grau de compliment d'aquell Pla integral de la gent gran i de les conclusions també del Congrés Nacional de la Gent Gran en els aspectes bàsicament tui-

tius, proteccionistes socials de la nostra legislació de caràcter civil.

Però, alhora, coincidíem, coincidim ara amb una apreciació que la diputada feia, i és que subsisteixen encara o constatem la subsistència de molts dèficits, sobretot des del punt de vista de la garantia en l'accés a més i a millors serveis assistencials sociosanitaris a la llar, als centres de dia, a les residències assistides, que en molts casos es troben sota mínims. I, per tant, en aquest punt obvio i dono per reproduïdes les dades que la diputada Barenys fa uns instants ens referia amb relació al nombre d'aquest tipus d'equipaments i de prestacions.

D'aquí que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana coincideix amb el fet que cal continuar demanant més i millors serveis, i més dotats econòmicament, i també cal fer balanç, i un balanç realista, dels diferents programes executats durant aquests anys, i sobretot preveure els canvis, sobretot d'ordre o de naturalesa demogràfica, que ens han d'afectar en el futur.

Per això, parlant de recursos, jo vull recordar que en el pressupost de l'any 99 baixen les aportacions als ajuntaments de 529 a 279 milions, una baixa relacionada especialment amb la concertació de places; baixen també les aportacions i ajuts a les famílies i institucions sense afany de lucre i, en canvi, creix, i creix molt, un 95%, el xec a la gent gran, l'ajut a l'acolliment residencial, i, per tant, s'alimenta així l'opció contrària a la subsistència d'un sistema públic en aquesta matèria.

Això, per un lloc, i, per l'altre, dèiem que calia —i en això coincidim amb l'anunci fet pel conseller fa alguns mesos en aquesta mateixa cambra, em sembla que ho deia concretament el 27 de maig passat— revisar el Pla integral de la gent gran que després de set anys de vigència, després de constatar que hi ha dotze programes que no són prou adequats, després de, fins i tot, tenir en compte les resolucions del Tercer Congrés de la Gent Gran, és un pla que amenaça obsolescència, i, per tant, des d'aquest punt de vista proposem, tornem a proposar —perquè, de fet, ja ho vam proposar també amb relació a una moció el passat mes de juny—, tornem a proposar que el Parlament doni un mandat clar, específic, en aquest sentit al Govern per tal de revisar aquest Pla.

I entenem que ha de ser en el marc d'aquest nou pla, o del pla revisat, que es defineixin els grups de risc, la previsió i l'assignació de recursos, sobretot tenint en compte també les especificitats i les exigències de cadascun dels àmbits o parts del territori. I aquesta última és una qüestió que per nosaltres és, òbviamment, molt important, és transcendental, perquè a pesar dels bons auguris del conseller en aquesta cambra fa escassament quinze dies, pel que fa, per exemple, a les llistes d'espera, malgrat la seva bona disposició que desapareguin a les demarcacions de Tarragona, Girona i Lleida, per exemple, aquest compromís es manté d'una manera molt vaga pel que fa a la demarcació de Barcelona, i especialment a la ciutat de Barcelona. És important també perquè el nombre de places residencials, prop de 38.000, més de 10.000 de les quals públiques, no constitueix una cobertura suficient, i perquè els traspassos, recents traspassos a l'Administració local pel que fa al SAD, el Servei d'Ajuda Domiciliària, manté unes ràtios

horàries insuficients, per no parlar, per exemple, dels habitatges tutelats, que després d'una quarantena o d'un procés de revisió durant alguns anys, quan s'ha volgut impulsar no s'ha fet amb l'empenta necessària.

Per tant, des d'aquest punt de vista, l'esmena que ha plantejat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana el que planteja és, a partir dels punts de la Moció presentada pel Grup Socialista, incloure en el marc de la revisió d'aquest Pla integral de la gent gran de 1991 l'adequació de les necessitats actuals pel que fa als canvis demogràfics i l'exigència o la demanda de més i millors serveis assistencials sociosanitaris, la possibilitat, en tot cas, d'encabir en la revisió d'aquest Pla cadascuna de les qüestions o plantejaments que ens fa aquesta Moció.

Finalment, voldria, per acabar, i en el torn pròpiament de posicionament del nostre Grup pel que fa a la resta de la Moció que no és esmenada, voldria fer una referència per acabar, ho repeteixo, als punts 3 i 4 de la Moció, que són, tots ells, vinculats o estan vinculats al finançament dels serveis socials o el que s'anomena el règim de contraprestació d'aquests serveis socials.

Vostès saben que és una qüestió absolutament candent, que és objecte en aquests moments d'una comissió d'estudi específica d'aquest Parlament. Podria semblar que aquesta Moció anticipa alguns dels criteris o algunes de les conclusions a què pugui arribar en un futur més o menys immediat aquesta Comissió d'estudi; tanmateix la gravetat, jo diria que la urgència d'aquesta situació denunciada, com molt bé diu també el text de la mateixa Moció, pel Síndic de Greuges i altres institucions a partir de l'entrada en vigor del Decret de preus públics, que exhibeix una voracitat recaptatòria més pròpia de la hisenda pública i, de fet, subsidiaritzat el paper dels poders públics pel que fa a la garantia de qualitat i de la prestació d'aquests serveis socials, aconsella, una altra vegada més, si convé –i ho fem ara, avui i aquí, hi donem suport–, la definició dels serveis socials que han de ser essencials, i finalment la regulació –per què no?– a través d'una llei formal d'aquesta qüestió, i per tant amb el previ debat i la consecució d'un consens i, per tant, d'una reflexió aprofundida en aquest Parlament per part de tots els grups polítics de la cambra.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Poden intervenir per fixar la seva posició els altres grups. En primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Xavier Bosch, que ho fa des de l'escó.

El Sr. Bosch i Garcia

Sí, des d'aquí dalt, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per manifestar que els diputats del Partit per la Independència compartim la preocupació manifestada per la diputada Barenys sobre les polítiques de vellesa del nostre Govern.

També compartim amb ella la necessitat que hi ha de fer un balanç del que s'ha fet o de les polítiques que

s'han fet fins ara; de la necessitat de preveure l'envelliment de la població, especialment tenint en compte la desigualtat d'aquest envelliment per les comarques, tal com ens acaba de comentar fa un moment, i també la necessitat de consolidar els serveis socials, i pel que fa a la Moció que avui comentem, sobre el tema especialment de la vellesa, de la gent gran.

El sistema català dels serveis socials –encara, en aquests moments, una mica borrós i poc definit– té en la gent gran, i segurament encara tindrà més en el futur, un pes molt important. Una part molt important d'aquest sistema català dels serveis socials i del seu finançament passa per la gent gran i per l'atenció que tota la societat dona a la nostra gent més gran.

Com ja s'ha dit també des de la tribuna fa uns moments, tant la diputada com el diputat que m'han precedit, aquest Parlament té creada una Comissió d'Estudi sobre el Finançament del Sistema Català dels Serveis Socials que està treballant, amb el ritme que l'activitat parlamentària permet, amb un pla de compareixences i de recopilació de dades que ja està funcionant. Ara bé, cal tenir en compte que aquesta Comissió, si les eleccions al Parlament de Catalunya són quan el president de la Generalitat diu que poden ser i quan el president de l'Estat anuncia des de Txèquia, veurà truncada la seva feina, perquè no podrà completar el pla de treball.

En tot cas, voldria manifestar des d'aquí la confiança que si això es produeix en la propera legislatura esperem que pugui reprendre la feina d'aquesta Comissió, poder acabar les tasques en un termini breu de temps i que no s'allargui excessivament el treball d'aquesta Comissió que, al nostre entendre, té una feina molt important per al futur dels serveis socials a Catalunya. Mentre això no es produeix, doncs, pensem que és ben vinguda la Moció presentada pel Grup Socialista i que la seva hipotètica aprovació podria significar un canvi important en la política governamental pel que fa a la vellesa. No sabem si això serà possible o no, no sabem si s'aprovarà o no s'aprovarà aquesta Moció, però, en qualsevol cas, des del Partit per la Independència, els diputats que en formem part, hi posarem el nostre granet de sorra votant-hi a favor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, la diputada senyora Imma Mayol, també des de l'escó. Moltes gràcies.

La Sra. Mayol i Beltran

Gràcies, senyor president. Molt breument, tres consideracions a l'entorn d'aquesta Moció, perquè partim de l'acord amb el que expressava la senyora Barenys, quan la presentava, i amb el debat que hi va haver, el novembre, a l'entorn de la política per a la gent gran. Jo deia tres consideracions a partir d'aquest acord global.

El primer és que l'envelliment de la població no és un problema, efectivament, però genera moltes necessitats. Ho dic perquè, això, la senyora Barenys ho comparteix

—n'hem parlat moltes vegades—; és molt diferent dir: «El problema de l'envelliment, no; el fet que una població envelleixi és quelcom positiu perquè vol dir que tenim més capacitat per allargar la vida». El que passa és que sí que és ben veritat que això genera moltes necessitats i, per tant, aquesta Moció, el que intenta —i per això té el nostre suport— és fer front a aquestes necessitats que s'han generat i que avui, com bé expressava la senyora Barenys, no tenim resoltes, i les ràtios que ella posava a mi em sembla que eren absolutament indicatives.

Jo, la segona consideració que volia fer és que aquí hi ha una certa perversió en la política que ha fet la Generalitat perquè tenim unes lleis on es fa un conjunt de definicions de drets, però, en canvi, no hi ha, després, acte seguit, el fet de dir: «D'aquests drets, quins finançem i quins no en finançem?», amb la qual cosa, en la definició de principis, és molt difícil el desacord perquè tothom està d'acord que tenim dret a tot, però, a l'hora de la veritat, aquests drets no es veuen exercits en la mesura que no és possible el finançament d'aquests drets. I això és el que aquí es planteja d'una manera molt clara en el punt quart.

Hi ha hagut una evolució, jo crec, un pèl negativa —en aquest últim mandat— amb relació al que ha estat la política de la gent gran des de la nostra percepció, que és que s'ha incrementat un pèl el divorci entre el discurs oficial i la realitat. És a dir, abans, a l'anterior legislatura —i abans—, hi havia molta constatació de les mancances i, fins i tot, des del Govern es feien discursos que deien que no s'arribava a cobrir les necessitats. Però, en canvi, últimament, s'ha instal·lat —des de fa dos anys o així— un discurs diferent, que és que estem cobrint les necessitats. L'altre dia, ho debatíem als pressupostos i el conseller Comas, sovint, ve a aquest Parlament dient: «Ja no hi ha llistes d'espera residencials a Girona, ja no hi ha llistes d'espera a Tarragona i, a Barcelona, les acabarem ben aviat...», que és un discurs de dir: «Tenim les necessitats cobertes», la qual cosa no és veritat. El que passa és que s'ha posat un sistema de funcionament amb relació a les residències..., es donen uns talons que fan percebre a la gent que un sector determinat de la població pot accedir a un recurs que abans no hi accedia. Però, en aquest sentit, el que vull dir és que em penso que hi ha hagut una evolució negativa i un divorci més gran entre el discurs real i l'oficial, entre la realitat, perdó, i el discurs oficial.

Jo crec que la Moció que presenta avui el Grup Socialista, sincerament, és una certa moció de censura a una acció de Govern. Perquè, clar, quan s'acaba la legislatura, diguem-ne, i quan, de fet, s'acaben, gairebé, vint anys de Govern, que estiguem plantejant la necessitat —a mi em sembla, encertada— de reordenar els programes d'atenció assistencial, de definir els grups d'alta prioritat, d'impulsar un estudi de costos... Escolti'm, això és dir: què han fet vostès amb relació a això durant tant temps? És a dir, no hi ha hagut la concreció del treball? No podem, diguem-ne, tothom, socialitzar el que és la intervenció i saber de quin mal hem de morir quant a inversions, per exemple? Jo, sincerament, crec que és una certa moció de censura, i jo acabo dient que l'única cosa de què discrepo un pèl amb la senyora

Barenys és que ella deia que encara hi som a temps, i jo, sincerament, crec que, al final de la legislatura, ja no hi som a temps, però avenço que és un bon esquema de treball per a un nou Govern, que jo espero que sigui d'un altre signe.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la diputada senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, il·lustre senyora Rosa Barenys, ens posicionem, en nom del Grup Parlamentari Popular, davant de la Moció, després d'haver-la substanciat i d'haver-la escoltat atentament en la interpellació en el Ple passat.

Parlar de benestar social en una època en què tots ens omplim la boca, doncs, de globalització i amb els canvis socials que es produeixen, que es produiran i, a la vegada, que la configuren, sincerament, és molt interessant. Però no és gens fàcil poder-ne parlar, perquè és evident que no solament és d'una opció política, sinó que és en funció —perquè parlem, doncs, de la gent gran, d'un capital de tots— de la configuració del treball de totes les formacions polítiques, en tant que cal fer una anàlisi exhaustiva de les causes que els provoquen i una anàlisi encara més exhaustiva de les conseqüències que provoquen, tant si són positives com negatives, com vostè molt bé feia a l'exposició de motius, no?

Però això encara es complica més quan els canvis socials requereixen la resposta de models de protecció social dins de l'àmbit del concepte de l'estat del benestar; drets i necessitats que se superposen, i cal tenir molt clars els conceptes que cada un d'ells ens significa o que són significatius. Si no es clarifiquen els conceptes i les seves interpretacions, així com el dimensionament d'aquestes, fàcilment, pot tenir lloc un debat que, fins i tot, pot ser qüestionat o pot ser, podríem dir-ne, mal interpretat, perquè la supervivència dels mateixos models de benestar social, ja establerts, doncs, són una mica difícils i complicats, a l'hora d'entendre'ls. Per aquest motiu, cal ser metòdics, a l'hora d'exposar aquestes qüestions, i prudents per tal d'arribar a propostes serenes, viables i desitjables en tant que la seva finalitat és el bé comú —com deia abans.

Cal, també, tenir en compte que per interpretar la realitat social, donat que aquesta és complexa i plural, cal utilitzar termes de globalitat, i no només aproximacions parcials d'un segment de població, per molt important que aquest es consideri. Quan vostè comentava, doncs, diferents comarques i ens donava aquelles dades, és cert, i no solament és amb les que vostè em comentava, sinó que, de les quaranta-una comarques a Catalunya, en vint comarques l'índex d'envelliment està per sobre del 120%. Per tant, això ja ens indica —com molt bé vostè deia—, doncs, en aquests moments, on som i a on ens trobem.

En un altre ordre de coses, tampoc podem defugir la importància que té la cultura. I vostè em dirà: «Per què

diu vostè «la cultura»? Doncs, sí, perquè, amb relació al concepte del benestar, la cultura és humanitzadora de l'espai natural i social i formadora de les persones en uns determinats valors. I és del tot evident que, en moltes ocasions, oblidem que, la manca de la cultura i dels valors, la pretenem suplir amb mitjans econòmics, amb mitjans assistencials o d'àmbit d'intervencions econòmiques puntuals que no resolten les causes, malgrat, doncs, poder-ne atenuar les conseqüències, no? És per això que, malgrat l'increment de les actuacions i també de les despeses que s'hi dediquen, la demanda, és evident que continua creixent. Només cal veure aquestes dades, doncs, de comarques –inclosa la del Barcelonès, que està per sobre del cent per cent– per veure que, la demanda, és evident que creix. L'acció política, en tant que el Govern de la Generalitat; l'acció política des del mateix Parlament de Catalunya... Quant a l'activitat econòmica, sols cal veure les caixes que hom destina a Benestar Social. La investigació biològica, les ciències humanes fonamenten les seves arrels, avui dia, en la qüestió social –cada cop, més. I solament una societat cada vegada més autoconscient del que és i del que es pot arribar a ser no desplaçarà a la perifèria la qüestió social, el que sempre hem anomenat –moltes vegades– l'«exclusió social», i, fins i tot, les persones grans, que no estan, doncs, catalogades per la seva justícia social, per la qual ve determinada –ni ho resoldrà amb recursos estrictament assistencials i econòmics.

Cal insistir en el que li deia abans de la globalitat de la realitat, perquè, ara, tot depèn del tot i, per aproximar-se a ella, requereix tenir una voluntat ferma d'enfrontar-nos a la complexitat del món actual, tal com és, sense pretendre simplificar-ho o ignorar-ho. Solament així les intervencions sobre aquesta realitat seran positives i no provocaran més necessitat. Cal buscar les interrelacions dels diferents elements heterogenis associats i inseparables per tal de portar a terme accions conjuntes entre tots. Perquè cal tenir en compte les accions i les interaccions que es produeixen en les formes de pensar, en les formes de viure, degut al fet que les persones estan agrupades i vinculades amb formes d'interessos diferents: culturals, de religió, econòmics, entre d'altres.

Els fenòmens socials ofereixen, moltes vegades, l'aspecte de ser desordenats, confusos, amb ambigüitats, amb contrasentits, de difícil interpretació –generadors, fins i tot, d'incertesa. Per això, vénen tant aquí, a la nostra cambra, malgrat el gran esforç realitzat, els últims anys, per clarificar, ajustar, tipificar, avaluar, normalitzar i gestionar eficaçment. I crec que la seva Moció, que nosaltres compartim i en la qual vostè –en els seus dos últims punts– fa referència, jo diria, millor dit –perquè d'altres diputats també ho hem fet–, doncs, a la creació, que, a instàncies del mateix Grup Popular, es va portar a terme, de la Comissió de treball, la qual es va configurar el mes de maig i que sincerament, doncs, ha treballat molt i força perquè, doncs, pràcticament, cada mes, hi ha hagut Comissió de Treball, amb totes les compareixences, i, per tant, tots els grups parlamentaris tenim moltíssima documentació, i jo crec que, a través d'aquesta documentació i, fins i tot, si em permet que li ho digui, illustre diputada, a través d'aquest de-

bat monogràfic de política social, el qual tots els grups parlamentaris varen signar, seria el marc idoni per poder analitzar i discutir entre tots, evidentment, cercant el consens entre tots, perquè aquesta política de la gent gran, doncs, no és solament i no ha de ser solament d'un sol color polític. Jo crec que hi ha hagut coses que s'han fet bé i d'altres que no s'han fet bé, però, per analitzar aquest futur, aquest caminar –com vostè molt bé diu– cap al 2010, és evident que hem de saber on som, en aquest moment, al present –el passat, ja l'hem passat–, però, evidentment, hem de ser molt realistes i ens manca aquest debat monogràfic. Ens manca, fins i tot, una Comissió igual com la que està estudiant els preus en aquests moments, perquè en surti, d'aquesta mateixa Comissió, unes conclusions que, la veritat sigui dita, serveixin perquè aquest pla integral de la gent gran es renovi. Ja no tot és igual com el mateix dia que es va configurar, perquè és allò que li deia. A nivell territorialitzat, les coses canvien: hi ha unes noves necessitats, la gent es mou on hi ha més mobilitat d'una banda cap a l'altra, diferents cultures, etcètera, etcètera, i això fa que sigui del tot molt interessant.

Però jo li voldria dir –li ho anuncio– que nosaltres ens abstindrem en tota la Moció per una qüestió –primer, ja li he dit que la compartim–, que és que nosaltres entenem que no és tracta d'una acció determinada en aquests moments a través d'aquesta Moció. Jo tinc l'esperança que, quan comencem, doncs, el mes de febrer, puguem veure tot seguit aquest debat monogràfic, al qual crec que tots podrem aportar coses molt interessants, perquè tenim estudis molt seriosos –tots els diferents grups parlamentaris– que, a través d'aquesta Comissió –la qual, doncs, treballa molt bé–, és evident que, doncs, també se'n tindrà uns de determinats, i és evident que, a través d'aquest mateix debat, podrem analitzar que el mapa haurà de ser movable, de la mateixa manera que haurem d'analitzar el factor temps, haurem d'analitzar, doncs, o qüestionar la dona gran, haurem de qüestionar l'any internacional de la gent gran, etcètera, etcètera.

Per tant, el posicionament en aquesta Moció que vostè ha presentat és la d'abstenció, però és evident que no és una abstenció per fer la guitz a ningú, ans al contrari. Crec que hi ha dues eines molt importants: una és la Comissió, que encara no té tots els estudis realitzats, i, dues, aquest futur debat que, evidentment, no s'ha pogut substanciar en aquesta última etapa per com ha anat d'ajustada des del debat de política general fins ara, però és evident que el podrem veure, doncs, tot seguit, i que és allà on podrem aportar el marc que cadascú creu més oportú d'un bé comú, com és la gent gran.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, aquesta és una moció a la qual nosaltres votarem en

contra. No és cap novetat, però em convé anunciar-ho d'entrada. Perquè, a continuació, haig de dir que les raons per les quals votarem en contra no són perquè estem en contra de l'argumentació que ha fet la senyora Rosa Barenys.

Nosaltres creiem que la senyora Rosa Barenys, quan puja a aquesta tribuna, ho fa amb coneixement de causa, amb vocació i amb dedicació a aquests temes. Però jo crec que avui..., jo li haig de dir que..., miri, em sembla que el que ens demana avui no és ben bé una cosa que millori la situació de les persones a les quals vostè vol protegir i nosaltres també. Perquè, vostè, en el primer punt, què ens demana? Ens demana la reordenació d'un pla i un balanç d'unes determinades polítiques... És clar, seria greu que les polítiques no s'estiguessin fent, però que no es faci..., que no acceptem fer una reordenació i un balanç, és normal. Per què és normal? Perquè, de fet, tenim un instrument, un instrument que està permanentment fent el balanç de la realitat i el balanç de les polítiques que s'estan aplicant.

Com vostè sap, el Decret legislatiu número 17, en el seu article 23, punt número 2, obliga la Generalitat, el Govern de la Generalitat, a fer un mapa de serveis socials, que és un instrument tècnic que genera informació, informació i programació periòdicament actualitzada. És a dir, és una activitat periòdicament actualitzant les polítiques d'aplicació, de promoció...

El president

Guardin silenci, si us plau!

El Sr. Hinojosa i Lucena

...de les persones grans. I aquest és un instrument que, com vostès també saben, està desenvolupat pel Decret 2/84. I també, si vostès volen, poden donar una mirada al PAS –el Pla d'acció social–, al capítol 3, les pàgines 78 i més, i vostès veuran l'activitat que s'està realitzant, de protecció, de suport, a les persones que són objecte d'aquesta Moció.

Totes les mocions, de fet, són una mica una moció de censura al Govern, totes les mocions són perquè l'oposició demana que el Govern actuï més decididament en un camp determinat, o actuï en un camp en el qual encara no està actuant; per tant, és evident que totes les mocions són una mica una censura. Però totes les mocions, també, posen de manifest que s'estan fent unes polítiques determinades, que s'actua en determinats camps; no totes tenen raó suficient perquè siguin aprovades.

Al punt número 2 ens passa exactament igual que en el primer: ens demana definir determinades prioritats: prioritats d'atenció assistencial, que, com vostès saben, l'Ordre 4 del 95 les preveu perfectament. Les preveu, preveu les prioritats, preveu les valoracions, preveu els problemes i les polítiques d'habitatge, de sensibilitat, nuclis conviviaus, suports a la família, incapacitat econòmica i aspectes d'autonomia individual, estat de salut... Tot aquest vano de polítiques estan contemplades en l'Ordre 4 del 95, diverses vegades modificada, precisament per actualitzar-la, precisament perquè es-

tan al dia, precisament perquè es fa un seguiment de la realitat.

I, els dos punts finals, jo no puc deixar de dir-los que són dos punts –sobretot el quart– molt debatuts, aquí. El tercer, els haig de dir una novetat: el tercer, vostès saben que s'està fent un estudi de costos amb el Consorci Hospitalari. Jo no entraré ara aquí en el debat economicista que ha posat la senyora Barenys sobre la taula, de si els serveis socials generen o no riquesa. Crec, senyora Barenys, que això ja està acceptat: els serveis socials creen riquesa, contràriament al que es deia fa uns anys. És evident. El que passa és que, per crear riquesa, inicialment s'han de fer inversions, i de vegades no es poden fer les inversions suficients per crear l'aportació al PIB, que avui ja tothom reconeix que la sanitat fa una aportació, i els serveis socials –alguns tipus, com a mínim, de serveis socials– fan també una aportació al PIB. Bé, vostès saben que... –per respondre-li al punt número 3–, que amb el Consorci s'està fent un estudi, un estudi que està bastant avançat, en aquest terreny de veure per on han d'anar..., per on van i per on han d'anar els costos.

I, el punt número 4, ja s'ha dit aquí: vam crear fins i tot una comissió per fer aquesta feina, comissió que, segons el meu criteri, acabarà la seva feina, i l'acabarà perquè tenim legislatura per a uns quants mesos, que ens permetrà acabar aquesta feina que ens va encarregar el Parlament.

Per tant, en espera de fer nous debats, que segur que en farem: aquesta tarda en farem un altre, respecte a aquests temes, i en farem molts altres, i se n'han de fer, perquè és la manera que ningú s'adormi, que tothom estigui a l'aguait de les necessitats de la població que menys segueix la societat competitiva en la qual estem vivint, en espera de nous debats, i que puguem trobar punts d'acord i punts de suport mutu, diria definitivament que avui no li podem votar aquesta Moció. Però, ho repeteixo, no perquè no hi estiguem d'acord, en el seu contingut humà, sinó perquè, realment, el que ens demana, nosaltres creiem de bona fe que ho estem fent, i que ho estem fent bé.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Havent-se ja pronunciat la diputada senyora Rosa Barenys, acceptant l'esmena que li havia sigut formulada a la seva Moció, passarem a la votació d'aquesta. Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació.

Aquesta Moció ha sigut refusada per 34 vots a favor, 48 en contra i 11 abstencions.

Alteració de l'ordre del dia

Abans de suspendre la sessió, prego un moment d'atenció, senyores diputades, senyors diputats. Ha sigut proposada a aquesta presidència, i acceptada per ella ma-

teixa, per tots els grups parlamentaris, pels seus portaveus, una petita alteració de l'ordre del dia. Aquesta tarda iniciarem la sessió, o reprendrem la sessió, amb el debat de les mocions número 8 i número 9: com que les dues fan referència al turisme, a la política turística, les substanciarem conjuntament. I després reprendrem amb la Moció número 6.

Es suspèn la sessió, fins aquesta tarda, a un quart de cinc.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i vuit minuts i es reprèn a un quart de cinc de la tarda i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i pel lletrat Sr. De Alfonso i Pina-zo.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística a Catalunya

D'acord amb l'alteració de l'ordre del dia, tramitem seguidament el vuitè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística a Catalunya, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Joaquim Novella.

Ho repeteixo: la tramitació de les dues mocions es farà conjuntament.

El Sr. Novella i Izquierdo

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ens trobem aquí per explicar a la cambra la Moció que presentem després d'una interpellació que vam presentar al Consell Executiu sobre política turística a la Generalitat de Catalunya. I en aquesta cambra, en aquesta hora primera de la tarda –per tant, una mica minvada en els seus efectius, però no en el seu contingut polític–, ens veiem obligats a donar compte d'aquesta Moció.

En primer lloc, aquesta Moció, ja els diré que té dos apartats absolutament diferents, encara que interrelacionats. Fins al punt..., els punts 1, 2 i 3 és una moció sobre millora de la política turística a Catalunya; en canvi, els punts 4, 5 i 6 es refereixen, concretament, a tot un seguit de problemàtiques que de forma continuada s'han donat en un consorci dependent de la Generalitat i que ens porta la reprovació de la política i del conseller senyor Subirà.

Seré breu quant a la primera part, perquè els capítols que es van succeir en el tema de Turisme de Catalunya m'obligaran a centrar-me en aquesta qüestió, pel seu alt contingut polític, i com un dels exemples de mala gestió de la Generalitat de Catalunya. Lamentablement els esdeveniments, des del mes de maig, en què nosaltres vam presentar una interpellació sobre aquest tema, fins

al moment, han vingut portant més problemes a una situació que era força problemàtica. I espero que tots vostès m'excusin: la funció d'un diputat és molt més agradable quan ha de treballar o parlar d'altres coses que no d'irregularitats en les quals hi ha grans indicis de delictes –saben vostès que aquest tema està sota la jurisdicció, ja, en aquests moments.

Bé, parlaré de la primera part. Nosaltres presentem una moció que ve a dir com millorar l'oferta turística a Catalunya, com millorar la qualitat i la diversificació del turisme a Catalunya. Entenem que aquí s'ha de fer una sèrie de qüestions que podrien ajudar en aquest tema: Llei de turisme, Pla d'ordenació territorial, Pla d'ordenació i modernització de l'oferta hotelera i un Pla d'homologació dels apartaments.

Em detinc aquí. Els apartaments turístics, en divuit anys de govern de Convergència i Unió, el nombre d'apartaments legalitzats s'ha incrementat només un 10%; més del 90% no estan legalitzats. Això, senyors, s'ha de resoldre. Vostès han fet un decret fa molt poc, però indubtablement la política dona el resultat que dona i les xifres diuen el que els acabo de dir.

Segona qüestió: un pla especial per a municipis turístics –és evident, la necessitat–, un pla de formació, i estabilitat en l'ocupació en el sector turístic. I un pla de diversificació de l'oferta turística, amb una especial incidència en el turisme sostenible –la idea, senyores diputades, senyors diputats, de passar del sol i platja a d'altres turismes que cada dia tindran més demanda. I un programa d'informatització de les oficines de turisme.

I, finalment, nosaltres estàvem preocupats perquè la inspecció turística ha baixat el seu rendiment, les seves sancions, el que es cobra. I han baixat també els diners que es dediquen a turisme. I aquí, en el tercer punt, demanem que en tres mesos es faci un pla d'inspecció turística, especialment en els apartaments. Sé que aquí hi ha molts interessos creats, ho sabem, però vostès estan per governar pels interessos del conjunt de la societat de Catalunya, no pels interessos creats d'un sector que està submergit. Això, a la llarga, farà mal al turisme, perquè hi ha menys qualitat.

Demanem també la creació d'un cos especial d'informadors i intèrprets, que es pot fer, perquè a les escoles de turisme ja hi és, aquesta especialitat, això ja ho té l'Estat, ja ho tenen algunes comunitats autònomes, com per exemple Galícia; el que estem demanant ja està en altres comunitats autònomes.

Impulsar un conveni entre les associacions d'agències de viatges i els col·legis d'associacions, per evitar l'intrusisme. La mateixa Generalitat ha fet un decret amb homologació europea per a algunes qüestions, sobre el tema dels guies i els intèrprets de turisme.

I la creació d'un segon cicle d'estudis turístics. És curiós que un país com Catalunya, on el turisme té tanta força, i a Espanya en general, els estudis de turisme siguin de fa molt poc: hem de fer la segona part.

Bé, finalment, diem que els establiments de restauració evitin el pagament del cànon. Estava en el programa de

Convergència, ens agrada i ens hi sumem: el que volem és que es compleixi, això.

Senyors diputats, senyores diputades, fins aquí, en els primers cinc minuts, m'he dedicat a aquest tema. Ara vaig a parlar-los, a vostès, del motiu de la reprovació del conseller Subirà. Segons el nostre Grup s'han produït, provat –almenys provat fins al moment–, per les auditories, per dictàmens jurídics i per quaranta preguntes que aquest diputat els ha fet i estan publicades al butlletí del Parlament, un seguit d'irregularitats en el Consorci de Turisme, que vénen des de l'any 91. No de l'etapa del senyor Cogul; abans hi havia un altre director, que era el senyor Betoret, i també en aquesta etapa hi han irregularitats, també en aquesta etapa n'hi han: un forat de 900 milions en cinc anys, per una entitat que té 1.000 milions de pressupost, que ha obligat a transferències. Quines irregularitats? Nosaltres trobem les següents, trobem les següent: indicis de malversació de cabals públics, indicis de prevaricació, indicis de mala custòdia en documents públics i indicis de no denunciar a la justícia, per part de persones que en tenien l'obligació, aquests fets. Quatre indicis de possibles delictes.

Mirin vostès, el tema s'ha complicat encara més. Primer, tenim un consorci que el 98% del seu pressupost és de la Generalitat; per tant, els consorciats no posen ni un duro. Això és un contrasentit. Per això demanem que això passi a ser un organisme autònom dependent de la Generalitat. Perquè paguem tots –si paguem tots però no el podem controlar... Perquè amb la darrera reforma d'estatuts, en aquest Consorci, no hi ha intervenció prèvia –no hi ha intervenció prèvia–, la contractació fins a 40 milions no segueix la Llei de contractes, i per tant té més facilitats per actuar sense cap control d'aquest Parlament, que sí que ha de votar un pressupost del 98%. Doncs, escoltin, si paguem, volem control, i, si no, que paguin d'altres. Més clar... –i perdonin vostès el llenguatge tan planer.

Aquest és un primer tema. Segon tema: demanem que la Sindicatura de Comptes dictamini si han sigut legals o no les transferències que s'han fet, extraordinàries, a aquest Consorci –385 milions l'any 92, 430 milions l'any 96, 293 milions l'any 97, 66 milions l'any 98. Són legals o no, aquestes transferències? Que ens ho digui la Sindicatura de Comptes.

Mirin, però darrerament han succeït una sèrie de qüestions que han aparegut a uns quants mitjans de comunicació i que a nosaltres ens preocupen, han passat unes quantes qüestions. Hi ha un dictamen jurídic de Jané i Solà que recomana al Departament que denunciï a la justícia –i els ho puc mostrar–, que denunciï a la justícia, perquè hi han indicis clars de delictes. I el Departament no ho fa –dictamen de Jané i Solà, 7 d'agost de l'any 1993–, el Departament no ho fa. I, vostès, el que han fet és, únicament, trametre el tema d'ofici, com fan amb tots els organismes, a la Sindicatura. Incorren o no en l'article 408, que demana que es denunciïn els fets?

Segon: desapareixen vint-i-cinc expedients, parcialment o totalment, del Departament. Incorrem o no en un indicati de delictes penat per l'article 390 del Codi penal? Han desaparegut vint-i-cinc expedients del Departament. És a dir, una pel·lícula que no té final. Ja

hi havien irregularitats, no es denuncien amb un dictamen jurídic que ho demanava, i segueix la pel·lícula, perquè ara desapareixen vint-i-cinc expedients. Qui és responsable dels fets anteriors? Qui és responsable de no denunciar-ho a la justícia? Qui és responsable que desapareguin expedients del Departament?

Hi han dos fets més que ens hem trobat, dos fets més que ens hem trobat –i això sembla una saga, no?, que no acaba mai. La Visa de Moscou: de Moscou han vingut a Catalunya, turistes russos, més de 400.000, i se'ls cobra una visatour; aquests diners no estan ingressats. On estan els diners que es cobraven a Moscou? Han arribat, aquí? No han arribat? On estan? Hi ha una denúncia, també, presentada sobre aquest tema.

I, per últim, vostès ens contestaran o no una darrera informació que tenim –i que la cambra en prengui nota–: és veritat o no que ha desaparegut la comptabilitat i la documentació del Consorci relativa a l'any 90 i 91? Si això és cert, senyores i senyors diputats, s'han fet irregularitats i es continuen produint. Fins quan? Què farà, aquesta cambra? Què farà, aquesta cambra, si públicament als diaris, i amb fets provats, apareixen indicis de delictes? Ens taparem els ulls? Seguirem esperant que passin més coses? Què hi ha, darrere d'aquests fets, que desapareixen expedients continuadament? No cal ser una persona d'una gran intel·ligència per pensar que aquí estem davant de fets greus. Perquè quan desapareixen expedients, senyores diputades i senyors diputats, no és aleatori. I quan hi han denúncies sobre aquesta desaparició tampoc és aleatori.

Què hi ha per amagar, darrere d'aquests fets? Fins quan seguirà aquesta saga? Nosaltres pensem que el Parlament ha de donar una resposta clara a aquests fets –o sigui, fets concrets i provables–, ha de donar una resposta clara. I per nosaltres, en aquest cas, lamentablement –i així li ho varem dir al conseller–, pensem que hi ha motius per reprovar la seva actuació en aquests fets.

Moltes gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyores diputades.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre turisme

D'acord amb la tramitació conjunta, correspon ara al Grup d'Esquerra Republicana exposar la seva Moció al Consell Executiu sobre turisme: presentada pel Grup d'Esquerra, té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per presentar la Moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre turisme, substanciada pel diputat senyor Puigcercós, que, per una indis-

posició greu, avui, doncs, no ha pogut presentar-la ell directament en aquesta cambra.

Bé, de fet, haig de dir que, en primera instància, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana va presentar aquesta interpellació amb la voluntat, amb la vocació, de fer el control necessari, entenem que saludable, en aquesta cambra, sobre la política turística del Govern de la Generalitat, sobretot a partir de la sensació... —que segurament compartim tant el Grup d'Iniciativa - Els Verds com el Grup d'Esquerra Republicana—, la sensació que tenim un sector turístic, un sector empresarial, que no ens el mereixem. No ens el mereixem perquè, malgrat tot, i malgrat la Generalitat, malgrat sobretot els responsables o els rectors del Departament d'Indústria, Comerç, Consum i Turisme, i del mateix Consorci Turisme de Catalunya, és capaç de créixer i millorar la seva oferta. I encara que no havia acabat el mes d'agost, i plenament la temporada turística, és evident que el balanç de la temporada pel que fa als mesos de gener a agost de l'any 98 assenyalava, malgrat tot, un creixement molt notable tant pel que fa a l'afluència turística com pel que fa als ingressos d'aquest sector. Però, malgrat tot, malgrat tot, el Parlament de Catalunya, crec que és oportú i és necessari que es plantei un seguit de reivindicacions i de millores pel que fa a la qualitat i la diversificació de l'oferta turística.

I és per això que, ja en primer lloc, la Moció que hem presentat planteja de forma absolutament necessària la millora de la qualitat i, per tant, la necessitat d'aconseguir, creant línies de crèdit que afavoreixin la reinversió dels excedents empresarials, un conjunt o un paquet de mesures fiscals en aquesta línia que, en primera instància, en primer lloc, puguin afavorir la reinversió en les petites i mitjanes empreses turístiques —cal recordar que el 70%, aproximadament, dels establiments turístics de Catalunya són negocis de tipus familiars—; un pla d'ordenació territorial de l'oferta que contingui l'oferta d'establiments turístics —principalment hotels i apartaments turístics—, i en tercer lloc, també, per tal d'acabar amb l'obsolescència de la planta hotelera de les zones costaneres. Cal dir que els fracassos de les línies de crèdit, engegades a partir d'aquella iniciativa, o aquella promoció, anomenada «Turisme de qualitat 97», creada pel Consorci, dels 220 milions que estaven previstos o pressupostats com a crèdits subvencionats, només finalment se'n van concedir 2 milions i mig. I, per tant, això no constitueix, en la nostra opinió, un bon exemple.

També hi ha en aquest apartat de la qualitat i la diversificació de l'oferta un altre problema, una altra qüestió, que va ser tractat també a bastament durant el debat de la interpellació, com és el conjunt d'índexs de preu dels sectors i subsectors turístics, que van clarament a la baixa, amb la qual cosa no hi ha excedents per a la reinversió, i amb la qual cosa, en conseqüència, també, es fa totalment impossible la millora de la qualitat, mentre se segueixen venent, com es venen, lliats a «touroperadors» a preus entre 800 i 1.000 pessetes dia/allotjament, o per mitja pensió, i amb això és òbviament impossible la consecució de la millora de la qualitat.

Pel que fa concretament a la qüestió de la diversificació de l'oferta, és aquest un eslògan recurrent, utilitzat tant pel Govern com per Convergència i Unió durant aquests últims anys, i molt especialment per part dels directors generals que en aquest ram hi ha hagut, però fins ara el cert és que no hi ha hagut ni una dotació econòmica ni un pressupost adequat ni seriós perquè això deixés de ser el que és: purament o simplement un eslògan. I, per tant, els fracassos com la Central de Reserves de Turisme de Catalunya, gestionada per Turisverd, per a les *gîtes* catalanes, no són, no constitueixen, un exemple en aquest terreny de la diversificació.

En un segon gran apartat d'aquesta Moció, plantejem tot un seguit, o una panòpia, d'aspectes, de reivindicacions, que passen, en primer lloc, per insistir en la necessitat d'adoptar una Llei de turisme de Catalunya. Encara que és aquesta, segurament, una reivindicació tardana, el seu compliment, després que ja algunes comunitats autònomes de l'Estat ja fa temps —com les illes Balears, Canàries o el País Valencià, i fins i tot Andalusia— que en disposen, ens sembla tanmateix important que a partir d'aquest nou marc legal es puguin establir les bases de gestió de l'administració turística catalana, que no té política en aquest terreny des de fa ja molt temps, i, per tant, deixant clar que no s'ha de privatitzar la inspecció d'establiments turístics, ja que constituïria un impost autènticament revolucionari sobre l'empresa familiar.

També insistim en la necessitat d'un pla —és l'apartat *b* d'aquest segon punt de la Moció—, d'un pla d'ordenació territorial del sector turístic. Catalunya evidencia un model de desenvolupament turístic clarament desequilibrat: per un costat hi ha àrees, com vostès coneixen, com les costaneres, que suposen un..., o que, en definitiva, superen de molt la capacitat de càrrega, des d'un punt de vista tant urbanístic com fins i tot ecològic, aconsellable, acceptable, i hi ha d'altres zones o altres parts del territori de Catalunya, com comarques prou deprimides com la Segarra, que clarament es troben en situació d'abandó. I, per tant, des d'aquí cal buscar, cal cercar, algunes polítiques que puguin propiciar aquesta política de reequilibrament, pel que fa al territori, i contemplar també, per tal d'evitar exemples com el de Lloret o el del Maresme, les situacions que en aquests moments presenten de sobresaturació.

Amb el turisme rural i d'aventura s'està arribant també a un nivell d'agressió i d'impacte, pel que fa a l'entorn del Pirineu i el Prepirineu, on el dany que es produeix contra l'entorn natural, si se segueix el ritme que s'està seguint en aquests darrers temps, desordenat com l'actual, ho farà clarament irrecuperable, pel que fa al medi ambient, o pel que fa a la qualitat del medi ambient.

El punt *c* reclama també la necessitat d'un pla d'ordenació i modernització de l'oferta hotelera. I en aquest punt és obvi i ens sembla absolutament normal el fet que constatem que hi ha una bona part de la planta hotelera que està totalment obsoleta, o que amenaça obsolescència, i amb excessiva concentració a les zones costaneres, com he dit, i que cal seguir en aquest punt l'exemple Calvià; és a dir, cal comprar sòl on hi hagi planta obsoleta per tal d'obrir espais naturals que pu-

7110

guin millorar l'entorn turístic i permetin, també, en conseqüència, d'apujar o incrementar els preus, i també la qualitat. Una administració que controli, que tuteli, que vetlli i, per tant, que pugui planificar, ens sembla en aquest punt totalment contradictòria, o l'antítesi, d'aquella política dissenyada pel conseller Subirà, que està totalment en contra de la intervenció del sector públic en aquestes qüestions.

També plantejem la necessitat d'un pla d'homologació dels apartaments turístics de Catalunya. Tinguin en compte que el setanta per cent de l'oferta d'apartaments turístics és clandestina –no està inscrita al Registre d'empreses d'activitats turístiques– i que només hi ha quinze mil apartaments totalment legalitzats, i això permet un frau fiscal contra el qual cal lluitar i, per tant, combatre.

Es reclama també un pla especial per als municipis turístics. Cal en aquest apartat, concretament, un desenvolupament sostenible i ordenat dels municipis turístics per evitar-ne el declivi ecològic, econòmic i urbanístic.

I també un pla per la formació i l'estabilitat en l'ocupació del sector turístic. En el sector turístic no hi ha dades per part del Departament de Treball, ni per part del Departament d'Economia, ni del d'Indústria: no es disposa de dades oficials sobre ocupació del sector turístic. Les úniques dades existents en aquest terreny són les que es faciliten des del Gremi d'Hostaleria i Turisme de l'Anoia, per exemple, que estudia l'ocupació a hotels i pensions i, I pel que fa a l'any 97, es demostra que hi ha una menor formació i, per tant, en conseqüència, també una major precarietat en l'ocupació.

Es demana també un pla d'inspecció turística. La realitat és que patim, pel que fa a la inspecció turística, una davallada considerable i progressiva del nombre d'inspeccions: l'any 95, 7.337 inspeccions; l'any 96, 5.779, i l'any 97, 5.635. I en aquest terreny ens sembla que és absolutament necessari salvar la caiguda amb un programa d'inspecció turística, si no volem en conseqüència arribar a una davallada de la qualitat sense precedents. S'ha de fer, ens sembla, quelcom més que un decret d'apartaments turístics per acabar amb aquesta clandestinitat.

Voldria, en aquesta darrera part de la nostra Moció, referir-me de forma important a la qüestió, segurament clau i central d'aquesta Moció, que és tot allò referent al Consorci de Turisme de Catalunya. El conseller Subirà, com vostès saben, en la seva resposta a la interpellació substanciada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i també pel Grup d'Iniciativa - Els Verds, va –ens sembla– faltar a la veritat, quan no fins i tot mentir directament en alguns punts concretament. En primer lloc, el Consorci de Turisme de Catalunya segueix essent un consorci, en cap cas és una empresa pública o un organisme autònom. En segon lloc, la reforma d'estatut endegada pel conseller no ha posat ordre als greus fets de corrupció succeïts a l'interior d'aquest organisme autònom. I la veritat, per tant, és absolutament la contrària, és a dir, que el conseller Subirà, en definitiva, al que ha contribuït és a liberalitzar el règim jurídic d'aquest Consorci, i el que en l'època dels anteriors gestors era un delictes de prevari-

cació ara ja no ho és. Efectivament, abans de la reforma s'aplicava íntegrament la Llei de contractes de l'Estat, la Llei de contractes de les administracions públiques, i tota la contractació estava sotmesa o era objecte de control per part del dret administratiu. La manca, per tant, de concurrència d'ofertes en la contractació era un delictes de prevaricació. I això ho era en l'època dels gerents Betoret i Cogul. I, per tant, això és absolutament indiscutible. Des d'aquest punt de vista plantejem amb tota contundència el punt sisè de la Moció, que és el que planteja que el Parlament de Catalunya reprovi al conseller d'Indústria, Comerç i Turisme la seva actitud negligent en no haver denunciat les greus irregularitats detectades a l'interior del funcionament d'aquest Consorci.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha presentades esmenes: en primer lloc li correspon al diputat senyor Joaquim Novella defensar les esmenes presentades, que ho fa des de l'escó.

El Sr. Novella i Izquierdo

Sí, senyor president. Simplement per dir que les dues esmenes que nosaltres presentem són una esmena tècnica per fer possible que el Parlament demani per la via adequada a la Sindicatura que intervingui i, una altra, la subrogació del personal en el tema de l'organisme autònom.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per a les seves esmenes, el Grup Popular: té la paraula el diputat senyor Víctor Ros.

El Sr. Ros i Casas

Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, defensaré les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular al mateix temps que em posicionaré respecte a les dues mocions.

El president

D'acord.

El Sr. Ros i Casas

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular ha demostrat activament el seu interès respecte a la qüestió, al tema, del turisme. I ho ha demostrat a través d'iniciatives legislatives. I ho ha demostrat també quant a la seva actuació a nivell dels pressupostos de la Generalitat, quant a la seva intervenció, quant a la seva incidència dintre d'aquests pressupostos, en variar la línia descendent que tenia, la tendència descendent que tenia aquest Departament, cap a l'alça.

Indiscutiblement nosaltres hem presentat tres esmenes, tant a la Moció d'Iniciativa per Catalunya com també

a la Moció presentada per Esquerra Republicana. Com que el text és idèntic, tant un com l'altre, em referiré i parlaré només, doncs, d'aquestes esmenes, referint-me a un text, que és els dos textos en el seu conjunt.

El primer és el Parlament de Catalunya —és una esmena de modificació— insta el Consell Executiu a «presentar en el termini de nou mesos...» Nosaltres variem «sis mesos» per «nou mesos», per una qüestió d'experiència: d'experiència de govern, d'experiència en aquelles comunitats que governem, i que, com vostès saben molt bé, això que ja es demana en aquest conjunt d'aquest punt 2, que és essencialment i fonamentalment una llei de turisme, ja ho hem portat a la pràctica. I com que ho hem portat a la pràctica, des de l'experiència de portar-ho a la pràctica, tenim coneixement que en el termini de sis mesos és una mica just, perquè s'ha de fer tot un conjunt de treballs al respecte, complementaris, que després estan en els mateixos apartats que posa en el punt 2, i que això comporta un temps necessari per fer-ho adient i ben fet.

Hem presentat una altra esmena, a les dues mocions, també, que és reduir a sis mesos el Pla d'inspecció turística. I també al mateix temps hem modificat, jo diria, com a supressió, hem suprimit, en aquesta esmena de modificació, «mitjançant accions coordinades amb l'Agència Tributària». Perquè entenem que l'Agència Tributària són competències de l'Estat, és un altre el treball que ha de desenvolupar i que, per tant, queda molt millor el mateix text..., no li hem volgut treure contingut, sinó tot al contrari: hem volgut fer-ho des de la..., podríem dir, l'experiència d'allà on funcionen les coses, en temes de turisme, que podríem posar com a exemple les comunitats autònomes on governa el Partit Popular.

I l'esmena número 3 és la d'impulsar —també de modificació— la creació d'un segon cicle d'estudis universitaris de turisme, un cop finalitzada la integració de l'Escola Oficial de Turisme de Catalunya a la Universitat. En aquest sentit, no estem en contra del que es diu en l'apartat d, sinó que el que fem és «una vegada hagi acabat»: és una qüestió de funcionament, i creiem que recull la intencionalitat de les dues mocions en aquest apartat en concret.

He de dir-los una cosa: nosaltres hem estat treballant, des del Grup Parlamentari Popular, amb tots els grups, amb els dos grups proposants d'aquesta Moció i amb la resta de grups, buscant l'acord i buscant el consens, perquè darrere de l'aprovació d'una moció hi hagi veritablement una voluntat política de portar a terme aquestes accions. I des d'aquesta perspectiva hem intentat consensuar al màxim tot el conjunt de les dues mocions. Però és cert també, i ho deia l'il·lustre diputat senyor Novella, que aquesta Moció té dos apartats, essencialment. I un apartat és de polítiques actives, en la línia que el Grup Parlamentari Popular sempre s'ha manifestat, i que no solament hi està d'acord el Grup Parlamentari Popular, sinó que hi està d'acord el sector —i això ho sap el senyor Novella— d'una manera especial, i que és la prioritat per al sector en aquests moments. I l'altra qüestió és un tema d'uns punts determinats, el 4, el 5 i el 6 de la Moció, de les dues mocions, que són temes que ja s'han debatut en aquest Parla-

ment, són temes que, evidentment, hi han hagut ja altres interpellacions, hi han hagut diferents iniciatives, i que, com molt bé ha dit el senyor Novella, i hi coincideixo plenament, són temes que estan, en aquests moments, sota jurisdicció; o sigui, s'està, en aquests moments, en un procés que algunes forces polítiques, doncs, amb tot el seu dret, han presentat les seves inquietuds als òrgans pertinents en base a unes denúncies, i que nosaltres, des del nostre posicionament del Grup Parlamentari Popular, indiscutiblement, el que farem és esperar el resultat dels jutges, de la justícia, i li puc garantir una cosa: tan aviat com surti el resultat, nosaltres serem un dels primers grups —si podem ser el primer, el primer— d'actuar conseqüentment amb el que digui i amb el que exigeixi la justícia.

De tot el contingut, indiscutiblement, de les dues mocions, estem totalment d'acord en el punt 1, que és «El Parlament de Catalunya manifesta que la seva política turística a Catalunya ha de comportar una millora en la qualitat i en la diversificació de l'oferta»; això ho diu el conseller, ho diem tots els portaveus de cada grup, en cada debat ha sortit, i hi coincidim plenament perquè la qualitat és essencial i és fonamental. I, per tant, aquí, indiscutiblement, li ho votarem a favor.

Quant al segon punt, jo vaig fer una proposta al senyor Novella i també al senyor Puigcercós —lamento, evidentment, el fet que no pugui estar aquí per les causes que abans s'han esmentat— en el sentit de poder incorporar tots aquells punts del que seria l'apartat a en una llei de turisme per a Catalunya, perquè tot el seguit de punts són punts que, en les legislacions que s'han portat a terme en altres comunitats autònomes, estan integrats dintre de la mateixa llei, i el senyor Novella em va dir que no vol deixar-se escapar cap qüestió d'aquestes i, en aquest sentit, nosaltres el que hem fet és dir-li que algunes qüestions les considerem adients, com, evidentment, la Llei de turisme, el pla d'ordenació territorial del sector turístic —que és essencial i és importantíssim—, el pla d'ordenació i modernització de l'oferta hotelera... Haig de dir-li amb tota sinceritat que ja s'han fet actuacions en aquest sentit, no suficients, li ho reconec, no suficients, perquè entenem que, quan es faci i s'elabori aquesta Llei de turisme, evidentment, això ha de quedar molt més reflectit i, per tant, aquí s'hi ha d'actuar, però en aquests moments nosaltres considerem que ja s'hi està treballant, i que hi ha uns resultats determinats.

Un pla d'homologació dels apartaments turístics de Catalunya? El senyor Novella ha recordat que aquí hi havia un decret, i és cert que hi ha hagut un decret, i després d'aquest decret hi ha hagut una sèrie d'actuacions, i li vull recordar que en el punt 3, en l'apartat a, es parla d'una actuació concreta i determinada. Per tant, nosaltres ens apuntem, en base a la nostra esmena, a l'apartat a del punt 3, que, en definitiva, el que fa és precisar i entrar en el tema real, que existeix, dels apartaments turístics.

En el pla d'impuls de la diversificació turística, totalment d'acord; en el programa d'informatització de totes les oficines de turisme, totalment d'acord.

7112

L'hi repeteixo: a l'apartat *a*, en què parlàvem d'apartaments turístics, aquesta és qüestió d'esmena nostra, i per tant, hi coincidim; no coincidim en l'apartat *b*, ni tampoc amb el *c*, ja que considerem que s'està actuant en aquest sentit, i que en la mateixa llei hauria d'estar contemplat, en el que és la Llei de turisme.

A l'apartat *d* hi ha una esmena, que és aquella que ja he esmentat abans; una vegada acabat un cicle, doncs, es continuarà el següent cicle, i en la resta de punts, el 4, el 5, el 6, ja he esmentat tot allò que crec jo que és adient.

I ja per acabar, solament demanar al senyor Novella, en nom del seu Grup, i també al senyor Ridao, que acceptin aquestes tres esmenes, perquè vostès saben perfectament que l'esperit d'aquestes tres esmenes i l'esforç que ha fet el Grup Parlamentari Popular en aquest sentit de buscar solucions i buscar portar a terme una política positivista i activa vers el sector, en una situació, en aquests moments, important, en la qual estem travessant uns moments que difícilment es repetiran, aquesta és una moció que, per part meua, en aquests apartats els felicito, però, al mateix temps, també espero i desitjo que acceptin aquestes esmenes perquè crec que milloren el conjunt, i que és un treball que amplia el consens entre totes les forces polítiques.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. El senyor Ridao té la paraula per si vol defensar l'esmena que ha fet a la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Des de l'escó, també? *(Pausa.)* Moltes gràcies.

El Sr. Ridao i Martín

Senyor president, breument, senzillament, per dir que l'esmena es defensa per si sola i, per tant, la donem per reproduïda amb la seva lectura, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Poden intervenir, per fixar la seva posició, els grups que no hi han presentat esmenes. Pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera. Per les dues mocions, suposo; són idèntiques...

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, el meu Grup es posicionarà respecte a les dues mocions, entre altres coses, perquè tenen una similitud, diguem-ne, pràcticament perfecta, per no dir perfecta i, per tant, ens podem posicionar tranquil·lament.

Bé, nosaltres, d'entrada, diem que votarem la immensa majoria de la Moció; que ho farem exactament pels mateixos motius pels quals ens vam posicionar fa relativament poc en una iniciativa parlamentària molt similar a aquesta, i que probablement molts dels arguments que es van utilitzar llavors nosaltres ens els fem nostres en el sentit que es torna a plantejar una qüestió referida a turisme, que pràcticament és un programa d'actua-

ció, és un programa..., jo no diria electoral, però gairebé és un programa que abasta totes les possibilitats, totes les deficiències, totes les potencialitats del món del turisme a Catalunya, i que té la virtut, o, si es vol veure d'una altra manera, o, una mica, el defecte de col·locar-ho en una moció, doncs, precisament, de fer una proposta que és pràcticament un programa, com he dit, quant a turisme en conjunt.

Per tant, nosaltres diferenciariem dos aspectes radicalment diferents. Un, que és l'aspecte, podríem dir-ne, programàtic, que nosaltres hi coincidim pràcticament en el cent per cent, probablement es podrien fer matisos, es podrien fer puntualitzacions, però, com ja he dit en diverses ocasions, i com els diversos grups ens hem manifestat en aquest sentit, doncs, en diverses ocasions en aquest Parlament, quan han passat propostes a la comissió corresponent, en aquest Ple, o, per exemple, en el debat de pressupostos. I, després, hi ha un altre apartat, un segon apartat que, bé, són els últims punts de la Moció, al qual nosaltres, almenys pel que fa al darrer punt, no hi donarem suport, d'entrada, exactament per les mateixes raons que ja vaig manifestar jo quan es va presentar una interpellació i una moció subsegüent, no fa gaire, precisament, en aquest Parlament. I començo pel final, a diferència, senyor Novella, de vostè, que ha començat pel principi.

En primer terme, nosaltres voldríem fer una consideració que en podríem dir d'ordre pràctic, perquè ja tenim reiterades experiències en aquest Parlament, pel que fa a plantejaments de reprovacions de conselleres. I això, sincerament, té un risc, i jo mateix ja vaig dir-ho al seu dia, quan, per exemple, vam debatre l'últim debat d'incendis forestals, que malauradament, l'atenció a un tema concret –llavors era la política forestal, ara és la política turística–, es corre el risc de centralitzar o de focalitzar pràcticament tota l'atenció estrictament en un tema, i això provoca que la resta de la Moció i la resta de la iniciativa parlamentària quedin en segon terme, quan per nosaltres és molt més important la primera part que no pas la segona. Primer.

Segon; nosaltres entenem que aquesta és una qüestió –ja s'ha dit abans aquí, bàsicament, pel senyor Novella– que a hores d'ara està als tribunals de justícia. I, en tot cas, el que hauríem de fer –ja ho vaig dir en l'última ocasió, i ho dic ara– és, precisament, esperar què resolten els tribunals, si hi ha responsabilitats penals i civils i, a partir d'aquí, en tot cas, s'ha de considerar.

En tot cas, dir una cosa: aquí, la Conselleria, si jo no ho recordo malament, i em sembla que no ho recordo malament, almenys amb el nou conseller, es va deixar molt clar que ell va demanar informes, va demanar auditories per veure, realment, què havia passat. És clar, i aquí el que es demana és «per no haver denunciat les greus irregularitats». Jo diria que és indiferent qui denunciï les irregularitats, si les irregularitats són allà on han de ser, que és en els tribunals de justícia.

Jo, sincerament –almenys pel que fa al redactat d'aquest punt sisè–, bé, no hi estem d'acord al cent per cent, amb el benentès que qui ha de decidir és qui ha de decidir, que són els tribunals de justícia, i, en tot cas, prendre les accions que pertocuin.

Una altra cosa és el punt 4, que aquí sí que hi estem d'acord, quan es parla de preocupació i també de reprovació; nosaltres ens estimaríem més utilitzar una altra paraula, en tot cas, per les connotacions d'això que he dit, quan es fa referència a l'actuació de l'antic Consorci de Promoció Turística de Catalunya. Jo diria que tots plegats, aquí, en aquesta cambra, som conscients que es pot qualificar de la forma com es vulgui, des d'irregularitats, o coses que no són del tot d'acord amb allò que hauria de ser una bona gestió administrativa, que no va ser del tot correcta ni de bon tros; ho diuen les auditories, ho diuen els informes interns i externs que ja s'han expressat aquí, i, per tant, em sembla que tots som conscients que no va ser, al seu moment, i en diversos exercicis, i sobretot amb diversos responsables, no va ser precisament una gestió administrativa, econòmica i financera que es podria qualificar de lloable, sinó més aviat tot el contrari.

Per tant, avancem que nosaltres votarem a favor, pel que fa a aquest punt, perquè estem d'acord, en tot cas, amb aquesta preocupació i amb aquesta constatació estrictament, podríem dir, administrativa, d'una situació que és, jo diria, a hores d'ara, en tot cas, prou manifesta, i que finalment els tribunals de justícia hauran de decidir el que pertoquei.

I lamentem que, finalment, això s'hagi inserit en una moció que tracta del turisme en general a Catalunya; és clar, el que a nosaltres realment ens preocupa a hores d'ara són, precisament, les actuacions que cal endegar a partir d'ara, referents al turisme de Catalunya, i això passa bàsicament a segon terme. Nosaltres, el que demanaríem és que, en una altra ocasió –en tot cas, això pertoca, en tot cas, a cada grup parlamentari, i, en tot cas, es farà, almenys, pel que fa al criteri del nostre Grup–, fos en mocions diferenciades, perquè la veritat és que una cosa es menja l'altra, i ens sembla que a hores d'ara, almenys pel que fa al turisme a Catalunya, el que realment interessa, el que realment preocupa és que endeguem, que millorem, que rectifiquem aquelles polítiques concretes que poden afavorir la política de turisme de Catalunya.

Com he dit, el que se'ns planteja és un autèntic programa d'actuació que afecta diversos camps, des de la proposta d'una llei de turisme a Catalunya, fins a qüestions d'inspecció turística, fins a temes d'estudis universitaris, etcètera, etcètera.

Nosaltres, el que hem de dir, en conjunt, i pràcticament no tindria temps de referir-me a cada aspecte en concret, és que en conjunt estem d'acord, si més no, amb el que s'exposa en aquesta Moció; estem d'acord en l'esperit. Estem d'acord amb aquells que pensen que, no pel fet que cada any Catalunya bati el rècord, el seu propi rècord, de recepció de turisme, això no vol dir necessàriament que les coses van molt bé en turisme, perquè en turisme, com en qualsevol altra activitat econòmica mundial, i tal com està l'economia globalitzada, mundialitzada, i amb canvis perpetus i permanents, ens podem trobar –cosa que, per cert, ja adverteixen tots els analistes, no polítics, sinó analistes econòmics i del món del turisme en general–, en qualsevol moment, quan la conjuntura econòmica, per exemple, del Mediterrani, pugui canviar, quan hi ha

d'altres destins turístics que arribin a una situació de tranquil·litat econòmica i social, si es vol dir d'aquesta manera, poden ser autènticament competidors de Catalunya i, per tant, que, malgrat els èxits que s'han de reconèixer pel que fa a la recepció de turisme a Catalunya, que hem anat tenint any rere any, i també l'any passat, i segons sembla, si les coses no canvien, per al proper any, es fa del tot necessari rectificar les polítiques generals de turisme, jo diria, pràcticament, de dalt a baix, perquè, o fem un canvi de rumb, pràcticament, de 160 graus, o ens podem trobar el dia de demà que podem tenir moltíssims problemes en aquest sentit. Per què? Perquè la mateixa oferta, pràcticament, a preus més barats, la poden donar d'altres llocs, per cert, molt propers a Catalunya, el dia de demà. Si les coses no milloren, si no es canvia ara que les coses van bé, perquè és precisament ara quan s'ha de canviar, doncs, ens podem trobar el dia de demà que entrem, d'un dia per altre, pràcticament, en una autèntica «debacle» que pot tenir greus conseqüències econòmiques per al país, perquè s'ha de recordar que la renda que ve directament del turisme, cada any, a Catalunya, representa un percentatge més elevat.

Per tant, és bo i és interessant que es comenci a fer aquesta política, i jo no sé si la política que s'ha endegat a Mallorca és o ha de ser, sincerament, l'exemple a seguir per nosaltres; jo penso realment que no, jo diria que la política que, en tot cas, ha de ser referent nostre, l'hem d'observar i l'hem de valorar en d'altres indrets d'Europa; que cal fer polítiques alternatives d'oferta turística, tant de muntanya com de mar, però sobretot de muntanya i de terres de l'interior, pel que fa a Catalunya, i que, per tant, el referent que hem de seguir, sincerament, em sembla que hauria de ser d'altres indrets que no pas, en aquest cas, cap a Mallorca o d'altres contrades.

En tot cas, només per acabar, fer una menció expressa a un dels apartats que aquí s'hi dedica especial atenció. Nosaltres ja vam dir en el debat de pressupostos que observàvem amb molta preocupació la tendència que existia pràcticament en tots els departaments de la Generalitat –per tant, que era una política comuna a tots els departaments i, per tant, del Govern pròpiament–, en el sentit de tendir cada vegada més cap a una, jo no diria privatització, però sí cada vegada més donar un protagonisme cada vegada més important al sector privat en tots els aspectes, en totes les facetes que són pròpies de l'Administració, en aquest cas, catalana, però que en d'altres llocs poden ser d'altres administracions; per tant, de tendir cap a aquest protagonisme cada vegada més gran en tasques que haurien de ser pròpies de l'Administració catalana cap al sector privat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Nosaltres observem amb certa preocupació el paper, el tarannà i, sobretot, la tendència que agafa Turisme de Catalunya, i ho hem de dir així, clarament. Jo diria que la situació és millor que la que existia abans, i, en tot cas, el fet que hi hagin aquestes irregularitats ja ho posen de manifest, però estic d'acord, al cent per cent –en aquest cas, amb el senyor Novella–, que no és massa

lògic que es parli de Consorci, en aquest cas, pel que fa a Turisme de Catalunya, quan pràcticament l'aportació de capital ve donada, al cent per cent, pel Govern de la Generalitat; és a dir, són recursos públics. No té massa sentit: una cosa és que entre tots plegats intentem implicar, també, el sector privat, perquè em sembla que això sí que és interessant, però que l'aportació econòmica sigui exclusivament per part del Govern de la Generalitat no té massa sentit, i ens agradaria que, en tot cas, la presència física però també econòmica del sector privat fos cada vegada més important, perquè si més no el model, pel que fa al model seria bo...

El vicepresident primer

Senyor Morera, se li ha acabat el temps.

El Sr. Morera i Tanyà

...canviar –i amb això acabo, senyor president–, en tot cas, aquest tarannà pel que fa a la qüestió concreta del Turisme de Catalunya.

Per tant, i resumint, nosaltres votarem favorablement tots els punts d'aquesta Moció; no hem entrat en el detall d'alguns aspectes. I pel que fa a la darrera, ens sembla que la manera de plantejar-ho hauria d'haver estat una altra de diferent, i, sobretot, no que no puguem estar d'acord en el sentit del punt 6, però sí que ens sembla que, a hores d'ara, com se sol dir i més últimament, a hores d'ara, no toca.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Morera. Correspon, ara, la intervenció del Grup Socialista: per fer-ho, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Clofent.

El Sr. Clofent i Rosique

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, estem en la cinquena sessió parlamentària que parlem, en aquest període darrer de sessions, de temes de turisme, concretament, a l'entorn de la gestió de la Conselleria, però també del Consorci, que val la pena recordar-ne una mica la pròpia història.

El Consorci neix en el moment que des del Govern de l'Estat surten unes directrius, en les quals sembla que els governs autonòmics no poden fer promoció del seu producte turístic. I aquí s'opta per fer un consorci, des del Grup Socialista vam aplaudir-ho, ens semblava bé, com no ens semblava bé que no fos possible fer-ho, però, des de la mateixa creació del Consorci fins al moment de la seva substitució per Turisme de Catalunya, el Consorci és un seguit d'irregularitats, que comença a l'època del conseller Oliveres, que és qui l'engega; que continua amb el conseller Molins –quan il·lustres diputats d'aquí han fet referència a la gestió del director senyor Àlex Betoret, cal recordar que el conseller del Departament de Comerç, Consum i Turisme d'aleshores era el senyor Molins–, i que continua a l'època Alegre, que han de substituir, han de cessar el senyor Betoret per nomenar el senyor Cogul, i que el

senyor Subirà ha hagut de cessar el senyor Cogul, i en aquesta situació estem.

Estem davant de dues mocions idèntiques que, en definitiva, el que plantegen és una moció de censura a les polítiques turístiques del Govern de la Generalitat, i com que reglamentàriament no pot acabar demanant la dimissió, acaba demanant-ne la reprovació. Sobre la censura de les polítiques, què pot dir aquest diputat, què pot dir el Grup Socialista que no hagin dit alts responsables dels membres de la direcció del Grup que pertany a la majoria, quan fa pocs dies a la premsa llegíem que en demanaven la substitució? La substitució del conseller, del qual avui en demanem la reprovació, la demanaven els grups de la majoria. Per tant, se suposa que deuen estar d'acord que les polítiques que calia fer, que són la primera part de la Moció, no s'estan realitzant de manera satisfactòria.

La Moció ens planteja, com els deia, una primera part de mesures positives que –com aquest matí sentia a l'entorn d'una altra intervenció i en les esmenes– el que demanen és modificar els terminis per a la realització d'estudis i programes. Escolti'm, els que vinguin a darrere, els que vinguem darrere ja ho farem amb el temps que correspongui, perquè sembla que serà no només inevitable, sinó que serà bo i convenient que així sigui. Jo em limitaré, per tant, a la segona part de les mocions, que és el que es refereix al tema de la reprovació.

Senyores i senyors diputats, el Grup Socialista es va personar davant del fiscal no per fer, senyor Morera, cap interpretació, senyor Víctor Ros, cap interpretació de res, senzillament, agafar les auditories d'Audiec i de la intervenció de la Generalitat i el Dictamen fet per Jané i Solà exactament literals, i dir: «Senyor fiscal, aquí els té. Vostè mateix.» Perquè són per si sols definidors, absolutament, per si sols definidors. No cal en el nostre exercici lliure, com a polítics, que qualifiquem els fets, que definim políticament les coses; senzillament, ens limitem a reproduir allò que ja està escrit per persones de la confiança del mateix Govern de la Generalitat.

L'informe de Jané i Solà treballa a petició de la Generalitat sobre informes que la mateixa Conselleria facilita. Un és l'informe privat de l'anàlisi de la gestió del Consorci realitzat pel servei de control financer de la Subdirecció General de Control de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya, realitzat el 3 de novembre de 1995. Home, ens agradaria conèixer aquest informe privat de l'anàlisi de la gestió del Consorci que fa la Subdirecció General de Control de la Intervenció General, com també un quart document, que és la relació i comentari sobre les empreses de la zona de Reus, Tarragona, que han facturat al Consorci durant el període 1992-1996; també ens agradaria conèixer la relació i els comentaris.

Diu el Dictamen en els seus primers punts que: «Realitzada una anàlisi de la documentació arriba a la conclusió següent: primer, política de compres excessives i mala gestió d'aquestes; reiterades omissions en el règim de contractació; transgressió dels límits pressupostaris; gestió en benefici de determinats proveïdors.»

Respecte a l'anàlisi que fa sobre la política de compres excessives i la mala gestió d'aquestes, per exemple, ens expliquen que s'han comprat els darrers anys 114 milions, per una banda, més 200 per una altra, més 89 milions més, per una altra, que hi havia d'objectes de regal –objectes de regal–, que han obligat a llogar un magatzem al carrer Cobalt, a la Zona Franca; que el magatzem només ens costa 546.340 pessetes mensuals per emmagatzemar prop de 300 milions de pessetes d'objectes de regal, que en cap cap hi cap que puguin fer falta.

Reiterades omissions al règim de contractació. Diu: «S'han infringit els límits de contractació establerts pels diferents òrgans del Consorci. En algun cas, s'han desglossat contractes per aconseguir no superar els límits. No s'han sol·licitat els documents necessaris per a la contractació: documents fiscals, classificacions. En la majoria dels casos no existeixen pressupostos alternatius. En algun cas, s'han contractat empreses que han presentat pressupost abans de ser constituïdes.»

Transgressió dels límits pressupostaris. Aquí explica com l'àrea d'administració i règim interior de la Generalitat indica que no es pot continuar fent despesa; malgrat això, el Consorci i el seu director continuen fent despesa.

Jo els llegiré íntegre el punt 2.4 que ha fet l'empresa aquesta que ha fet el Dictamen. Diu: «Gestió en benefici de determinats proveïdors. S'ha comprovat que les compres es concreten a determinats proveïdors. Per als objectes de regal també es contracten uns proveïdors concrets, als quals es remunera sistemàticament a curt termini, al comptat o a tres mesos.» Quan era la norma general que els pagaments del Consorci es demoressin entre sis i dotze mesos. No n'hi ha prou. Existeixen identitats de proveïdors per a la realització d'estudis i compres d'objectes de regal, cosa que resulta sorprenent degut a les peculiaritats de cada activitat. Atenent la numeració de les factures, resulta evident que existeixen proveïdors que presten al Consorci serveis amb caràcter exclusiu. De l'anàlisi del document s'aprecia que un volum de 493.696.739 pessetes, en el període 92-96, van contractar-se amb empreses de Reus, Tarragona, les empreses Beiverly i Spot, amb una facturació de 21 milions i escaig i 226 milions i escaig de pessetes, durant aquest període era participada per persones amb vinculació familiar amb el director.

Podria continuar molt..., em referiré només al tema de les conclusions. Entre moltes altres, diu: «Segons la meva opinió» –diu l'empresa a la qual se li ha demanat dictamen–, «i dels documents analitzats, existeixen indicis d'un possible delicte de prevaricació segons el previst en l'article 358 de l'esmentat Codi, ja que les infraccions legals o administratives tenen per objectiu beneficiar unes determinades empreses. És a dir, s'ha donat el dol necessari perquè es produeixi el tipus delictiu. L'actuació ha estat "voluntàriament errònia", sabent-ho, amb la intenció de beneficiar unes empreses concretes.» Continua: «Quant al procediment per instrumentar l'actuació...» –bé, anem al final, perquè se m'acaba el temps i no voldria que se'm quedés res al tinter–, «el mecanisme més adequat per a l'inici de l'acció segons la meva opinió seria la denúncia dels fets

ocorreguts davant del jutjat d'instrucció, que iniciaria la corresponent investigació. Aquesta actuació evitaria qualsevol tipus de responsabilitat de les persones que coneixen aquests fets.» Està en mans dels tribunals, ho han hagut de portar –ho hem hagut de portar– els grups de l'oposició.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Vostès se'ns amagaran darrere d'una carta que el director general, el senyor... –el trobaré de seguida–, el senyor Cortadellas envia a la mateixa empresa d'advocats demanant si caldria haver-ho portat a la fiscalia, i se'ls contesta que es ratifiquen en el seu informe, que pot haver-hi un tema d'escàndol, d'inconvenient, i acaba dient: «Per tant, no seria necessari la formalització de la denúncia o querella davant dels tribunals, i més atinent que no existeix perill temporal de prescripció.» Però no diu: «Per tant, no seria necessari», diu: «No seria necessari immediatament.»

Vostè, conseller, coneix l'actuació de delictes; en té sobrerament els informes, en té la confirmació dels mateixos serveis de la Generalitat, d'una empresa privada i d'una empresa d'advocats...

El president

Senyor diputat, ha exhaurit el seu temps.

El Sr. Clofent i Rosique

Moltes gràcies, senyor president; acabo de seguida. Han hagut de ser –jo em pregunto si no ha estat intencionadament, volgutament– els grups de l'oposició qui els han de resoldre la papereta i portar el tema als tribunals.

El Grup Socialista va presentar en el seu dia la petició de la constitució d'una comissió d'investigació. Convenia per a la salut del país i per a la salut d'aquesta cambra que aquesta comissió d'investigació vostès l'haguessin autoritzada, però, en qualsevol cas, sembla que no caldrà; tindrem, desgraciadament, malauradament, la sentència d'uns tribunals que posarà cadascú al seu lloc.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la diputada senyora Trinitat Neras.

La Sra. Neras i Plaja

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, em permetran que les dues mocions que, evidentment, ja s'ha dit pel dret i pel revés que són idèntiques, les divideixi –que també s'ha dit pel dret i pel revés– en dos blocs: els punts 1, 2 i 3, que van encaminats a millorar la política turística a Catalunya, i la resta de punts de la Moció, que són el 4, el 5 i el 6, als quals el senyor Clofent és als únics que s'ha realment referit, que continuen incidint en la gestió del Consorci de Promoció Turística de Catalunya; un tema que, al nostre entendre, ha estat àmpliament debatut en aquesta cambra.

Pel que fa als punts 1, 2 i 3 de la Moció, el nostre Grup se sumarà a la majoria de les peticions que s'hi fan, encara que podria donar moltes argumentacions en el sentit que, en molts dels temes que es demanen, el Departament hi està treballant. Però aquest és un tema recurrent per part del nostre Grup, que sovint solem dir que el Departament ja hi està treballant i, per tant, per això hi votem en contra. Aquesta vegada, perquè no sigui dit, donarem pràcticament suport a tots els punts a què abans feia esment. Deixi'm, però, tan sols, puntualitzar unes quantes raons que justifiquen el nostre vot afirmatiu a la gran majoria dels seus apartats i així mateix aclarir aquells que no hi donarem suport i les raons per les quals no votarem afirmativament.

En l'apartat *a* del segon punt demanen una llei de turisme. Bé, nosaltres hi estem plenament d'acord i, per tant, aquest era un dels objectius futurs del mateix Departament i, en conseqüència, si accepten l'esmena que ha presentat el PP en aquest sentit per tal d'allargar el termini de presentació d'aquest Projecte de llei, el nostre Grup hi votarà favorablement. No donarem suport, però, a l'apartat *c* del segon punt, senzillament perquè s'ha portat a terme una important reclassificació hotelera que ha permès que molts, que moltíssims establiments del nostre país hagin posat al dia les seves instal·lacions i, per tant, hagin modernitzat el seu establiment. Aquesta reclassificació es va fer amb ajuts del Departament, cosa que aquí també es va posar en dubte quan es va fer la interpellació al Consell Executiu; per tant, aquest és un tema que se n'ha parlat molt, i sovint es parla dels hotels que tenim obsolets, i a mi em sembla que és evident que cal ordenar i modernitzar l'oferta hotelera, però que aquest és un punt que s'està exagerant moltíssim. Jo voldria destacar l'enorme esforç –es va dir també aquí en el moment de la interpellació– que ha fet el sector hotelier per tal de reformar les seves instal·lacions, i ho voldria dir amb molta contundència perquè m'ho conec i perquè reconec que l'esforç ha estat significatiu. Però, bé, sembla que a criteri seu o d'alguns grups polítics no n'hi ha prou i potser en algun cas tenen raó, però mai es pot generalitzar; no es pot dir ni es pot parlar contínuament que s'ha de modernitzar la nostra oferta hotelera quan tots reconeixem que per part del sector s'ha fet un esforç important en aquest sentit. Aquí havia preparat una sèrie d'exemples, però no m'hi estendré perquè no fos cas que em passés del temps.

Tampoc donarem suport a la lletra *d* perquè tots vostès saben perfectament, i també s'ha dit a bastament, que s'ha fet un decret de regulació dels apartaments turístics, un reglament pactat amb el sector d'apartaments encaminat a posar disciplina en aquest sector.

I també donarem suport, en canvi, a la lletra..., en el punt 3, la lletra *a*, que fa referència a la inspecció d'aquests apartaments si accepten l'esmena que ha presentat el Grup Popular, entenent que no es pot fer una inspecció en aquests apartaments quan realment estan tancats, sinó que el que s'ha de fer és una inspecció als apartaments quan realment funcionin, per tal de veure que compleixen tota la normativa que s'acaba d'elaborar.

Pel que fa a les lletres *b* i *c* del punt 3, no hi donarem suport senzillament perquè el Departament no veu la necessitat de crear cossos específics dins de l'estructura de funcionariat. I, quant a la realització d'un conveni entre agències de viatges i guies, el Departament ha regulat fa molt poc aquesta activitat.

Pel que fa a les lletres *d* i *e* del punt 3, sols dir que nosaltres sempre ens hem manifestat favorables a la creació del segon cicle d'estudis universitaris, però que també, si accepta l'esmena que ha presentat el PP, la qual diu: «una vegada s'hagi completat el primer cicle, que s'iniciï tot el segon cicle», nosaltres també hi donaríem suport, entenent que sempre hem estat favorables al segon cicle d'estudis universitaris.

Pel que fa a la resta dels punts de la Moció, els números 4, 5 i 6, tal com he dit inicialment, són una continuació dels diversos debats que s'han produït en el si d'aquest Parlament referents al Consorci de Promoció Turística de Catalunya. Precisament, perquè entenem que aquest tema s'ha debatut a bastament, s'han donat totes les respostes que calien tant pel mateix conseller –que entenem que ha fet el que havia de fer– com perquè el tema està en mans de la Sindicatura de Comptes, que depèn d'aquest Parlament, i que és qui ha de donar el seu informe. També s'ha dit –i ho han repetit els diferents grups que han presentat aquest tema als tribunals, tant el Grup d'Iniciativa com el Grup Socialista– que això està en mans dels tribunals i, per tant, en qual-sevol cas, hem d'esperar..., ells decidiran i, en tot cas, penso que és després quan s'han de fer les manifestacions, algunes de les manifestacions que jo entenc que han estat bastant tendencioses des d'aquesta tribuna. No es pot parlar de greus irregularitats del conseller Oliveres, del conseller Molins, quan realment aquestes irregularitats no estan provades. Ho repeteixo, doncs: nosaltres no entrarem altra vegada a discutir el tema del Consorci de Promoció Turística pel que fa als punts que fan referència a aquest.

Permeti'm, però, per acabar, que faci una breu reflexió: Catalunya –i en això sembla que tots estem d'acord– s'ha convertit en una de les destinacions turístiques líder a nivell mundial; el turisme representa el 12% del producte interior brut i el 13% dels llocs de treball; hem tingut una bona temporada turística –això s'ha dit, tot-hom ho ha reconegut–, l'anterior també ho va ser, aquesta temporada turística ha representat un creixement del 7% respecte a la temporada anterior; sabem que aproximadament sis de cada deu turistes estrangers són repetidors, que set de cada deu pensen tornar i que la valoració sobre el grau de satisfacció és d'un 8 sobre 10 punts, en què es valora principalment el paisatge, la natura, la qualitat de les platges i de la seva aigua i el tracte rebut. Mirin, això penso que vol dir alguna cosa.

Com deia, el sector s'ha posat al dia, està oferint un bon servei i de ben segur que té un mèrit molt important en aquesta valoració. El senyor Puigcercós, que lamento que no sigui aquí per la seva indisposició i que desitjo que es recuperi ben aviat, deia en la seva interpellació: «El sector funciona, l'empresa turística funciona, la marca Catalunya - Barcelona - Costa Brava ven», i afegia: «...malgrat la Generalitat i la seva Direcció General». Mirin, això és molt fort; és evident que el sector ha

fet un esforç, és evident que els ajuntaments també han fet un gran esforç, però permetin-me i no em negaran que alguna cosa hi deu tenir a veure el Departament, el Govern de la Generalitat i, en aquest cas, el responsable de la Conselleria, el conseller Subirà, que algun mèrit hi deu tenir.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té en primer lloc la paraula pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, el diputat senyor Novella.

Sobre les tres esmenes del Grup Popular i les dues d'Esquerra Republicana.

El Sr. Novella i Izquierdo

Moltes gràcies, senyor president. M'he de pronunciar sobre les esmenes que han presentat el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup Popular amb uns fets que van començar el 12 de maig i que avui, després de molts mesos, el desembre, encara estan presents.

Mirin vostès, els fets que aquí s'han parlat i sobre els quals ara em pronunciaré tenen un origen llarg i, com que seré estricte amb el Reglament, ara no em pronunciaré. Espero que sempre vostès també tinguin el mateix estricte compliment del Reglament. Sobre aquests fets, que, ja els ho he dit, comencen el 12 de maig i encara hi estem, es presenten una sèrie d'esmenes per part d'Esquerra Republicana, tècniques, perquè la Sindicatura ho pogués entrar, i el senyor Víctor Ros ens fa unes esmenes ja concretament al Pla de política turística. Per part nostra, alegrar-nos que aquí hem aprovat avui o aprovarem segurament un pla de política turística que obligarà el Govern que vingui, sigui del color que sigui —no ho oblidem això, no ho oblidem. Segona qüestió —segona qüestió—: agrair als ponents que han intervingut en aquesta Moció perquè sé que hi ha hagut una tasca de facilitar i d'interessar-se pel tema de la política turística de Catalunya. No m'ho han facilitat en el punt 4 o 5, com era de natural, però en els altres sí, i poc més; dir-los que estem convençuts que aquest és un tema que, dissortadament, farà parlar ara i d'ara endavant, dissortadament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Ridao, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya i pel Grup Popular.

El Sr. Ridao i Martín

Senyor president, des de l'escó estant, si m'ho permet. En primer lloc, també per fer, com ha fet el senyor Novella, un públic agraïment a la resta de diputats ponents i especialment al Grup Popular, que ha presentat un conjunt de tres esmenes que des d'ara ja anuncio

que es voluntat del nostre Grup d'acceptar-les íntegrament. Pel que fa a les dues esmenes de caire o de contingut tècnic —com deia el senyor Novella— que de forma recíproca tant el Grup d'Esquerra Republicana com el Grup d'Iniciativa ens hem presentant en primer lloc, pretenen, pel que fa concretament al Consorci, partir en primer lloc, d'una premissa, i és que la naturalesa administrativa d'aquest organisme és evidentment en aquests moments, a partir de la reforma operada en els seus estatuts, si més no una autèntica ficció, perquè es finança en un 98% amb fons públics, per tant de la mateixa Generalitat, i això no és autènticament un consorci. I en el cas que es creï un organisme de caràcter pròpiament administratiu, lògicament, hauríem de poder garantir la continuïtat i la salvaguarda dels llocs de treball des d'aquest punt de vista parlant d'una autèntica successió d'empresa. És per això que al darrer incís d'aquest primer punt es fa referència molt concreta a l'obligació de preservar les garanties laborals dels seus treballadors.

Pel que fa a la segona esmena, que és la que reclama la possibilitat que el síndic de Comptes elabori un dictamen sobre la legalitat de totes les transferències addicionals rebudes per aquest Consorci, lògicament la reforma també de l'estatut d'aquesta empresa pública o d'aquest organisme públic en aquests moments no està en disposició de garantir aquesta fiscalització; una fiscalització prèvia que a través d'un interventor únic en l'anterior etapa, almenys, era un mètode que es podia perfectament garantir o sostenir i, en canvi, no portar-nos a la situació de disbauxa i desconcert a què s'ha arribat en aquests moments.

Pel que fa a les esmenes del Grup Popular, la primera esmena certament amplia el termini de sis mesos, que reclamava el nostre Grup, a nou mesos; ens sembla un termini més prudencial, i segurament des d'aquest punt de vista garanteix més la possibilitat, doncs, d'elaborar tot aquest Pla o aquesta autèntica panòpia de plans i de normativa que es reclama per al sector, i també, pel que fa a la segona esmena, amplia també aquest termini.

I, en tercer lloc, pel que fa a la creació d'un segon cicle d'estudis universitaris, ens sembla que l'esmena que planteja el Grup Popular a la lletra d del punt tercer de la Moció, que és l'encert d'impulsar la creació d'un segon cicle d'estudis en l'apartat del turisme, un cop finalitzada la integració de l'Escola Oficial de Turisme de Catalunya a la universitat, és molt més coherent amb el Pla d'estudis en aquest apartat. Des d'aquest punt de vista, lògicament, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana —com ja he dit al principi— acceptarà el conjunt d'esmenes que s'han presentat tant pel Grup d'Iniciativa - Els Verds com pel Grup Popular.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Així queda clar que queden acceptades les esmenes que havien creat el Grup d'Esquerra i el Grup d'Iniciativa per Catalunya i que són acceptades les tres esmenes del Grup Popular.

En aquest moment tinc una petició de votacions separades per part d'un grup, que és el Grup de Convergèn-

7118

cia i Unió. Hi ha algun altre grup que demani també votacions separades?

El Sr. Ros i Casas

Sí, senyor president. El nostre Grup està d'acord amb la votació separada que ha demanat el Grup de Convergència i Unió, però a part d'aquests dos blocs en base a la petició del Grup de Convergència...

El president

Tres blocs... De Convergència i Unió, tres blocs.

El Sr. Ros i Casas

...dos blocs...

El president

...tres, tres... Ah, dos blocs, d'acord.

El Sr. Ros i Casas

Dos blocs; perdó, president. Era el d'incloure l'apartat *e* del punt 3 en un altre bloc sol.

El president

Apartat *e* del punt 3, d'acord. Més peticions de votació separada?

El Sr. Ros i Casas

Gràcies, senyor president.

El president

El Grup Mixt...

El Sr. Morera i Tanyà

Sí, senyor president. No sé si amb les diverses peticions de separació en el vot es té previst que el punt 6 estigui sol de la resta.

El president

Estava previst que estigués agrupat amb els 4, 5 i 6 i d'altres.

El Sr. Morera i Tanyà

Demaniem votació separada, doncs, senyor president, del punt 6.

El president

D'acord. Alguna petició més de votació separada?

Doncs, iniciarem les votacions. Votaríem, en primer lloc... (*El Sr. Ridao i Martín demana per parlar.*)

Esquerra, endavant, digui'm, senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Volia que anunciés l'ordenació de la votació, però veia que en aquest instant procedia a fer-ho.

El president

Perdó?

El Sr. Ridao i Martín

Que volia demanar la paraula senzillament perquè en tot cas la presidència indiqués l'ordre de la votació...

El president

Sí, sí, direm punt per punt l'ordre de la votació.

Votarem, perdó, amb un cert desordre, però per simplificar les votacions. Si els sembla bé, votaríem en primer lloc els punts..., del punt 2, les lletres *c* i *d*; del punt 3, les lletres *b* i *c*, i els punts 4 i 5, totes elles formant un bloc... (*Pausa.*) Perdó, els punts 4 i 5, formant un bloc amb els que he dit abans. Ho repeteixo: punt 2, lletres *c* i *d*; punt 3, lletres *b* i *c*, i els punts 4 i 5. Hi ha acord? (*Pausa.*)

Iniciem la votació d'aquest bloc. Iniciem la votació.

Aquests punts han sigut refusats per 37 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Votaríem, a continuació, l'apartat *e* del punt 3.

Iniciem la votació de l'apartat *e* del punt 3.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 1 en contra i 10 abstencions.

Votaríem a continuació el punt número 6.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha estat refusat per 33 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

I ara votaríem la resta dels punts de la Moció que encara no han sigut votats.

Iniciem la votació.

La resta dels punts de la Moció ha sigut aprovada pel vot unànime de totes les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política contra l'exclusió social

Passem a continuació al sisè punt de l'ordre del dia, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política contra l'exclusió social, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Marina Geli.

(*Remor de veus.*)

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats...

El president

Esperi un moment que les senyores i els senyors diputats guardin silenci. No comenci, no comenci.

Prego a les senyores diputades i els senyors que guardin silenci perquè la senyora diputada pugui començar la seva intervenció.

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, senyor president. Surto a la tribuna per exposar i per intentar argumentar per què demanem el vot favorable d'aquesta Moció respecte a la política contra l'exclusió social, després de la interpellació en el darrer plenari.

En aquests moments, la major part dels països europeus situen en el centre del seu debat les polítiques contra l'exclusió social, inclosa la pobresa. És un debat central a Europa, encara que això tingui lloc en països que tenen un nivell de renda molt alt. Com fer compatible l'augment de la riquesa amb la redistribució de la riquesa? Però no només això, sinó també amb aquells nous exclosos.

Aquest és el moment, aquest és el debat important a Alemanya. Aquest és el moment del qual parla Blair al nou contracte per al nou estat del benestar o, també, és l'eix central de debat a les polítiques socials, a les polítiques generals de França. Ens sembla, en canvi, que a Catalunya no és així. I encara veiem aquests debats, aquests temes, com de polítics, diríem, de la rereguarda, com a polítics de segona fila. I així ho deia i ho tornem a afirmar, igual que el que vaig dir en la interpellació al conseller Comas: aquesta no és una interpellació únicament al Departament de Benestar Social, sinó que és una interpellació a tot el Consell Executiu.

A Catalunya, que està entre les deu primeres regions europees a nivell de renda, no ens escapem de l'existència de pobres i d'exclosos. L'exclusió social no només té una cara de pobres, però també la té. Nosaltres llegim els informes que van a entitats. Aquests darrers dies tornava a sortir a la llum el gairebé milió de persones a Catalunya que viuen amb rendes inferiors de 45.000 pessetes al mes. Aquesta és una xifra important que té a veure amb una mala redistribució de la riquesa, amb una mala redistribució de l'ocupació i amb intentar lligar els diferents subsistemes necessaris perquè no es doni l'exclusió social.

En aquest moment tot Europa i també nosaltres hauríem d'estar en aquest debat, ens diu que no només el que anomenem els clàssics pilars de l'estat del benestar —els sistemes públics de salut, les pensions, l'educació i els serveis socials— són els que ens ajudaran a mantenir les persones incloses. No és només això. Va molt més enllà d'això. Es tracta també d'intervenir en el mercat i de, fonamentalment, apostar per l'ocupació, no només en quantitat, sinó en qualitat i, també, pensar en la «vivenda». Perquè ens podem trobar, es troba Europa, que fem una gran inversió en sistemes de l'estat del benestar i, en canvi, creixen els exclosos. Per tant, això és el que s'anomena la reflexió de l'estat del benestar. El nou contracte social per a l'estat del benestar, hi insisteixo, va molt més enllà del que anomenem els clàssics pilars de l'Administració que és responsable de determinades potes de l'estat del benestar.

Per tant, la cara, les persones excloses tenen nom i cognoms, edat, i tenen allò que s'anomena moltes vegades

malalties de la pobresa. Quina és la cara dels pobres, dels exclosos? La cara dels joves amb baix nivell de formació que no troben feina; la cara dels caps de família entorn dels cinquanta anys que viuen amb precarietat; la cara de les dones amb càrregues familiars i poc treball, o un treball a precari; els aturats de llarga durada; allò que anomenen les malalties associades a l'exclusió: els malalts mentals, els drogoaddictes, els alcohòlics, les persones que han estat en presons, les persones disminuïdes i aquests nous pobres, els immigrants.

Nosaltres intentàvem interpel·lar amb tranquil·litat el Consell Executiu, molt més enllà del Departament de Benestar Social. I en aquesta Moció intentem pensar o repensar quins haurien de ser els elements substancials per fer eficaç aquesta societat de cara a prevenir l'exclusió social. Nosaltres denunciàvem, i denunciem, que no existeix un observatori permanent, dinàmic, que pugui analitzar les necessitats socials dels ciutadans, des de totes les seves vessants.

Per tant, demanem que una responsabilitat de govern és la d'haver d'articular un observatori permanent que vagi veient quines són les causes, sobretot per fer polítiques reals, per lluitar contra l'exclusió. Perquè creiem que això és possible, no volem viure immersos en un cert fatalisme de pensar que sempre existiran bosses de pobresa o bosses d'exclusió social. Nosaltres pensem que això no és així i, per tant, intentarem, o intentem, que el Govern impulsi aquest observatori permanent, que no existeix, i això fa inviable que puguem analitzar amb rigor les polítiques transversals necessàries per fer front a aquesta pobresa i exclusió social.

Si un no observa bé o no vol observar bé, és incapaç de planificar. I nosaltres plantejem una planificació quadriennal amb pla de finançament i una avaluació cada quatre anys. Pot ser que ens equivoquem. Pot ser que insistim excessivament en polítiques assistencials, i potser hàgim de canviar amb polítiques de més intensificació del mercat de treball o amb polítiques de «vivenda», per exemple. Probablement aquest és un dels errors en què tots plegats caiem, perquè, sempre, quan parlem de pobresa només parlem de prestacions econòmiques —que també n'hem de parlar, eh?—, però, en tot cas, des d'una situació molt més dinàmica hem de parlar de tot.

Per tant, nosaltres plantejem en aquesta Moció la creació d'un observatori permanent, previ al disseny de polítiques transversals, amb pla de finançament a quatre anys i avaluació d'aquestes polítiques. L'estat del benestar és dinàmic, l'exclusió té cares noves cada dia i cares velles cada dia. Per tant, les polítiques s'han d'adaptar a aquestes necessitats canviants, no només en les persones, sinó també a les unitats familiars i també segons els territoris.

Això podria semblar que és una carta als Reis. Vostès parlen de macropolítica. Això ja ho fem, encara que a vostès no els agradi. Nosaltres pensem que això és necessari, però també ara baixem en un terreny molt més concret. I volem incidir en unes quantes polítiques que, repensant-les, podrien minorar aquests exclosos; dos, concretament, en relació amb l'habitatge. Nosaltres

pensem que s'ha de canviar la política d'ajuts per a habitatge. En aquest moment el Departament de Benestar Social té una convocatòria anual per a ajuts d'habitatge, a què les persones es poden acollir prèvia sol·licitud, demanant fins a un màxim de 200.000 pessetes que se suposa que li adjudicaran, o no, després de molts mesos. Això no serveix. Les polítiques d'ajut al lloguer han de ser objectives, clares, poc burocratitzades. Es necessita o no es necessita i, si es necessita, val més pagar-ho d'antuvi, amb caràcter d'urgència, amb caràcter d'immediatesa, des de la proximitat i, probablement, des del món local. Per això nosaltres demanem canviar la política d'ajuts per a habitatge, que sempre han de ser partides ampliables i sempre han de ser tramitades amb caràcter d'urgència.

La segona idea concreta és respecte al tema d'ajuts per a lloguer o d'ajuts per a la compra d'habitatge social. Nosaltres entenem que els beneficiaris de la renda mínima d'inserció o d'altres prestacions econòmiques són persones ben estudiades i que, per tant, se'ls haurà d'adjudicar, si ho necessiten, directament ajuts per a habitatge.

Aquestes són dues propostes concretes, juntament amb altres propostes que incideixen en aquells temes de les cares de la pobresa. En la xarxa de salut mental veiem malalts mentals exclosos; en les persones immigrants, que necessitem acollir-les millor en aquesta societat, així com aprofundir en el tema d'aquesta nova juvenesa que la fem pobra. És potser la primera generació de joves més pobres que la generació que els antecedeix. Per tant, això ens ha de fer repensar, així igual que pensar que, probablement, ser molt més imaginatius i canviar les polítiques assistencials per polítiques de treball protegit seria molt més útil.

Aquesta és la intencionalitat política que va des del disseny d'observatori, el disseny de polítiques transversals, al disseny de canvis, d'orientació de polítiques molt concretes, que em sembla que haurien de ser mereixedores d'un vot de confiança, senyores i senyors diputats.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi han presentat esmenes el Grup d'Esquerra i el Grup de Convergència i Unió. Pel Grup d'Esquerra, té paraula el diputat senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en l'àmbit de la pobresa, de l'exclusió social, el Govern de la Generalitat, i també aquest Parlament, perquè cal recordar que fa pocs mesos, amb un ampli consens, es va aprovar la Llei del PIRMI, ha apostat fort i des de ja fa alguns anys precisament per aquest instrument, per la posada en marxa del Programa de renda mínima d'inserció. Primer, com deia, amb un decret, amb una certa vocació de provisionalitat i, posteriorment, amb aquesta Llei, que acabo de citar, en aquesta mateixa legislatura, que va suposar o suposa en l'actualitat un compendi, un autèntic resum de l'experiència acumu-

lada des que, l'any 88, es va elaborar i posar en marxa el Mapa d'exclusió social, que conté les primeres mesures del Govern en aquest terreny, de l'avaluació feta l'any 1994, d'aquest Mapa d'exclusió, i del Pla integral contra la pobresa de l'any 1995.

L'aposta, diguem que decisiva, pel PIRMI ha permès, indiscutiblement, millorar molts dèficits d'aquest programa, a partir, lògicament, de la consecució d'aquesta Llei del Parlament, pel que fa al funcionament burocràtic i descoordinat, sobretot pel que fa a les prestacions d'urgència; descoordinació entre les diverses administracions concurrents, especialment l'Administració local i la de la Generalitat; la superació, també, del programa, únicament com un programa que dota d'un determinat salari social algunes persones sense possibilitats o amb dificultats per reinserir-se.

I perquè aquesta qüestió és una qüestió, ens sembla, absolutament important, tota la política de pobresa, pràcticament fins fa poc temps amb aquesta Llei, s'ha sustentat, com deia, en el repartiment o en l'assignació més o menys feliç o més o menys equilibrada o equitativa d'aquesta prestació, d'aquest salari social, sense atribucions clares dels ens locals, que vénen definides en aquesta llei, sense coordinació interdepartamental, especialment en l'àmbit d'un departament del Govern, com el de Treball, que impliqués el desenvolupament de recursos sociolaborals.

I, per cert, en aquest punt vull dir que, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, ens semblen molt importants els treballs que s'estan duent a terme en el marc del Congrés dels Diputats per dotar-se d'un nou marc legal de les empreses d'inserció.

Lamentem que, malgrat la petició o el mandat d'aquest Parlament que el Govern presentés a aquest Parlament un projecte de llei en aquest sentit –malgrat les limitacions competencials que són òbvies en apartats com el fiscal o la legislació laboral..., el Govern de la Generalitat hauria pogut –creiem– prendre la iniciativa en aquest terreny i, per tant, complir amb l'expressat mandat d'aquest Parlament.

En aquest sentit, tanmateix, voldríem dir que estem totalment d'acord amb el que planteja la Moció –especialment, en el seu apartat primer–, que és la creació d'un observatori permanent de la pobresa i de l'exclusió social que permeti de forma, diguem-ne, homogenia, unificada, unificadora, indicar les necessitats socials de forma dinàmica –per tant, adaptant-se de forma progressiva a la realitat–, que aquests indicadors s'estableixin per grups poblacionals, de persones pobres a Catalunya, territorialment localitzades, si és possible, i que acabi, per tant, amb aquesta dispersió de dades, d'estadístiques, que, durant la interpellació que ha donat lloc a aquesta Moció, es posava de relleu, tant per part de la diputada interpellant com per part del mateix conseller, dades que procedeixen del mateix PIRMI, del programa, com del mapa de pobresa l'any 88; dades que ens ha facilitat l'Institut d'Estadística de Catalunya, dades que provenen o que manegem a partir d'estudis de l'àrea metropolitana: informe de la Federació de Municipis de Catalunya, informe Foessa, de Càritas, etcètera, etcètera. Ara sembla, pel que ens va

anunciar el conseller, fa quinze dies, en aquesta cambrà, que s'ha encarregat als departaments de sociologia de les diverses facultats catalanes la possibilitat d'encarregar o d'elaborar, millor dit, un estudi més exhaustiu en aquesta matèria. Tot plegat, com reconeixia el mateix conseller –i en aquest punt li hem de donar la raó–, suposa una autèntica concurrència de mètodes, una dispersió, també, de sistemes de valoració –tot sovint inconnexos– i, per tant, nosaltres, constatant aquest fet, ens hem permès de presentar una esmena a aquest punt, amb coherència, fins i tot, amb el que el nostre propi programa electoral estipulava, que és la possibilitat de crear aquest ens, aquest organisme, aquest observatori –el nom no fa la cosa–, com ha plantejat el Grup Socialista en l'apartat primer de la seva Moció.

La segona de les esmenes presentades té a veure amb la necessitat de portar al Parlament l'avaluació del pla de l'any 1995. I és aquesta una qüestió que no és precisament menor. Té molt a veure amb l'existència d'autèntics indicadors reals de necessitats, però, sobretot, per la necessitat, que sembla que es va posar a bastament de relleu durant la interpellació, d'analitzar absolutament de forma eficaç i de forma racional el conjunt de prestacions que dispensa el Govern, el Departament de Benestar Social, però també l'Administració local, allò que em sembla que la senyora Geli definia com a «prestacions molt esfilagarsades», no?, deia ella –ho citava literalment–, i entenem, per tant, que amb això volia parlar o estava parlant de la inconnexió i de la dispersió d'aquestes: multituds de programes, programes que tenen l'especificitat de problemes en els barris, en l'ensenyament, en l'àmbit de la salut, en l'àmbit de l'habitatge, del treball i un PIRMI, per una altra banda, etcètera, etcètera.

Des d'aquest punt de vista, cal homogeneïtzar i cal concretar aquest ventall o aquest espectre de possibles prestacions. Des d'aquest punt de vista, nosaltres estem d'acord, també, amb els punts 3 a 8 de la Moció. Creiem igualment important que la definició d'un pla d'actuació autènticament transversal, horitzontal i, per tant, interdepartamental, que afecti el conjunt d'àmbits del Govern, requereix de conèixer prèviament quines són aquestes necessitats socials. Per tant, ens sembla absolutament prèvia i indispensable la possibilitat de disposar d'aquesta avaluació, i, des d'aquest punt de vista, tot i estar absolutament d'acord amb el que planteja la senyora Geli, ens sembla indispensable, en primer terme, la possibilitat de dotar-nos d'aquest organisme o d'aquest observatori permanent de la pobresa i de l'exclusió social, que permeti d'identificar de forma dinàmica les necessitats socials que en el terreny de la pobresa i de l'exclusió social té el nostre país.

Per tant, des d'aquest punt de vista i estant d'acord amb el conjunt de la Moció presentada, voldríem ampliar-la o millorar-la en el sentit que la composició d'aquest organisme tingui en compte la presència necessària –entenem– del conjunt de poders públics o administracions actuants –especialment, l'Administració local–, però també de la societat civil, tenint en compte la multitud d'entitats d'iniciativa social que treballa en aquest terreny, que entenem que no podem negligir ni

oblidar la seva feina i, per tant, entenem que la seva contribució serà decisiva.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la senyora Geli ens presenta una moció a conseqüència de la interpellació que va debatre amb el conseller fa uns dies, i ha començat fent una introducció amb la qual jo estic totalment d'acord. Ella ha fet una panoràmica, referint-se a la gravetat que suposa el creixement de la pobresa –no solament a Catalunya, sinó a Catalunya i a alguns països d'arreu, diria jo, d'Europa–, i és evident que nosaltres hem d'estar molt amatents, molt atents, al fet que ni la pobresa ni l'exclusió guanyin terreny. Hem d'intentar, tot al contrari, que la pobresa i l'exclusió no agafi..., és a dir, retrocedeixi fins a la total anul·lació. Estem d'acord amb això i en el punt primer de la seva moció ens planteja la necessitat de la creació d'un observatori. Jo crec, amb tota sinceritat, que tenim la temptació, tots plegats –l'oposició i, de vegades, també, el Govern–, de crear institucions i crear òrgans que no fan la cosa. Nosaltres ja tenim, el Govern ja té una institució, ja té un òrgan que vigila, que intenta lluitar contra la pobresa i l'exclusió, que vostès coneixen i que és el Pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió. I aquest pla de la pobresa i l'exclusió té un comitè. I aquest comitè és un comitè institucional, en el qual hi ha sindicats, ajuntaments, etcètera. Aquest comitè es reuneix cada quatre mesos i té la missió, precisament, de fer això, això que li demanem a l'observatori. Si no ho fa, demanem-li que ho faci. Jo crec que ho fa, però si no ho fes, demanem-li que ho faci. Perquè –i no vull fer ara una afirmació cínica–, en definitiva –reconeguin-ho amb mi–, a les persones pobres, el que els interessa no és que les comptabilitzem bé, el que els interessa és que els resolguem els problemes. Això és el que hem de fer: resoldre els problemes de la gent pobre i d'aquelles persones que estan en risc d'exclusió.

A nosaltres ens ha semblat, en aquesta línia, que havíem de presentar dues esmenes o una esmena a dos punts concrets de la seva moció. De fet, estem d'acord amb el contingut de la Moció. El que passa és que li hem volgut donar una redacció que ens sembla més ajustada, perquè nosaltres, en el punt número 3, si acceptéssim la posició del Grup que presenta la Moció, estaríem reconeixent que no fem res en aquest terreny –i no és veritat, i vostès saben que no és veritat. Per això diem: «Continuar els ajuts als llogaters per a la permanència en els habitatges, en situació de caràcter urgent, amb la col·laboració dels ajuntaments». Ho ha dit la senyora Geli, també. Perquè estan més pròxims, perquè coneixen millor les realitats dels seus ciutadans i perquè tenen, també, aquesta responsabilitat. En aquest sentit, voldríem modificar el punt número 3. I el punt número 4, igualment, el volem modificar. Modificar-ne molt, molt poqueta cosa; només volem treure

la paraula PIRMI. És a dir, per què a les persones que estan rebent la renda mínima d'inserció, automàticament, els hem de facilitar un camí per a l'obtenció d'un habitatge i no als altres que estan en la mateixa situació, o que poden estar en una situació més perjudicial, encara –més greu, encara. Creiem que amb la redacció que donem al punt número 4, que diria: «promoure mesures per tal de possibilitar, en cas d'emergència, a les persones i famílies que acreditin trobar-se sense recursos propis o amb recursos insuficients per a un habitatge digne, l'accés a una vivenda mitjançant entitats gestores intermediàries, d'intermediació, amb l'acompanyament dels recursos socials que necessitesin. Creiem que és una redacció que recull l'esperit de la persona, del Grup que presenta la Moció i que concreta o amplia, en tot cas, el ventall de persones que poden acollir-se a aquesta possibilitat d'ajuda.

La resta de la Moció, la senyora Geli, no l'ha defensat punt per punt. Per tant, jo tampoc ho faré. Simplement... Tampoc ho faré perquè no arribaríem més enllà d'on estem, és a dir, de fet, el posicionament de la senyora Geli, manifestat en aquesta tribuna una i altra vegada, és que ella i el seu partit –el seu partit, perdó, i ella representa el seu partit– tenen una concepció determinada dels serveis socials i de com han d'anar aquests serveis socials, que no coincideix, evidentment, al cent per cent amb la nostra. Hi ha punts de coincidència, però no coincideix al cent per cent amb la nostra. I no guanyaríem res, no avançaríem res, ara, fent la contra a cada un dels punts de la seva Moció. Només li haig de dir que, desgraciadament, li hauré de votar –el nostre Grup– en contra. Ho repeteixo: algunes de les coses que vostè planteja ja estan recollides en altres iniciatives, però no entrarem en el detall –simplement, al conjunt. No la hi votarem, i no és que no la hi votem perquè no estiguem d'acord en alguns aspectes, sinó perquè, realment, o uns estan recollits o altres s'estan fent. Si vostè tingués, en la seva possibilitat, l'acceptació de les nostres esmenes, evidentment, podríem aprovar aquests punts 3 i 4.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Per fixar la posició dels altres grups que no han presentat esmenes, en primer lloc, pel Grup Mixt, el senyor Benet Tugues.

El Sr. Tugues i Boliart

Moltes gràcies, senyor president. El tema de la pobresa i l'exclusió social a Catalunya és una de les assignatures pendents, encara, del nostre Govern. Les declaracions del conseller de Benestar Social, de fa unes setmanes, en el sentit que a Catalunya no hi ha pobres, suposen una demostració d'insensibilitat cap a una realitat social alarmant i, malauradament, massa present a casa nostra. Demostren una política oficial de negar l'evidència, poc pròpia d'un Govern que s'autoqualifica de social, segons es defineix, quan es presenten els pressupostos a aquesta cambra.

No fa gaires dies, a la Comissió de Política Social, representants de Justícia i Pau ens estiraven les orelles a tots per no haver fet res en quatre anys per resoldre el gravíssim problema del desnonament d'habitatges. Quan una família és expulsada del pis que ocupa pel fet que no pot pagar el lloguer, se la condemna a una espiral que l'enfonsa cap a l'agreuiment de l'exclusió i la marginalitat. I això passa perquè aquestes famílies no poden gaudir d'una mínima seguretat d'aconseguir ajudes socials, i es troben indefenses davant processos judicials implacables. Ara per ara, la política del Govern, amb relació a l'exclusió social, es troba emmarcada en un pla de lluita contra la pobresa i l'exclusió social que, des del 1995, vol donar solucions i trobar respostes a tots aquells elements que poden portar les persones a la marginalitat social, absoluta o relativa. Aquest Pla, però, només té un apartat desenvolupat –pressupostàriament, si més no–, que és el del PIRMI, o, des de l'aprovació de la llei d'aquest Parlament, de la renda mínima d'inserció. La renda mínima d'inserció ha estat, certament, molt important; ha tapat molts forats i ha garantit molts plats a taula per a moltes famílies catalanes amb seriosos problemes econòmics.

De tota manera, hi ha dues limitacions. D'una banda, la inserció laboral posterior al pagament d'una pensió que preveu la llei no és satisfactòria. La renda mínima d'inserció esdevé més una pensió existencial que no pas una eina de reinserció social i laboral. I, en segon lloc, la renda mínima d'inserció és l'únic programa desenvolupat del pla integral. Per part nostra, ens afegim als objectius manifestats per l'autora de la Moció i els fem un cop més nostres. I, tal com hem reivindicat tantes vegades, reclamem al Govern una política més activa de lluita contra una exclusió social que, en les actuals èpoques de prosperitat econòmica global, en lloc de disminuir, creix.

Per totes aquestes raons exposades, els diputats del nostre Grup votarem favorablement la Moció presentada.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. Riera i Gassiot

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, diputada senyora Marina Geli, quan vostès encara eren joves i tractàvem d'aclarir com havíem de fer política en aquest país, miràvem de refiar-nos d'informes amb dades que poguessin ser objectives, i alguns de vostès recordaran la importància que va tenir l'informe del Banc de Bilbao de l'any 1968, 69 i 70..., que ens permetia començar a parlar de la situació política contra la qual lluitàvem a partir d'informacions objectives. Va haver-hi una persona que va fer un llibre, l'Ignacio Fernández de Castro –després s'ha dedicat molt a temes d'ensenyament–, que es deia *La demagogia de los hechos*, que va ser un llibre prohibit i que es limitava, només, a computar les dades que hi havia a l'Informe del Banc de Bilbao, que era un informe del

Banc Mundial que havia editat el Banc de Bilbao, i, a partir d'allà, ens deia quina era la situació. Els fets eren els que provocaven demagogia, no els comentaris sobre els fets; per això, el llibre es deia *La demagogia de los hechos*.

Dic això perquè, en el tema de què estem parlant, senyores diputades i senyors diputats, podríem parlar també de la demagogia dels fets, no dels comentaris. Jo vaig tenir l'honor de presidir en aquest Parlament una comissió d'estudi sobre les bosses de pobresa a Catalunya, amb un dictamen final, presentat el desembre de 1991, que, per un avançament de les eleccions autonòmiques, no es va poder discutir després, i va quedar com a material d'estudi, però no com a material de dictamen aprovat posteriorment.

Aquell treball, el vam fer a partir de l'*Atles de la pobresa a Catalunya*, coordinat pel senyor Jordi Estivill i publicat per la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya. Vam tenir en compte els estudis que després van donar lloc a l'estudi Càritas-Foessa, al cap d'uns quants anys, promogut, justament, per Càritas Diocesana i Foessa –la senyora Pilar Malla..., ara és la senyora Núria Gispert, la responsable de Càritas–, i que avala i abona, per tant, aquell estudi. Vam tenir en compte, també, la primera part de l'Institut d'Estudis Metropolitans, un institut dirigit pel senyor Oriol Nello, i que, l'aspecte tècnic de l'enquesta, el va presidir la senyora Marina Subirats, sociòloga acreditada –he tingut la sort de poder treballar molt directament i de tenir gent de l'entorn familiar que ha treballat molt directament en aquest estudi i que l'ha anat actualitzant. Quan un, després de la lectura d'aquest Informe, diu: «Hi ha situacions de pobresa, a Catalunya? I n'hi ha, a comarques especials?», un diu: «Sí».

Quan ens arriben els darrers pressupostos i un tracta de pensar sobre què signifiquen les inversions a Catalunya i diu que està vivint –i, d'això, en fa un honor– a la comarca del Baix Llobregat –que, sobre un índex 100 del producte interior brut, com a mitjana del producte interior brut de Catalunya, la comarca del Baix Llobregat, està a un 70%, només equiparable amb el Priorat, i que, en el conjunt del producte interior brut de l'Estat espanyol, queda per sota de la mitjana del producte interior brut de l'Estat espanyol–, un diu: «Aquí no hi ha demagogia de comentari, aquí hi ha uns fets que indiquen, per tant, que estem en situacions en què és possible l'exclusió social i la pobresa.»

Hi ha treballs com el del senyor Àlex Masllorens, sobre el quart món a Catalunya, editat i reeditat, i comprovat, perquè ha hagut de passar, justament, pel sedàs d'un seguit de simposis nacionals, estatals i internacionals que han debatut sobre aquest tema. Jo mateix vaig tenir ocasió de ser al Parlament Europeu en un treball sobre les polítiques de lluita contra l'exclusió social a Europa, en què vam poder presentar els materials que presentàvem justament a partir dels treballs de la Generalitat de Catalunya. Aquests treballs estan publicats entre els materials europeus per estudiar la situació de la pobresa. I les anàlisis que fan allà sobre la situació de la pobresa a Catalunya són anàlisis enormement preocupants. Es diu: «També en una Europa rica i poderosa, hi ha bosses de pobresa importants; hi ha,

en aquests moments, bosses de pobresa importants a Catalunya.» Recordo, encara, que l'eurodiputat Jean Ziegler, pel que fa a *La révolte des pendus –La revolta dels penjats–*, té un estudi impressionant sobre la situació de la pobresa en els quarts mons, és a dir, la pobresa en els països rics, ens deia fins a quin punt havíem de saber detectar la geografia real de la pobresa a l'interior dels països rics. I deia, per exemple, Catalunya. I en el seu llibre i en els seus informes posteriors utilitza materials oferts pels diferents departaments del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Més encara: per mi, el llibre, el text més important que s'ha editat a Catalunya sobre aquest tema és l'informe del Síndic de Greuges, del malaurat i tan recordat Frederic Rahola. En l'Informe al Parlament del 1989 hi ha una segona part, que és el *Llibre de l'exclusió social o de la marginació social a Catalunya*, que ens parla de vells, nens, gitanos, estrangers extracomunitaris, aturats de llarga durada i malalts crònics com a sectors que poden ser objecte de pobresa.

Els diré encara més: quan, amb la comissió d'estudi d'aquest Parlament, visitàvem zones de Catalunya, ens vam adonar d'una cosa: la pobresa més greu no es dona en els barris considerats més pobres, sinó a l'interior de les ciutats considerades més riques. I aquest treball va ser un treball impressionant, que fèiem, justament, a partir de tots els grups de la cambra, i tots els grups de la cambra podien avalar els resultats d'aquelles observacions.

Al cap de poc temps, en el marc del Col·legi de Periodistes de Catalunya, vam organitzar una trobada que es deia «Pobresa, exclusió social i mitjans de comunicació». Un periodista important de Catalunya, el senyor Eugeni Madueño, va dir una frase: «Els pobres ho són tant que no tenen ni gabinet de premsa. Per tant, els és molt difícil explicar quina és la situació de la pobresa a Catalunya, perquè no estan organitzats; precisament per això són tan pobres.» I ens deien: «Justament sou vosaltres, diputats d'un parlament que ens representeu, o que representeu aquests sectors, encara que no us votin, encara que no votin ningú, encara que pertanyin al grup de l'abstenció permanent, els que teniu obligació de denunciar aquestes qüestions.»

Penso que serien raons suficients per dir: una moció que ens parla de crear aquest observatori permanent, que tracta de finançar un pla amb recursos, que tracta de parlar de la problemàtica concreta de l'habitatge, amb recursos que han disminuït i que són d'una urgència total, que parla de les persones immigrants en una especial situació socioeconòmica, ens hauria de fer pensar.

I deixi'm que els digui una darrera qüestió. He dit abans que l'estudi de l'Institut d'Estudis Metropolitans ens porta a una afirmació: la feminització de la pobresa. El diputat del nostre Grup senyor Joaquim Novella ha dit, a més, que la pobresa a Catalunya era juvenil, que «la situació de la pobresa entre la joventut pot ser greu». Hi afegiré un darrer testimoni: el també malaurat Joan Garcia Nieto, un dia, ens va explicar que la pobresa a Catalunya tenia moltes causes: una d'elles eren els treballadors en atur de llarga durada i alguns que comen-

çaven a entrar en el circuit de la pobresa a partir del fracàs escolar.

Raons suficients, senyores diputades i senyors diputats, per explicar que el nostre Grup votarà amb entusiasme tots els punts de la Moció subsegüent a la interpellació que ha presentat el Grup Socialista. I em semblaria molt bé que acceptés, senyora diputada, les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i no diem el mateix d'altres esmenes que li han estat presentades.

Senyores diputades, senyors diputats, gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora Dolors Montserrat, per un temps màxim de deu minuts.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, il·lustre diputada senyora Marina Geli, és evident que la vaig escoltar personalment quan vostè va fer la interpellació; avui, quan ha exposat la seva exposició de motius defensant la Moció, i els altres companys diputats que m'han precedit, he escoltat l'il·lustre diputat senyor Riera, tan bon coneixedor i amb els seus aprofundiments que sempre ha fet de la pobresa i de l'exclusió social.

Agafó el fil del que deia el senyor Riera quan ha parlat, crec, d'un dels informes –per no menysprear-ne cap, perquè tots són positius i tots són molt bons– amb què ens ha il·lustrat, perquè ens ha donat un gran coneixement, que ha estat l'Informe del Síndic de Greuges. Des de ja fa anys, aquesta diputada que els parla –que, des de l'any 88, s'ha anat posicionant, informe darre-re informe de la Sindicatura de Greuges– ha deixat prou constància, des del si d'aquesta cambra i del lloc on es troba, doncs, de la problemàtica que genera, moltes vegades, com molt bé deia el senyor diputat, el fet que els pobles, com més rics, més pobresa generen, i, per tant, en tant que diputats i en tant que polítics som, és evident que també tenim quelcom per tal de millorar, poder rebaixar aquesta exclusió social, la pobresa a casa nostra.

Fins i tot recordo quan em vaig posicionar, en nom del meu Grup Parlamentari, l'any passat, en el debat de pressupostos, que feia referència i deia que, si no sabíem donar resposta a la pobresa després de defensar uns pressupostos d'un bilió 800.000 milions de pessetes, poc creïbles seríem, i, enguany, si vostès ho recorden, vaig fer referència, també, a la bossa de pobresa que existeix a casa nostra.

Per tant, nosaltres, sensibilitzats per la seva Moció, voldríem dir-li que a Catalunya, des de l'any 95, que tenim el Pla de lluita contra de la pobresa..., jo crec que hauria de servir d'observatori d'allò a què vostè fa referència en el seu primer punt. Potser ens hauríem de plantejar si serveix o no serveix, o si ha estat positiu o no ha estat positiu aquest Pla de lluita contra la pobresa.

De totes maneres, sí que li voldria dir que, en la Comissió que funciona dins aquest Pla de lluita contra la po-

bresa, en la qual són representades totes les institucions de Catalunya i en la qual hi ha la Federació de Municipis..., i crec que val a dir que ens fan arribar a totes les il·lustres senyores i senyors diputats –almenys aquesta diputada que els parla els rep– uns informes de quan hi ha hagut aquesta Comissió i quan s'està preparant una altra Comissió per tal que coneguem quines són les inquietuds, les iniciatives que, des de la Federació de Municipis, aporten a aquest Pla de lluita contra la pobresa.

Jo no estic d'acord a crear un nou observatori, perquè crec que el que nosaltres hem de fer és instar que aquest Pla de lluita contra la pobresa que té el Govern de la Generalitat pugui ser més actiu i més eficaç, segurament, de com ha estat, de com és fins ara. I, una prova d'això, vostès la podran veure en les propostes de resolució que varem presentar el Grup Parlamentari Popular després del debat de política general, una molt bona part de les quals anaven encaminades, pràcticament, al contingut d'aquesta Moció que avui està a debat.

Quan parlem de la lluita contra la pobresa, doncs, els serveis socials ens n'adonem, perquè hi ha un informe, que tots vostès coneixen, de Càritas, que ens parla de la proporció en què s'utilitza a cada institució, i ens adonem que les persones que estan incloses en el món de la pobresa o en el món de l'exclusió social es dirigeixen, en un 48,2%, a les institucions municipals. Per tant, quant a la pobresa que Càritas denuncia –de la diòcesi de Barcelona–, podem entendre que, una bona part, se l'emporta l'Ajuntament de Barcelona i els altres ajuntaments de la província, i que aquells que es dirigeixen als serveis socials de part del Govern de la Generalitat o, en aquest cas, del Departament de Benestar Social, tan sols és un 1,6%. Crec que això ens demostra suficientment que, entre tots, ja hi és aquest observatori; a nivell municipal, hi ha un bon observatori de les queixes que arriben diàriament d'aquestes persones que viuen o que estan instal·lats en la pobresa. El que cal, doncs, és, crec, treure'n la màxima utilitat i bon profit possible des de les institucions que tan noblement estan treballant per a l'exclusió social. Per tant, nosaltres entenem que, aquest observatori, el tenim; que potser l'hem d'aprofundir i que l'hem de fer treballar perquè tots hi estem representats, que és aquesta Comissió que surt del Pla de lluita contra la pobresa. Quan vostè parla d'establir un Pla d'actuació transversal, també li voldria dir que jo crec que és repetir propostes que ja han estat aprovades sobiranament en el si del Ple del Parlament; per tant, jo diria que són coincidents –i no són partidària, com vostès saben, de duplicar esforços; entenc que som coincidents en aquelles propostes i que coneixem, de ben cert, que, a través de la Conselleria hi estan treballant– i que van encaminades, també, al seu punt número cinquè i al seu punt número sisè.

Pel que fa al número setè, quan vostè parla de prioritzar els recursos educatius formals, jo crec i haig d'entendre que vostè fa referència –quan parla dels recursos educatius– a l'ensenyament reglat; per això parla vostè dels recursos educatius formals. Avui mateix, aquest matí, ha estat aprovada una Moció del Grup Parlamentari Popular en la qual deixem constància i fem una proposta concreta, ja que vostè, en el punt número 7,

parla de prioritzar, però no ens diu unes propostes concretes que vostè creu que podrien ser oportunes i en les quals tots podríem treballar.

S'ha aprovat una proposta concreta del Grup Parlamentari Popular, que ha defensat el senyor Francàs, en la qual nosaltres instàvem que aquesta proposta concreta fos a través de les aules taller. Per tant, nosaltres creiem que ja no té sentit, tenint en compte que hem aprovat aquest punt, com molt bé li estava comentant.

I, pel que fa referència al punt número vuitè, jo li recordaria que, el mes de maig d'enguany, del 98, es va signar el Pacte per a l'ocupació a Catalunya –amb el qual totes les forces polítiques hem estat d'acord i el qual totes les centrals sindicals vàrem signar–, i és evident que, llegint detingudament aquest Pacte per a l'ocupació, ens adonem que és per a això: per «potenciar activament les diferents fórmules de treball amb suport per a possibilitar que les persones amb risc social accedeixin a l'ocupació.»

Jo crec que sí, que el que cal és vetllar perquè aquest Pacte per a l'ocupació es desenvolupi tal com ha estat signat dins d'aquest període que va del 98 al 2000; per tant, jo crec que potenciar una cosa tan important com és el Pacte per a l'ocupació, que tots hem potenciat, que tots potenciem i de què des d'aquesta tribuna fem esment i per què estem vetllant contínuament..., jo crec que no cal duplicitar-la en el punt vuitè.

Pel que fa al punt 3 i al punt 4 –als quals, com vostè molt bé sap, il·lustre diputada, que aquest matí li deia personalment que donaríem suport–, entenem que el redactat que ha presentat, via esmenes, Convergència i Unió enriqueix el contingut i l'amplia, perquè parla de municipis, i, fins i tot, possibilita aquestes necessitats de les persones beneficiàries del PIRMI, o d'altres, que tenen aquestes prestacions tan minses, tan petites, i que moltes vegades es troben amb manca de la possibilitat de poder tenir o poder continuar mantenint el seu habitatge..., jo crec que és un redactat que és millor i que, fins i tot, l'amplia.

Jo li hagués dit, en el seu cas, en el punt tercer que el Grup Parlamentari Popular, a través de negociacions amb pressupostos, hem vetllat, hem instat i hem aconseguit garantir ajuts per incrementar l'habitatge, però és evident que aquestes esmenes encara ho enriqueixen, perquè, fins i tot, parlen a nivell municipal.

Per tant, senyor president, manifestar-li que nosaltres demanàvem –ja ho faig en aquest moment– votació separada dels punts tercer i quart de la resta dels punts, als quals nosaltres hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Geli.

La Sra. Geli i Fàbrega

Amb molta brevetat, per anunciar que el Grup Socialista accepta les esmenes d'Esquerra Republicana. La pri-

mera esmena, tot i que nosaltres ja enteníem que a l'observatori permanent hi havien d'estar presents –com no pot ser el contrari– els ens locals i, també, la societat civil –hi estava implícit. Però, en tot cas, millora el redactat i explicita la intencionalitat política.

Quant a l'acceptació de la segona esmena, ens sembla que millora perquè es tracta que ens posaríem, ens hauríem d'haver posat a treballar després d'haver avaluat en aquest plenari, en aquest Parlament, el Pla de lluita contra la pobresa, que va fer el Govern l'any 95, cosa que no ha estat així. Per tant, entenem que la nostra proposta d'un pla a quatre anys havia d'anar precedida per una anàlisi de l'avaluació del Pla.

També, dir que nosaltres no podem acceptar les dues esmenes que presenta Convergència i Unió, perquè entenem que canvien el sentit del que nosaltres proposem. Nosaltres proposem un canvi en les línies d'ajut, i, per tant, nosaltres coneixem perfectament quin és el model actual i no podem acceptar l'esmena que proposa Convergència i Unió. No es tracta de fer el mateix que fem una mica més, a més, no ens creiem ni tan sols que fem una mica més, perquè les partides que consten per a situacions d'emergència o per a situacions de necessitat social han baixat des del 96. Per tant, les intencions quedaran en intencions polítiques d'un diputat, que ha de defensar el que li diuen o el que el seu Grup li encomana, però nosaltres demanàvem un canvi en la política d'ajuts, i estem d'acord que sigui amb els ens locals.

I en el quart punt, nosaltres, en aquest cas, encara demanàvem més: demanàvem garanties per a aquelles persones o unitats familiars, que ja hem estudiat, i que hem decidit que, com a mínim, tenen dret a una renda mínima, a una prestació econòmica d'invalidesa. I si això els serveix per pagar el lloguer, doncs, molt bé, però, si ho necessiten, no ens emboliquem, desburocratitzem els ajuts i donem-los un ajut per a habitatge, perquè segur que els l'acabarem donant amb molta més complicació.

Per tant, no podem acceptar les esmenes de Convergència perquè canvien la intencionalitat, i allò nostre era molt més concret.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha una petició de votació separada, que ha formulat el Grup Popular, que és: votar separatament els punts número 3 i número 4.

(Remor de veus.)

La Sra. Montserrat i Culleré

Senyor president, retiro el que he dit abans i podem fer votació conjunta.

El president

De tot?

La Sra. Montserrat i Culleré

De tot.

El president

Moltes gràcies. Alguna petició més de votació separada? No? (*Pausa.*) Doncs, iniciem la votació de tots els punts de la Moció, incorporada l'esmena al punt 1, i l'esmena d'addició seria un punt nou, proposades les esmenes per Esquerra Republicana i acceptades per la diputada proposant de la Moció.

Iniciem la votació.

La Moció ha sigut refusada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària

Passem, a continuació, al setè punt de l'ordre del dia que és: la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula per exposar la Moció, la diputada senyora Montserrat Duch.

(*Remor de veus*)

Per favor, guardin silenci, si us plau, perquè la diputada pugui començar la seva intervenció! (*Pausa.*)

Pot començar.

La Sra. Duch i Plana

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en aquest plenari, en aquest llarg plenari de final de període de sessions –i tot sembla indicar que de final de legislatura–, els temes de política universitària són prou presents, per tal com ara comencem la substanciació de la Moció sobre política universitària i tenim, també, dos projectes de lleis, a més a més, del debat pressupostari. (*Remor de veus.*)

Algú podria pensar que, fent un recurs de frases fetes, s'han fet moltes coses, les xifres canten. Si acceptéssim aquestes frases potser ens podríem instal·lar en una actitud cofoia, i, per tant, potser no seria necessari que es procedís al debat d'aquesta Moció; no és el cas. A nosaltres ens sembla que és interessant que el Parlament de Catalunya avui li digui al Govern, avui, a aquest Govern, segurament qui gestionarà aquesta Moció serà un altre govern, segurament serà un govern diferent a aquest; esperem, en qualsevol cas, que sigui un govern més receptiu, que situï en una posició relativa les prioritats d'educació superior, recerca i desenvolupament tecnològic més bé que no han estat situades fins ara.

Dit això –dit això–, al Grup Socialista li sembla que caldria –en resposta a moltes mancances, a reptes actuals i a desafiaments de futur– adoptar algunes mesures que reclamen els gestors universitaris, la comunitat universitària en sentit ampli, i, tot i que no ho desitjava, vaig acabar configurant una mena de decàleg –la Moció és un decàleg– de mesures diverses que pretenen respondre a aquestes mancances, a aquests reptes, a aquests desafiaments de futur.

El primer punt de la Moció reclama la presentació per part del Govern d'un projecte de llei d'universitats de

Catalunya. Un projecte de llei, per exemple, com en termes comparats ha aprovat darrerament el Parlament basc, en què es contempli com entenem els catalans, a les acaballes del segle XX, el servei públic de l'educació superior; quina ha de ser la coordinació entre les universitats i els serveis de recerca; quin ha de ser el finançament –el bàsic, l'ordinari, el subjecte contracte programa, el d'inversió–; quina ha de ser la programació, la docència, els drets i deures de la comunitat universitària, les prioritats en recerca o l'articulació de taxes, beques, preus.

Aquesta seria una primera demanda que sabem, que estem convençuts que compartim amb bona part de la comunitat universitària i que d'alguna manera ha estat expressat –en paraules d'alguna persona que pesa molt en aquesta comunitat– com: l'autonomia catalana gaudeix d'unes competències en política universitària, competències no del tot exercides. Justament per exercir-les nosaltres proposem la presentació d'aquest Projecte de llei.

En segon lloc, fem una cosa òbvia, que és dir-li al Govern que intensifiqui la seva iniciativa política davant del Govern de l'Estat, per tal de procedir a la definició d'un nou marc institucional i normatiu del conjunt de les universitats espanyoles. Aquesta va ser una resolució adoptada per unanimitat per part de la Comissió de política universitària, el 8 d'octubre d'aquest any mateix, i, a hores d'ara, pel que nosaltres coneixem allò que es va aprovar unànimement al Parlament de Catalunya no ha tingut encara la traducció que li correspon en el marc del Congrés dels Diputats. Per això reclamem que s'incentivi la iniciativa des d'aquest punt de vista, per tal de resoldre coses com –resoldre o reconduir–: plans d'estudi, carrera docent, reforma dels òrgans de govern o transferència de competències del Consejo de Universidades.

Un altre tema és el tema del finançament. I aquest punt està fet des del convenciment que no podem acceptar de cap de les maneres un dels principis del pensament únic, que ens fa creure que els recursos públics per a educació superior i recerca d'una manera definitiva no podran créixer en el futur. Pensem que això no és així i, a més a més, pensem que hem de superar el diferencial europeu, que ens situa d'una manera negativa en termes de competitivitat econòmica, però també en termes de cohesió social.

Cohesió social. Aquest és l'altre punt de la Moció. S'ha procedit, finalment, a la transferència de beques i ajuts a l'estudi, i ara cal fer una regulació catalana d'aquestes beques i ajuts d'estudi. El que nosaltres proposem és que l'ordenació catalana millori, definitivament, els problemes que té l'actual ordenació espanyola, que presenta greus ineficàcies i greus disfuncions des del punt de vista de qui són els receptors d'aquests ajuts, cosa que provoca discriminació de territoris i discriminació de persones.

Nosaltres pensem que el que tocava fer amb aquesta regulació és intentar apostar per una reforma, per una redistribució social en profunditat, per tal que realment, mitjançant aquests mecanismes, siguem capaços de remoure els obstacles que encara hi ha per a l'accés a l'educació de les classes populars.

Un altre aspecte —em sembla que correspon al punt cinquè— es refereix a l'articulació, a la millora en el sistema de ciència, tecnologia i indústria. Totes les estadístiques indiquen que la posició relativa de Catalunya és deficient en el marc de les regions d'Europa. Nosaltres volem, afirmem que Catalunya és un país d'Europa, i imaginem el futur de la nostra societat en el marc d'una Espanya federal i en el marc de la construcció europea. Per això ambicionem unes altres polítiques, unes altres polítiques en el marc del sistema ciència, tecnologia i indústria, que impliquin: primer, un increment de recursos públics, però també, i sobretot, aconseguir un increment de la contribució del sector privat; contribució del sector privat que es demostra difícil i que necessàriament s'ha d'estimular, s'ha d'estimular per tal que l'empresa privada, la petita i mitjana empresa, però també les multinacionals, participin en la transferència de tecnologia o en la recerca cooperativa. Ens sembla que és un desafiament de futur que s'ha d'abordar. Hem d'apostar per la recerca i per la innovació tecnològica i, des d'aquest punt de vista, tot i que s'ha fet alguna cosa, encara hi ha molt de camí a córrer.

Un altre aspecte, un altre punt d'aquest decàleg és de caràcter de condicions de treball. Es tracta simplement, aquest punt i els que vénen després, de fer efectius acords que el Govern ha firmat; per exemple, el juny del 97, el Govern signava un acord, acord de la Mesa General de Negociació de la Funció Pública sobre l'ocupació i les condicions de treball dels empleats públics de l'Administració de la Generalitat per al període 97-99. Un any i mig després de la signatura d'aquest acord, la constitució de la mesa d'universitats està encara ajornada. El que demanem en aquest punt és que s'avanci en la constitució d'aquesta mesa de negociació que, com diu el text de l'acord, permeti la participació en la determinació de les condicions de treball dels seus funcionaris mitjançant la capacitat representativa reconeguda a les organitzacions sindicals, en la Llei orgànica de llibertat sindical, etcètera, etcètera.

I es deia: «Amb aquesta finalitat, i respectant l'autonomia universitària, abans de sis mesos» —sis mesos, del juny del 97— «la Generalitat de Catalunya i les organitzacions sindicals obriran negociacions amb les diferents universitats i proposaran un model de mesa de negociació amb els membres que n'han de formar part», etcètera, etcètera.

Els altres dos punts —m'hi penso estendre molt poquet, a més s'acaba el temps— fan referència a unes mocions, a les mocions 954, aprovades fa un temps en aquest Parlament, fruit d'un debat de diverses interpellacions concatenades sobre política universitària i reclamen la presentació, en un termini relativament breu, d'un estudi sobre professorat i qualitat de la docència, i en el punt novè reclamem la presentació, també, dels estudis sobre demanda universitària i revisió de la programació plurianual.

El novè punt fa referència a una qüestió d'infrarepresentació per raó de gènere, tant pel que fa a la demanda de les estudiants com a la posició de les investigadores i de les professores, i pensem que, d'acord amb experiències comparades, no podem deixar, com

quasi mai, simplement al joc del mercat la lògica d'aquestes coses; cal intentar, fer mesures no imperatives, sinó positives, pedagògiques, per tal de corregir aquestes situacions d'infrarepresentació.

Finalment, l'últim punt de la Moció reclama un esforç econòmic per tal d'ajudar al procés d'internacionalització, de mobilitat de la comunitat universitària, en un moment en què tot apunta a ser cada vegada més global; un esforç que ens consta que en part s'ha iniciat, però que s'ha de millorar d'una manera substancial per tal de donar suport als esforços de mobilitat de professors i estudiants, però també per introduir noves tecnologies o també per enfortir el domini d'una destresa o de dues destreses bàsiques en aquest món global com són l'anglès i l'ús de les noves tecnologies.

Aquesta seria la defensa de la Moció. En tot cas, ens posicionarem amb relació a les esmenes que s'han presentat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi han presentat esmenes el Grup de Convergència i Unió i el Grup Popular. Per defensar les esmenes del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Pere Mutjé.

El Sr. Mutjé i Pujol

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup parlamentari Socialista ens posa en consideració una autèntica perdigonada de resolucions que en gran part el Govern de la Generalitat i aquest mateix Parlament ja han tingut com a iniciativa. En el transcurs de la nostra intervenció no solament farem la defensa de les esmenes presentades, sinó que també ens posicionarem sobre els punts de la Moció socialista.

Respecte als dos primers punts de la Moció, he de dir que no deixa de ser un contrasentit que demanin, d'una banda, la promulgació d'una llei catalana d'universitats i la reforma de la Llei de reforma universitària. En la seva intervenció en la sessió plenària ja ens va semblar que la responsabilitat de la reforma de la Llei orgànica se la volien treure de sobre, quan és el que condiciona el primer punt d'aquesta Moció.

Certament, aquest és un contrasentit en què creiem, amb tota seguretat, que el Govern nostre no incorrerà. O és que volen una llei d'universitats que la seva exposició de motius digui qüestions tan bàsiques i nuclears com l'Estatut de la funció pública universitària i el sistema de professorat, l'elaboració i aprovació dels plans d'estudis i títols queden fora d'aquesta Llei? Oi que no ho volen, això? Doncs, això és el que posa la Llei d'universitats del País Basc.

Nosaltres ja hem manifestat la nostra posició moltes vegades: cal que la Llei de reforma universitària esdevingui una llei de bases, menys intervencionista, i que reflecteixi quines són les competències de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les mateixes universitats. En definitiva, la iniciativa que vam proposar nosaltres el 8 d'octubre en el marc de la Comissió de Política

Cultural, en la qual incidíem sobre plans d'estudis, sobre la reforma del Consell d'Universitats, sobre la reforma del títol de professorat i sobre la reforma dels òrgans de Govern. Aquests són els mínims que nosaltres volem que s'abordin en la Llei de reforma universitària perquè aquesta comenci a esdevenir aquesta llei de bases que ens permeti desenvolupar bé una llei d'universitats catalanes o bé lleis sectorials, una llei d'universitats catalanes o unes lleis sectorials.

Per tant, senyora Duch, no carregui tot el mort al Partit Popular i a nosaltres mateixos, perquè sap perfectament que durant el període en què vostès tenien la possibilitat, tenien la possibilitat i la iniciativa de poder reformar la Llei de reforma universitària, o bé no s'hi varen atrevir o bé no van tenir la iniciativa. Potser, finalment, no s'hi varen atrevir.

Quant al punt 2, que vol reforçar el que estem fent des que hi eren vostès –ho torno a repetir–, hi votarem a favor si ens accepten l'esmena que ja hem presentat, l'esmena que hem presentat al punt 2, que no és res més, no és res més que el que vàrem aprovar el 8 d'octubre, ho repeteixo, en aquella Proposició no de llei que vam votar de forma unitària tots els grups de la cambra per iniciativa nostra.

En el punt 3 hem presentat una esmena en el sentit de mantenir l'esforç pressupostari. El Govern, a través del Comissionat per a Universitats i Recerca, ja va incrementant anualment els pressupostos i mantenint una línia d'esforç constant que contempla aquest finançament bàsic i aquesta suficiència financera que vostès demanen. Però, a més a més, ha establert un altre instrument: el contracte programa, que atorga finançament en base a la consecució d'objectius. Tot això conjuntament amb els successius plans anuals, plans plurianuals d'inversió.

Vull recordar aquí que tant les transferències corrents com l'augment de finançament per al contracte programa han crescut en aquests pressupostos de 1999 més que l'índex de preus al consum. Tot això fa que el sistema universitari català sigui un dels més ben finançats de l'Estat espanyol, a excepció de Canàries i Navarra, que, evidentment, no tenen una estructura universitària similar a la nostra.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres hi votarem a favor si accepten l'esmena.

També hem presentat una esmena en el punt referent a les beques i ajuts. No cal que recordi els antecedents en aquesta qüestió, ja que ja va reconèixer durant la interpellació la poca sensibilitat que havien tingut vostès en temps anteriors, i encara els he de recordar les contradiccions que mantenen actualment en el Congrés i en el Senat en el sentit que, mentre algun portaveu de vostès vol que es promocióni la política de crèdits, tenen una posició negativa respecte a la seva posició aquí quant a la política de beques i ajuts als estudiants.

Què ens falta per poder establir el decret de beques i ajuts? Ens falta el decret de bases, ens falta el decret de bases en què es clarifiqui clarament quines seran les competències de l'Estat i quines seran les competències de la comunitat autònoma. Lògicament, un cop tin-

guem aquest decret de bases, serà el Govern qui definirà una política en aquest àmbit, seguint un ampli consens, com és habitual.

Pel que fa al punt cinquè, recerca i desenvolupament contractats, que és al que pensem nosaltres que es refereix quan es parla d'aquest sistema ciència-tecnologia-indústria, crec que l'esforç que s'ha fet des de mitjans dels anys vuitanta per part de l'Estat, mitjançant la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, i per part del Govern de la Generalitat –que vull recordar que ha estat un esforç voluntarista perquè, per l'article 149 de la Constitució, vostè sap perfectament que les competències exclusives, quasi exclusives, en foment de la investigació corresponen a l'Estat– ha donat a un gran nombre d'investigadors i professors investigadors formats, capaços, capaços de rebre el repte de la demanda d'investigació i desenvolupament de les petites i mitjanes empreses de Catalunya.

Per tant, la plataforma de recepció d'aquesta demanda ja hi és, prova d'això són els increments de facturació que han tingut els centres de transferència de tecnologia de les universitats catalanes creats per la Generalitat de Catalunya a partir de mitjans dels anys vuitanta, i les accions que s'han fet pel que fa a la creació de xarxes temàtiques, d'aconseguir grups amb una certa massa crítica i centres de referència, com poden ser els centres de referència en tecnologia agroalimentària, el centre de referència en biotecnologia.

Ara els plantejaments actuals van cap a incrementar el potencial de transferència de tecnologia cap a les petites i mitjanes empreses, és a dir, la contractació de treballs de recerca i desenvolupament per part de les petites i mitjanes empreses.

Pensi, senyora Duch, que només un 18% dels recursos destinats a recerca al Japó són públics; la resta corresponen a contractacions del sector privat cap al sector públic, la majoria dels centres d'investigació i universitats japoneses. I el mateix els puc dir respecte a Alemanya, que aquesta contractació, aquesta aportació de recursos del sector públic cap a la investigació i desenvolupament és només de l'ordre del 35%.

Per tant, nosaltres, en aquest segon pla de recerca, que és el que està actualment en vigor, potenciarem la creació de la xarxa catalana d'innovació tecnològica, la creació d'entorns d'alt nivell científic i tecnològic per atreure empreses punteres que generaran com a valor afegit major contractació en transferència de tecnologia i, a la vegada, creació d'empreses amb molt valor afegit des del punt de vista tecnològic, i, finalment, també la dotació de personal tècnic en els centres d'investigació per donar suport a aquesta transferència de tecnologia de què abans els parlava.

Per tant, nosaltres hi donarem suport, a aquest punt, si ens accepta les esmenes que hi hem presentat.

El punt 6 es refereix a les taules sectorials d'universitats. Ja ho vam discutir fa més d'un any i mig en el transcurs d'una proposició no de llei vista en el marc de la Comissió de Política Cultural. Nosaltres hi donarem suport, a aquest punt de la Moció, si vostès ens accepten l'esmena o una transacció de l'esmena. Per què?

Doncs, perquè pensem que la taula d'universitat s'ha de constituir entre les universitats i les centrals sindicals. De fet, nosaltres no tenim jurisdicció sobre el personal d'administració i serveis de les universitats i el professorat i, per tant, l'autèntica patronal del personal de la universitat són les universitats i no el Govern de la Generalitat de Catalunya. De fet, quan nosaltres fem les transferències corrents, no les fem específicament per crear places específiques, sinó que les fem globalment.

Per tant, si vostès ens accepten l'esmena, els el votarem a favor.

Respecte als punts 7 i 8 –i vostè ja té suficient informació–, no hi donarem suport.

Tampoc donarem suport a la totalitat del punt 9; donarem suport a una part del punt 9 si vostès ens accepten l'esmena. Pensem que fins i tot la segona part del punt 9, la que hem suprimit nosaltres, podria ser anticonstitucional. Per tant, a la primera part sí que li donarem suport i a la segona part no.

Finalment pel que respecta al punt 10, nosaltres, si ens accepta l'esmena, també hi donarem suport. Només volem dir que des de mitjans dels anys vuitanta es fa una política d'internacionalització de les universitats a Catalunya mitjançant l'atorgament de subvencions a investigadors, professors; mitjançant convocatòries de la Direcció General d'Universitats, de la CIRIT, i que abraça països com els Estats Units i Canadà i països de la Unió Europea. A més vostè coneix també els contractes que hi ha, els convenis que hi ha amb regions similars a Catalunya, amb les quals també hi ha possibilitat de fer intercanvis de personal investigador i professorat de la universitat.

Pel que fa als programes Erasmus i Sòcrates, que són els que afecten els estudiants, hem de dir que recentment vam haver de presentar una iniciativa en el marc de la Comissió de Política Cultural per aconseguir l'harmonització de plans d'estudis i títols de la Unió Europea, ateses les dificultats amb què es troben els estudiants catalans i estudiants espanyols quan van a la Unió Europea. I, per tant, creiem que aquesta iniciativa afavorirà, juntament amb l'aprofitament de les noves tecnologies per a l'aprenentatge de llengües, coneixement de dades de les universitats europees, aquest intercanvi.

En definitiva, senyora Duch, repetir-li que aquesta Moció que ens proposa és un conjunt d'iniciatives que nosaltres per pròpia iniciativa, fruit d'acords d'aquest Parlament, ja portàvem a terme, i que nosaltres hi donarem suport si vostès ens accepten les esmenes que hem presentat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Va presentar esmenes, també, el Grup Popular: el diputat senyor Eduard Escartín té la paraula.

El Sr. Escartín i Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en la meua intervenció aniré, per una banda, posicio-

nant-me respecte al decàleg que ens ha presentat la senyora Duch i, a la vegada també, defensar les esmenes que el nostre Grup ha presentat.

Quant a la primera part, el primer article: «Avançar en el desenvolupament de les competències estatutàries mitjançant la presentació d'un projecte de llei d'universitats de Catalunya» –havent escoltat, ja, el diputat del Grup de Convergència i Unió–, fem nostra la crítica que ha fet, respecte a què és millor que això quedi ajornat, quant a una nova llei de bases universitàries que s'ha de fer a nivell del Parlament espanyol, i que, naturalment, del qual nosaltres després hem d'aprofitar el màxim que puguem obtenir quant a les nostres pròpies competències.

Val a dir que en aquestes deu propostes que ens fa la senyora diputada, es pot dir allò que la universitat sembla una mica allò que deien de l'exèrcit francès a l'època de De Gaulle, que era «la gran silenciosa», la que no deia re. I passem de no dir re, durant temps, fins a dir massa i llavors omplir carrers, manifestacions i aturades. La universitat és com aquells volcans que estudiàvem tipus estrombolià, que passava temps que no passava re i, de cop i volta, hi passava tot. Ara estem en un període així, però no cal abusar de la paciència.

I indubtablement crec que la senyora Duch ha tingut una bona..., en fi, una bona iniciativa, tot i que moltes vegades es redunda en certes coses, d'avisar i que aprofitem que ara ve un període, sembla, de vaques grasses i aprofitar, aleshores, dels universitaris, per veure si ens donen un tall del pastís; que sempre, en això, mai no en tindrem prou. Per això, alguna part de la intervenció que ha fet el senyor Mutjé dient: «Ja ho fem. Potser no és necessari. Som els primers en moltes coses.» Bé, no vaig a entrar en aquest tema, però sempre és millorable. I amb aquesta òptica de la millora, crec que podem fer part d'aquestes propostes.

L'altra, «intensificar la iniciativa política davant el Govern de l'Estat». Bé, sembla que el Grup de Convergència i Unió –també, de passada, em posiciono davant del que ha proposat ell, respecte al nostre Grup, el que ha presentat el senyor Mutjé–, veig que diu «si fos necessari». És una redundància. És, diguem-ne, reblar el clau. Però, bé, també ho acceptaríem en aquest sentit.

Amb la proposta número 3, millorar l'esforç pressupostari, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el que ha dit aquí també la proposant hi estem d'acord. L'un diu «incrementar», l'altre, «millorar». Crec que potser el redactat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió és més adient.

Aquí és on ve una proposta del nostre Grup, que veig que se li ha escapat –o potser no hi ha parat esment– en el tema de l'accés a les universitat. Perquè és clar que aquí una de les coses que més ha sigut criticada a la universitat per la societat és el tema de les places, un cop aprovada la famosa selectivitat, que els estudiants, nois i noies, eren enviats als quatre punts de la rosa –intel·lectual o professional– dels vents perquè no se li assignava la plaça que ell volia o els estudis que volia fer. Això ha creat..., cada any surt a la premsa el nombre de gent que no té plaça assignada i sembla que és

una cosa que va disminuint, però val a dir que també perquè disminueix el nombre d'estudiants.

De manera que, crec que també sabem que és un problema sobre el qual indubtablement el Senat espanyol ha fet una comissió d'estudis, però crec que Catalunya, en aquest sentit, pot també dir la seva. O sigui, fer un llibre blanc –potser les paraules «llibre blanc» siguin, diguem-ne, una mica ampulloses, sobre el sistema accés a la xarxa universitària de Catalunya, tant pública com privada. Poden trobar redaccions, però aquesta és la intenció. Això seria per nosaltres el que passaria a ser la quarta proposta. Aleshores ja no seria un decàleg. Seria més que un decàleg.

Bé, l'altra qüestió són les beques i ajuts. També la paraula «incloure» en el projecte de regulació catalana de les beques i ajuts a l'estudi, crec que també ho recolzem. L'assignació de recursos, de mantenir els recursos; la senyora Duch diu «incrementar»; el Grup Parlamentari de Convergència diu «mantenir». Creiem, doncs, que és una cosa, una mica una picabaralla, però també donaríem suport a la del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Quant a la taula sectorial d'universitat, que nosaltres en proposem la supressió, la veritat és que després d'aquesta explicació dels dos grups, de la proposant i d'un dels esmenants, encara ho veiem menys clar. De manera que puc anunciar que, en aquest sentit, nosaltres ens abstindrem en aquesta..., retirem la supressió per anunciar..., després –ho demanarem ja en el seu moment–, demanarem una votació separada per obtenir una abstenció en el cas que no sigui acceptada.

Quant a la qüestió del professorat universitat, fer, en tres mesos, un estudi a presentar en el Parlament de Catalunya, tindrà el nostre suport.

Presentar en el termini de tres mesos els estudis sobre la demanda universitària; aquí hi ha una esmena del nostre Grup en què diem «tenint en compte l'oferta pública i privada». Jo li he dit a la senyora Duch que en realitat estem d'acord en el mateix, però en incloure la menció «pública i privada» en la programació plurianual, no representa que els privats vagin a treure un tros de la influència als públics, sinó, senzillament, coordinar esforços, sobretot en zones de Catalunya o localitats petites en què tampoc hi ha tant per repartir –em refereixo entre el públic, entre la demanda– i que es puguin certament, com a mínim, fer unes previsions i unes projeccions estadístiques. Després la iniciativa privada farà el que vulgui i la política universitària té els seus criteris, segons el Departament i segons el Consell d'Universitats. Per tant, crec que aquestes dues, aquest afegit que nosaltres demanem, no estaria de més.

Quant al punt 9 –que seria el que nosaltres demanem en l'esmena número 4, que és la supressió del punt 9–, sembla que és el de la igualtat d'oportunitats. Bé, no vull entrar en si és constitucional o no –se n'ha dit «el sexual», a aquest punt–, però en fi, podem... També, per no trencar un cert consens, acceptaríem la proposta de Convergència i Unió d'«afavorir mesures que tendeixin a la promoció d'igualtat d'oportunitats entre gèneres, pel que fa a l'elecció d'ensenyament». I aquí aturarnos. No vaig a raonar més això, perquè nosaltres creiem

que, en el nivell universitari, el que ha de fer és evitar mesures discriminatòries i, després, els ajuts econòmics que calguin, independentment del sexe que tingui el demandant, i s'ha de tenir en compte els seus mèrits acadèmics i condicions socioeconòmiques.

L'altra que finalment hem presentat és una esmena d'addició, que és de fet afegir el que diu «avaluar», «donar suport al procés d'internacionalització de les universitats i avaluar la incidència de les polítiques de normalització lingüística amb l'arribada» –o diguem-ne, amb la recepció d'estudiants, aquí concretament «arribada»– d'estudiants estrangers a les universitats catalanes», i, després, «afavorir amb recursos financers...». En fi, nosaltres en el que volem insistir –i això és el que hem demanat a la senyora Duch que ella consideri– és en el tema de les polítiques de normalització lingüística en l'ambient universitari.

Ja saben vostès la nostra posició sobre la política lingüística, les normalitzacions –la paraula ja ens repelleix bastant–, però aquí no vull entrar en polèmica sobre aquest tema, prou sabut està i prou s'estan mirant els resultats, però a nivell universitari, que crec que és el lloc on les universitats són molt autònomes per aplicar les seves polítiques, han sorgit recentment veus d'alarma. Veus d'alarma que van ser les inauguracions de curs del mes d'octubre. El rector de la Pompeu Fabra dient que s'havia d'augmentar l'anglès i el castellà; el rector de la Universitat de Lleida, referent al fet que s'han d'obrir, degut a l'escassetat d'alumnes en algunes especialitats, a l'entorn geogràfic –s'entén l'entorn geogràfic d'Aragó–, i, recentment, l'article –en fi, una petita..., al final de la informació del diari *Le Monde*, del dia 4 de desembre– en què posant-ho en una forma, diguem-ne, potencial que el francès té en els seus verbs, deia: «més prosaics, els rectors de les universitats autònomes de Barcelona i de Girona, en els seus discursos han tocat el timbre d'alarma sobre aquest tema. Els estudiants estrangers sembla» –«serien», aquí ho posen en potencial; la traducció del francès és així, no?– «que serien cada vegada més escassos, ja que preferirien estudiar en altres llocs on no haguessin de pagar l'impost, un peatge» –això que està de moda, dels peatges–, «el peatge del català». A sobre que estan en un país estranger, que han de fer..., molts no fan lingüístiques ni filologia romànica –la qual si ho fessin tots seria una meravella, perquè aprendrien un idioma més, que per als romanistes està molt bé–; però els que vénen a filologia romànica no volen, diguem-ne, l'esforç d'aprendre el català. Per Barcelona, ciutat oberta al món, aquest risc d'aïllaments exteriors podria succeir –diu. I cita dues noies, concretament de la Universitat Pompeu Fabra –no és cosa menor–: «Uns amics alemanys ens han dit que no tornaran l'any que ve per aquesta qüestió.» Això és una certa inquietud. No vol dir que això, doncs, sigui tampoc una llei inexorable. Diu: «però això és un punt d'inquietud» –i acaba el corresponsal– «en una universitat» –ara, acaba, sí– «mantinguda amb grans despeses pel Govern de la Generalitat». Dic el que diu el diari aquest.

Bé, gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició poden intervenir els altres grups. En primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president, des de l'escó mateix. Bé, per anunciar, en principi, el vot favorable del nostre Grup a tots els punts que presenta la Moció sobre política universitària, del Grup Socialista. Tot i que, probablement, en algunes matèries, alguns aspectes, podem tenir plantejaments una mica diversos del Grup Socialista, nosaltres entenem que, si es llegeix amb atenció el que és estrictament el redactat de la Moció –i ho remarco–; és a dir, estrictament el que és el redactat de la Moció, perquè he sentit alguns diputats que m'han precedit en l'ordre de la paraula que m'han fer mirar realment quin era el redactat, perquè plantejar en el punt desè, com per exemple s'ha fet, que el procés d'internacionalització de les universitats catalanes pot implicar un peatge greu per al català, la veritat és que són interpretacions extremadament *sui generis*, no?

Però, sigui com sigui, aquí del que es tracta és de votar estrictament el que és una moció. I nosaltres, en conjunt i pel que fa als diversos punts, hi estem d'acord, perquè la major part d'expressions i d'idees que s'hi expressen són, si m'ho permeten, estrictes obvietats. Des de demanar que s'apliqui una cosa tan senzilla com són mocions que anteriorment s'havien aprovat en aquest Parlament i que falta posar-les en pràctica, fins a demanar l'aplicació d'un sistema de ciència, tecnologia i indústria, és a dir, a trobar un encaix més important de la indústria d'aquest país, en relació amb la universitat, fins a incrementar la despesa pública en universitats, fins a una regulació catalana, quant a beques i ajuts diversos, fins a una llei d'universitats de Catalunya amb matisos, amb puntualitzacions, de com es vulgui, però em sembla que és o seria bastant absurd oposar-s'hi o tenir posicions que, la veritat sigui dita de passada, tenen molt poc a veure amb el sentit real de la Moció.

Sigui com sigui, senyor president, i per tot això que he dit, votarem favorablement a tots els punts de la Moció. Només dir que, potser, en el punt novè no acabem d'estar d'acord amb la voluntat que s'hi expressa, que probablement es podria haver dit d'una altra forma i, probablement, amb un plantejament diferent, però, sigui com sigui, el que expressa la Moció en conjunt i la filosofia que destilla, ens sembla que és absolutament assumible per la resta de grups d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com apuntava la diputada senyora Duch, en aquest Ple parlarem molt d'universitats. De fet, en quatre lleis,

parlarem d'universitats: en la Llei de consells socials, en la Llei de Consell Interuniversitari, en la Llei de pressupostos i en la Llei dita tradicionalment d'acompanyament. En les quatre parlem d'universitats. Tres d'aquestes quatre lleis modifiquen la Llei de coordinació universitària a Catalunya.

Aquesta realitat de quatre lleis en un ple que parlen d'universitats, tres de les quals modifiquen la legislació fins al moment existent, ens demostra la necessitat del primer punt de la Moció socialista. No ens hi estendrem més perquè serà part de la nostra argumentació en les futures lleis, que és que: per què anem fent lleis de coses concretes i puntuals?, per què no fem la llei d'universitats? Perquè hi ha la LRU? Al País Basc la tenen, la llei d'universitats, amb aspectes superficials i amb algun aspecte profund, com el finançament de les universitats, com els criteris de finançament. Doncs, fem la llei d'universitats. Estem absolutament d'acord amb aquest punt de la Moció socialista. Ells diuen per «avançar en el desenvolupament de les competències estatutàries», doncs, per això també. No només perquè fa falta la llei, sinó perquè, potser, val la pena avançar en el desenvolupament d'aquest Estatut que alguns opinem que ja ens ha quedat una mica petit.

En els altres aspectes hi estem també absolutament d'acord. En els aspectes de la clarificació de la política de beques i de la forma de la seva adjudicació. Tenim esmenes als pressupostos en aquest sentit. Estem d'acord en la necessitat d'incrementar recursos, estem d'acord en la millora de l'esforç pressupostari. Estem d'acord en el compliment de mocions d'aquest Parlament.

Fins i tot hi estem d'acord si és anticonstitucional una proposta del Grup Socialista que, de fet, ja ens faria una certa il·lusió que el Grup Socialista fes, no cal proposar «anti», sinó que ens conformaríem que fessin propostes postconstitucionals, en les quals ens trobaríem. De fet, el nostre partit ha estat pel postconstitucionalisme del mateix endemà de l'aprovació d'aquesta Constitució que tenim en aquest moment a l'Estat.

En tot cas, ens preocuparia molt que es confirmés una sensació, suposem que errònia –i suposem que, per tant, el que diré ara, no tindrà cap valor–, que el Grup Socialista acceptés l'esmena del Grup Popular al punt onzè de la Moció.

I encara ens preocuparia moltíssim més que fossin certs uns rumors, que creiem absolutament equivocats i malintencionats, que, en aquesta acceptació del Grup Socialista de l'esmena del Grup Popular al punt onzè de la Moció, s'hi afegís Convergència i Unió amb una transaccional. Diem que ens preocuparia molt perquè qui es planteja avaluar la incidència de la política de normalització lingüística, qui es planteja avaluar la incidència de la política de normalització lingüística pel que fa a la internacionalització de les nostres universitats i la presència d'estudiants de fora de l'Estat en aquestes universitats, és que parteix del pressupòsit que les polítiques de normalització nacional són aïllaments internacionals i que surt del pressupòsit que normalitzar la nostra llengua és un acte d'injustícia internacional.

Algú es planteja que la política de normalització lingüística a les universitats alemanyes, és a dir, que s'hi parli alemany, va malament per a la internacionalització de les seves universitats? El Parlament alemany aprovarà mai una moció que digui: «avaluar el fet que a les universitats alemanyes es parla alemany per veure si això impedeix que els estudiants estrangers vinguin a Alemanya»? No ho farà mai, el Parlament d'Alemanya, això. I el Parlament de Catalunya no ho hauria de fer.

I nosaltres entenem que el Grup Popular ho proposi, perquè és, en els seus plantejaments de política lingüística, coherent. I entenem perfectament la coherència. El que no entenem és que el Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió hi donin suport. No només no ho entenem perquè creiem que és un error profund, sinó que, a més a més, escoltin-me, el Grup Socialista, si aquest canvi de política universitària que ens anuncia va la senyora Duch en la seva presentació passa per aquesta acceptació de l'esmena, no ens hi trobaran, en aquest canvi de política universitària. I el Grup de Convergència i Unió, si la seva política universitària també passa per aquesta esmena, ens confirma la raó que tenim d'estar-hi en desacord, ens confirma la raó que tenim d'estar-hi en desacord.

I, en tot cas, demano als diputats i a les diputades del Grup Socialista i del Grup de Convergència i Unió que poden fer un acte de dignitat i abans de votar aquesta esmena poden tenir urgències fisiològiques.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula la senyora Carme Tolosana. (Pausa.) Ah! Perdó, Ignasi Riera.

El Sr. Riera i Gassiot

Lamento que no tinguin la senyora Carme Tolosana. Miraré de substituir-la. I en tot cas, per no perdre el fil, jo ja he comentat amb la senyora Duch que, evidentment, nosaltres votarem en contra de la possible acceptació d'aquesta esmena del Grup del PP, encara que sigui transaccionada amb un text que ens han passat. Entre altres coses, a més, perquè va en contra de l'experiència i la pràctica universitàries. Quan una universitat ha explicat clarament als que venien de fora què volia dir que anaven a una universitat d'un país que tenia com a llengua oficial, o com a llengua pròpia, una llengua diferent d'altres llengües importants; s'ha aclarit, a més, que hi havia un suport específic, i hem aprovat en els pressupostos una vegada i una altra i una altra, hem aprovat també a la Llei de política lingüística tots els suports que es donen a aquesta persona per poder fer els estudis en aquesta llengua, que és la pròpia de Catalunya, evidentment, renunciar a això, quan encara no fa un any que hem aprovat la Llei de política lingüística, a nosaltres, que sí que hi vam donar suport, ens semblaria absolutament absurd.

Passo a comentar la resta de punts d'aquesta Moció subsegüent. D'entrada, volia recordar que era una mo-

ció subsegüent a una interpellació que, com que ens l'hem tornada a llegir, resulta, diguéssim, d'un eix psicodramàtic molt divertit i molt curiós, molt propi d'aquesta legislatura. D'alguna manera, el representant del Govern venia a dir: el Grup Socialista reclama avui allò que no van fer possible ahir quan els socialistes manaven a l'Estat. I aquest, que ha estat un dels arguments de resposta a les propostes socialistes, va ser molt present en aquella interpellació.

Ara bé, en aquella interpellació, el conseller de la Presidència va dir –i cito paraules textuais d'ell, les seves *ipsissima verba*– va dir, el senyor Trias: «És evident que hi ha d'haver uns canvis en el marc institucional; és veritat que s'han de fer canvis en el finançament, és veritat que s'han de fer canvis en els ajuts als estudiants, és veritat que s'ha d'intensificar la recerca; és necessari canviar la LRU.» Fantàstic! Ens ha fet la sensació que el senyor Mutjé ha volgut contradir el conseller de la Presidència que, en canvi, era molt clar en el seu posicionament. Nosaltres estem d'acord amb el senyor Trias, no amb el posicionament que han tractat de fer per devaluar les paraules del conseller, que en aquest cas eren molt clares. I justament, la Moció subsegüent del Grup Socialista va en el camí de fer efectiu el que el conseller diu que s'ha de fer.

El primer punt, la llei d'universitats; que ha de ser també d'universitats, i, com sempre hem proposat nosaltres, que inclogui els temes de finançament específic de les universitats, que seria el punt 1 i el punt número 3.

Totes les qüestions de beques, i de beques de veritat, de beques a favor de la igualtat. Quan molts grups, o tots els grups, van rebre aquí els que representaven aquells col·lectius de plataforma mobilitzadora en defensa de la universitat pública, i explicaven exactament què volien dir els tipus de beques, crec que tots vam dir a aquells representants dels estudiants que les beques havien de ser beques de veritat. I ja que de tant en tant aquí es fa cita de països de fora, que es recordi en quines condicions un estudiant estudia en una universitat alemanya, en una universitat sueca o en una universitat danesa. Evidentment que aquestes beques que permeten la igualtat d'oportunitats són beques molt diferents de les contemplades fins ara i aquí. Per tant, absolutament d'acord amb la proposta del Grup Socialista.

Tema de la recerca. A veure, hi hem insistit perquè creiem en la sobirania i en l'aprofundiment de l'autogovern, entre altres raons. I perquè ens sembla que la recerca és la base de creació de llocs de treball. La recerca que sempre hem dit que tindrà una part pública i una part privada. Ara, no fem trampes, tampoc, fent comparacions! Dient: «és que només el 35% del diner públic que es destina a recerca a Alemanya és diner públic». Ens acontentaríem amb un 1% del 35% del diner públic que hi destina Alemanya, aquí a Catalunya, per multiplicar per 7 els recursos que tenim aquí per a recerca. Per tant, no s'hi val, això! Això són ganes d'agafar números per barrejar-los i per fer una mica, diguéssim, el joc aquell dels «trileros» que en diuen, «aquí farem passar una cosa per l'altra». No diguem coses així!

Constituir la mesa sectorial de les universitats. En el debat que es va fer a la Politècnica abans de les darre-

res eleccions, justament, autonòmiques, va haver-hi un acord de tots els representants. Els recordo que el representant de Convergència i Unió en aquell acte no hi anava com a representant institucional, hi anava com a representant de Convergència i Unió, era el senyor Josep Maria Albaigés, i es va posar d'acord en aquest punt. Per tant, que ho continuem reclamant és, senzillament, fer-li honor i fer-li memòria.

Situació laboral i contractual del professorat realment existent a les universitats de Catalunya. Aquest és un tema que l'hem plantejat aquí més d'una vegada. I és un tema que no podríem deixar al marge, que no podríem considerar anecdòtic que hi hagi un col·lectiu de professors universitaris tancats a la universitat perquè estan reclamant una situació laboral digna. Quan, en alguns moments i en algunes universitats, aquest professorat ha representat el 40% del professorat real d'una universitat, anem amb compte, que estem parlant d'un col·lectiu laboral que té una importància notable per al futur del que haurà de ser la vida en aquella universitat!

Per tant, i resumint, el que proposa el nostre Grup és: primer, aplicar el que ja s'ha aprovat en mocions subsegüents anteriors. Per tant, si s'ha aprovat, apliquem-ho i no hi tornem a donar voltes. Recordar el que s'ha promès, i accelerar la remoció de barreres politico-administratives que permetin, com demanava el conseller, aquests canvis en el marc institucional.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montserrat Duch.

La Sra. Duch i Plana

Gràcies, senyor president. Per articular, potser, més bé la resposta a les esmenes, em plau lliurar a la Mesa les transaccions a què hem arribat els grups parlamentaris. I volia dir que, necessàriament, el posicionament sobre les esmenes ha de ser una mica complex, perquè, clar, a l'entorn d'un debat sobre política d'universitats i recerca, han aparegut fantasmes o espectres de gran volada, no?, que per als diputats d'una certa especialització sectorial se'ns fa, potser, difícil; considerem que no tenim la idoneïtat pertinent per contestar-los.

Fantasmes, parany, mites al voltant de la Constitució, al voltant de la llengua i al voltant de la igualtat d'oportunitats de les dones i de l'anticonstitucionalitat d'aquestes coses. Ho intentaré, de tota manera.

D'entrada, volia dir que –per anar una mica ràpids–, de les esmenes presentades per Convergència i Unió, no podem acceptar l'esmena 1, esmena 1, al segon punt, quan diu: «intensificar, *si fos necessari*». Miri, senyor Mutjé, és del tot necessari, perquè si estem reclamant avui, a 15 de desembre, que s'avanci en una cosa que aquest Parlament va ratificar el 8 d'octubre, sembla que

la intensificació és necessària; per tant, no escau considerar l'eventualitat que sigui necessari. Hauria d'estar ja presentada en el Congrés dels Diputats una proposta de reforma de la LRU.

Això explica la resposta a l'esmena número 1, o no és a l'esmena, és la negativa a votar el punt número 1. Miri, és que aquí, sovint, fem discussions sobre l'abast de la sobirania disponible. Diuen vostès: «no podem avançar en el desenvolupament de les competències estatutàries amb la presentació d'un projecte de llei, perquè necessitem que hi hagi una reforma de la LRU». I qui són aquells que estan, de moment, impedit que es produeixi aquesta reforma de la LRU? Doncs, ho sento, vostès mateixos. El que passa és que, per estètica, per ètica i per convenciment, el Grup Socialista ha volgut situar en primer lloc –perquè som al Parlament de Catalunya, i volem fer una vindicació autonomista– la presentació de la Llei. Sabem que això està vinculat al segon punt, però, clar, la clau de volta perquè es desencalli el segon punt la tenen vostès, i jo penso que ja n'hi ha prou d'apel·lacions al passat, perquè en tot cas han passat dos anys i escaig, i després tenim un llarg balanç de tretze, però penso que hem de parlar més de futur que no de passat.

L'esmena número 4 del Grup de Convergència i Unió, sobre... «mantenir l'esforç en ciència, tecnologia i indústria», no la podem acceptar, no la podem acceptar perquè no es tracta de mantenir, es tracta d'incrementar d'una manera substancial, si volem corregir la tendència i la posició relativa. Per tant, tot i el possibilisme i el pragmatisme que ens ha fet acceptar moltes esmenes, aquesta, francament, no la podem acceptar.

Vostè em parla del Japó. És clar, deia algú que l'existència determina la consciència. Vostè té una consciència construïda sobre la base d'una especialització en enginyeria química; jo parlo des d'una consciència en part construïda des d'una especialització en història contemporània, i des d'aquesta perspectiva la realitat catalana, espanyola, europea, no té comparació possible amb el Japó. Per tant, no em tregui dades referides al Japó, perquè estem en un altre escenari i en una altra tradició empresarial i cultural.

Tampoc podem acceptar l'esmena número 5 de Convergència i Unió, quan diu: «Continuar fent estudis», per veure si arribem a la constitució de la mesa sectorial. Miri, facin-s'ho mirar, vostès, això, no? Perquè, clar, el que no s'entén és que el director general de Funció Pública signi amb els sindicats la constitució en un termini de sis mesos de la mesa i a un any i mig encara no ho estigui. (*Remor de veus.*)

El president

Senyora diputada...

La Sra. Duch i Plana

No podem acceptar...

El president

Cenyeixi's al que accepta i al que no accepta.

La Sra. Duch i Plana

He d'argumentar penso, no? (*Remor de veus. El Sr. Camps i Rovira diu: «No cal, no cal...»*) No podem...

El president

Perdoni... Senyor Camps, per favor, vostè no intervingui en el debat.

La Sra. Duch i Plana

No podem acceptar tampoc l'esmena número 6, perquè sota un parany d'anticonstitucionalitat està negant les possibilitats de fer una cosa que forma part de la tradició política europea, que és la discriminació positiva. I vull recordar aquí que la Constitució parla de «remoure els obstacles que persisteixen en la igualtat d'oportunitats». Quan el Grup Socialista diu «afavorir mesures», no diu que hagin de ser imperatives, no diu que s'hagi de trocar la voluntat en funció d'elegir segons mèrits i capacitat en els tribunals d'oposició, no està dient això; es tracta d'afavorir mesures de pedagogia que facin que les estudiants també demanin fer enginyeries i demanin fer arquitectures, i que no hi hagi barreres perquè les investigadores tinguin accés a les beques pro, pre i post, i que no hi hagi una concentració del 53% en els cosos més precaris universitaris, quan només hi ha una presència del 13% en la categoria màxima, que és la dels catedràtics d'universitat. Per alguna cosa deu ser, això; si és la lògica del mercat, moltes lògiques del mercat les hem d'intentar corregir. I, de veritat, nosaltres no creiem que això sigui de cap de les maneres anticonstitucional.

Les esmenes 3, 2, 7 i 8, del Grup de Convergència i Unió, han estat objecte de transacció. Respecte del PP, he de dir també que no podem acceptar l'esmena 2, tampoc l'esmena 3 –perquè pensem que la programació universitària ha de ser subjecta a revisió, però en tot cas mai la programació pública ha de ser subsidiària de la que s'imparteix a les universitats privades–, i tampoc podem acceptar l'esmena 9; en canvi, hem arribat a transaccionar el punt 1 i el punt 5.

I amb això he de fer una petita matisació a les intervencions dels estimats portaveus d'Esquerra Republicana i Iniciativa. (*Remor de veus.*)

El president

No, no. Ceneixi's a l'acceptació o no de les esmenes.

La Sra. Duch i Plana

Sí. El punt onzè, transacció de l'esmena número 8 del Grup Parlamentari de CiU i de la 5 del Grup Parlamentari Popular, efectivament inclou un punt –en el procés d'internacionalització i de mobilitat– d'avaluació de la incidència de les polítiques de normalització lingüística. Jo diria que avaluar no és prejutjar, que probablement aquesta avaluació impliqui que cal fer pedagogia lingüística, que tampoc hem de sacralitzar una realitat i que, en qualsevol cas, jo penso que no tenim cap mena de dubte que aquella reivindicació del Segon Congrés Universitari Català, de l'any 78, quan demanàvem uni-

versitats «científiques, autònomes, catalanes i democràtiques», en bona part ho hem assolit, i això no ens ha de fer avaluar la incidència d'aquests processos des del punt de vista de situar les universitats catalanes en el primer rengle de la ciència i de la recerca europea i internacional.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El secretari primer de la Mesa procedirà a llegir les esmenes transaccionals acceptades per la proponent.

El secretari primer

Moltes gràcies, senyor president. El text que definitivament la senyora Duch desitja que sigui posat a votació és el següent.

Quant al primer i segon punt, restaria igual.

El tercer punt quedaria substituït pel text següent: «Milloorar l'esforç pressupostari, tot garantint un finançament bàsic equitatiu i la suficiència financera de les universitats.»

Aleshores, hi hauria un nou punt, que seria el 4, que diria: «Fer un estudi sobre el sistema d'accés a les universitats de Catalunya.»

Aleshores, la resta de punts correrien. El 4 passaria a ser el 5, i també se li canviaria el text, i diria: «Incloure en el projecte de regulació catalana de les beques i ajuts a l'estudi mecanismes de foment real de la igualtat d'oportunitats de les persones i dels territoris en l'accés a l'educació superior.»

El punt 5 passaria a ser el 6, el 6 passaria a ser el 7, el 7 passaria a ser el 8, el 8 passaria a ser el 9, el 9 passaria a ser el 10 i, aleshores, l'antic punt 10 queda substituït, i passaria a ser l'11, amb el text següent: «Milloorar el procés d'internacionalització de les universitats, així com els recursos financers destinats a la mobilitat de professors i estudiants; avaluar la incidència de les polítiques de normalització lingüística pel que fa a la recepció d'estudiants estrangers a les universitats catalanes.»

El president

Moltes gràcies. Em penso que el text que queda sotmès a votació queda clar. Jo, el que demano als portaveus, és aquells que demanin votacions separades, per poder-ne prendre nota. (*Pausa.*) El senyor Ignasi Riera...

El Sr. Riera i Gassiot

Gràcies, senyor president. Per demanar votació separada del punt número onzè, tal com queda ara ordenat.

El president

Punt número onzè. D'acord. Senyor... (*Pausa.*) El mateix. Alguna petició més de votació separada? (*La Sra. Nadal i Aymerich demana per parlar.*) Senyora Nadal?

La Sra. Nadal i Aymerich

Senyor president, fer tres blocs de votació, si és possible: per una banda, el punt 1; per una altra banda, els punts 2, 6, 7, 9 i 10, i finalment una tercera votació, que inclouria els punts 3, 4, 5 i 11.

El president

L'11 ha d'anar a part, l'11 haurà d'anar a part, perquè ha sigut demanat per altres grups separatament. (*Pausa.*)

El Sr. Mutjé i Pujol

President...

El president

Alguna petició més de votació separada?

El Sr. Mutjé i Pujol

Votació separada dels punts 1, 2, 6, 7 i 10.

El president

En un bloc? No pot ser, perquè hi ha hagut petició separada del punt 1. El que passa és que la petició... El 2, 6 i 10 aniran junts... amb el 7 i el 9. Això crea dificultats per a vostès? Si no, haurem de separar el 7 i el 9. (*Remor de veus.*) El 2, 6, 7, 9 i 10, ha sigut demanat votació conjunta pel Grup Popular, i vostès em parlen dels números 2, 6 i 10. El 7 i el 9 s'han de separar? (*Pausa.*) D'acord.

Votarem en primer lloc –demano a les senyores diputades i senyors diputats que es preparin per a la votació– el punt número 1.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut refusat per 33 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Votarem a continuació els punts 2, 6 i 10.

Iniciem la votació.

Aquests punts han sigut refusats per 33 vots a favor, 42 en contra i 9 abstencions.

A continuació votarem els punts 7 i 9.

Iniciem la votació. (*Remor de veus.*) Perdó: el 7 i el 9, separat un de l'altre.

Iniciem la votació del punt 7.

Aquest punt número 7 ha sigut refusat per 33 vots a favor, 43 en contra i 8 abstencions.

Votaríem ara el punt 9.

Iniciem la votació.

Aquest punt 9 ha sigut aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

I finalment votaríem el punt 11.

Iniciem la votació.

Aquest punt ha sigut aprovat per 68 vots a favor, 16 en contra i cap abstenció.

Procedim a continuació... Hem acabat el capítol de mocions: iniciarem el capítol de proposicions de llei.

La primera és... (*Remor de veus.*) Em diu el lletrat major que no hem votat els punts 3, 4, 5 i 8. Perdó. Passarem a votació –seguin les senyores diputades i els senyors diputats– els punts 3, 4, 5 i 8 d'aquesta Moció.

Iniciem la votació.

Aquests punts han sigut aprovats per la unanimitat de les senyores diputades i els senyors diputats presents a l'hemicicle.

Proposició de llei sobre l'addició a l'article 39 de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors

Com acabo de dir, acabat el capítol de mocions, iniciem el capítol de proposicions de llei. Desè punt de l'ordre del dia: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la Proposició de llei sobre l'addició a l'article 39 de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors, presentada pel Grup Parlamentari Popular. Per fixar la seva posició els grups parlamentaris, tenen la paraula, d'acord amb la Junta de Portaveus, per un temps límit, cadascun d'ells, de cinc minuts. Té la paraula, en primer lloc, la diputada senyora Maria Olivares. (*El Sr. Camps i Rovira demana per parlar.*) El senyor Jaume Camps em demana la paraula.

El Sr. Camps i Rovira

Sí, senyor president. Si fos tan amable, jo voldria demanar que, sens perjudici que la iniciativa va partir del Grup Popular inicialment, si pogués intervenir molt breument..., en fi, en primer lloc, atès que he demanat permís a tots els portaveus i al senyor president.

El president

D'acord. Jo havia entès que havia demanat intervenir abans d'un altre diputat, però jo no hi tinc cap inconvenient, si els portaveus hi estan d'acord...

El Sr. Camps i Rovira

Sí, hi estan d'acord.

El president

Que vostè sigui el primer a intervenir, per tant...

El Sr. Camp i Rovira

Gràcies. Des de l'escó mateix, senyor president.

El president

Des de l'escó mateix, i sé les raons de la seva...

El Sr. Camps i Rovira

Reiterant el protagonisme en aquesta iniciativa, senyor president...

El president

Té la paraula el diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Per manifestar que, evidentment, la iniciativa i el protagonisme d'aquesta iniciativa legislativa que estem sotmetent a votació pertany al Grup Popular, i a la senyora Dolors Nadal molt en concret. Hem arribat a un acord unànime tota la cambra per tal que, respectant la filosofia de la iniciativa –es tracta de donar una intervenció, com a part als procediments sancionadors que estan previstos en la Llei de protecció d'animals–, fer-ho a través d'una esmena que vam presentar inicialment el Grup de Convergència i Unió, que ha estat assumida per tots els altres grups, i també pel Grup presentant, òbviament, per tal que aquesta participació de les associacions protectores d'animals, autèntics coadjuvants en la lluita contra la protecció d'aquests éssers, sigui limitada al cas que l'associació protectora es constitueixi en part o bé sigui denunciant de l'expedient, deixant per a un tràmit reglamentari la fixació de quins requisits han de concórrer en aquesta compareixença en el règim sancionador; compareixença que, òbviament, atesa la multitud d'associacions productores que existeixen avui dia a Catalunya, faria la mecànica operativa molt difícil per atendre des de les citacions fins a les compareixences, etcètera, etcètera.

És per tot això, i sense més qüestió, senyor president, senyores i senyors diputats, que nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, amb la inclusió de l'esmena que al seu dia vam incorporar i que ens sembla del tot justa.

Moltes gràcies, i gràcies a la benevolència del senyor president i a la sensibilitat dels altres portaveus.

El president

Molt bé. Pel Grup Mixt, la diputada senyora Maria Olivares.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Nosaltres també donarem ple suport a la modificació de l'article 39 de la Llei 3/1988, de protecció dels animals, per la qual es proposa que s'atorgui a les associacions de protecció i defensa dels animals la consideració d'«interessades» en el procediment sancionador en els casos d'incompliment de la Llei, establint a la vegada el reglament de les condicions amb què s'han de regir els tràmits corresponents.

No cal dir que els animals també són part indissoluble de l'equilibri i la sostenibilitat de la vida del nostre planeta, però la veritat és que existeix un reconegut oblit

de tot el que fa referència a la seva pròpia problemàtica. La mateixa ciutadania, i no cal dir les moltes societats animalistes, defensores i protectores dels animals, han expressat reiteradament l'incompliment de les moltes lleis i decrets que s'han redactat, i que segueixen incomplint-se en tots els àmbits. I també creiem –com és el sentit de l'addició a la Llei que avui tractem– que són aquestes entitats les primeres a preocupar-se que siguin observades cadascuna de les problemàtiques que afecten l'espècie, i que, per tant, ho cuiden, i si convé, ho denuncien, motiu suficient per a l'acceptació d'aquesta Proposició de modificació de la Llei esmentada.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt breument, perquè l'acord de la tramitació d'aquesta Proposició de llei tampoc exigeix un discurs més enllà de la satisfacció de l'acord mateix; la satisfacció que desenvolupem la Llei 3/88 en un aspecte fonamental; la satisfacció de donar veu i participació en el procés a les associacions interessades en la defensa dels animals, i que tenen aquest motiu, la defensa dels animals, com al seu eix bàsic d'actuació, la seva participació, deia, en els procediments sancionadors que estableix la Llei, perquè, realment, fins ara el fet que només el Departament competent de la Generalitat i els ajuntaments tinguessin aquesta capacitat de participar com a part en aquests processos de sanció, de formular la denúncia, feia que es produís un col·lapse que impedia que la Llei esdevingués viable; per tant, ens satisfà, a més a més, que les entitats de la societat civil puguin ser efectives en el món de la defensa i la protecció dels animals.

I, finalment, apuntar que, com que aquí mateix s'estipula que un reglament posterior marcarà la concreció d'aquesta participació, el nostre Grup, amb la resta de grups de la cambra, en tindrà cura i en farà el seguiment, perquè allò que aquí tots, de comú acord, avui tirem endavant, a l'hora de ser pràctic sigui viable.

I, en tot cas, per tant, reiterar aquesta satisfacció del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, avui, d'efectuar un pas més endavant en la protecció dels animals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Víctor Gimeno, des de l'escó.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. També per sumar-me a aquesta conformitat en la modificació de la Llei de pro-

tecció dels animals, modificació –ja ho hem dit, i ho ha dit el senyor Jaume Camps– promoguda pel Grup Parlamentari Popular, que li hem de reconèixer l'encert d'introduir aquest apartat, molt limitat, de modificació, que és el d'incorporar o considerar les associacions com a entitats interessades en qualsevol dels procediments sancionadors.

I jo voldria, en tot cas, corregir un matís, que crec que hi ha hagut un lapsus per part del senyor Camps, quan ha parlat d'aquestes associacions significades en la «lluita *contra* la protecció»; evidentment, suposo que volia dir «en la lluita *per* la protecció dels animals».

S'ha de dir que el nostre no és un grau de satisfacció molt elevat; no pel fet aquest, sinó perquè considerem que la Llei, com qualsevol llei, com qualsevol acord que fem els humans, és millorable, i que aquesta modificació, com altres modificacions –vull recordar que fa uns anys vam modificar el tema de la identificació dels animals i, d'alguna manera, vam qualificar la modificació com la «modificació del xip», perquè parlàvem de procediments d'identificació d'animals–, són molt puntuals; són excessivament puntuals. Jo crec que en aquests deu anys i mig de vida de la Llei de protecció dels animals s'han detectat altres problemes, tant en l'aplicació com en la variació d'algunes de les realitats. Podríem dir que potser en aquests moments una revisió de quines són les espècies que es poden considerar en perill, de quines espècies hauríem de considerar com a estrictament protegides podria canviar a la llum de la realitat, ja ho he dit, actual, després de més de deu anys de vigència d'aquesta Llei.

Hi han alguns temes que encara no s'han resolt, que fa anys i panys que se n'està parlant, com podria ser el conflicte de les barraques, o el conflicte d'alguns altres dels sistemes de caça tradicionals; hi han alguns aspectes que també, potser, a la llum del que és la conservació de les tradicions se podria matisar en el que es pot considerar com a espectacles tradicionals. Recentment, també hem parlat diverses vegades, l'últim any, del tema del plumbisme, que afecta la caça, especialment a les zones humides; també s'ha parlat i ens hem referit diverses vegades al tema del tràfic d'espècies –i vull recordar la recent compareixença d'associacions d'avi-cultors que ens parlaven, per una banda, de les limitacions en la protecció de races autòctones, el conveni o l'actuació que té l'IRTA en determinades races, com la raça Prat, de gallines, o l'oca penedesenca, per posar alguns exemples–, els problemes que tenien les associacions de criadors d'aus, algunes espècies, que els autoritzaven, d'una manera completament irracional, a caçar mascles però no femelles, o femelles però no mascles... En definitiva, hi ha una sèrie d'aspectes que caldria analitzar d'una manera més global, i que caldria intentar resoldre, també, no per aquestes vies puntuals, sinó des del compromís de tots els grups, per millorar aquesta Llei, garantir millors nivells de protecció i resoldre algunes de les incoherències, o de les insuficiències manifestades durant aquests deu anys, valdria la pena.

No és el motiu d'aquesta iniciativa, però sí que seria un oferiment que faria a tots els grups perquè, si se'n dona l'oportunitat de continuar el mes de febrer, po-

guéssim constituir un grup per, d'aquí al juny, poder modificar aquesta Llei i, si no, evidentment, potser seran altres majories, altres grups, qui ho faran, però entenc, i entenem al nostre Grup, que és una necessitat modificar aquesta Llei.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Popular, té la paraula la diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, quan el Grup Popular va presentar la Proposició de Llei que avui aprovarem, l'objectiu del nostre Grup era, efectivament, acabar amb l'arxivament de no pocs expedients sancionadors en el DARP, que morien tal com havien nascut, sense aplicar cap mena de sanció a aquells que incompleixen sistemàticament, reiteradament, la Llei de protecció dels animals.

La reforma plantejada pel Grup Popular, en l'article 39 de la Llei 3/88, del que tracta és d'afegir el que són les previsions genèriques que s'estableixen respecte a l'adopció d'acords entre les associacions protectores i el mateix DARP per tal que aquestes associacions col·laborin en les tasques de protecció i defensa; incloure, deia, que se'ls reconegui, a aquestes associacions, explícitament, que tenen un interès legítim en el procediment. Del que es tracta és que, quan es produeixin infraccions tipificades, les associacions puguin, per una banda, iniciar el procediment sancionador mitjançant la corresponent denúncia, cosa que ja podien fer, però també –que és el que inclourem en aquesta reforma que aprovarem avui– que tinguin la condició d'interessades en els procediments per tal que, sense necessitat d'invocar cap dret o interès concret, senzillament pel fet de ser associacions de defensa dels animals, se les hagi de tenir informades de la tramitació de l'expedient.

Es tracta d'un sistema intermedi, a fi de reconèixer aquesta legitimació, perquè no es consagra l'acció popular, sinó que s'estableix una nova forma de col·laboració dels ciutadans, que va més enllà de la mera presentació de la denúncia, com deia, reconeixent aquesta possibilitat, no a tots els ciutadans, sinó només a aquelles associacions o entitats que tinguin com a finalitat la defensa dels animals.

La reforma plantejada pel Grup Popular es va incloure en el dictamen que avui aprovarem, efectivament, per aconseguir aquesta finalitat; bé és cert que es va incloure en el tràmit de ponència i de dictamen un segon apartat per tal que es procedís al desenvolupament reglamentari de quins haurien de ser, quines haurien de ser les condicions, els requisits per poder fer efectives les notificacions i els tràmits procedimentals que reglamentàriament s'haurien de fer, com deia, per acabar amb aquest arxiu sistemàtic de procediments sancionadors.

Aquest segon apartat considerem que és encertat, perquè suposava realment, el fet d'haver de notificar a totes i a cadascuna de les associacions existents a Catalunya, suposava realment un cost molt important per a l'Administració catalana, una feina ingent i, sens

7138

dubte, un gran nombre de funcionaris. Per tant, creiem que es pot trobar algun tipus de solució com podria ser la notificació en estrats a les associacions, que ens permetria, per tant, eliminar aquesta despesa supèrflua, tot aconseguint les finalitats que havíem volgut assolir en el plantejament de la nostra proposta.

Ens felicitem que avui puguem aprovar aquesta reforma, perquè permetrà combatre millor aquells que maltracten, torturen, abandonen animals, perquè, com deia, conductes que suposen, que han suposat un veritable incompliment de les lleis, no només de la Llei del 88, la de protecció dels animals, sinó d'altres, com és la de protecció dels animals utilitzats per a experimentació i altres finalitats científiques; ha sorgit recentment una nova picaresca, que consisteix a exportar –posin-hi totes les cometes que vostès vulguin– animals a altres països, concretament i molt especialment a Alemanya, per defugir aquesta legislació i també la legislació alemanya, animals que no se sap on van a parar, que tot-hom suposa que són objecte d'investigacions, defugint tant les directives europees com la mateixa legislació alemanya, com, deia, la nostra legislació.

Per tant, esperem que amb aquesta iniciativa del Grup Popular, que modifica la Llei de protecció dels animals, acabem amb aquest arxivament, com deia, que, en paraules del mateix síndic de Greuges, va arribar a acusar el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca d'actuar amb un autèntic desistiment de la seva obligació d'aplicar la Llei de protecció dels animals.

Ara sí que acabo, ja, senyor president, senyores i senyors diputats, lamentant que, amb el segle XXI ben bé a punt de ploure'ns a sobre, encara hàgim d'aprofundir en les lleis protectores perquè el respecte, l'amor pels animals, és un espill de l'alçada ètica i moral no només de les persones sinó també dels pobles.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara la intervenció, pel Grup Socialista, del diputat senyor Joan Roma.

El Sr. Roma i Cunill

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, per anunciar el vot afirmatiu del Grup Socialista seguint ja la conformitat i la tradició que vam marcar en el debat i votació de la Llei de protecció dels animals, que es va fer per consens, i així vam anar manifestant tots els grups presents a la cambra, ja en aquella legislatura, que era bo que totes les modificacions que es volguessin introduir a la Llei de protecció dels animals tinguessin el consens de tots els grups polítics presents a la cambra.

Seguint, doncs, aquesta conformitat que vam ja fer en el moment de l'aprovació d'aquella Llei, ho fem avui, també, quan es modifica aquesta Llei per segona vegada.

És per això que anuncio el vot favorable del Grup Socialista.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies.

En principi, sembla que hi ha alguna feblesa en el quòrum del Parlament, que és necessari per a qualsevol votació.

(Pausa.)

Em sembla que, en aquests moments, sí que tenim el quòrum suficient per a fer la votació.

Moltes gràcies. Per tant, passàrem a la votació d'aquest Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació.

71 vots a favor: la Moció queda aprovada.

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que en aquest moment m'escoltin amb atenció. L'onzè punt de l'ordre del dia és: debat i votació del Dictamen de la Comissió de Cultura sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, presentada per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. Tenint en compte que en el darrer Ple es va prendre en consideració la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1985, de 28 de juny, per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya; que tots els grups –que, de fet, són tots els signants de la proposta– van manifestar el seu posicionament; tenint en compte, també, que els grups parlamentaris no han presentat cap esmena a aquesta Proposició de llei i que tots els grups parlamentaris han manifestat a aquesta presidència la intenció de no intervenir en aquest punt i de donar per reproduïts els mateixos arguments que ja van ser expressats en el darrer Ple i, també, en la compareixença que, recentment, diversos membres del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya van protagonitzar davant de la Comissió de Política Cultural, procedirem seguidament a la votació d'aquesta Proposició de llei.

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació.

La Proposició ha sigut aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal

Entrem en el dotzè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 14/1994, de primer de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, presentada per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

D'acord amb la norma supletòria de l'article 118.1 del Reglament, a iniciativa de la Junta de Portaveus, es sotmet al Ple de la cambra la tramitació d'aquesta proposta de resolució pel procediment de lectura única.

L'acord de tramitació de lectura única comporta, en primer lloc, la presa en consideració que ha de ser adoptada per votació del Ple de la cambra; per tant, proposo sotmetre a votació la presa en consideració d'aquesta proposta de resolució.

Demano a les senyores diputades i senyors diputats que es preparin per a aquesta primera votació.

Iniciem la votació.

Aquesta presa en consideració ha sigut acceptada per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

D'acord amb l'article 118, passarem a votació, ara, el text de la proposta de resolució i, després, els grups parlamentaris fixaran la seva posició.

Per tant, iniciem la votació del text de la proposta de resolució.

Demano a les senyores diputades i als senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació. *(Pausa.)*

S'ha de repetir la votació.

Un moment... *(Remor de veus.)* Iniciem la votació.

Per unanimitat de les senyores diputades i els senyors diputats presents en l'hemicicle, la Resolució queda aprovada. La majoria absoluta, que ha sigut assolida, és absolutament necessària per a l'aprovació d'aquesta Resolució. Queda aprovada, per tant, aquesta, i, per a explicar el vot, tenen ara la paraula els diversos grups.

En primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanyà

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, el Grup Mixt és un dels signants de la proposta de resolució per la qual...

El president

Prego que es guardi silenci per respecte a l'orador.

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president.

S'acorda presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats de Madrid una proposició de Llei que modifiqui l'actual marc jurídic del treball temporal en el sentit d'incorporar, a partir d'un text que s'ha consensuat, a proposta dels sindicats catalans –sobretot, han tingut l'encert de comptar amb el consens de tota aquesta cambra..., per tal de modificar una situació que, del 94 cap aquí, ha esdevingut, jo diria, absolutament no desitjable.

Jo estic convençut que, de les forces polítiques que van donar suport, el 94 –polítiques i sindicals, s'entén–, a la Llei que regulava el treball temporal a l'Estat espanyol, poques preveïen quina seria la realitat d'aquest nou marc jurídic, avui. I si alguna cosa caracteritza la situació actual és que s'ha fet ús i abús d'una possibilitat jurídica, d'una possibilitat laboral que, en principi, estava pensada i estava prevista per a uns casos més o menys determinats i per a unes situacions relativament concretes, i la pràctica ens ha donat, diguem, l'exemple, un exemple absolutament aclaparador, que és, precisament, que s'ha fet un ús distint, un ús que no pertocava, en realitat, del que era l'esperit que, el 94, es va posar de manifest amb aquella llei original.

En principi, en definitiva, el que volem, a partir de la proposta que ara s'ha posat a votació i de la qual, ara, en tot cas, estem en el tràmit de l'exposició de motius, és l'equiparació dels treballadors temporals amb la resta de treballadors, bàsicament, treballadors indefinits, quant a drets laborals, quant a protecció social i quant, sobretot, als drets inherents que van lligats als contractes laborals –en aquest cas, els salaris. Ha estat i és una autèntica injustícia, es miri per la banda que es miri; s'arribi a les conclusions que s'arribi, i a vegades algunes empreses de treball temporal no han acabat d'admetre allò que és una cosa més que manifesta, que és que un treballador –almenys en la realitat actual– i un treballador contractat a partir de les ETT, amb aquest tipus de contractació distinta, diferent, no tenen els mateixos drets ni de bon tros.

Per tant, considerem positiu que es faci aquesta iniciativa, i és important que es faci des de Catalunya, comunitat autònoma o país que, igual que la resta de l'Estat espanyol, ha vist com augmentava d'una forma, jo diria, vertiginosa, la presència de les ETT a casa nostra.

És, per tant, resumidament, una qüestió de justícia, de justícia laboral, però de justícia, també, social, el fet que es proposi un replantejament de l'actual legislació per tal d'equiparar, com he dit, aquests drets bàsics de tot treballador quant a condicions laborals, quant a drets, quant a protecció social i, sobretot, a percentatge.

Per la meua part, senyor president, com he dit, no esgotaré la totalitat del temps que tenia a la meua disposició, tenint en compte, com he dit, que aquesta és una proposta conjunta, de consens, i, per tant, el que cal és, precisament, que s'aprovi també allà on s'ha d'aprovar –que, en aquest cas, és Madrid– i aconseguir rectificar, modificar, alterar substancialment la realitat actual que en res no ajuda els treballadors i, principalment, els

joves que han fet ús d'aquesta possibilitat, i el que es vol, el que es pretén amb aquest proposta és, precisament, canviar-la i equiparar-la i fer que sigui una situació molt més justa que l'actual.

Res més, senyor president; moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, defensar una proposició que té el suport unànime d'aquesta cambra és fàcil i, per tant, doncs, em sembla que m'afegiré, evidentment, al que podran anar dient els meus companys a partir d'aquest moment.

La proposta iniciada i proposada en aquest Parlament, en suport de la qual ahir vam rebre cent mil signatures presentades pel secretari general, senyor Pepe Álvarez –de qui agraïm la presència, en aquests moments, en aquesta cambra, juntament amb els representants de les joventuts que van vehicular aquesta campanya de suport–, va en una línia que és àmpliament sentida perquè, en definitiva, si aquesta cambra té unanimitat en temes és perquè respon a un ressò social important.

És evident que la regulació de les empreses de treball temporal, que era necessària perquè, de fet, ja n'existia un ús sense regular, abans de l'any que es va fer aquesta regulació, s'ha mostrat, a la pràctica, amb uns forats, amb unes fissures que han permès la utilització d'aquestes empreses per a funcions que no es preveia que fessin. És a dir, cada dia n'apareixen més exemples, protesten els sindicats i sectors socials determinats que s'està utilitzant per a treball..., pràcticament, que podrien ser fixos, treballadors que estan contractats a través d'ETT: seccions senceres d'empreses importants estan a mans de treballadors temporals i això, evidentment, no és la funció que hauria de tenir l'ETT.

En altres llocs d'Europa les empreses de treball temporal tenen precisament gent especialitzada que el que fan és cobrir puntes de feina, però de la mateixa feina. És a dir, especialistes en manteniment o especialistes en determinats aspectes d'una empresa poden anar substituint forats que es produeixen, en fi, en el personal d'aquestes empreses, però ja empalmen una feina amb l'altra i, per tant, podríem dir que són treballadors fixos en funcions de temporalitat en empreses diverses. Crec que a això és al que s'hauria de tendir, i la proposta que avui aprovarem aquí agafa un dels aspectes fonamentals, que és la igualtat de sou i de condicions laborals.

Segurament, aprofitant l'ocasió, si és que això, a Madrid, s'activa, hauríem de retocar alguns altres punts, però, en fi, serà l'ocasió de debatre-ho properament –fins i tot, potser, demà– en aquesta cambra.

Per tant, l'important és que es comenci a fer camí per evitar aquests problemes que, bàsicament, afecten la gent jove, que són de qui estan usant i abusant aquestes empreses de treball temporal, i aquest matí estàvem comentant una proposta relacionada amb seguretat i salut laborals, on es veia que, precisament, el tema de

l'ETT ha tingut un impacte brutal amb relació a l'accidentalitat, és a dir, vèiem com, si hi ha, aproximadament, un 30% de treball temporal, tenim un 46% dels accidents, és a dir que hi ha una correlació positiva a favor dels treballadors de treball temporal a l'hora de la sinistralitat laboral i que, dels accidents mortals, més d'un 60% es produeixen en treballadors de treball temporal. És a dir que s'està abusant del treball temporal per a un tipus de feines que tenen riscos i, per tant, no és lògic que s'utilitzin treballadors no preparats –d'alguna manera, «no fixos», entre cometes–, en el sentit que dèiem abans: que tinguin una especialitat i que puguin anar desenvolupar aquesta especialitat, encara que sigui en empreses diferents. I això és el que garantiria una capacitat de prevenció d'accidents.

Per tant, no estem parlant d'un tema menor, no només des d'un punt de vista de discriminació salarial i laboral, sinó que estem parlant de vides i d'accidents. Per tant, tot el qui sigui entrar en aquesta qüestió és positiu.

Segona reflexió –i, breument, perquè es tracta, una mica, de donar pas als següents diputats–: hi ha un tema que preocupa especialment el Grup d'Esquerra Republicana, que és que la presència de les ETT domina a Catalunya, i un ha de reflexionar si és que la competitivitat de la indústria d'aquest país només es pot basar en la precarització.

Això és una reflexió que tota la cambra hauria de fer –i els agents socials i econòmics, també–, és a dir: si l'aposta en el marc de l'Europa unida ha de ser la precarització com a única arma de competitivitat o hem d'apostar per una política industrial agressiva, una política de reindustrialització, una política de recerca, una política d'inversió pública, de la qual estem discriminats i que lliga bastant, complementa aquest problema. És a dir, si no resollem la política industrial, si no resollem la manca d'inversió pública a Catalunya, aquí, l'empresariat pressionarà, bàsicament, en la línia de precarietat, precarització laboral. Per tant, una cosa va lligada a l'altra, i hem de ser conscients que, quan enfoquem aquests temes, hem d'activar, també, els altres perquè, si no, això ens petarà als dits. Per tant, aquest tema és preocupant i el deixo sobre la taula.

Finalment, lamentar que una qüestió com aquesta, de tanta importància, no pugui acabar el seu tràmit parlamentari aquí, en aquesta cambra mateixa, i que hàgim d'esperar a Madrid, amb les diferències que hi pot haver, doncs, de complexitat de l'Estat, amb formacions industrials diferents de la nostra i, per tant, amb sensibilitats diferents; que hagi d'acabar a Madrid un tema que ens sembla que, des d'una òptica d'esquerra nacional, hauríem de reclamar que acabés en aquest Parlament.

En definitiva, el nostre suport total a aquesta proposició, felicitar-se que això parteixi d'una iniciativa popular i àmpliament seguida per les joventuts de diverses agrupacions polítiques i cíviques del país i, també, un cop més, agrair la iniciativa del sindicat UGT.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Jordi Guillot.

El Sr. Guillot i Miravet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, els sindicats –avui, la UGT–, amb aquesta Proposta de resolució de modificació de la Llei de l'Estat 14/94, de l'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, han pres la iniciativa; ens han llançat un missatge –al Parlament de Catalunya, en primer lloc– que cal anar a modificar i a corregir les causes que han generat aquests efectes tan negatius en el mercat de treball. Hem aprovat per unanimitat la modificació d'aquesta Llei i una proposta de modificació que, bàsicament, es centra en allò que afecta l'article 11, que és el que regula les retribucions.

Tal com diu la mateixa exposició de motius de la UGT, en la seva proposta de resolució, és evident que l'elevat grau d'acceptació de la contractació a través d'aquesta via, la de les ETT, deriva no només del fet de ser un mitjà més flexible de contractació, sinó també dels menors costos laborals que implica la contractació de personal d'empreses de treball temporal –i aquest és el principal incentiu per a la seva utilització. Ja en una interpellació que el nostre Grup va fer l'any 96 donàvem les següents xifres: el cost mitjà del Grup 1 surt a 544 pessetes/hora; el cost mitjà, per exemple, del grup de mecanògrafs i telefonistes surt a 566 pessetes/hora; el cost mitjà per a llicenciats surt a 954 pessetes per hora. És a dir, s'està utilitzant i s'està fent un ús i abús d'una llei que permet que hi hagi aquest tipus de contractes, que permet que hi hagi aquest tipus de retribucions.

Això, per què ha estat així? Per què amb aquesta Llei s'ha produït aquest tipus de perversions? Per què s'ha produït aquest tipus d'efectes dins el mercat laboral? Hi pot haver una explicació que siguin incompliments de la Llei, insuficiències de la mateixa Llei, que han derivat cap a aquesta lògica. El nostre Grup no és tan partidari d'això. Així com acceptem que calia –i, a més, ja es va dir en el seu moment, l'any 94, i ho van dir els sindicats en el Consell Econòmic i Social– una regulació de les empreses de treball temporal, que calia crear aquest tipus de figura per tal d'omplir i de millorar el nostre mercat de treball, era evident que, amb aquest tipus de llei, anàvem cap aquí. I, l'explicació, me l'ha donat el senyor Fernández Díaz en la seva exposició al Congrés dels Diputats en la tramitació de la Llei. El senyor Fernández Díaz, del Grup Popular, deia: «Lògicament, si, según el convenio aplicable a una empresa, van a tener más remuneración para igual trabajo en esa empresa, harán todo lo posible –y harán bien– en ir destinados a esas empresas y no ir a otro tipo de empresas en las que, realizando el mismo trabajo, el salario o convenio aplicable, les daría una menor retribución. Creemos que eso distorsiona el funcionamiento de las empresas de trabajo temporal y, por eso, nuestra enmienda, que mantenemos viva, pretende solventar esa situación diciendo que la remuneración será establecida en el convenio de las empresas de

trabajo temporal». Això, en part –la Llei i aquesta filosofia–, és el que explica que ens trobem ara on ens trobem.

Però no tan sols el senyor del PP, sinó fins i tot el conseller de Treball, en la resposta a la nostra interpellació, deia el següent: «Escolti, jo li puc dir que les disfuncions de contractació, de sous, en tot cas, cada vegada més es corregeixen mitjançant la llei, però, sobretot, mitjançant la negociació col·lectiva, en què es fixen les condicions de treball». Què vol dir? Que el conseller renuncia a les seves responsabilitats, renuncia a abordar la qüestió que cal anar a modificar aquesta Llei i situa, únicament i exclusivament, a mans de la negociació col·lectiva la possible solució d'aquestes disfuncions, i és més: s'atreveix a dir que el primer conveni estatal que regula les ETT era un conveni dolent. Com podia haver sortit en aquells moments un bon conveni en la situació en què estaven els sindicats, el Govern i la patronal, l'any 94? El nostre Grup creu que això ha sigut possible perquè s'ha fet un tipus de legislació que, més enllà dels errors tècnics que poguéu contemplar, anava cap aquí. I és per això que ens felicitem que, avui, el Parlament adopti la proposta de la UGT, que va a modificar un aspecte importantíssim de la regulació de les empreses de treball temporal, per la càrrega simbòlica i política que té la votació que avui hem fet i, sobretot, perquè recollim el malestar social que ha generat aquest tipus d'empreses, l'ús i abús que ha significat la seva aplicació a Catalunya i ens fem ressò d'aquest malestar i el projectem i expressem en una proposta de resolució que, en definitiva, intenta anar a modificar substancialment una llei que no tan sols ha estat mal feta, sinó que ha respost a uns interessos molt antisocials.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Ignasi Oleart.

El Sr. Oleart i Comellas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo lamento que el senyor Guillot hagi fet esment d'unes paraules..., no sé quin moment processal ni quines dades va fer el senyor Jordi Fernández Díaz –suposo que fa bastant temps. És evident que, l'any 94, es va aprovar una llei sota el mandat del Govern Socialista i que l'acte d'avui ve a demostrar que no va ser una llei especialment encertada, sobretot en aquest punt de què avui tractem aquí. Jo crec que recordar el que va passar el 94 és un fet passat i, avui, els qui som aquí tenim una actitud positiva, intentant, doncs, donar suport a una iniciativa sindical, a una iniciativa de les joventuts de Catalunya, que són les principals persones que reben la conseqüència d'aquest article. Per tant, intentar, doncs, que les treballadores i els treballadors puguin, doncs, tenir una retribució igual al treball que presten a l'empresa on els porta una ETT em sembla que és l'important d'aquesta nit. Allò anecdotic seria –amb tots els respectes, evidentment, per al senyor Jorge Fernández Díaz– el que va dir l'any 1994. Avui, el Partit Popular de Catalunya ha signat una proposició,

una resolució per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats i és clar que aquesta és la nostra posició i el nostre camí. I, a més, dir, també, que aquesta Proposició que anirà a la Mesa del Congrés dels Diputats solament es podrà aconseguir si el Partit Popular hi dóna suport i és evident que Esquerra Republicana de Catalunya no té diputat al Congrés i que no hi podrà donar suport; però, en canvi, jo espero que entre Convergència i Unió, entre el Partit Socialista –el PSOE–, recolzat també pels diputats del PSC i d'Iniciativa, doncs, puguem tirar endavant aquesta proposició de què avui, doncs, estem parlant aquí i que, molt aviat, puguem tenir aquest article 11 modificat perquè, evidentment, és un dret a què les treballadores i els treballadors, no solament de Catalunya, senyor Huguet, sinó de la resta de l'Estat, també tenen dret. I crec que és una bona mesura que ho fem nosaltres des del Parlament de Catalunya, donant exemple a la resta de les comunitats autònomes d'Espanya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. I també voldria saludar la representació sindical que està avui, també, a l'hemicicle.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyors i senyors diputats, jo voldria dir que avui hem aprovat una proposta de resolució sobre la modificació de les empreses de treball temporal, fonamentalment, per quatre raons: dues de positives i dues de negatives. Dues de negatives, que són, essencialment... La primera: la situació que hi ha al sector –aquesta és una de les raons per les quals estem fent això. A Catalunya, tenim el 30%; es fan, anualment, el 30% dels contractes de posada a disposició. Quan només som el 16% de la població i el 20% de la població activa, tenim un sobreescrèix d'utilització de les empreses de treball temporal, i, a més a més, això es fa amb salaris baixos i amb una durada excepcionalment curta. I, també, una altra raó negativa, que és que no ha estat acceptada pel Congrés de Diputats la iniciativa legislativa que va fer la UGT perquè estava redactada en català. Possiblement, si això s'hagués produït, no hauria estat aquest Parlament el que ho hagués aprovat, sinó que hauria estat el Congrés de Diputats el que hauria acceptat la iniciativa legislativa popular i s'hauria tramitat allà. Evidentment, aquesta és una situació sobre la qual –alguns grups– ja hem plantejat les nostres iniciatives perquè no torni a produir-se, però, evidentment, hi havia una necessitat de donar pas a aquest plantejament.

I dues raons positives. La primera: perquè la UGT de Catalunya i les organitzacions sindicals juvenils i polítiques juvenils han recollit la sensibilitat social que hi ha a Catalunya i han recollit, també, cent mil signatures, que és una manera molt clara, també, de recollir aquesta sensibilitat. I la segona perquè els grups d'aquesta cambra hem estat amatents a aquesta sensi-

bilitat i hem estat capaços de fer una proposta unànime, consensuada i gestionar-la amb agilitat, cosa que no sempre succeeix en la tramitació d'aquest Parlament, però, afortunadament, crec que hem superat qualsevol problema.

Voldria dir que, bàsicament i malgrat la percepció que existeix en la societat, aquesta és una llei, la 14/94, que formava part d'una reforma que tenia com a objectiu –cosa curiosa, ho repeteixo, perquè no és la percepció que hi ha a la societat– la restitució del principi de causalitat en la contractació; tenia com a objectiu que només hi haguessin contractes temporals per a treballs temporals. Dic que això és el que pretenia no tan sols aquesta Llei, sinó la reforma de l'Estatut. Malgrat això, la situació que s'ha produït és una altra i, per tant, convé prendre les mesures perquè allò que es pretenia es dugui a la pràctica. I recordo –només com un exemple que es van deixar orfes alguns empresaris que utilitzaven el contracte de foment de l'ocupació amb escreix, que s'havia regulat el 84– l'aparició al debat i la desaparició, després, d'una proposta que era d'un contracte suposadament estable, el qual també es va anomenar «Contracte Farreras» i que, d'alguna manera, venia a omplir aquell forat –ho dic, només, a tall d'exemple, que, realment, la reforma tenia aquesta finalitat.

Aquesta Llei tenia una redacció clarament millorable, que, a més a més, amb una interpretació molt restrictiva dels conflictes entre dues normes –ha estat tradicional en el dret laboral que el conflicte entre dues normes sempre es resolgui amb l'opció més favorable al treballador..., però aquí hi havia dues normes: l'aplicació d'un conveni o l'aplicació del salari de l'empresa i s'ha utilitzat una interpretació força negativa, fruit d'aquesta redacció clarament millorable, i, a més a més, una laxitud en el control del seu funcionament. Es cercava una figura per gestionar la temporalitat i, finalment, hem tingut, fruit que s'ha caigut en la temptació de reproduir, també, aquest model de competitivitat que moltes empreses estan fent..., s'ha caigut a gestionar la temporalitat.

Com dèiem al principi, la realitat ha demostrat que no era això el que es pretenia i no tan sols perquè aquesta Llei havia de tenir algun element, sinó que, ara que fa cinc dies, només, que hem celebrat el cinquantè aniversari de la Declaració dels drets humans, els llegiré un petit article, el 23.2, que diu: «Tothom té dret, sense cap discriminació, a un salari igual per un treball igual». És, doncs, el que estem fent una aplicació dels drets humans, de la Declaració dels drets humans; exclusivament, aplicar aquest criteri que per igual treball, igual salari. Només estem fent això: aplicar els drets humans que fa cinc dies, només, en aquest mateix hemicicle, tothom dèiem i volíem celebrar. I l'aplicació dels drets humans en aquest tema no és contradictòria amb el manteniment d'unes empreses de treball temporal.

L'aplicació dels drets humans és plenament coincident amb l'existència d'un sector de les empreses de treball temporal que han de justificar que tenen raó de ser amb allò que s'havia previst: gestionar la temporalitat, però no gestionar la precarietat, que és el que crec que aquesta cambra, en el seu conjunt, hem rebutjat i esperem que amb la tramitació posterior quedi finalment

superat un problema –ho repeteixo– d'una redacció manifestament millorable, d'una aplicació molt laxa, i d'una regulació i d'un consens o d'una tolerància excessius per a fórmules que no devien mai haver-se desenvolupat.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Senyor president, senyores i senyors diputats, agraeixo la presència, avui, del secretari general de la UGT i de la senyora Carme Rangil, persones que han treballat molt en aquest tema, com és natural, i vull agrair, també, en aquesta introducció de la meva intervenció, tota la col·laboració que ells han obtingut de totes les organitzacions juvenils polítiques del país, d'algunes organitzacions sindicals, també juvenils, i de totes aquelles persones que han recollit cent mil signatures que ens van portar ahir aquí al Parlament, i que n'haurien recollit cinc-centes mil –i haurien presentat aquesta iniciativa a Madrid– si, efectivament, com ha dit el senyor Rañé, els haguessin deixat poder-les recollir en la nostra llengua, en català. No ha estat així, i han reconduït la seva iniciativa al Parlament de Catalunya, i el Parlament de Catalunya, naturalment, sensible als problemes dels seus ciutadans, tots els partits han fet, en aquesta ocasió, l'esforç necessari per arribar al consens de la signatura per presentar aquesta Proposició de resolució de modificació d'un aspecte concret de la Llei, que esperem que, quan arribi a Madrid, tingui el mateix suport i el mateix entusiasme, i es pugui, realment, modificar la Llei.

Permeti'm, senyor president, que de tota manera digui un parell de coses cronològiques per situar aquest debat, almenys, la meua intervenció. Mirin, les ETT no les ha creat la Llei; les ETT, el 1994, existien, feia anys que existien. Quan el legislador, a Madrid, es va decidir a posar ordre, va fer aquesta Llei, i en certa manera va posar ordre, perquè teníem un mercat de *chiringuitos* que feien realment molt més abusos dels que s'han fet posteriorment, perquè eren incontrolables; perquè eren alegals, però venien funcionant. Tot i que, com tots vostès saben –o com a mínim els especialistes saben–, l'article 47 de l'Estatut dels treballadors prohibia específicament –i prohibeix específicament– el prestamisme laboral, però es venia fent.

Què es va trobar, el legislador? Que feia una reforma, una reforma laboral, i que li quedava aquest paquet, aquest aspecte del paquet que havia de resoldre, i va fer la Llei. I va ser una llei que tots els portaveus van treballar honestament i amb ganes de fer una llei útil –útil. Perquè pensin, recordin que el 1994 teníem un 24% d'atur, i els joves estaven en un 45 d'atur, i hi havia zones de l'Estat en què l'índex d'atur dels joves encara era més alt i la contractació no estava en un nivell, precisament, entusiasta.

Per tant, què havíem de fer? Doncs, vam intentar normalitzar el sector, vam intentar fer una llei i vam debatre a fons l'article 11 –l'article 11–, perquè sabíem que era l'article polèmic, i tots els grups que aquí hi ha avui, i que tenen el seu component a Madrid, vam presentar..., va ser un article debatut, l'11, perquè era fonamental. Hi va haver una esmena 139, d'Izquierda Unida. Hi va haver una esmena 90, del Grup Català. Hi va haver una esmena 90, del Partit Socialista. Hi va haver una esmena transaccional que el portaveu socialista, un hàbil portaveu, va saber recollir, fer un text que va quedar com va quedar, amb bona fe, però no va quedar bé, va quedar malament, perquè obria la porta que el salari fos per a uns treballadors, que feien la mateixa feina que uns altres, que un salari estigués marcat per l'empresa de treball temporal, mentre que l'altre estava signat, marcat per l'empresa usuària. És evident que aquesta desigualtat es va produir, i es va produir de manera que ha creat grans problemes.

I també és veritat que les ETT..., hi ha hagut moltes ETT que han abusat de la Llei, que l'han vorejat, que, de fet, l'han ignorat; això és veritat. I la inspecció ha fet el que ha pogut, i haurà de fer més. I jo crec que ara sí que és el moment de modificar aquesta Llei, i aquest és el primer pas. Jo crec que el primer pas és important, i poden venir altres passos. Hi han hagut, de fet, ja, modificacions d'aquesta Llei. Hi va haver una modificació en l'Acord Interconfederal de l'any 97, una modificació petita.

Home, ara podríem fer una mica d'autocrítica, ara que estem en la intimitat nostra. Autocrítica nostra, jo, de fet, l'estic fent com a legislador, però també els sindicats han de fer una mica d'autocrítica. El 97, en el pacte, en l'Acord Interconfederal per a l'estabilitat de l'ocupació, els sindicats majoritaris no van plantejar a fons la reforma d'aquesta Llei, perquè, si ho haguessin plantejat, segurament amb dificultats, però s'hauria aconseguit aquesta modificació. No ho van fer; van fer un aspecte: l'aspecte que el treballador cedit fos representat sindicalment pel delegat de l'empresa o el comitè d'empresa de l'empresa usuària.

Per tant, diguem que tots plegats hem de reflexionar i hem de mirar, ara sí, de modificar allò que és modificable d'aquesta Llei. Hi ha més aspectes per modificar. De tota manera, jo crec que el primer èxit de la UGT i de tots els grups que li han donat suport, i d'aquest clima que s'ha creat, el primer èxit jo crec que ja s'ha aconseguit, perquè ahir el ministre Arenas, a Tarragona, va dir que es comprometia a crear una comissió parlamentària per analitzar el funcionament de les ETT. Això és una bona notícia; podria també no ser una bona notícia, perquè ja sabeu allò que deia aquell polític important a Madrid: «Quan no vulgueu resoldre una cosa, creeu una comissió», em sembla que era Romanones, qui ho deia, no? Però jo crec que el ministre Arenas ho fa amb bona fe, i que vol fer-ho seriosament, que vol crear una comissió parlamentària, realment, per analitzar el tema del funcionament de les ETT. Això, dic, és bo, i, per tant, ja és un primer èxit.

El segon èxit serà que aquesta Resolució d'avui, aquí, s'aprovarà a Madrid, i probablement s'aprovi amb altres mesures. Si això es fa en un temps prudencial, tots

haurem triomfat, perquè del que no es tractaria ara és d'allargar el tema *in aeternum*, perquè ja sabem que hi han..., i ara seria un argument per als que estiguin en contra de la reforma d'aquesta Llei, ja ens podrien dir –i, de fet, algú ja ho diu–: «Escolti'm, ja hi ha un conveni, fins a l'any 2000 s'ha donat d'espai de temps, però ja hi ha un conveni que equiparà els salaris dels treballadors de les empreses que cedeixen amb els de les empreses usuàries.» Això és veritat; hi ha un conveni català que, això, ho diu. Però no és aquesta la norma que dóna seguretat jurídica, com la modificació de la Llei, i com ho donaria la Llei si la modifiquem i la modifiquem en el sentit que hem dit avui.

Per tant, jo crec que cal felicitar tots els grups i tots els portaveus i el secretari general de la UGT, i tots aquells joves que hi han intervingut; però m'agradaria acabar aquesta intervenció dient que les empreses de treball temporal no s'haurien de demonitzar. Les empreses de treball temporal tenen un paper a tot Europa, i el tenen positiu, i nosaltres hem intentat regular això que teníem, i potser no ho hem encertat al cent per cent, però jo crec que sí en el vuitanta, i ara estem en aquella fase en què hem d'acabar de polir el tema, però salvant allò que és útil de les empreses de treball temporal, i no demonitzar-les totes, perquè algunes treballen d'acord amb la Llei i treballen honestament.

Res més, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Alteració de l'ordre del dia

Abans de suspendre la sessió, una alteració de l'ordre del dia que afecta el primer punt de demà al matí: el Projecte de llei d'estadística de Catalunya, que havia de ser el primer punt de debat –hi ha hagut una proposta d'alteració de l'ordre del dia–, serà substanciat immediatament després, demà a la tarda, de les preguntes amb resposta oral al president de la Generalitat i al Govern. Per tant, demà iniciarem el nostre treball en el segon dia de sessió plenària amb el Projecte de llei sobre situacions convivencials d'ajuda mútua.

Se suspèn la sessió fins demà al matí, a les deu.

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i deu minuts.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Tel. 304 65 00

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	6.000 PTA.	} IVA inclòs
Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) conjunta amb el Butlletí Oficial :	13.000 PTA.	
Número solt (edició impresa o en microfitxa)	120 PTA.	

Dipòsit legal: B-27.966-80 ISSN 0213-7984 Imprès a Multitext, SL, Barcelona.